

உ

கணபதி துணை,

கோயிற் புரர்ணம்

தில்லைவாழ்ந்தணாகளுள் ஒருவனும் திருக்கைலாச்சபரம்பரைச

லைசுவதித்தீரந்த சூதவாகளுள் ஒருவருமாகிய

கொற்றவன்குடி

உமாபதி சிவாச்சரியர்

அருளிச்செய்தது

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலாசுவர்கள்

செய்த புத்தரைபுடன

மேற்படியூர்

சதாசிவப்பிள்ளையார்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில

அச்சிறப்பிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாமதிப்பு.

தாரணவநு மார்சுழிமீ.

(Copyright Reserved.)

சந்தானகுரவர் வரலாறு.

‘புரிகண்டராமசிவன திருகண்கலாசமலையினடுவே சுந்த
மாயாசொருபமாகிய கலலாலமர நிழலினகண்ணே சுத்தவீந
தியாமய்மாகிய மந்திரசிவகாசனத்தினுமேலே தகழிணைமூத
தியாய எழுந்தருளியிருந்து, தமமுண்டியு மாணுககராகிய திரு
நந்திதேவருக்கு, சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினுள் ஒன்றா
கிய ரௌரவாகமத்திலே பாவவிமோசனபட்டத்திலே சாவாக
மசாரமாய விளங்குகின்ற பன்னிரண்டு சூத்திரத்தைச் சிவ
ஞானபோதம் ஆனப் பெயர் தந்து உபதேசித்து, அதன்பொ
ருளையும் போதித்தருளினார் அதனைத் திருநந்திதேவர் சனநீ
குமாரமகாருனிவருக்கு அருளிச்செய்ய, அவர் சதகியஞான
தரிசனிகளுக்கு அருளிச்செய்ய, அவர் பரஞ்சோதி மகாழ்னி
வருக்கு அருளிச்செய்தாரா.

பரஞ்சோதிமகாழ்னிவர் கிருபாவசத்தினுலே திருககை
லாசமலையினன்று நீங்கித் தமிழ்நாட்டிற்கு எழுந்தருளிவந்து,
திருப்பெண்ணாகடத்திலே வேளாளகுலத்திலே ஸரஸ்வத்தரா
யத* திருவவதாரஞ்செய்து திருவெண்ணையநல்லூரில் நன்
மாமனாவீட்டில் எழுந்தருளியிருந்த இரண்டுபிராயத்தையு
டைய சுவேதவனப்பெருமாளுக்குச் சிவதீகைச் செய்து,
மெய்கண்டதேவா என்னுந் திருநாமத்தைச் செய்து, அச்
சிவஞானபோதத்தை உபதேசித்தருளினார்

* ஸரஸ்வத்தராவார் சூறபிறப்பிலே கரியை கிரியை யோகங்
களைச் செய்து நிருமலநாதக்கரணராகி மீளப் பிறங்குமபொ
ழுது அந்த ஞானத்தோடும்பிறந்து சிவபாவனை பண்ணு
வோர்

மெய்கண்டதேவர் அசசிவஞானபோதத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வாராதிகம என்னும் பொழிப்புரை செய்து, தமமுடைய மாணுக்கர்கள் நாற்பத்தொன பதின்மகளுக்கும் உபதேசித்தருளினார்.

அமமாணுக்கர்களுள்ளே தமமாணுக்கரும், திருத்தறை நூரிலே திருவவதாரஞ்செய்தருளிய ஆதிசைவரும், சக்லாகா பணமதா என்னுங்காரன பபெயரை உடையவரும், சிவ அருணநதிசிவாசாரியர், சிவஞானசித்தியார இருடாவிருபது என்னும் சைவசித்தாந்தசாதிரங்களைச் செய்து, அவைகளையும் சிவஞானபோதத்தையும், திருப்பெண்ணைக்கடத்திலே பிராம் னேகுலத்திலே திருவவதாரஞ்செய்த மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

மெய்கண்ட தேவர் மாணுக்கர்களுள்ளே திருவதிகை மனவாசகங் டெந்தார உண்மைவிளக்கம் என்னுஞ் சைவசித் தாந்தசாதிரத்தை இயற்றியருளினார்.

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த திருக்கள்ளஞ்சேரியில் எழுந்தருளியிருந்தகொண்டு, தில்லைவாழ்ந்தணாகளுள் ஒருவராகிய உமாபதிசிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியர் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த கொற்றவனகுடியில் எழுந்தருளியிருந்தகொண்டு, வடமொழியிலே பெளட்கராகமத்துக்கு வியாகஞ்யானத்தையும், தமிழிலே சிவபிரகாசம், திருவருட்பயன, வினாவெண்பா, போற்றிப் புறொடை, கொடிககவி வெஞ்சுவிர்தூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சந்திரபிரகாசம் என்னுஞ் சைவசித்தாந்தசாதிர

வகனையும், கோயிற்புராணம், திருத்தொண்டா புராணச் சாரம், திருமுறைகண்டபுராணம், சேக்கிழார்புராணம், திருப்பதிககோவை, திருப்பதிகககோவை என்னும் பிரபந்தங்களை புளு செய்தருளினார்

உமபதிசிவாசாரியர் அருண்மச்சிவாயதேசிகா முதலிய மரணக்காசுருக்கு உபதேசித்தருளினார் அன்றியும், சபாநாயகா விதித்தருளிய “அடியாக கெளரியனசிற நம்பலவன கொற்றவ - குடியாற செழுதியகைச் சீட்டுப - படியினமிசைப - பெற்றானசாரி புானுகுப பேதமற்ற தீககை செய்து - முததி கொடுக்க முறை” என்னும் திருமுகத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, பெற்றானசாமபானுகு உடனே முததிகொடுத்தருளினார் பின் அப்பெற்றானசாமபானுடைய மனைவியும் அரசன் முதலாயினோருங்காண அதனுண்மையை வெளிப்படுத்தி அவர்கள் ஐயத்தை ஒழித்தறபொருட்டு முள்ளிச்செடிக்கு முததி கொடுத்தருளினார்

உமாபதிசிவாசாரியா சங்கதற்பிராகரணஞ்செய்தருளிய காலம் சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௨௩௫

சித்திமபரமானமியத்தின் வழித்தாக அருளிச்செயப்பட்டு கோயிற்புராணம் அரங்கேற்றப்பட்டாது பேட்டத்தின இருத்தபொழுது, சபாநாயகா தில்லைவாழ்ந்தணர்களுக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி “நாம கொற்றவனகுடி உமாபதி புடைபு பேடகத்தின இருக்கின்றோம்” என்று திருவாய்மலர்த்தருளினார் அதனைத் தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் உமாபதிசிவாசாரியருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் கோயிற்புராணத்தைச் சபாநாயகாசங்கியில் அரங்கேற்றியருளினார்

'மெய்கண்டதேவா பரிபூரணததை' அடைந்த தலமதிரு
வெணவெணயநலனா

அருணநிசிவாசாரியா பரிபூரணததை அடைந்த தலம்
திருத்தறைஞா

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார் பரிபூரணததை அடை
ந்த தலம் திருக்களாஞ்சேரி.

உமாபதிசிவாசாரியா பரிபூரணததை அடைந்த தலம்
கொற்றவனகுடி.

சுந்தானகுரவாநாலவா திருநகூத்திரம
சித்திரா யத்த முமாபதி யாவணித திருக்கடளி
ஆதிரஞ சோகொண மறைஞான சம்பந்த ரோதுகன்னிச
சுத்தமெயப் பூர மருணநி யைப்பசிச சேரதிதனில
வித்தக மெய்கண்டதேவா சிவகதி மேவீனரோ

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

*

பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்	பாட்டு	பககம்
அககரல்	கௌ	அததிலெ	உசக	அண்ணையரது	உஉரு
அங்கக்	கசக	அததமிழகன	உஉச	அண்ணீமுழி	உகஅ
அங்கதிசை	கௌ	அததமில்பரி	உஉ௭	அங்கது	கௌ
அங்கரி	௭௭	அததவுரை	கௌ	அங்கவனுநகை	ரு0
அங்கருளிப்	கஅ௩	அததவந்தனை	உகச	அங்கவனுறுதி	அ௭
அங்கவங்க	உ0அ	அததருமருந்	௭௩	அங்கிடமாக	க0௯
அங்கவரணை	உ௩0	அததாரு	கௌ	அததயபெரு	க௨௨
அங்கவா	உஉ௭	அததவரசன	க௭0	அததனரெந	க௨அ
அங்கவனணை	க௭0	அததவரை	க0௩	அததிகவென்ற	க௩ச
அங்கவனிந	கரு0	அததயவாக	கௌ	அததவாராடாத	கௌ
அங்கும	உச0	அததவையணை	௭0	அததடி	அஅ
அச்சயிடு	க௭ச	அததவையு	க௯௩	அததடி	உ00
அடவியிற	கஅ௯	அததருணறுபு	உக௯	அததநாயக	கஅஅ
அடியனை	க௭அ	அததருநததிக	உக௭	அததயைப்ப	கஅ௯
அடிபுலித	க0ரு	அததருநதவ	உ௩ச	அததபேரு	உ0ரு
அண்டாகன	க௩௧	அததருளதனற	கஅச	அததிரம்தி	க௧ரு
அண்டாநாய	உ௩௨	அததருளபுரி	க0௭	அததருணங்கன	௩
அண்டாபிரா	க௩௩	அததலைபணத	க0௧	அததருணமனைத	க௨
அண்டாபெ	கௌஅ	அததவவரையி	ரு௯	அததருணவுரு	க௯௯
அண்டனது	௭அ	அததருநதிய	உ௨௨	அததருநதமன	க௯
அண்ணலார	க௯௯	அததருகாலெழு	௩௭	அததருநசருவா	௩ரு
அண்ணலு	உச0	அததருநதனூந	க௩	அததருவாயனத	அ௯
அததரு	க0௨	அததருபுருகப்	௯ச	அததருகணம	க௭௩
அததருட	க௭௨	அததருநருவனம	க௨	அததருமபெருமா	ச௧
அததருபா	௯ச	அததருநருநலை	௩௭0	அததருநததிரா	உ௯௯
அததருநாக	கரு௯	அததருநருதெ	க௩அ	அததருகிவா	க௩௩
அததருமில்	உ௧௭	அததருநருவாக	கரு௯	அததருகிவன	உ0௯
அததருமில்லித	கரு௩	அததருநருவனுந்	௭௭அ	அததருடமால	உ0அ
அததருமில்லி,மெ	க௯௯	அததருநருநகிற	உ௨0	அததருடபுல	௯ரு

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
இதற்கைய உச்சு		எண்ணெரியிற கூடு		கண்டபேர , அள	
இந்தவகைகிவ உஉ		எண்ணெரியவ ருள		கண்டனா கஉள	
இந்தவகைகிவ, சிள		எண்ணெருங் ககஅ		கண்ணுயிர உச்சு	
இந்திரன ககக		எண்ணிலிரு உரு		கண்ணுதல், ககள	
இப்படித அக		எத்தகைய உரு		கண்ணுதலோடஉரு	
இப்பரிசா கசச		எத்தனமை உகூ		கரணமனநத எப	
இப்பெற்றி உருச		எவராலு, கூச		கரணமனை கஉரு	
இரணியவன் கஅக		எழுப்பெழு ருஉ		கரவிலாடல உகக	
இரவியுமுச்சி ககரு		எழுந்தருள கசச		கரவினிருத்த ககக	
இருமபொத்து கச		எனசெய கஎரு		கருத்தில கக	
இருவகை கூக		என்றருளுரு பகஎ		கலைமுதலா கருரு	
இவ்வகைபு கஅஅ		என்றருளசெ உகக		கறவையான ககக	
இவ்வகை கஉரு		என்றவ ககச		கற்பகக, கக	
இறைமறை எஅ		என்றினன சக		கற்படைய கக	
இறறகு உச்சு		என்றுமருக உரு		கற்றதற்பின் ககச	
இனியனை எக		என்றென உகக		கன்றமான ககக	
இனபாரக கஅரு		ஏயந்தவன கஅ		காடதனி ககச	
இன்றெமக உருச		ஏரடங்கு கூஎ		காடுமலை கஎரு	
இன்னவகை உசரு		ஏராருங் கஎச		காணவிலக்க உச்சு	
இன்னவாறரு அஉ		ஏழகலை உசஉ		காதமருங் கஉ	
இன்னுயிரக உருக		ஐந்ததுநதுபி ககக		காதரமாதரு சஎ	
ஈராறுயி உஎஉ		ஐயமிட ருஅ		காதலிடுகககி கருக	
ஈறிலபெருக உகக		ஐயமுளதில கூக		காரணனை கஉச	
உருகிடவுள கரு		ஒருவனை கஉச		காராகட உசஉ	
உருகுபதரு உகக		ஒன்றியசீ கூ		காலமறிச கஅஉ	
உன்னருமு சகக		ஒங்கிய ககக		காலமுமகே ககஉ	
எங்குமுழ ககரு		ஒவிடலி ககக		காலமபெற கக	
எஞ்சாத கூரு		கங்கை உரு		காலமதாட உகஎ	
எண்டகுது உரு		கடமாறென உருச		காலையுமுச்சி கசஉ	
எண்டருநா உஉஅ		கடிமல கஉரு		குடமுழுவங் ககஉ	
எண்டிவச ககரு		கட்டங் கய உசஅ		குரையாகடஉகக	

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்.
கேட்டென்	௧௭௨	தந்தையென	௯	தற்கடீ	௨௦௧
கொத்தார	௨௬௭	தவமிக	௮௧	துன்பமெய்	௨௧௦
கோதனதன்	௧௫௨	தவமெவையு	௨௩	தெண்டிரை	௧௮௩
கோவமிரு	௯௪	தற்பழமாகுந	௧௨௩	தேளநுமனந்	௫௦
சகலீடகன	௯௦	தற்பரமாயப	௩	தென்கடலி	௧௯௯
சங்கமிருநத	௨௩௫	தனிப்பதவவ	௨௨	தேசமலி	௧௫
சீத்திகளிற	௧௫௫	தன்றனி	௧௯௪	தேசமார	௧௯௫
சயமலிசாம	௨௦௧	தனனோங்கு	௧௫	தேசிற்பொ	௨௬௩
சாயவார	௩௮	தாகத்தா	௯௯	தேராடமிக	௯
சிந்தைம,தெ	௨௩௮	தாகத்திற	௧௧௭	தேவாகடே	௧௩௫
சிந்தைமகி,து	௧௪௩	தானுனை	௧௪௧	தொழுதல	௨௦௯
சீராருநதிரு	௩௩	தாரும்பாரு	௨௫௨	தொனமைய	௧௩௭
சீராசிவ	௪௨	தார்பினை	௨௪௧	தோழிறை	௧௩௦
சீராந்தரு	௨௯	தாழந்தமடை	௪௯	நடநிலை	௨௩௩
சுருதிவழி	௧௫௭	கிகழ்தரு	௧௨௯	நடந்தெழு	௧௮௨
சூழினா	௭௯	திடமதன	௯௭	நடமுயலும்	௭௦
செடிசோ	௨௭௪	திண்ணமார	௧௦௭	நடமுயல	௧௧௯
செமமை	௨௩௧	திருஞான	௭	நண்ணித்தி	௨௫௫
செய்வன்	௮௩	திருநடமுன்	௧௮௩	நயமுனியும்	௧௪௯
செழுவான	௨௬௦	திருநீறுநுதல	௨௯	நலமலியுந	௧௮
சென்றபி	௧௫௩	திருந்தநடத	௧௯௨	நற்பரனமிரு	௩௯
சேனறுமுனி	௩௭	திருமகநு	௪௮	நற்றந்தை	௩௮
சென்றுவன்	௧௩௪	திருமலிவித	௧௪௫	நற்றவமைந	௧௯௮
சென்னிசோ	௨௦௪	திருவழிநிலை	௧௧௮	நனனேனி	௪௩
சொல்லோடும	௨௦	திருவழியின	௩௩	நாடருநடுவி	௯௪
சொற்றாணு	௨௭௩	திருவருள	௯௮	நாடாறு	௧௧௧
சொன்னமொ	௨௪	திருவுளமா	௨௧௯	நாதனருள்	௧௮
ஞாலத்தாயிர	௨௯	தில்லையெல	௨௧௩	நாரணன	௧௨௯
ஞானநமகரு	௧௩௯	தீதிலாத	௨௧௫	நாத்தனா	௧௪௭
தடமாமலா	௩௧	திடியம்	௧௨௧	நாவிரவு	௧௮
தண்ணாமதி	௩௩	துறங்கமின	௧௯௯	நிலையுதிதற்	௧௪௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நிலலுமின	சு0	பூலுமர்வோன்கடுக	மலகுபுலிக்	ரஅரு	
நீயினிககாள	சுரு	பெருகருவி	கஅக	மழைவழங்	உஎரு
நொந்தபங்	அசு	பேசரிய	கசுஎ	மறநதாலு	கக
பஞ்சமில்	உசு0	பேசுபுகழ்	எ	மறைமுனீவ்	எ'எசு
பண்டைய	எசு	பேதையாகண்	சுஉ	மற்றநினரங்	உசு
பதிகளெண்	கசுஉ	பொட்டிமலி	ருசு	மற்றநுகடந	கசுஉ
பரந்தபெரும	சுஎ	பொருவிலரு	கசு	மற்றதுசிதட	சுரு
பரபத	கஉஎ	பெருநிலை	கஉஉ	மற்றதுவருங்	கருஅ
பரிவுடனா	கசுஉ	பொறபதப	க	மற்றவரை	கசுஎ
பருபபத	கசுசு	பொறபாவி	உருஎ	மற்றவா	கசுஅ
பனபணி	உசுசு	பொன்றிகழ்	கசு	மற்றவன்முப்	கஎஎ
பன்னுகணத	கசு0	பொன்னசல	கசுஅ	மனசுகளி	க0சு
பன்னுமநதி	உசுஉ	பொன்னணி	உசுஉ	மனநகுரீர	உசுஎ
பாசத்தளை	உஎ0	போதுகவெ,	கருஉ	மணுவினமல	சசுசு
பாருயிரகட்	உசு	போதுக,	று உசுஅ	மனமதன்	உசுஉ
பாவகமிறந	கசுரு	போதுவீரா	உசுஉ	மனமறம்	உசுஅ
பிரமரேமுத	உசுசு	போனகடால	உருக	மனமுடிய	உசு0
பிறந்தில	கசுஉ	போனபல	கஎசு	மன்றினமணி	ரு
பின்பககொடி	சுசு	மங்கல	க0சு	மன்னவா	சுஉஅ
பின்னுமதன	கஎக	மங்கலமா	கசு	மன்னவனு	கசுசு
புகழும்பல	உசுரு	மணமேதரு	சசு	மன்னவனெ	உ0சு
புண்டரிகம்	கஎக	மண்டானிடர்	உஎ	மன்னனெதி	ருரு
புண்டரிகவிழி	சசு	மண்டிவந	க00	மன்னுநறவ	உசுசு
புந்தியினிற	கஎரு	மண்ணுலகி	கருஎ	மன்னுமருந	உசு
புரவியை	உசுசு	மண்ணிலிரு	கசு	மன்னுமாரய	உ0அ
புனிதபுயங்க	சுசு	மண்ணுலக	உருசு	மன்னுமொளி	ருசு
பூங்கமலத	உ	மருரும	உசுஉ	மாசிலாவுல	உ0உ
பூங்கமுகம	கஉசு	மலங்கபெரி	சுசு	மாணட்டு	சுஅசு
பூசையங்	சுஅ	மலரவனுந	கசுஅ	மாறவன	அ0
பூபதனெண்	கரு0	மலரெரி	கசுசு	மாமணித	உசு0
பூவமாவோணுகசு	சுசு	மலகுபுகழ்	க0	மாமணிநற்	ருரு

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
மார்ச்சுழி	ககஅ	யாருமணை	கச்ச	விரிந்தபுது	உசஅ
மார்ச்சுழியாதி	உரு௦	வணதேனும்	௩௨	விழிநிழை	உ௨௭
மாவயன்	க௨அ	வந்தவா	கக௯	விறகழியம்	உ௨க
முத்தியு	அச	வருகிளவு	கஅ௦	வீசியகங்கை	கச்ச
மூந்தய	அரு	வருமாதெரிபடசுள		வீசியசெய்ய	கக௯
மூமமையா	உ௨௬	வலங்கைமான்	க௩௩	வீந்தராவான	க௩௩
மூலகாலந	கருச	வலங்கொண்ட	க௦அ	வெணழரை	கக௦
முனபருந	கஅ௬	வனபுலிச	உக௬	வென்றிகொ	ககச
முனபிச்சைவ	௩௯	வாககொடு	க௯௧	வென்றிரடந	உச௧
முனனாபதி	௩௦	வாசகங்	அச	வேடனும்	க௯௩
மேயமைநற	க௯௨	வாசமாம்ல	க௦௬	வேடகிவற	௯௯
மேயதொரு	௩௨	வானவா	கருஅ	வேணழநங்	க௦௬
மேவுமபா	உரு௬	விண்ணாடரு	௩௬	வேதனும்	கச௯
மைவிஞ்சு	௩௬	விண்ணோ	உரு௯	வையகமாயை	அ௬
மொழியது	உ௨ச	விரவரி	அக	வையகமினபுற	ச
மொழியும்	உஅ	விரவிய	௭௩		
யாதுசெயகு	உ௦௭	விரவுசிறக	க௬௦		

சருக்கவகராதி.

சருக்கம.

இரணியவன்மசருக்கம்

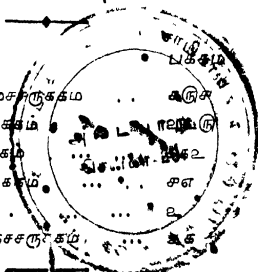
திருவிழாச்சருக்கம்

நடராச்சருக்கம்

பித்தஞ்சிச்சருக்கம்

பாயிரம்

வியாகிரபாதச்சருக்கம்

சிதம்பர துர்திர்த்தம்.

———— * ————

- க சிவகங்கை—இது கனகசபைக்கு வடக்கே உள்ளது
- உ ருயமதீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு வடக்கிலுள்ளது
உள்ள சமுத்திரத்திற் பாசமறுத்த துறை
- ங புலிமடு—இது திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கே உள்ளது.
- ச விபாகிரபாததீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே திருப்புலீச்சுரத்துக்கு எதிரே உள்ளது இது இளமைராயனாகுளம் எனவும் பெயர் பெறும
- ரு அனந்ததீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே திருவனந்தேச்சுரத்துக்கு முன்னுள்ளது.
- சு நாகசேரி—இது திருவனந்தேச்சுரத்துக்கு மேற்கே உள்ளது.
- எ பிரமதீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு வடமேற்கே திருக்களஞ்சேரியிலுள்ளது
- அ சிவப்பிரியை—இது திருக்கோயிலுக்கு வடக்கே பிரமசுமுண்டிகோயிலுக்கு முன்னே உள்ளது
- க திருப்பாற்கடல்—இது சிவப்பிரியைக்குத் தென்மேற்குக்கே உள்ளது.
- க0 பரமானந்தேயம்—இது கனகசபைக்குக் கிழக்கே உள்ளது.

உ

காபதி தலை

திருச்சிறந்தமபல் ம

கோயிற் புராணம்.

மூல முழு ராயம்.

பொறப தபபொது வாபுலி யூபுகழ

சொறப தபபொரு ளாகுவ தூபவ

ரறப கறறொழ வாழணி கோபுரக

கற்ப கததனி யானை கழலகளே

இதனபொருள் பொற பதப பொது ஆர புலியூர புகழ
சொற பதப பொருள் ஆகுவ - பொன்னாலாகிய ஒளியை
யடைய சபை பொருந்திய சிதம்பரத்தைப் புகழும் புராண
ததசுருப பதங்கடோறும் பெருளாய நிகழ்வன - தூயவா
அறபகல தொழ அணி கோபுரம் வழு வற்பக தனி யானை
கழலகளே - (சித்த) சத்தியையுடைய அடியார்கள இரவும்
பகலும் வணக்க அலங்காரிகப்பட்ட (மேலை) கோபுரத்தின்
கண் எழுந்தருளியிருக்கும் கற்பகவிநாயகராகிய ஒப்பி
லலாத யானைமுகக்கடவுளுடைய திருவடிகளையாட என்
றவாறு.

பதம் முன்னையது ஒளி, பின்னையது சொல். சொல்லென்
பது இங்கே புராணத்துக்கு ஆகுபெயராய் நின்றது

பா யி ர ம

பூங்கமலத் தயனும்லா புண்டரிகக ண்ணஜாதாந
குபல புலனமுமேற் சகலமுமா யகலாத, வேங்கு,
மொளி வெளியேநீண்டலகுதொழ கடமாடுந, தேங்க
மமும் பொழிற்றிலலைத் திருச்சிறறம் பலம்போற்றி

இ - ள் பூங்கமலத்தது அயனும் அலா புண்டரிககணண
னும் தாங்கு பல புலனமும் - பொலிவாகிய தாமரைமலரில
இருக்கும் பிரமதேவராலும் அலாத செந்திரமரைமலாடோ
லுங் கண்களையுடைய விட்டுணுவாலும் தாங்கப்படுகின்ற பல
புலனங்களும்—மேற்சகலமுமாய் - (அவற்றிற்கு) மேலாகிய
எல்லாப்புலனங்களும்—அகலாத ஒருகு ஒளி - (அவற்றை),
நீங்காது நிறைந்து நிற்கின்ற உயாத ஒளியாகிய சிவம்—
உலகு தொழ - ஆனமாகக் களவணங்கும்பொருட்டு—வெளியே
நின்று கடம் ஆடம் - திரோதானசத்தி நீங்க நின்று திருநிறுத
தஞ்செய்தருளும்—தேம் கமமும் பொழில் திலலைத் திருச
சிறறம்பலம், போற்றி - மணங்கமழ்கின்ற சோலைகளிலே
குழப்பட்ட திலையின்கணுள்ள திருச்சிறறம்பலம் துதிககப்
படுவது - ள - று.

சிறறம்பலம் ஞானசைப் திரோதானம் மறைததல் போற்
றியென்பதனா இகரஞ் செயப்படுபொருள்விகுதி, ஊருணி
யென்பதனுட்போல, போற்றியென்பதனை வாழிய்வென்பது
வாழ்வென வந்தாறபேரல் வந்த, வியங்கோணமுற்றேனக
கேண்டி காக்கவென்ப பொருள் கூற்றினும் பொருந்தம் (க

ஆரணங்கண் முடிந்தபதத தன்னித்த வொளியுலகிற
காரணங்குறி பனைகடந்த கருணைதிருவுருவாகப்
பேரணங்கி னுடனும் பெருமபறறப் புலியூசோ
சீரணங்கு முணிமாடத திருச்சிறநம் பலம்போறறி

இ - ன் ஆரணங்கள் முடிந்த பததது ஆனந்த ஒளி -
வேதங்கள் முடிந்த இடமாகிய உலகிடதங்களில் உணரத்தப
பெரிய இனவொளியாகிய சிவம் - உலகில் காரணம் கற்பனை
கடந்த கருணை திருவுருவாகி - உலகத்தின்கண்ணே (தனக்கு)
உபாதானகாரணமும் நிமித்தகாரணமும் கடந்த திருவ
ருளே திருமேனியாகக் கொண்டு - போ அணங்கினுடனும்
ஆறும் பெருமபறறப்புலியூ சோ - பெருமையாகிய பராச
தையோடு திருநிருத்தன செயதருளும் பெருமபறறப்பிலி
யூரிலே பொருங்கிய - சோ அணங்கு மணி மாடத திருச்சிற
நம்பலம் போறறி - அழகிய திவ்விய ரதகிணங்களாலாகிய
மாடங்களினுலே சூழப்பட்ட திருச்சிறநம்பலம் துதிககப்
படுவது எ - று

பதம் இடம் பெருமபறறப்புலியூ தனனைத் தரிசித்த ஆன்
மாகக் குத தன்னிடத்தே பெருமபறறை வளைக்கும் புலியூ,
அகரம் சாரியை சிவம் திருநிருத்தன செயதருளும் திருச்சிற
நம்பலமெனக் கூட்டுக (2.)

தற்பரமாய்ப் பரபதமாயத தாவிலநு பூதிபதா
யறபுதமா யாரமுதர் யானந்த நிலயவொகி [ஞ
பொறபினதாயப் பிறிவிலதாயப் பொருளாகியருளாகு
சித்பரமா மமபரமாந் திருச்சிறநம் பலம்போறறி

இ - ன். தற்பரமாய் - ஆன்மாவுக்கு மேலானதாய் - பரப
தமாய - மேலாகிய பொருளாய் - துவு இல் அதுபூதிபதாய -

குறழிலலாத் அதுபவத்தூலநியப்படுவதாய—அறபுத்தமாய - அச்சரியத்தை விளைவிப்பதாய—ஆம் அமுதாய - அரிய அமீர தமயமாய—ஆனந்த நிலய ஒளிப் பொற்பினதாய - ஆனந்த ந்ருத்தப் பிரகாசத்தினது மிகுதியையுடையதாய—பிறிவு இல தாய - (சிவதேவாடி) நீக்கமில்லாததாய—பொருளாக - உண மையாய—அருளாகும் - சத்திருப்படியுள்ள—ஹேபரம் ஆம் அம்பரம் ஆம் திருச்சிறந்தமலம் போற்றி - சிதம்பரமாகிய திருச்சிறந்தமபலம் துதிகப்படுவது எ - று

தற்பரம் தனக்குப் பரமென விரியும் தன்னென்றது ஆன மாவை பதம் பொருள நிலயம் கூடது. பொற்பு மிகுதி சிறப்பரமா மம்பரம் - சிததென்னுஞ்சொற்குப் பின்னதாகிய அம்பரம், எனவே, சிதம்பரம் என்றவாறாயிற்று பரம் பிள. சிதம்பரம் ஞானாகாசம். (15)

வையகமின புறநின்ற மருமலிபொற் பதம்போற்றி
கையமரு நிலப்போற்றி கருணைமுக மலப்போற்றி
மேயயிலகுமொளிப்போற்றி விரவிபெனையெடுத்தாண்ட
செயபதிரு வடிப்போற்றி திருச்சிறந்தம் பலம்போற்றி

இ - ள வையகம் இனபு உற நின்ற மரு மலி பொற்பதம் போற்றி - பூமியிலுள்ளோர் இன்பமடையும்பொருட்டென ந்ருளரிய மணநிறைந்த பொன்போலுந் திருவடி துதிகப்படு வது,—கை அமரும் நிலை போற்றி - திருக்கரம் அமைத்த நுரிய நிலை துதிகப்படுவது,—கருணை முகமலா போற்றி - காருணணியத்தையுடைய திருமுகமாகிய செந்தாமரைமலா துதிகப்படுவது,—மேய இலகும் ஒளி போற்றி - திருமே னியில் விளங்கும் ஒளி துதிகப்படுவது,—விரவினை எடு தது ஆண்ட செய்ய திருவடி போற்றி - (அநாதியே) கலந்து நின்று எனனை (பயிர்விட்கடவின) வீழாமல் எடுத்தாட்கொ

ண்டருகிய சிவந்த திருவடி துதிககப்படுவது,—திருச்சிறந்
பலம போற்றி - திருச்சிறநம்பல துதிககப்படுவது எ - று ()
மன்றினமணி விளககெனலா மருவுமுக நகைபோற்றி
பொன்றியுமங கலநாணி னொளிபோற்றி யுலகுமபா
செனதுதொழுவருளசுரக்குஞ் சிவகாம சுந்தரித
னின்றதிரு நிலைபோற்றி நிலவுதிரு வடிபோற்றி

இ - ள் மன்றின் மணி விளககு னீனது ஆ மருவு முக நகை
போற்றி - சனகசபையிலிட்ட இரத்தினதீபமெனலுமபா
பொருந்திய திருமுகத்தினது ஒளி துதிககப்படுவது,—ஒன
றிய மங்கலநாணின் ஒளி போற்றி - (எககாலமும்) பொருந்
திய மங்கல சூதகிரத்தினது பிரகாசத் துதிககப்படுவது,—
உலகு உமபா சென்று தொழ அருள சுரகமும் சிவகாமசுந்தரி
தன ரின்ற திருநிலை போற்றி - பூவுலகத்தாரும் தேவுலகத்தா
ரும் போயவணங்க (அவாகளுக்காக) கருணையைப் பயக்குஞ்
சிவகாமசுந்தரியமமையாருடைய நின்றருளியுதிருநிலை துதிக
கப்படுவது,—நிலவு திருவடி போற்றி - விளங்குகின்ற திரு
வடிகளை துதிககப்படுவன எ - று

எனலாக என்பது எனலா எனக குறைந்து நின்றது (௫)

தன்னோங்கு மலராடியுந் தளிரோங்கு சாணைக்கரு
மின்னோங்கு முகககொம்பும் விரவியகணமலாங்குமாய
மன்னோங்கு நடமாடு மன்னோங்கு மதிறகுப்பாற [ற்றி
பெயர்னனோங்கு முன்னோங்குமபொறுபமாகறபகம்போ

இ - ள் தன் ஓங்கு மலா அடியும் - தம்முடைய மேலா
கிய செந்தாமரைமலாபோலுந் திருவடிகளும் [தன்னுடைய
பெருத்த அகன்ற அடியும்]—தள்ளு ஓங்கு சாணைக்கரும் -

(செவ்வொளியினாலே) தள்ளினுஞ் சிறந்த நிருக்கரங்கனும் [தள்ளி நின்றுத பக்கக்கிளைகளும்] மின் ஓங்கு முக்ககொம பும - ஒளி சிறந்த முகத்திற்கொமபும [ஒளி மிகுத்த அடிப்ப ணைகளும்]—விரவிய கண மலாகளுமாய-பொருந்திய மூன்று திருக்கணமலத்தொமாப [கள விரவிய மலாகளுமாய - தேன பொருந்திய பூக்களுமாய]—மன் ஓங்க நடப ஆடும ஓன்று - பதியாகிய சிவம் (ஆனடாகதள பாசத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி) ஓங்குமபொருட்டித் திருநிருத்தஞ்செய்தருளுங் கணகூபையி னுடைய—ஓங்கு குடபால மதில - உயாந்த மேலேத்திருமதி லிலே—பொன் ஓங்கல முன் ஓங்கும் பொற்பு அமா கற்பகம் பொற்றி - பொன்மலைபோலுந் திருக்கோபுரத்தின் முன ளுந்தருளியிருக்கும் அழகு பொருந்திய கற்பகவீராயகா தங்குகப்படுவா எ - று

சாகை கைக்கும் மரக்கிளைக்கும் பெயர். (சு)

தேராட்டிக கடிங்காட்டுந் திரணமாககட் டயமுட்டிப் போராட்டிப் புறங்காட்டிப் போங்காட்டிப்புலாலகமழு நீராட்டிச் சூர்மாட்டி நிகழநாட்டிற் புகழநாட்டிமுட பேராட்டி சீராட்டிம பிள்ளையா கழலபோற்றி.

இ - ள் றோ - தோகையும்—ஆள - காலாட்களையும்—திக கயம் காட்டிம திரள மா - திககுபாணைகளபோலத் தமமைத் தோற்றுவிக்குங் கூட்டமாகிய யானைகளையும்—கட்டு அயம் - (சேணை) கட்டப்பெற்ற குதிரைகளையும்—மூட்டி - கூட்டி— போர் ஆட்டி - யுத்தஞ்செய்து—புறம் காட்டிப் போம் காட் டில - புறகிட்டிப் போகா காட்டிலே—புலால கமழும் நீர் ஆட்டி-புலவு கமழும் இரத்தநீராத் குளிப்பிதது—சூர் மாட்டி- சூரபன்மனை மாளவிதது—நிகழ் நாட்டில புகழ் நாட்டிம - விளங்காநின்ற உலகத்தின்கண்ணே (தமது) கீததியைத்

தாபித்தருளிய—பேராட்டி சேரட்டிம் பின்னையார் கழல.
போற்றி - பெருமையையுடைய உமாதேவியார் கிழைபுச்செ
யத் வளாததருளிய இளையபிள்ளையாருடைய திருவடிகள்
துதிககப்படுவன எ - று (௭)

திருஞான சம்பந்தாசெய்யதிரு வடிபோற்றி, யரு
ணைக் கரசாபிரா னலீகமல பதம்போற்றி, கருமான
வெழையாளுங் கண்ணுதலோன வலிநதாண்ட, பெரு
மாளபூங் கழலபோற்றி பிறங்கியவன் பாகளபோற்றி

இ - ன் திருஞானசம்பந்தர் செய்ய திருவடி போற்றி -
திருஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனருடைய சிவந்த திருவடிகள்
துதிககப்படுவன,—அருள நூல்கரசர் பிரான் அலா கழல
பத்ம போற்றி - கருணையையுடைய திருநாவுக்கரசராயனா
ருடைய அலர்ந்த செதாமரைமலாபோலும் திருவடிகள் துதி
ககப்படுவன,—கரு மான் எமை ஆளும் கண்ணுதலோன
வலிநது ஆண்ட பெருமாள் பூநீ கழல போற்றி - பிறவி
கெடும் வண்ணம் எமமையாண்டருளிய நெற்றிக்கண்ணையு
டைய சிவபெருமான வலிய அடிமைகொண்ட சுந்தரமூர
்த்திராயனருடைய பொலிவாகிய திருவடிகள் துதிககப்படு
வன,—பிறங்கிய அன்பாகள போற்றி - உயர்ந்த மறைத்
திருத்தொண்டங்களும் துதிககப்படுவாகள எ - று. (௮)

பேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்துபெருந் துறைக்கீடலுண
டாசிலெழி றடிததபர வஞ்செழுந்ததாலதீர்த்தெழுந்தது
தேசமலி தரப்பொதுவார சிவபோது மிகவிளைவான
வாசகம் மானிக்க மழைபொழிமா முகில்போற்றி.

இ - ன். பேசு புகழ் வாதவூர்ப் பிறந்து - பேசப்படுங் கீர்த்
தியையுடைய திருவாதவூரிலே திருவவதாரஞ்செய்து வாயு

‘மனடலத்திற்றோன்றி’—பெருந்துறைக்கடல் உணர் - திருப் பெருந்துறையில் ஆனந்தசமுத்திரத்தைப் பருகி [பெரிய துறைகளையுடைய சமுத்திரத்தைப்பருகி]—ஆக இவ் எழில் தமிதது அபுர - பாசமில்லாத ஆனமப்பிரகாசம் மிகுத்தச செலவு [குறமில்லாத அழகையுடைய மின்னல் உண்டாக]—அஞ்ச எழுததால் அதிர்த்தது எழுந்தது - ஐஞ்சாக்கரோ ச்சாரணத்தினால் (வாசனையுடைய)தள்ளி மேலிட்டு [அம் பசமுத்தால் அதிர்த்தது எழுந்தது - சலத்தினுடைய வளம்மையினுடைய முழங்கி எழுந்தது]—உத்சம் மலிதரப் பொது ஆர் சிவபோகம் மிக விளைவான - ஞானப்பிரகாசமிகுமுடி கனகசுபையிலே நிறைந்த சிவானந்தம் மிகவிடையுமொருட்டு [தேசங்கள் மலியும்படி டாவருக்கும் பொதுவாய் நிறைந்த நல்ல போகங்கள் மிக விளையுமொருட்டு]—வாசகம் ஆம் மாணிக்க மனத பொழி மா முகில போற்றி - திருவாசகமாகிய மாணிக்கமழையைப் பொழிந்தருளிய(திருவாதவூரடிகளாகிய)பெரிய மேகநுதிக்கப்படுவது. எ - னு , (க)

நாவிரவு மறையினராய் நாமவிரி லொருவரெனும்
தேவாகடே வனசெல்வசெலவாகளாயத்திகழ்வேளவி
பாவுநெறி பலசெய்யும் பான்மையராய் மேனமையராய்
மூவுலகுந் தீதாழ்மூவாயிரமுனிவ ரடிபோற்றி.”

இ - ள் நா விரவு மறையினராய் - நாவிலே பொருந்திய வேதத்தையுடையவர்களாய்—நாம இவ்ரில் ஒருவா எனும் தேவர்கள் தேவு அன் செலவச் செலவர்களாய் - நாம இவர்களுள் ஒருவரென்று திருவாய்மலாந்தருளிய தேவதேவர்களாய் சிவபெருமானைப்போன்ற செலவததுட் செல்வமாகிய ஞானத்தையுடையவர்களாய்—திகழ் வேளவி பாவு நெறி பல செய்யும் பாண்மையராய் - விளங்குகின்ற யாக்கைப்ப

பொருந்திய பலவிதமாகச் செய்யுந் தருதியையுடையர்க்
ளாய—மேன்மையராம - (பாவருக்கும்) மேலானவர்களாயி
ருக்கினற—மூவுலகும் தொழும் மூவாயிரம் முனிவர் அடி
போற்றி - மூன்றுலகத்தாரும் வணங்குந் தில்லைமூவாயிரமு
ணீவாகளுடைய திருவடிகள் துதிககப்படுவன். எ - று. (௧௦)

தருதையெனத் திருநதடிகழ்ச் சண்டேசாவிறற்குமெயச
சுந்தையராய் யெல்லையிலாத் திருவேடத் தின்ராகி
யெந்தையிரா னருளவளாககுமியலபினராயமுயறவங்க
ளந்தமிலா வடியவாக டிருக்கூட்ட மவைபோற்றி

இ - ள். தந்தை எனது இகழ்ந்த புகழ்ச் சண்டேசா
(போற்றி) - (இவ்வுதாரோகஞ்செய்த எச்சத்தத்தனைத் தமக்குப்)
பிதாவென்று நோக்காது தணடித்த கோத்தியையுடைய சன
டேசுரநாயனா துதிககப்படுவா,—விறல தரும் மெய்ச் சிந்
தையராய - ஞானவீரம் தக்க உண்மையாகிய சித்தத்தையு
டையாகளாய—எல்லை இலாத் திருவேடத்தினராகி - என்
ணிலலாத் திருவேடங்கனையுடையாகளாய—எந்தை பிரான
அருள் வளர்க்கும் இயலபினராய் - எமது பிதாவாகிய சிவ
பெருமானுடைய திருவ்ருளிஞலே வளர்க்கப்படும் நற்குணங்
களையுடையாகளாய—முயல தவன்கள அந்தம் இலா அடியவ
ர்கள் திருக்கூட்டமவை போற்றி - முயலுந்தவன்களினாலே
முடிவில்லாதவர்களாயுள்ள அடியார்களுடைய திருக்கூட்ட
ங்கள் துதிககப்படுவன். எ - று.

ஏல்லையிலாத் திருவேடமென்றது சண்ட முண்டம் சிகை
முதலியவற்றை (௧௧)

ஒன்றியசீ ரிரவிகுல முவந்தருளி யுலகுய்யத
துனறுபுகழ்த் திருநீற்றுச சோழனென முடிசூடி

மனநினைந தொழுதெழிலை வளாகனக் மபமாக்கி
வேனறிபுனை யநபாயன் விளங்கியபூங் கழல்போற்றி.

இ - ள். சீர ஒன்றிய இரவி குலம் உவநகருள் - சிறப்
புப்பொருநகிய சூரியவமிசத்திலே திருவவதாரஞ்செய்து—
உலகு உய்யத் துன்று புகழ்த திருநீற்றரசு சோழன் என் முடி
சூடி - ஆன்மக்கள் உய்யும்பொருட்டு மீருத தோதையை
யுடைய திருநீற்றரசுசோழமன்ன முடி தரித்து—முன்றில
நடம் தொழுது - கல் கசையினகண்ணே செய்யப்படுக திரு
நிருத்ததை வணங்கி—எல்லை வளா கனமயம் ஆக்கி - (அச
சுபையினது) திருவெல்லையை (ஒளி) வளரும் பொன்மய
மாகச் செய்து—வேன்றி புனை அநபாயன் விளங்கிய பூங்க
ழல் போற்றி - வெற்றி பெற்ற அநபாய சோழராயனாருடைய
விளங்கிய பொலிவாகிய திருவடிகள் துதிகப்படுவன. எ-று.

திருவம்பலமும் திருக்கோபுரமும் திருமண்டபங்களும்
பொன்னுல வேயந்தமையால, எல்லைவளா கனகமயமாக்கி
என்றா. (கஉ)

மல்குபுகழ் நடராசன் வளர்கோயி லகலாது
பல்கிளைஞ் சூடனுரிமைப் பணிசெய்யும் பரிவினராயக
கலவிகளின் மிகுமெலலைக கருத்தினராய்நிருத்தலுருட்
செலவமுலி யகம்படிமைத் திறவினாதம் பதம்போற்றி

இ - ள். மூக்கு புகழ் நடராசன் வளர் கோயில் அகலாது -
நிறைந்த தோததியையுடைய நடராசரது (சிவதருமம்) வளருந்
திருக்கோயிலைப் பிரியாது—பல கிளைஞருடன் உரிமைப் பணி
செய்யும் பரிவினராய - பலசுற்றத்தாரோடு (தங்கள் தங்க
ளுககு) உரிமையாகிய தொண்டுகளைச் செய்யும் அன்பையு
டையாளராய—கல்விகளின் மிகும் எல்லைக் கருத்தினராய -

கலவிகளினுடைய மிகக் எல்லையிலே கருத்தையுடையாக்
ளாய—நிருத்தன அருட் செலவம் மலி அகம்படிமைத் திறவி
னாதம் பதம் போற்றி - அந்நராசருடைய திருவருட் செல
வம் நிறைந்த ஞானவலியையுடைய திருவகம்படியார் பதினா
ரூயிரவருடைய திருவடிகள் துதிககப்படுவன் எ - று. (கங)

மண்ணிலிரு வினைக்குடலாய வானிரயந் துயாக்கு
டலர், யெண்ணிலுட லொழிபுழுப் பிருந்தவத்தா லெ
ழிறநிலலைப், புண்ணியமன றினிலாடும போதுசெய
யா நடங்காண, நண்ணுமுட லிதுவன்றோ நமக்குட
லாய நயந்தவுடல.

இ - ள். மண்ணில இருவினைக்கு உடலாய - பூமியிலே
(புண்ணியமும் பாவமுமாகிய) இருகருமங்களுக்கு சரீராக
ளாகியும்—வான நிரயத்துயாகு உடலாய - சுவர்க்கத்தி
லும் நரகத்திலும் சுகமும் துகமுமாகிய இருபலங்களுக்கு
சரீராகளாகியும்—என இல உடல் ஒழிபு - அளவிலலாத
சரீரவத்து ஒழிய, —முயல இருந்தவத்தால - செய்யப்பட்ட
பெரிய தவத்தினாலே—எழிறநிலலைப் புண்ணிய மனறினில
ஆடும - அழகையுடைய திலையினுள்ள சுத்தமாகிய கனகச
பையின்கண்ணே நமக்கும்—போது செய்யா. நடம் காண
நண்ணும் உடல் இது அன்றோ - காலநதோறும் வேறுப
டாது ஒருதன்மையதாகிய திருநிருத்தத்தைத் தரிசிக்கும்பொ
ருட்டுக் கிடைத்த இந்நதச்சரீரமன்றோ—நமக்கு உடலாய
நயந்த உடல் - நமக்குச் சரீரமாகி (நம்முளவில்) விரும்பிய
சரீரம். எ - று. (கச)

மறந்தாலு மினியிங்கு வாரோமென் றகலபவாபோற
சிறந்தார நடமாடுந் திருவாளன றிருவடிகண்

‘பிறந்தார்கள பிறவாத விதினென பயன்வந்து
பிறந்தாலு மிறவாத பேரினபம பெறலாமநல’

இ - ள் இனி இவகு மறந்தாலும் வாரோம என்று அகல
பவாபோல்’ - இனி இவவிடத்தே மறந்தாயினும் வரத்கடவே
மலவேமென்ற (வெறுதது) அகன்றுபோனவாகளபோல—
சிறந்து ஆர நடம் ஆடும் திருவாசன் திருவடி கண்டு இறந
தார்கள் - (அருள) சிறந்து நிறையுமபடி திருநிருத்தஞ்செய்த
ருளுஞ் செவ்வராகியு சிவமெருமானுடைய திருவமகன்த தரி
சித்துச் (சிவபதத்திற்) சென்றவாகள—பிறவாத இதில என்ன
பயன - பிறவாதிருக்கும் இந்நெறியினால் யாது பயன்’—
வந்து பிறந்தாலும் இறவாத பேரின்பம பெறலாம் - (மீண்டு)
வந்து (சிதம்பரத்திற்) பிறந்தாலும் ஒழியாத பேரினபததைப்
பெறலாம். எ - று

ஆல அசை சிதம்பரத்திற் பிறந்த ஆன்மாக்கட்கும், தரிசி
த்த ஆன்மாக்கட்கும், இறந்த ஆன்மாக்கட்கு முத்தி சித்திக
கும் எனபது இதனா கண்டுகொளக (கரு)

காதமருங்கொடுங்குழையானகரத்தமருங்கொடுங்குழை
பாதமுற வளைந்திரவும் பகலுமுற வளைந்திரவும் [யான
பேதமற வுடனறீரும பிணிபிறவி யுடனறீரு
மோதலுறு மருநதிலலை யொழியவொரு மருநதிலலை.

இ - ள் காது அமரும் கொடும குழையான் - திருச்செவியிற
பொருந்திய ஈவனைந்த சுவகக்குண்டலதையுடையவரும்—
கரத்த மருங்கு ஒடுங்கு உழையான் - திருக்கரத்திலுள்ள
இடையொடுங்குப மானகனற்செய்யுடையவருமாகியு நடராச
ருடைய—பாதம் உற வளைந்து - திருவடியிலே (சென்னி)
பொருந்த வணங்கி—இரவும் பகலும் உறவு அனைந்து இரவும்—
இரவீனும் பகலினும் அன்பிலே முழுகி (வேண்டி) வரவ

களை) யரிசியுங்கள், —பேதம அறவென்று ஈரும் பிணிவிறவி உடன் தீரும - வேற்றுமையற (நின்று உங்களை) வெகுண்டு அரியும் பிணியும் பிறவியும் உடனே நீங்கிவிடும், —ஒதல உறும் அருந்திலலை ஒழிய - (வேதாகமங்களினாலே) சொல்லப்படும் அருமையாகிய சிதம்பரமொழிய—ஒரு மருந்து இலலை - (பிறிது) ஒருமருந்தும் இலலை. எ - று.

கோடுவகுழையானென்பது • கோடுவகுழையான் என்கருதுககலவிகாரமபெற்று நின்றது (௧௬)

பொன்றிகழபங் கயமூழகிப புனிதனபங் கயமூழகிச, சென்றுதொழுக கருத்துடையா சிலரொழியசு கருத்துடையா, ரொன்றுமுளத திருக்கூததை யுருவொழிகருந் திருக்கூததை, மனறமரப பணியீரேன மருவுமரப பணியீரே.

இ - ள பொன் திகழ்பு அம கயும் மூழகி-பொன் விளங்கு தலையுடைய அழகிய (சிவகங்கையென்னுந்) திருக்கூளத்திலே ளநாணஞ்செயது—புனிதன பங்கயம் ஊழகி-சுத்தராகிய நடராசருடைய திருவடித்தாமரைகளைத் தியானித்தது—சென்று தொழுக கருத்து உடையார சிலா ஒழிய - (கனகசபையிலே) போயுவணங்கக கருத்துடையவா சிலா தவிர—கருத துடையா—(மற்றொருவரும்) பிறவியை நீக்கிக்கொள்ளமாட்டா — உளம் ஒன்று திருக்கு - ஆனமாவைப் பொருந்திய ஆணவம் லத்தையும்—ஊததை - ஊததையாகிய கீரும்மலத்தையும்—உரு - உருவாகிய மர்யாமலத்தையும்—ஒழிகும் திருக்கூததை - நீக்கியருளும் ஆனந்தத்திருநிருத்ததை—மன்று அமரப புணியீரேல - கனகசபையிலே (சென்னி) பொருந்த வணங்காதிருப்பீர்களாயின்—மருவு மரப பணியீர - பொருந்திய மரப்பாவைக்கொப்பீர்கள். எ - று.

உளகி என்பது ஊங்கிரியன நீட்டலவிகாரம் பெற்றது, முகர ளகரவொற்றுமைபற்றி அதனுள ளகரம் முகரமாயிற்று.

பொருளிலரு ணெறிவாழக புரைநெறிகண மிகவாழக வரைவிறிருநொண்டரணி வளாகதிருத்தொண்டரணி யருள்விரவக்கறறோககும்டாபுலன்போகுகறறோககு மருவுபுக லம்புலியூர் மாடமலி யம்புலியூர்

இ - ள். பொருள் இல் அருள நெறி வாழக - ஒப்பிலலாத திருவருளால விளக்கப்படுஞ் சைவசமயம் வாழக, — புரை நெறிகள மிக ஆழக - குற்றத்தையுடைய புறச்சமயங்கள் மிக்ககீழப்படுக, — வரை வில் திருத்தது ஓள தரணி - (நவகண்டமாக) வரைந்து விலவடிவாகத் திருத்தப்பட்ட ஒளளிய பூமியின்கண்ணே — திருத்தொண்டா அணி வளாக - திருத்தொண்டா வகுப்புத் தழைக்க, — அருள விரவக கறறோககும் - திருவருள (தங்களிடத்தே) கலககும்படி (ஷேதாகமங்களை) கற்றவர்களுக்கே — அடர் 'புலன் போககு அறறோககும் - வருத்துகின்ற ஐம்புலன்வழியே செலவூதலிலலாதவாகனாகும் — மருவு புகல - பொருந்தும் புகலிடமாவது — அடி புலி ஊர் மாடம் மலி அம் புலியூர் - பிறை தவழுகின்ற மாடங்கள் நிறைந்த அழகிய புலியூர் என்று

புறச்சமயங்களாவன உலோகாயதம், பேளத்தம், ஆருகதம், மீமாஞ்சகம், மாயாவாதம், பாஞ்சராதிரம் என்பவைகளாம். (கஅ)

இருமபொத்தூசு சிறிதிடமு மினறெனக்கினறருளடிலே சுநும்புறறதறையிதழித்தொடை முடியோனம்ரா தொழகரும்புற்ற வரவாடக காரிகையி னுடனாடும் [க பெருமபற்றப் புலியூர் யிருத்ததுளம் பெரிதாயே.

இ - ள் எனக்கு உளம் - எனக்கு. மனமானது—இரும்பு
ஒத்துச் சிறிது இடமும் இன்று - (இதற்கு முன்னே) உர
தது. இரும்பையொத்துச் சிறிதிடமுமின்றி இருந்தது,—அந்
ளால் - திருவருளினால்—இன்று - இந்தநாளிலே—சுருமபு
உற்ற நன்றி இத்தித தொடை முடியோன - வண்டிகள் பொரு
நதிய நேனையுடைய கொணற்றமாலையை அணிந்த முடியை
யுடைய சிவபெருமான—அமரர் தொழ - தேவர்கள் வண
ங்குகருமவற்ற அரசு ஆட - பெரிய புற்றினகனூள்ள சருப
பம் ஆட—காரிகையினுடன ஆமீம் பேருமபற்றப்படுவியூராயப
பெரிதாய இருந்தது—உமாதேவியாரோடு திருநிருத்தஞ்செய்த
ருளும் பெருமபற்றப்படுவியூராய மிகவும் இருந்தது. எ - று

திருவருளினால் இந்தநாளிலே பெரும்பற்றப்படுவியூராயிருந்
தது எனக்கூடிகெ (கக)

தேசமலி பொதுஞானச செவ்வொளியுந திகழ்பதியா
மீசனது நடத்தொழிலு மிலங்குபலவுயிர்ததொகையும்
பாசமுமங் கதுகழியப பண்ணுதிரு வெண்ணீறு
மாசினீரு வெழுத்தஞ்சு மநாதியிவை யாறாக

இ - ள் தேசம் மலி பொது ஞானச செவ்வொளியும் -
ஒளி நிறைந்த சஷபயினுள்ள ஞானசசெஞ்சோதியாகிய பதி
யும்,—திகழ் பதியாம் ஈசனது, நடத்தொழிலும் - விளங்கா
நின்ற அப்பதியாகிய, சிவபெருமானுடைய புஞ்சகிருத்திய
நடனமும்,—இலங்கு புல உயிர்ததொகையும் - விளங்கிய பல
வீயிக்குகூட்டமும்,—பாசமும-(அவவுயிர்களைப் படுத்த ஆண
வமுதலியும்பஞ்ச) பாசமும்,—அங்கு அது கழிப்ப பண்ணு
திருவெண்ணீறும் - அவவிடத்து அப்பாசத்தை நீங்கச்செய
யுந் திருவெண்ணீறும்,—ஆக இல திருவெழுத்து அஞ்சும் -

குற்றமில்லாத ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமும்—இவை ஆறு அஷ்ட ஆக -
ஆகிய இவையாறும் அநாதியாதலால் எ - று.

இது முதலிய மூன்று திருப்பாடமே ஒருதொடர் (20)

கறபங்கடோற்றுந் செய்கழலடைந்தோகணிப்பிலா
சிறப்புக டநீம்புகழுஞ் சென்றனவிசெவகாலந் [கரு
தறபங்கொடுதிககுமிறை யருடருமென நன்றொன்றா
சொறபந்த முறுமுனமே துணையாததொடங்குதலும்

இ - ள் கறபங்கடோறும் நடம் செய்கழல அடைந்தோ
கணிப்பு இலா - கறபங்கடோறும் ஆனநதநிருத்தஞ்செய்தரு
ளும் திருவழியை அடைந்தவாகள அளவிலலாதவாகள,—
தம் சிறப்புகள தரும் புகழும் சென்றன - அவர்களுடைய
சிறுத்தல்களின் பொருட்டு (அவ்வகறபங்கடோறும்) செய
யப்பபட்ட புராணங்களும் இறந்தபோயின,—இச் செலகா
லதது அறபம கொள துதிக்கும் இறை அருள தரும் என
றனர் - இவ்விறந்தமானகாலமாகிய கலியுகத்திலே சிறிதா
கப் பொருதிய துதிக்கும் சிவபெருமான் அருளசெய
வா என்று (வேதாகமம் வல்லோர்) அருளிச்செய்தனா—
என்று ஆர் சொறபந்தம் உறு மனமே துணை ஆகத் தொடங்
குதலும் - என்று பொருநதிய சொல்லினால் பரந்தகப்ப
ட்ட என்மனமே எனக்குத் துணையாக (நான் சிதம்பரமான
மியததைத் துதிசெய்த) தொடங்குதலும். எ - று

சிறபம் சிறுத்தல். அவர்களுடைய சிறுத்தல-அவர்களை =
சிறுத்தல புகழ் ஆகுபெயர். (உக)

ஆராத மனமினிய வாழ்ந்த நடத்தளவுரு
சாரீர தனமையினுற நகுமொழிகஞ்ச சொறபந்த

வாராதென் றறிந்தாலு மறறதுகட் புலப்படலா
லோராத பேராசை யொருக்காலு முலவாதாலு

இ-ள், ஆராத மனம இனிய ஆனந்த நடத்தளவும் சாராத தன்மையினால் - பூரண ஞானத்தைப் பொருந்தாத் எனமனம் இனிமையாகிய ஆனந்தநிருத்தமளவாகச் செல்லாத தன்மையினால்—தரும மொழிகளுள் சொற புதிதத வாராத எனறு அந்நதாலும் - (அவ்வானந்த நிருத்தமாகிய பொருளுக்குத்) தக்க புராணத்துக்குச் சொறசெய்ய இயலாது எனறு அந்நதாலும்,—மறந்து கட்புலப்படலால் - அவ்வானந்தநிருத்தம் (பதஞ்சலி மகாமுனிவருக்கருளிய சங்கற்பத்தின்படி) எனக் கணனுகுப் புலப்படுதலால்—ஓராத பேர் ஆசை ஒருக்காலும் உலவாது - ஆராயவிலலாத பேராசையானது ஒருக்காலும் ஒழியாது (ஆதலால் யாது செயவேன்) எ-று

ஆல அசை மொழி ஆகுபெயா

(௨௨)

காதரமா தருமனமே கமலமல ரபனலலை
சீதரமா யனுமலலை சிவனுமனற றிரளலலை
ஸீதபூதவருளுடையை நிலைகலங்கே லினிமனறி
லாதரமா துடனாமி மண்டனடங் கண்டனையால்

இ-ள் காதரம ஆதரு மனமே - அசசம் நிறைந்த மனமே,—கமல மலா அயன அலலை - நீ தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமனுமலலை,—சீ தர மாயனும் அலலை - இலக்குமியைத் தரித்தவருகிய விட்டுணுவும்லலை, சிவனும் அனறறிய ளல்லன் - நடராசரும் (அவர்களாற் பறந்தும் இடீம்துங் காணப்பபரித), சோதிருபியிலலா,—நீ தரமா அருள உடையை - நீ (அவ்விருவரினும்) மேலாக அருளையுடையை—இனி நிலை கலங்கேல - இனி நீ நிலைமை கலங்காதே,—மன்றில ஆதர மாதான் அமெ அண்டன நடம் கண்டனை - கனக்கடையின

உண்ணே விருப்பத்தையுடைய உமாதேவியாரோடு நமிக
குஞ் சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தைத் தரிசித்தனை
ஆதலால்) எ-று

ஆல் அன்சு தூரம் மேன்மை தரமாக எனபது தரமா
எனக்குறைந்த நின்றது (உக)

நாதனருள் பிரியாத நந்திதரச சனற்குமரன் [கிச
வேதவியா தனுகத்திந்த மேனமையெலா ம்வனவிளங்
குதமுனி தனக்குதவச சோபான வகைதொகுத்த
மூதறிவா லவனமொழிந்த புராணமவை மூவாறில

இ-ள். நாதன் அருள் பிரியாத நந்தி தர - ஸீகண்ட பரம
சிவனுடைய திருவருளைப் பிரியாத திருநந்திதேவா சொல்லி
யருள், - சனற்குமரன் வேதவியாதனுக்கு அளிக் - (அது
நேட்ட) சனற்குமாரமகாமுனிவா வேதவியாதமகாமுனிவரு
க்குச் சொல்லியருள், - அலன் மேனமை எலாம் விளங்கிச
குதமுனிதனக்கு உதவ - அவா அமமேனமையெலலாம் தெளி
ந்து குதமகாமுனிவருக்குச் சொல்லியருள், - சோபூனவகை
தொகுத்த - (இவ்வாறே) பாரம்பரியமாகச் சுருக்கிச் சொல்ல
பபட்ட பொருள்களை - அவன மூதறிவால மொழிந்த புரா
ணமவை மூவாறில - அவா (தமது) முதிர்ந்த அறிவற்றலே
விரித்துச் சொல்லியருளிய பதினெண்புராணங்களுள் எ-று.

இது முதலிய மூன்று திருப்பாடமே ஒருதொடர். (உச)

நலமளிப்பு திருத்திலை நடராசன புகழ்நவிலும், படி
சதியில யானறிந்த படிபடியிற பயிற்றிச, செல்வன்னா
போ லெவ்வழியுஞ் செவ்வழியாச சிறிதியங்கித, தொலை
விவ் பெரும பதியணையத துணிந்தருளே துணையாக.

இ-ஊ நலம் மலியும் திருத்திலை நடராசன் புகழ் நவ். லும பல கதியில் - நனமை நிறைந்த திருத்திலைவனதது நீரு ததராசருடைய புகழைச் சொல்லும் பலவிதமாகத்தில— யான் அந்நதபடி - நான் அந்நதுகொண்டபடி எப்படியெ ன்னின, படியில் பயில தாரிச செலவினாரோல - பூமியில் நடந்த வழி நடத்தலையுடையவாபோல—எவவழியும் செவ்வ ழியாசு சிறிது இயங்கி - எந்தவழியும் செவ்வையாகிய வழி யாகசு சிறிது நடந்தது—அருளே துணை ஆக - திருவருளே துணையாகக் கொண்டு—தொலைவு இல பெரும் பதி அணையத துணிந்த - அழிவில்லாத (முத்தியாகிய) பெரும்பதியை அடை யத துணிந்தது. எ-று.

(உரு)

● மங்கலமா திருமன்றின் மன்னனடமவளர்புலிககாற், பங்கமில்சீ ருணமுனிகும பதஞ்சலிகுமபணித்தரு ளிச, சிங்கவரு மனறனகரு தெரிவித்தது திருவருளா, லங்கவரைப பணிகொண்டவடைவறிந்தபுகலவாம

இ-ஊ மங்கலம் ஆ திருமன்றின் மன்னன் - மங்கலசி றைந்த அழகிய சபையினுள்ள நிருத்தராசா—ரடம் - தமது திருநிருத்ததை—பங்கம் இல சீர அருள வளர புலிககால முனிக்கும பதஞ்சலிகும பணித்தருளி - குற்றமில்லாத சிற்ப பையுடைய அருள் வளரும் வியங்கிரபாதமகாமுனிவருக்கும் பதஞ்சலிகாமுனிவருக்கு தரிசிப்பித்தருளி—சிங்கவருமன றனக்கும் தெரிவித்தது - சிங்கவருமருக்கும் புலப்படுத்தி—திரு வீருளால் அங்கு அவரைப் பணிகொண்ட அடைவு - காருண ணியத்தினால் அங்கே அம்மாவரையும் சேவைகொண்டருளிய முறைமையை—அந்நதபடி புகலவாம் - நாம் அந்நதபடி சொலவாம். எ-று.

(உரு)

சொல்லோடும் பொருளோடும் துணிவுடையோ
சொற்றனரென, றெல்லோருங் கொள்வெட்டு மிரண்டு
மறி யாதோமும், வல்லோரபோ லொருபனுவன் மதி
கதோமா னைப்பொறுக்க, நல்லோரை யிரந்தோமே
னையாமென் றுரையாமல்

இ-ள் சொல்லோடும் பொருளோடும் துணிவு உடை
யோ சொற்றனா கன்று - சொல்லுடனும் பொருளுட
னும் உறுதியுடைய புலவா சொன்னாரென்று—எல்லோரும்
கொள் - (கேட்ட பெரியோர்) எல்லோரும் (வழுவற அமைத
துப் பொருள்) கொள்ளும்படிக்கு—எட்டும் இரண்டும் அறியா
தோமும் - எட்டிமிரண்டும் பத்தென்று அறியாத யாமும்—
வல்லோரபோல ஒரு பனுவல் மதித்தோம் - (செய்யுளியற்றி)
வல்லவாபோல ஒருநூல் சொல்லத் துணிந்தோம்,—நவை
பொறுக்க 'நல்லோரை இரந்தோமே' - செய்யுட்குற்றம்
பொறுக்கப் பெரியோரை வேண்டுககொண்டேமாயின்—
நகை ஆம் என்று உரையாம் - (கேட்டவருக்குச்) சிரிப்புண
டாருமென்று வேண்டுககொண்டேமில்லை என்று 4, 1, 1

ஆல் இரண்டும் அசை

(2எ)

என்றும்ருந் தவமுயல் லினிவேண்டா மியாவர்க்குதம்
பொன்றுமுடல் கன்றுமுனிப்பொற்கோயிற்புகழ்மாலே
சென்றுசெல்லிப் புலனபுகுமேற நீவினைக் ளவைதோகரு
மன்றினாநா புரிவிக்குந் தெரிவிக்கு மலர்ப்பாதம்.

இ-ள். அருந் தவம் முயல்ல யாவாக்கும் இனி என்றும்
வேண்டாம் - அருமையாகிய தவங்களைச் செய்தல் யாவருக்
கும் இன்றுமுதல் எக்காலமும் வேண்டவதில்லை,—பொன்
றும் உடல் கன்று முன - (கோக்குமிழிபோல) இறக்குஞ்சரிம

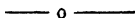
வார்த்தைமாவதற்கு முன்னே, இப்பொறகோயிற் புத்த
மலை சென்று செவிப்புலன புகுமேல். - அழகிய இசைதம
பர்மான்மியம் போய்க் காதுக்கு விடயமாகப் புகுமாயின, —
திவினைகளவை தோகும் - திமையாகிய இருவினைகளையும்
ஒழிகும், — மனறின் அருள புரிவிகும் - கனகசபையின்
கண்ணை, திருவருளைச் சேயவிகும், — மலாப் பாதம் தெரி
விகும் - செநதாமரைமலாபேரிலுந் திருவடிமைத் தரிசிப்பி
கும். எ-று (அ)

பாயிர முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் - ௨௯

வியாக்கிரபாதசசருக்கம்.

மன்னுமருந் தபோதனரின மருவியமத் தியந்தினனா
முன்னிய திருமுனிபா லோங்குலகந் துபர்நீங்கப
பன்னரிய சிவஞானம் பததிதரும் பான்மைதகத்
தனன்கரி றிருவருளா லவதரிததா னொருதன்யன.

இ-ள். மன்னும் அருந் தபோதனரின் மருவிய மத்தியந்
தினன் ஆம் உன்னிய திரு முனிபாஸ - நிஃபெற்ற அரிய
முனிவர்களுள்ளே பொருந்திய மத்தியத்தினரா஽ி நினைததந்
கரிய மகாமுனிவரிடத்திலே, — ஒருகு உலகம் துயாரீங்க -
பெரிய சிருவலோகத்தாரும் பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்கும்
வண்ணம், — பன்னரிய சிவஞானம் பததி தரும் பான்மை
தக - சொல்லுதற்கரிய சிவஞானதையும் சிவபத்தியையும்

விளைவிற்கும் பகுதி மிகநிகரங்க, — தவ் நிகர் இல திரு
வருளால் ஒரு தனயன் அவதரித்தான் - தனக்கொப்பி
லலாத திருவருளினால் ஒரு திருக்குமாரா திருவவதாரஞ்
செய்தார். என்று. (க)

தனிப்புதல்வன் தனிப்பிணைத்துத் தகவுச்சி மோந்து
சடங்குனைத்துமடை வினிலியற்றி யருமறைநூல் வை
கொடுத்தது, மனத்துணையாந் திருநாம மருவுநெறியுப்
தேசித், திணிச்செயவேண மெவதெனகொ லெனமொ
ழிந்தா நெழினமுனிவன்

இ-ள் எழில முனிவன் - அழகையுடைய மததியாதின்
மகர்முனிவா—தனிப் புதலவன்முனை அணைத்த - ஒப்பிலலாத
குமாரரைத் தழுவிக் கொண்டு, — தக உச்சி மோந்து - தகுநி
யாக உச்சியை மோந்து, — சடங்கு அணைத்தும அடைவினில
இயற்றி - (நாமகரணமுதல் உபநயனமிறுகியாகிய) கருமங்க
ளெல்லாவற்றையும் முறையே செய்து, — அருமறை நூலவை
கொடுத்தது - அரிய வேதங்களையும் மற்றைநூல்களையும் கறபி
த்து, — மனத் துணையாம் திருநாமம் மருவு நெறி உப்தேசி
த்தது - உயிர்த்துணையாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை (சசிவாகமத்
திலே) பொருந்திய முறைப்படி உபதேசித்தது, — இனிவென
வேணமெவது என் என மொழிந்தான் - (குமாரரை நோக்கி)
இனி (நாம் உணக்குச்) செய்யவேணமெவதாயது என்று வினா
வியருளினான். என்று. கொல் அசைநிலை. (உ)

இந் தவகை சிவனுள்ளா லிரவியெதிர் மணியுமிழ்
வந்தவன் லெனவிளங்கு மழமுனிவன் னடிவணங்கித்
தந்திரமுன புகலுமருந் தவத்தொகையிற் றலையாண்
வந்தீயின்மா தவமடியேற் கருளுகென வுரைசெய்தான்,

இ-ள் இரவி எதிர் மணி உமிழ்வந்த அனல் எனச் சூதித் தன சன்னீதியிலே சூரிமகாரதம் உமிழ் உதித்த அககிளி போல—இரத வகை சிவன் அருளால் விளங்கும் முழுமுனி வன் - இந்தப்பிரகாரம் (ஆசாரியரை அபிஷேகி) சிவபெருமானது திருவருளினால் (ஞானம்) உதிக்கப்பெற்ற பாஷமுனி வா—அடி வணங்கி - (தமது தந்தையாருடைய) திருவடிகளை வணங்கி—தந்திரம் முன புகலும் அருந்தவத்தொகையில் - வேதாந்தநூல்கள் ஆகியிலே செல்லிய ஆரிய தவக்கூட்டங் களுள்—தலையான அந்தம் இல மா தவம் - மேலாகிய முடிவிலங்க பெரிய தீவத்தை—அடியேற்கு அருளுக என உரை செய்தான் - அடியேற்கு அருளிச்செய்யும் என்று விண்ணம் பஞ்செய்தான் என்று.

அருளுக என்பதன்றிக் கார தொக்கு நின்றது. (ரு)

தவமெவையு முணாரதமுனி தனபனமுக மிக்நோக்கிப் புவனமலி போகங்கள் பொருந்தும்ருந் தவமுரிந்தாற சிவகதியு மிதுவன்று சிவாச்சனமாச சனமாகிற பவமகலும் பரபோகம் பெறலாகு மெனப்பகார்தான்

இ-ள் தவம் எவையும் உணர்ந்த முனி - தவங்களெல்லா வற்றையும் அந்நத மத்தியநதினமுனிவா—தனயன் முகம் மிக நோக்கி - குமாரருடைய முகத்தை மிக (அருளோடு) பார்த்து—அருந்தவம் புரிந்தால் தவனம் மலி போகங்கள் பொருந்தும் - அரிய தவங்களைப் பண்ணினால் (சிவாக்முத லிய) புவனங்களிலே நிறைந்த போகங்கள் கிடைக்கும்,— இது சிவீகதியும் அன்று - இது சிவலோகத்துக்கும் போம் வழியின்றி—சிவாச்சனம் ஆச்சனம் ஆகில பவம் அகலும் • சிவபூசையைத் தேதெல உண்டாயிற் பிறவி நீங்கும்,—பர

போகும் பெறலாகும் 'ஏனப் பகாநதான் - சிவபேரகம் பெற
லாம என்று அருளிச்செய்தார். என்று

ஆசகனம் தேதேவ (ச)

சொன்னமொழி கொண்டிறைவன ரோனரிமகிழ்
துளதானம், பன்னுகென மழமுனிககுப பாரமுழுதம்
பரபபிரம சன்னிதியன நெனககாண்ட தவக்குறைகா
ணென்றாலு, மல னிட்மரிய நிகழ்மிட முளதென்றான
மாமுனிவன.

இ-ள் சொன்ன மொழி கொண்டு - (பர்வமுனிவர் தமக
குத தந்தையார்) உடதேசிதத திருவாககை உடகொண்டு,—
இறைவன் மகிழ்ந்து தோன்றி 'உள தானம் பன்னுக என் -
சிவபெருமான (திருவுள) மகிழ்ந்து வெளிப்பட்டி' - எழுகத
ருளியிருந்தள்ள புண்ணியதலம் அருளிச்செய்யும் என்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய,—மழமுனிககு மா முனிவன - அப்பா
லமுனிவருக்கு மததியந்தினமகாமுனிவா—பார் முழுதம்
பரபபிரம சன்னிதி - பூமிமுழுதுகு சிவசன்னிதிடேயும,—
அன்று எனக காண்டல தவக்குறை காண - அப்படியனநெ
ன்று காண்பது(பண்ணப்பட்ட)தவங்களிறகுறையாமென்று
அறிவாயாக,—என்றாலும் - (அவநனமாகும்) எனினும்,—
மன இடமாய நிகழும் இடம் உளது என்றான் - (சரீரமெ
னரும் வியாபிதத ஆன்மாவுக்கு முக்கியத்தானமும் உண்டா
றாபோல உலகமென்கும் வியாபிதத) சிவபெருமானுக்கு
முக்கியத்தானமாய் லிளவரும்புண்ணியுதலம் உண்டு என்று
அருளிச்செய்தார். என்று. (ரு)

பாருயாகட் குபகரித்துப் பரப்பினடுப படுவதேரு
மேருகிரி யுமபுஷ்டகுழ வெற்புமவற றிடைநாடு

மாருயிரைகள் பயனருநது மமருலகா மெனக்கழித்தான்
சீருலவு நூறுவளா செறிவெனலாரு செறிமைபுற. | •

இ-ள். பார உயிர்கட்கு உபகரித்து - உலகத்துள்ள ஆன்
மாககருங்கு (சசலனம் வாராமல) உபகரித்திகொண்டு—பா
பபின நடுப படுவது ஒரு மேருகிரியும் - பூமிக்கு நடுவே நிற்ப
தாகியஒப்பிலலாத் மகாமேருபருவதமும்—புடை குழ வெற
புற - (அதனைப்) பககங்களிலே சூழ்ந்த (எட்டுக்) குலபருவத்
தங்களும்—அவற்று இடை நாடு - அமைகளினடுவேயுள்ள
(எட்டுக்) கண்டங்களும்—ஆர் உயிரைகள் பயன் அருநதும்
மமருலகாம எனக்கழித்தான் - நிறைந்த ஆன்மாககள் (பூமி,
நிறசெய்த கருமங்களுக்கிடாக் அவற்றின்) பலத்தை அதுபவி
-சூறு சுவரக்கத்தைப்போலப் போகபூமிகளாமென்று (சுவ
பெருமான்) கழித்தார். எ-று.

அமருலகு அமருலகெனக் குறைந்து நின்றது நற்றி. பின்
வருந் திருப்பாட்டோடு கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்படும். (சு)
எத்தகைய போகங்க ளெவற்றினுகருங் காரணமா
வைத்துவிட யிடம்போதாவகைநெருங்குமன்னுயிரைகள்
முத்திபெறத் திருவுள்ள முகிழ்த்தபெருங் கருணையின
லத்தனாமித தலநண்ணியலகிலிடங்கைக்கொண்டான

இ-ள் சீர உலவு நாறு வளா செறு எனலாம் செறிமை
உற - நனமை பொருநதய் நாறுகள் (முனைத்து) வளாகின்ற
சிறுவயலபோலுமென்று சொல்லுதற்குத் தக்க நெருக்கம்
பொருநத—எத்தகைய போகங்கள் எவற்றினுக்கும் கார
ணமீ வைத்த படி - எவ்வனைப் பெருமையையுடைய போக
ங்களெல்லாவற்றிற்குங் காரணமாக வைக்கப்பட்ட இந்தக்க
ருமபூமியாகிய பாதகண்டத்திலே—இடம் போதா வகை
நெருங்கும் மன் உயிரைகள் - இடம் போதாதபடியாவ (நீன்

றோடொன்று) நெருங்கும் நிலைபெற்ற 'ஆன்மக்கள்—முத்தி பெறத் திருவுள்ளம் முகிழ்தத பெருங்கருணைநிலை - முததியடையும்பொருட்டுத் திருவுள்ளத்தில அருமபிய பெரிய 'திருவருளினால்—அத்தனும் இததலம் நண்ணி அலகு இல இடும் கைகடிகாண்டான - சிவபெருமானும் இக்கருமபூமியைப் பொருந்தி எண்ணிலலாத புண்ணியதவங்களைக் கைக கொண்டருளினா ள்-று.

கருமம் பலவும் முனைக்கும் பரதகண்டம் நாற்றங்காலையும், அவை போகததைப் பயக்கும் மறறைகூண்டங்கண்முதலாயின விளைபுலததையு மொககுடிமன்றிக. (எ)

ஞாலத்தா யிரகோடி நற்றான முளவவற்றி
னேலத்தா னலமார விடங்கொண்ட வெழிறறியிலலை
மூலத்தா னத்தொளியாய முளைத்தெழுந்த சிவ்லிங்கக
கோலத்தா னின்பூசை கொளவானெனறுரைசெயது.

இ-ள் 'ஞாலத்த ஆயிரகோடி நற்றானம் உள - இந்தக் கருமபூமியிலே ஆயிரகோடிபுண்ணியதவகளுண்டு அவற்றின் - அவைகளுள்ளே—ஏல நலமு ஆரத் தான் இடம் கொண்ட எழிறறியிலலை மூலத்தானதது - மிகவும் நன்மை பொருந்துமபடி தாம் இடமாகக் கொண்டருளிய அழிவேனடிடைய தில்லைவனத்தளள மூலத்தானத்திலே—ஒளியாய முளைத்தது எழுந்த சிவ்லிங்கக் கோலத்தான் - சோதியாய முளைத்தெழுந்த சிவ்லிங்கருப்பாகிய கடவுள்—நின் பூசை கொள்வான் என்று உரைசெயது - உனது பூசையைக் கொண்டருள்வர் என்று திருவாய்மலாநது. எ-று. (அ)

திருநீறு துதலசோத்தித் திகழுசசி தனைமோந்தெங், கருநீறு படவுதித்த காளையென வணைத்துவிழி, தருநீர்

மத தியந்தினரை தந்தையைவந் துணைசெய்து, வெருநீ
ரமை யன்னைபயி மடிபணிநது விடைகொண்டான் .

இ-ள் திருநீறு நுதல சோததி - விபூதியை நெற்றியிலே
சுத்தி—சிகழ உச்சிதனை மோரது - விளங்குகின்ற உச்சியை
மோரது—எம கரு நீறு பட உதித்த காளை என அணைத்து
எமமுடைய பிறவிகளுக்க காரணமாகிய பாசம் நீராகும்படி
அவதரித்த விளையே என்று தழுவிக்கொண்டுவிழி நீ
தரு மத்தியநதினன் ஆம தந்தையே வீரதனை செய்து - (பிரி
வாற்றாமையிலுலே) கண்களினின்றும் நீரைப் பொழியாநி
ன்ற மத்தியநதினுமுனிவராகிய தந்தையாரை வணக்கஞ்செ
ய்து,—வெருநீரமை அன்னைபயி அடி பணிநது விடை
கொண்டான் - (பிள்ளை பிரிகின்றானே என்று) அஞ்சுநதன்
மையையுடைய மாதாவையுந் திருவடியில வணக்கி அநுமதி
பெற்றா பாலமுனிவா எ-று. (கூ)

வேறு

மண்டா ன்டாதா வகையா லருளால் வருவா னிரு
ளா மத்தா லயநீர், தண்டா ரகைபோற் தரளம் புரளத்
தளஞந் தடமா மியாதில லேவனத், தண்டா திபனா மம
தே துணையா வரியுந் கரியுந் திரியுந் சரியுந், கண்டா னு
ழைபர் வ்யாகா னமுமுன காணு தனகண் மிகடந்
தன்னே.

இ-ள் மண தான் இடர் தீர் வகையால் அருளால் வரு
வான் - பூலோகத்தார் பிறவிததுண்பத்தினின்று நீங்கும்படி
திருவருளினாலே (தெற்கு நோக்கி) வருவாராகிய பாலமுனி
வா,—இருள் ஆர் மகராலய நீர் - கருமை நிறைந்த சமுத
திரசலம்—தண் தாரகை போல் தரளம் புரளத் தள்ளும்
குளிர்மையாகிய நஞ்சுதிரங்களைப்போல முத்துக்களைப் போ

ளும்படி ஒதுக்காநின்ற—தடம் மாடு உயர் திலலை வனத்து - தரைகள் தன் பக்கங்களில ஓங்கப்பெற்ற திலலைவனத்தின கண எழுந்தருளியிருக்கும்—அண்டாதிபன் நாமத்தே துணையா - அண்டங்களைக் காப்பவராகிய சிவபெருமான் திரு நாமமாகிய ப்ரீ பஞ்சாக்ஷரமே வழிததுணையாக,—அரியும் க்ரியும் திரியும் சரியும் - சிவகமும் துணையுத்திரிகின்ற வழியும்—கண தான் துழையா உயா தானமும் - கணனாந்து துழைய வொண்ணாத (இருள் செறித) உயாத காடொகிப—முன் காணாதன கண்டு கடந்தன - முன்னே தாங்காணாதவைகளையெல்லாகண்டு நீங்கினா என்று (௧௦)

மொழியும் மொழியும் பரிசொன் நிலதா முன்னா யறையோ தழுதும் கியகாஷ, வழியும் வழியும் மதுரா புதுவீ வாசந தகவீ சியவா குவளைக, கழியும் கழியும் படிவந ஸாபொற கமலந கணமலந் களையுங் கயநீ, பொழியும் விழியும் மல்கும் குளிரப புதுமா முனிகண் டுகழந் தனனே.

இ-ள முன் நான்மறை - பழமையாகிய நான்குவேதங் களும்—மொழியும் ஒழியும் பரிசு ஒன்று இலதா - (தங்கள்) வாகு ஒழியுதனமை சிறிதும் இல்லையாகும்படி—ஒதம முழங்கிய கான் வழியும் - கடல் போல் ஒலிக்கின்ற காட்டு மார்க்கமும்—வழியும் மது ஆர் புதுவீ வாசந் தகவீசிய வார் குவளைக கழியும் ஒழுக்குகின்ற தேனைப் பருகும் புதிய வண்டுகளுக்கிடமாகிய மணம் பொருந்த வீசிய நீண்ட சுவைகளையுடைய கழியும்—கழியும் படி வநது - நீங்கும்படி (நடந்து) வந்து,—அலா பொற கமலங்கள் - அலாந்த பொற மூமரைமலர்களையும்,—மலம் களையும் கயம் - பாசத்தைப் போககுளு (சிவகங்கையாகிய) திருக்குளத்தையும்,—நீர் பொ

ழியும் ஸ்ழியும் மனமும் குளிர - நீர், பொழியாநின்ற, கண்
னும் மனமுந்நகலிகூர, — புது மா முனி கண்டு புகழாநனன்,
புதிதீ பெரிய பாலமுனிவா கண்டு துதித்தார். ஏ-று

•இலதா என்பது இலதா எனக்குறைந்து நின்றது அத
தலத்தை மும்பிறப்பிலே தழித்திருந்தாற் பிறவி கூடாமை
யிற புத்மாமுனி எனறா (கக)

சீரார தருபொய கைவணங் கியதன றென்பான மிது
மன் பொடுசோ சீரிடே, பேரா வண்கசெல லவொரா
லநிழற பிரியா த்பிரா னெந்நோ படமுற, பாரா ரவி
முந் துமெமுந், துமவிழிப் பயினமா ரிபொழிந் துமழிந்
துமொழிந், தாரா வமுதே யெனையா ஞடையா யறிவே
யெனவோ தினு ரணமே.

இ-ள சீர ஆர்தரு பொயகை வணங்க - அழகு நிறைந்த
சிவகங்கையை வணங்கி, — அதன் தெனபால சோ சரியே -
அதற்குத் தெற்குப்புறமாகப் பொருந்திய வழியே — பேரா
வகை மிகும் அன்பொடு செலல - விலங்காமல மிக்க அன்புட
னே நகங்குமபோது, — ஓரால நிழற பிரியாத பிரின்ன எந்நா
நோபட - ஓராலம்நிழலினகண்ணே பிரியாத சிவலிங்கப்
பெருமான் தமமெதிரே வெளிப்பட்ட, — முன் பார ஆர விழு
ந்தம் - திருமுன்னே பூமியிலே (எட்டுறுப்பு) தோய வண
கத்யும், — எழுந்தம் - எழுந்திருந்தம், — விழிப் பயில மாரி
பொழிந்தம் - கண்களினின்றும் பூயிலாநின்ற (கண்ணீர்)
மழையைப் பொழிந்தம், — அழிந்தம் - (தம்மை) இழந்தம், —
ஆரா அமுதே - தெவிட்டாத அமிர்தமே — எனை ஆள உடை
யாய் - தமிழேனை அடிமையாக உடையவரே — அறிவே ன்ன

மொழிந்தது - ஞானமூர்த்தியே என்று, சொல்லி- - ஆரணம்
ஒதினன் - வேதங்களை ஒதினான். ஏ-று (௧௨)

முன்னுள் பதிபா யினுமே தருசீர மூலப பதிபா
ஞடைமுகக் கண்ணே, பொன்னா தருபொய கையுடைப்
புனிதா பொடிசோ வடிவே முடிவே யடியே னென்ன
தரவா த்ருபூ சைக்கொளவா யினிபாய முடியா தென
வோ திமடுப, பன்னாண மலாகொய ததினமூழ கியருட
பாதங் களணைந துபணிந தன்னே

இ-ள முன் ஆள் பதி ஆயினும் - அராதிகாலநொடங்கி
(ஆனமாகக்கூறப் பெத்தமுதையிரண்டினும்) ஆண்டருளும் பதி
யேயாயினும்—மே தரு சீர மூலப்பதி ஆள் உடை முகக்
கண்ணே - மேனமை தக்க சிறப்பையுடைய உலததானமாகிய
இத்திருப்பதிடைய ஆளுதலையுடைய முககண்ணரே,—பொன
ஆர்தரு பொய்கை உடைப புனிதா - பொற்றாமரை நிறை
ந்த சிவகங்கையையுடைய சுத்தரே,—பொடி சோமடிவே -
விபூதி பொருந்திய திருமேனியையுடையவரே,—முடிவே -
(எல்லாப்பொருளுக்கும்) முடிவே,—இனியாய - (மேயயடி
யார்களுக்கும்) இனியவரே,—அடியேன் என ஆதரவு ஆதரு
பூசை முனியாது கொளவாய என ஒதி - அடியேனாகிய
என்னுடைய விருப்பநிறைந்த பூசையை வெறுக்காது கொண்
டருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—மடு மூழ்கி - சிவகங்
கையிலே ஸ்நானம்பண்ணி,—உதில் பல் நாள மலர் கொய்து
அணைந்தது - அதிற்பலவாங்கிய அன்றலாந்த பூக்களை எடுத்து
வந்தது,—அருட் பாதங்களை பணிந்தனன் - சத்திருபமாகிய திரு
வழிகளை (ப்பூசித்தது) வணங்கினான். ஏ-று. (௧௩)

தடம் மலாகொண வணங் தியருந தாவா முனி
தில லைவனசரியே, குடபா லணைவான மணமா மல,
ருங் குளமுங் கரையுந தளமுங் குறுகித, திடமா தரு
வே நிழலா வெழிலா சிவலிங் கமிருந் தியருந் தியொ
டங், கிடமா கவிரண டிடமும பணிவுந் திறையே
துணையா தவீருந் தமாநானே.

இ-ள • தாவா அரு முனி - செந்தமிழலாத பெரிய பால
முனிவர்—தடம் மா மலா கொண்டு வணங்கி - திருக்குளத்தி
னுள்ள பெரிய பூக்களைக் கொண்டு பூசித்தது,—திலலை வனக
குடபால சரியே அணைவான், திலலைவனத்திலே மேற்குப
பக்கத்திலே போகும் ஒரு வழியே செல்லுகையில்,—மணம்
மா மலரும் குளிமும் கரையும் தளமும் குறுகி - மணத்தை
யுடைய பெரிய பூக்களையும் வாவினையும் கரையையும் வெளி
யிடத்தையும் அணுகி,—திடம் ஆ தருவே நிழலா - வலி
பொருந்திய மரமே நிழல செய்வதற்கு—எழில் ஆ சிவலிங்
கம் இருத்தி - அழகு நிறைந்த ஒரு சிவலிங்கநதாபித்தது,—
அருத்தியொடு அவகு இடம் ஆக - ஆசையொடு அவவிடமே
(தமக்கு) இடமாக (ஒருபாணசாலை உண்டாக்கி),—இரண்டு
இடமும் பணிவுறறு - (அவவிடமும் திருமுலட்டானமுகிய)
இரண்டிடத்தும் வணங்கிக் கொண்டு,—இறைமே துணை ஆக
இருந்து அமா நான் - சிவபெருமாளே துணையாகப், பொரு
ந்தி இருக்கு நாளிலே ஏ-று

பாணசாலை இலைகளாலும் புறகளாலும் வேயப்பட்ட குடி
சை. பாணம் இலை. (கச)

காலம் பெற்றீர் நனிமா முனிநீர்கமழகுண டிகைதண
மிகாண மிகையட. சாலும் பலபோ துசமிந் தொழிபுற

சாகர திபலா சிலைதா மிகமே, னுலுஞ் சடைபெட் டிழு
 டித டொருநா ணணணித திகழாச சனைபண் ணமருப,
 பாலொன தலராய பொழுதே பழுதா பலமா மலா
 கன் டிப்காந தயாவான

இ-ள் கால்ம் பெற நீறு ஆணி மா முனி - பராடககாலம்
 பொருந்த விபுதி தரித்துச் சந்தியாவந்தனமுடித்த பெரிய
 பாலமுனிவா, — நீ கமழ் குண்டுகை - சலங்கமழுகின்ற கம
 ணடலமும்—தண்டு - தண்டு—கரணடிகையுள் சாலும் பல
 போது - திருப்பூங்கடையுள் நிறைந்த பலபூக்களும்—சமி
 தது - சமித்துக்களும்—ஒளிர் புல - வீளங்குகின்ற (தருப்பை,
 அறுகு முதலிய) புறகளும்—சாகாதி - சாகமுலபலங்களும்—
 பலாச இலை தாம மிக - பலாசிலையும் மிகக் தொணவிவந்து,—
 மேல் - (அதற்கு) மேலே—நாலும் சடை எட்டிம் மூடித்து -
 தாழ்ந்த சடையெட்டிம் (உயரக் கடடி) முடித்து,—ஒரு
 நாள் நணணித திகழ ஆசசனை பண்ணை - ஒரு நாளிலே
 (திருமுன) சேன்று விளங்குகாநின்ற பூசையைச் செயதற்கு—
 பால மரு ஒன்று அவர் ஆய பொழுது - தமமிடத்து மணம்
 பொருந்திய பூக்களை ஆராயும்பொழுது,—பழுது ஆர பல
 மா மலா கண்டு - குற்றமிருத்த பல பெரும்பூக்களைக் கண்டு—
 பகாந்து 'அயர்வான - (இவ்வனஞ்) சொல்லிச் சோகிப்பா
 ராயினா எ-து. (கரு)

வண்டு துமவிரை தெனிலல லெனிலோரா வழியுந்
 தெரியா துமரங் கணவிகக, கண்டு ரவடாந துகரஞ் சா
 ணங் காலும் பனியால வழுவுங் கழிதே, னுண்டு துப
 டித தியசெம் மனல்ஸ் யொத்தே துமரும புலிரும பல
 ரைப, பண்டு ரொடெரித தபரம் பொருளா பழுதென
 திராரென துபகாந தயாவான.

இ - ள் விடிந்து எனில் வண்டு ஊதம் - (பூக்கள்) விமல
சுபின் எடுக்கவேனின் வண்டிகள் ஊதம்,--அவ் வனில் ஊ
வழியும் தெரியாது - இராததிரியில் எடுக்கவேனின் ஞ்ருவழி
ம தெரிவாது,--மரங்கள் கண் மிகத் தூர வளர்ந்து கரம்
சுண்ணம் கட்டும் பனியால வட்டும் - (கோங்கு முசலிய) மரங்
களில் எடுக்கவேன்ற கண்களால் மிக நீள வளர்ந்தபழியி
தலே கைபுங்காலும் வழிபின்ற பனியினால் வட்டும், -
ய சிலிவிரும்பலரை ஊரொடு எரித்த பழம்பொருளா - (பூ)
காலத்திலே பகைவராகிய அசுரனீர முப்படித்தோடும எரித்த
நுளிய சிவபெருமானா--சுழி தேன உண்டு உண்டு படுக்கிய -
(வண்டிகள்) மிகுந்த தேன உண்டு ஊறுபடுத்திய பூவும் -
சொம்மல - பழம்பூவும்--கல வீ' ஒத்து ஏற்று அருமடி - நல்ல
பூவோடு பொருத்தி ஏற்ப அருமடி--பழது என்றனா என்று
பகர்த்த அயாவான் - குற்றமுடையனவென்று (சிவாம சதில)
அருளிச்செய்தா (இதற்கு யாது செபவேன்) என்ஊ சொல
லித் துக்கமுறுவாராயினா எ - று (கக)

சுண்ணா மதிசூடு செடா மகுடத் தலைவா கடைவாழ்
வுதவிர்ப்பவனே, கண்ணா துநலோ பொருமான மறி
சொகரவா வரவா கருமூலகரா, மண்ணா புகழ்நில
லைவனம் பிரியா முணிபே யெனையா ளமகிழாத் தனைமீய,
லெண்ணா துநினைந தவைநந தருணமற றிப்பை நரு
மன பிலனென றயாவான்.

இ - ள் தண ஆரமதிசூடு சடாமகுடத் தலைவா - குளிர்மை
பொருந்திய பிறையைத் தரித்த சடாமுடியையுடைய நாய
கரே,--கடை வாழவு தவிர்ப்பவனே - கீழாகிய (பிரபஞ்ச)
வாழ்க்கையைத் திரப்பவரே,--கண் ஆர துதலோய - கண்

பொருத்திய நெறியையுடையவரே,—ஒரு மான், மறி சோ
கரவா - ஒரு மானமறி பொருத்திய கையையுடையவரே,—
அரவா - பாம்பையணிந்தவரே,—சுரு மூலகரா - பிறவிக்ரு
முலமாகிய பாசத்தை அரிப்பவரே,—மணனூர பருழ திலலை
வனம் பிரியா அணியே - பூமியிலுள்ளாரா துதிக்ரு திலலை
வந்தை நீய்காத சிந்தாமணியே,—என ஆள மசிழந்தனை
மேல - தமிழேனே ஆட்கொள்ள விரும்பினீர்ராமினா—என
உறுது நீனைத்தலை தந்து அருள - (அடியேனிடத்தே பத்தி
நூன வைராகழி பம்பிலுமையா) சிந்தியாது அடியேன
நினைத்த வரங்களைத் தந்தருளுமா,—மற்று இன்பு ஆர்தரும
அன்பு இலன என்று அயாவான்-வெற்றோசுகத்தையும் அத
பவிக்ரும விருப்பமிலவேன எனது தளாவாராயினா எ - அ

அன்பு நெருகப் பணிவா நிலரே லருளா யெனும்வாய
மெய்நிக துமவிடா, வென்பு சைபுநே சமுமயா னுமு
னக கெங்கே யெனநொந தயாவா னெதிரே, வன்பு
கடிகப புண்டருழ விடைமேன மதிசூழ சடைவா னவ
ரகோன வரநோ, முன்பு தவரி துபணிந திருநா முக
மா புனலா டினனமா முனியே

இ - ள். அன்பு ஊடு நெருகப் பணிவா இலரேல ஈருளாம
எனும் வாயமை அநிந்தும் - அன்பினுலே மனங்கரைய வன
ங்கடவோ இலராயின அருள செய்பா எனனும் உண்மைபை
அநிந்தும்—விடர் எல் பூசையும் நேசமும யானும் உனக்கு
எங்கே என நொநது அயாவான் எதிரே - விடாத என்னு
டைய பூசையும் பொய்யனம் ஈனும் உமக்கு எங்கேயெ
ன்று நொநது சோகிப்புவராகிய பாலமுனிவரெதிரே,—மதி
சூழ சடை வானவாகோன - பிற பொருத்திய சடைபை

புடைய தேவதேவராஜிய சிவபெருமான—புடை வன்பூத
மிகச சூழ விஷடமேல வர; பகததிலே வலிய பூதங்கா
மிகசசூழும் இடபத்தினமேல எழுந்தருள்வர;—கோ முன
பூதலமீதுபணிந்து - கோரே திருமுனபு பூமியிலே வணங்கி, -
இரு கண்முகம் ஆ புனல ஆடினன மா முனி - இரண்டி
கண்களினின்றும் முகம் வழியாகச் சொரிந்து நிறைந்தேறி
ஹலே ஸ்ரானஞ்செய்தார பெரிய பாலமுனிவா ஏ-ய (சு. ௧)

ஆலந்தருவா னமுதா மொழிமீல ஆமா முனிபா
சனையிச் சையினிவி, சிலந திகழ்வா பமைமகிழந் தனந்
சிறந்த தவரம் பலசெப பெனவென, காலங் காழா
புலியின மலியக கண்ணங் கவைதங் கவிரங் கிமுதா
கேரிலந் திகழ்பூ சைகொள்ளை னுவரங் கொண்டி
னவையெந் தைகொடுத்த தன்னே

இ - ள் ஆலந்தருவான - ஆலமரமீழலின்கண் எழுந்தரு
யிராநின்ற சிவபெருமான, —அமுது ஆம் மெழியால - அபா
தமயமலிவா திருவாக்கினால், —அரு மா முனி - அரிய பெரிய
பாலமுனியே, —அரசசனே இச்சையின நின் சிலம் திகழ
வாயமை மகிழந்தனம் - (நமக்குச் செய்பாடுன்ற) பூசையில
வைத்ததே ஆசையைப்புடைய உனது நல்லொழுககம் விளங்கு
உணமையைக் கண்டு நாம் மனமகிழத்தேம்—கீ ள்ரத்தித்
வரம் பல செபபு என; கீ நினைத்த வரங்கள் பூவற்றை
சொலவாயாக என்று அருளிச்செய்ய, —(அது கேட்ட பால
முனிவார்)—என்காலும் கரமுடிபுலியின மலிய - அடிமேலு
டைய காவுகளுங் கைகளும புலிககால்களும் புலிகுக்களும்
போல (வலிய உகிப்பற்றறுடையனவாய்) இருக்கும்பொரு
டும்—அருகு அவை கண் தங்க இரங்கி - அவகே அவை

ளிலே கண்கள் பொருந்தும்பொருட்டும் இரங்கியருளி—
முதற் கோலம் திகழ் பூசை கொள என்று வரம் கொண்
டான - (புட்பவிதிப்படி செய்யப்படும) முதன்மைபாகிய
அழகு விளங்குகின்ற பூசையைக் கொண்டருளும் என்று
வரம் வேண்டுககொண்டா,—எந்தை அவை கொடுத்த
னன் - எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான அவ்வரங்களைக்
கொடுத்தருளினான் - று

வழக்காமற் பற்றியேனாதற்கு நகங்கனும், பாதது நடத்
தற்கும் புகழ்பை பழுது பாதத்தெடுத்தற்கு கண்களும்
வேண்டப்பட்டன. (கக)

விண்ணு டருநா டருமே லவனே விரவா வரமுந
கநவா னெனநற, கண்ணு றுமரும புபெரும புனன
மெய்க காலா நெனவா றருநா தனமையான், மண்ணு
ரவணங் கவணங் குடனே மறைவா னிறைவான
வழிமே விப்பின, பண்ணு ரவிபாக கிரபா தனெனும்
பாவா பெயரோ தினபா ரிடமே.

௨௦௦

இ - ன விண்ணுடரும நாடு அரு மேலவனே விரவா வர
மும தருவான என - தேவர்களுங் காண்டற்கரிய மேலோ
பாகிய சிவபெருமானே (தமியேனபொருட்டு இவ்விடத்து)
எழுந்தருளியவது (வேண்டிய) வரங்கடையுத் தந்தருள்வார்
என்று,—ஆற் கண்ண ஆறும அரும்புபெரும் புனல் - நன்மை
யாகிய ஆண்கண்களினின்றும் பாயும் பெருநீர்—மெய்க் கால்
ஆறு என ஆறு அரு காதன்மையால் - சத்தியமாக ஆற்றுக்
காலுபோல ஒழியாமற் செல்லும் பத்தியையால்—மண் ஆர
வணங்க - பூமியிலே (எட்டுறுப்புத்) தோய நம்ஸ்கூரிக்க,—
ஆண்குடனே மறைவான் இறைவான் வழி மேவியபின் -

உமாதேவியாரோடு மறைவாராகிய சிவபெருமான் ஆகாய
மார்க்கமாகச் சென்றறளியபின்,—பண ஆர - இசைப்பாட
டுகள் நிறைய—பாரீடம் பா ஆ வியாககிரபாதன் எனும்
புயர் ஓதின - பூமியினுள்ளாகள் (எனும்) யரவதல பொரு
தரிய வியாககிரபாதா என்னை கிருநாமகளைச் சொல்லி
ஞா. எ. று. (20)

அறுகா லேழு கால பிறகா மூடுவா நுமையா நியதிச
சமைவா தரியா, மறைகா தலினு லுறைவா னறவா
மந்தா ரீவரும் புசெருந திருரா, நிறைபா திரிகோங்
குயாசண பகமே நீர்வாழ மலாவல விகொணீண மல
ரகொண, டிறையா னடியே முறையால் வழிபட்
டெண்ணா தருகா லமிருந தனனே

இ - ள். அறுகால எழு கால பிறகா மடு உற்று - வண்ட
கள் எழுநகாலம் பின்னாக (முன்னே) பொயனையை அடை
தது,—அமையா நியதிச சமைவு ஆதரியா - இன்றியமையாத
நியதி முடித்தலை விரும்பிச் செய்தது,—மறை காதலினுல
அறைவான - வேதங்களை அன்பினோடும் உச்சரித்தகொண்டு
சென்று, உறவு ஆ மந்தாரவரும்பு - மணநிறைந்த மந்தார
முனையும்—செருந்தி - செருந்திமலரும்—ஞா - ஞாமல
ரும்—நிறை பாதிரி - நிறைந்த பாதிரிமலரும்—கோங்கு
கோங்கமலரும்—உயர் சண்பகம் - உயர்ந்த சண்பகமலரும்,
கியு கோட்டுப் பூக்களையும்—நீர் வாழ் மலர் - நீரிலே பொரு
திய பூக்களையும்—வல்லி கொளி நீள் மூலர் கொண்டு—கொம
யிலே பெரிருந்திய நீண்ட பூக்களையும் எடுத்தகொண்டு
வந்து,—இறையான் அடியே முறையால் வழிபட்டு - சிவபெ
ருமானுடைய திருவடிகளைச் சிவாகமவீதிப்படி பூசித்தது,

என ஆ தரு காலம் இருந்தனை - எண்ணிறந்த காலம் இருந்தா பாலமுனிவா எ - று (உச)

நற்றந் தைபுலிச சரணங் கரநீ ணயனங் 'களபரிசு தலமகா ஸ்ரீநயந, துற்றங் கெதிசென றுவ்ணங் கம் கிழந் தொளிமே னியினவ்ய மையுந், துடனே, பொற்றண மலர்வா வீபடிந் திறையைப் பூசி, தரு ணமே வுபுலிச சரமும், பற்றும் பெருமா னையுமாச சனைசெய பயிலவ் ரவிருந் துபரிந் தொருநாள்.

இ - ள் நற்றந்தை - நல்ல பிதாவாகிய மதகியநதினமுனி வா,—புலிச சரணம் கரம் நீள நயனங்களைப் பரிததமை கரண நயநது - (தமமுடைய பிள்ளை) புலிககாலையும் புலிககையை யும் (அழைக்காளிலே) நீண்ட கண்களையும் பெற்றமையைக் காண விரும்பி,—உற்று - திலலைவந்ததை அடைந்தது,—மகி ழ்நது அவரு எதிா சென்று வணங்க - (அசுருமாரா) மனம்கி ழ்நது அவருக் தமமெதிா வந்தது நமஸ்கரிக்க,—ஒளிா மேனி யின வாயமை உவந்தது - (தாம் அவருடைய) வீளவீகாநின்ற திருமேனியின் மெய்மையைக் கண்டு மகிழ்ந்தது,—உடனே தண பொன் மலா வாவி படிந்தது - அப்பொழுதே ஓளிாமை யாகிய பொற்றாமரைமலாகையுடைய சிவங்கையிலே ஸ்ரீ னஞ்செய்து,—இறையைப் பூசித்த - திருமூலத்தானமுடைய தம்பிரான்றைப் பூசித்தது,—அருள மேவு புலிசசரமும் பற்றும் பெருமானையும் - தருணை தங்கிய திருப்புலிசசரத்தைப் பொரு நதிய சிவலிங்கப்பெருமானையும்—அாசனை செய பயிலவு ளுரீ - பூலிசசெய்யும் பயிற்சி மிக—இருந்து - (அவ்வியாககிரி பாதுமுனிவருடைய பாணசாலையில்) இருந்து,—பரிந்த ஒரு ழின் (அவர்மேல) அன்புகொண்டு ஒரு நாளிலே. எ-று ()

நற்பான மிகுதந் தையரும புதலவா நஞ்சந் தீதிபு
யந் திடநன ணினையே, லிறபா லினிபா குதிமா திம
றித திடுவா னுடையா னெடுவா னடைவான, • முற்பா
லுனையா னெனந் பெறுமா முனியா துகொடுன
றுவசிபு டமுனிக, கறபா தருபினு னியைமன னும
ணக க! னுலுடனா நெறிகண்டனனே.

இ - ள நற்பால மிகு தத்தை - நல்ல குணத்தினுள் மிக்க
பிதாவாகிய மத்தியத்தினமுனிவர், - அரும் புதலவா - (நான்
பெறுதற்கு) அரியபுதலவனே, - நம் சந்ததி உயர்திட நன
னினையே - நமமுடைய சந்ததி தழைத்தோங்கப் பொருந்
திடுவாயின், - இனி இற்பால - இனி இலவரத்தின்பகுதியை
அடையக்கூடவாய், - ஆகுதி ஆகி மறித்தது இடுவான உடை
யான நெடு வான அடைவான - (பிராபொருட்டி) ஒமம்
பிண்டதானம் திருப்பணமுதலியவைகளைக் கைம்மறித்தத்ச
செய்வானாகிய புத்திரனையுடையவனே பெரிய சிவங்கத்தை
அடைவானு, - முற்பால உனை யான என நீ பெறுமா -
முன்னே உரிமையாக உனை நான் பெற்றாற்போல (ஒரு
புத்திரனை) நீ பெறுமபடி - முனிபாது கொள என்று - (எனவா
கதை) தினாது கொள்ககடவாய் என்று செல்லலி (உட
னபடுத்திக்கொண்டு) - வசிட்டமுனிக் கறபு ஆதரு பின
னியை - வசிட்டமுனிவருடைய கறபு மிக்க தங்கையை -
மனனும் மணகசடனல் - நீலபெற்ற விலாகவீதிப்படி -
உடன் ஆம் நெறி கணுன்ன - (அவ்வியக்கிரபாதமுனிவ
ருக்கு மீனையியாகிக) கூடியிருக்குமபடி செய்தாரா எ - று. (1)

பினவக கொடிமன னுபமன னியனைப் பெறவந் தவ
ருந் ததிகொணாடுபெயாந், தினபச சுரபிப பெயறிபு

னுக்ரவித தெழிலா 'ரவளாத திருநர் ளிவாதா, மன்பிற புணரக் கொண்டித தும்கிழந தயிலென றிடுமுன பயிலும்படிசோ, புனபற கமாபண டமுமுண டந் பால போல்லுயத தனவுய புகழா திகழவான்!

இ - ள பின்பு ஆககொடி மன உபமன்னியினைப் பெற - பின்பு அந்ததேவியார் நீலபெற்ற உபமன்னியபுகவாணைப் பெற,—வந்த அருந்ததி கொண்டு பெயாநது - (அங்கே) வந்த அருந்ததியா (அவரைத் தம்முடைய ஆசிரமத்துக்குக்) கொண்டுபோய்,—இன்பச க்ரபிப பொழி பால நுகாவிதது - இன்பத்தைத் தருங் காமதேனுவினது பொழிந்த பாலைப் படி—எழில ஆர வளாததிடு நாள - அழகு மிக வளரீசகு நாளிலே,—இவர் தாம் அனபின் புணரக் கொணர்வித்து - (வியாக்ரபாதமுனிவரும் தேவியாருமாகி) இவர்கள் புத்தி ரவாருசையினுலே அவரை (த தங்கள் பாணசாலையிலே) பொருந்தக் கொண்டுவரசசெயது,—மகிழ்நது - மனமகிழ்நது—அயில என்று இடு - புசிப்பாயாக என்று கோடுதத— முன் பயிலும் படி சேர் புன் பறகு அமா பண்டமும் - (இவா கள்) முன்னே உண்டு பழகிய தன்மை பொருந்திய சிறிய பல்லுக்கிசைந்த பதார்த்தங்களையும்—உண்டு அறி பால போல உய்ததனவும் - (முன்னே தாம்) உண்டறிந்த பால்போலச சேர்த்த திரவியங்களையும்—புகழாது இகழ்வான் - (அவ்வுபம ன்னியபகவான்)புசியாது உழிழந்துபோடுவாராயினார். என்று

முன்பயிலும்படி சோ பண்டமென்றது சர்க்குலபலக களை உண்டறிபால்போலுயத்தனவென்றது சலத்திறகரை சூமாவை.

மணமே தகுபரீல பெறுமா றழமா மகனா முனியாம
வறியேந் மறியோ, முண்வே யினிதா மவைதரீ மிவாகா
ணுமையா ரெனவாழ வுடையா னெதிரே, துணாமே
விழுவிவங் கனறங் கிநடுத துஞ்சுந தொழிறஞ் சென
ரைஞ் சமுதக, கணமே யிறையா னிறையா லையுங்
கடல்பெற் றதகண மிகளித் திமிவான

இ -ள். மா மகனா மணமே தகுபாற் பெறு மாறு அழ -
பெருமையாகிய திருக்குமாரா வாசனை மிக்க (காமதேனுவின)
பாலைப் பெறும்படி அழ, — முனி - வியாக்கிரபாதமகாமுனி
வா—யாம வறியோம் - நாகங்கள் வறியோம், — இனிது ஆகி
உணவு அறியோம் - இனிதாகிய உணவை அறியோம், —
அவை தாம் உடையா இவா காண என - அவைகளை யுடை
யவர் இவரேகாண என்று—வாழ்வு உடையான ஏதிரே -
எல்லாச் செல்லுமுமுடைய சிவலிங்கப்பெருமான சன்னிதி
யிலே வளாததிவிட, — துணாமேல் எழு வெங்கனல தங்கி -
(ஆதாரபதம்) தளங்களினமேலே சவாலிக்கின்ற வெவ்விய
உதரங்கினி பொருந்ததலினாலே—நடுத தஞ்சும தொழில
தஞ்சு என - அவமிருந்ததகருமமே புகலிடமென்று—ரைஞ்சு
அழுது - வருதி அழுது, — அக்கணமே இறையால் அலையும்
நிறை பாற கடவ பெறது - அக்கணத்திறுளுனே சிவபெருமா
னால் அலையாநின்ற நிறைநத திருப்பாறகடலைப் பெறது, —
அது கண்டு களித்திடிவான் - அதனைப் பருகிக் கவைகண்டு
களிகூர்வாராயினர் எ - று. தஞ்சும தஞ்சு ணைக்குறைநது
வினாது. (உரு)

ஆளும் பெருமா னெதிரங் கொருள ளவர்பங் கயவா
தனமா யமரத, தாளொன றிகலஞ் சகனந தவிரசு
சடரந தொடர்மாா பெதிரதள ளவழிக், தேளங்

கைப்பொருக் களமே னிமிரசு சுரிதந திரைப்' பிரிவந
தரநா, வானொன்றுவிழிக கடைதுண டம்விடா வண்
ணந தருதிண ணியமா முனிபே

இ - ள் வண்ணம் தரு திண்ணிய மா முனி - குணமிகக்
வலிய வியாகீரபாதமகாமுனிவர்,—அவரு ஆனும் பெரு
மான் எதிர் - அவகே (தமமை) ஆண்டருளுஞ் சிவலிங்கப்பெ
ருமானுடைய சனன்தியிலே—ஒருநாள - ஒருநாள்—அலா
பங்கயவாதனமாய் அமர - ஆதனம் விரிந்த பதுமாதனமாய்
பொருந்த,—தாள ஒன்று தலம் சகனம் தவிர - ஒருநாள்
பூமியையுஞ் சகனத்தையும் பொருந்துதலொழிய,—சடரம்
தொடர் மாபு எதிர தள்ள -வயிறு தொடர்ந்து மாபை
முன்னே தள்ள,—தோள் விழ - இரண்டுதோள்களுந்தாழ்,—
அம கை பொர - அழகிய கைகள் (மடிமீது குறுக்காக ஒன்
றணமேல் ஒன்று) பொருந்த,—சளம் மேல் நிமிர - கழுத்த
மேலே நிமிர,—சுரி தநத் திரைப் பிரிவு அநதம் நா - சுரிதந
பலவரிசைகளின் பிரிவினிடையே நாகுப் பொருந்த,—
வாள ஒன்று விழிக்கடை துண்டம் விடா - ஒளி பொருந்திய
கடைக்கண்களை நாசிநுனியிலே வைத்து எ - ரு

இடவுள்ளங்கை மீது வலப்புறங்கையை வைத்தலவே
ண்டுமென்றநிக் சகனம் கடியின முற்பக்கம் தாள் அடிச் சக
னம் ஒன்றுதல தவிர என்கொண்டு கால்கள் அழகிய
சகனத்தைத் தீண்டுதலொழிய எனப் பொருள் கூறினும்
பொருந்தும். (உசு)

சீரார் சிவயோகமதம் புணரசு செறியின புணரக
குறியின புறுமா, தேவரா தருந் றீவனத் தீடையா
றெண்ணு யிரமா முனிவர்க கிறைவ, னேரா தவாஹி
கீழொழித தருளா லொருநா ணடமா டலுநந தன

னென், ஞ்ரா வுணாவா லறிவுற ற்பரா வந்தோ வென்.
நொந தபூகின றனனே.

இ - ஞ் சீர் ஆர் சிவயோகம் அகமபுணர-சிறப்பு மிக்க சிவ
யோகம் மனத்திலே பொருந்த--செறி இன்பு உணர - விளை
நத அதுபவஞானத்தினாலே பார்த்தவிடத்த--குறி இன்பு
உறும் ஆறு - ஞேயமாகிய சிவத்தோடு கலந்து இன்பம் அது
பவீகஞ்செறியிலே,--எா ஆதநு தாருவ்னத்திடை - அழகுநி
றைந்த தேவதாருவனத்திலே--இறைவன்-சிவபெருமான்--
ஓராதவா ஆறெண்ணையிர மா முனிவாககு - (தம்மை) அறியா
தவாகளாகிய • நாற்பத்தெண்ணாயிரமகாமுனிவர்களுககு--
மோகம ஒழித்தது - மோகத்தைத் தவிர்த்தது--ஒருநாள் அரு
ளால் நடம் ஆடல உகந்தனன் என்று - ஒருநாள் அருளினாலே
திருநிறுத்தஞ்செய்தருளினார் என்று--ஆரா உணாவால் அறிவு
ற்று - சிறிதறிவினாலே கண்டு--அபரா-சோகித்து,--அந்தோ
என நொநது அயாக்கின்றனன - ஐயோ என்று நொந்து தளா
கின்றவராயினா எ - று (28)

நனைமே னிகொடெந் தைபிரான் வெளியே நடமா
டியநா டிடமா யிடநா, முனனே யமரா வகைமா முனி
வன். ஞ்மூலப் பதிசே ரமொழிந தனனற, றன்னே
ருறுதா ளருண முணரத் துகுமோ மிகுமன பகமோ
விலதா, வெனனே பெருமா நெருமா னுடன்வந
தெங்கே பரதந் தருமென் றபாவான்.

இ - ஞ். எந்தை பிரான் லீ மேனி கொடி வெளியே நடம்
ஆடிய னாடி - எமமுடைய பிதாவாகிய சிவபெருமான் நல்ல
திருமேனிகொண்டு வெளியே நின்று திருநிறுத்தஞ் செய்து
ருளிய தேவதாரு வனமே--இடம் ஆயிட நாம் மமன்னே

‘அமராவகை - (நமது சிவபூசைக்குத்) தானமாக நாம் முன்னே
பொருந்தாதபடி—மா முனிவன் மூலப்பதி சேர, மொழிந்
தனன - (தனையாராகிய) மத்தியத்தினமகாமுனிவர் இந்தத்
திருமூலத்தானத்தை அடையும்வண்ணங் கற்பித்தருளினார்,—
நல தன ஏ ஹ அருள தான - நன்மையாகிய அச்சிலபெரு
மானுடைய அழகு பொருந்திய ‘ததிருப்பமாகித் திருவுடி—
நாம் உனக்கு தருமோ - நாம் அறியத்தருமோ’—அகமோ
மிகும் அன்பு இலது - (நமது) நெஞ்சத்தின்கண்ணே மிகக்
அன்பிலலை,—என்னே - இஃதெனனோ’—பெருமான் ஒரு
மானுடன் எங்கே வந்து பரதம் தரும் என்று அயர்வான் -
சிவபெருமான் ஒப்பிலலாத உமாதேவியாரோடும் எப்படி
எழுந்தருளியவரது திருநிருத்தந் தரிசிப்பித்தருளுவா என்று
சோகிப்பாராயினார் எ - று

பின்பு தெளிந்து சிதம்பரதலத் திருநிருத்தத்தைத் தரும்
என்று துண்கினரா (உஅ)

அதனை பிரதந் துவன்த் தருத தமரும் பொது
வின பெயாமன மமலஞ், சததம பரிசுண டுயுகோ
சமகத தனிபுண் டரிகங் குகைவண் ககனஞ், சததம
பரமற புதமெய்ப பதமச சுமுன வழிஞ் னசுகோ தப
நற, சிததமப் பரமுத திபரப பிரமந் திகமுஞ் சலைசத
திசிவா லயமே.

‘இ - ள். அத்தன்பரதந் துவன் - (உல்கத்தகருப்) பிதாவும்
தததுவங்களைக் கடந்தவருமாகிய சிவபெருமான—நித்த நட
தது அமரும் பெத்துவின் பெயர்’—அனுவரததாண்டவத்திலே
(திருவினம்) பொருந்தப்பெற்ற அம்பலத்தின் பெயர்களா
லுன,—மன்று - மன்றும்,—அமலம் - அமலமும்,—சத்தி -
சத்திம்,—உம்பர் - உம்பரும்,—இரண்மயகோசம் - இரணம்

யகோசமும்,—மகத - மகததும்,—தனி - தனியும்,—புண்ட
ரிசும - புண்டரிசுமும்,—குடை - குடையும்,—வண்ககனம் -
வனவியககனமும்,—சுததம் - சுததமும்,—பரம் - பரமும்,—
அறபுதம் - அறபுதமும்,—மெயப்பதம் - மெயப்பதமும்,—அச
சுழுனவழி ஞானசுகோதயம் - அசசு சுழுனவழிஞானசு
கோதமீடும்,—நத சிததம்மும் - நலல சிததமபரமும், முததி -
முததியும்,—பரப்பிரமம் - பரப்பிரமமும்,—திகழும் சபை -
விளங்குநின்ற சபையும்,—சத்தி - சத்தியம்,—சிவாலயம் -
சிவாலயமுமாம் எ - று

சருவான்மாககட்டும் பொதுவாயச சமசாரவழங்குக்கும்
அம்பலமாதலின் மனநெனவும், இயலபாகவே பாசத்தின்
வகி நிறறலின் அமலமெனவும், காலததால் வரையறுக்கப்ப
டாது உள்ளதாதலிற் சுததெனவும், மேலாகிய பொருளாத
லின் உம்பரெனவும், பொனமயமாகிய கோசமாதலின் இர
ணமயகோசமெனவும், பெரிதாதலின் மகததெனவும், சுதத
கேவிலமாதலிற்றனியெனவும், பூமிக்கு இருதயகமலமாதலிற்
புண்டரீகமெனவும், யாவாகும் புகலிடமாதலிற் குடையெ
னவும், நீத்தமும் விபாகமுஞ் சுததமமாகிய பரமாகாசமாத
லிற் ககனமெனவும், ஆயதாதலிற் சுததமெனவும், எல்லாப்
பொருட்டுமே மேலாதலிற் பரமெனவும், காணுநதோறும
காணுநதோறுமபுதிது புதிதாயிருத்தலின் அற்புதமெனவும்,
சத்தியத்துக்கு இடமாதலின் மெயப்பதமெனவும், சுழுமுன
மாக்கத்திலே ஞானநதம் உதிக்குமி இடமாதலிற் சுழுமு
வழி ஞானசுகோதயமெனவும், பூதாகாசமபோலச சடமா
காது சித்தேயாகிலிற் சிதம்மமெனவும், பரசங்கததானமா
தலின் முததியெனவும், மகாமாயைக்கு மேலாதலிற் பரப்பிர
மமெனவும், எக்காலததும் எல்லாப்பொருளினும் விளங்கு
கலிற் சபையெனவும், சிவசங்கிவமவாதலிற் சத்தியெனவும்.

‘சிவத்துக்கு ஆலயமாதலிற் சிவாலயமெனவும் பெயர் பெற்ற
தெனறநிசு. (உக)

எனறின் னமநே கமநே கமெடா வேரார் பொது
வீன பேரா ரணநூ, னினதென் றுமியம பிடுமின னுமிதி
னேரே யெனீவிவ காரே யறிவா, ரனநந நிலயந தலை
வன னிலேகண டவருண டெனவின றுணாடுன றன
மான, மனநந தெரிபுத தருமென றருளால் வளர்சுந
தைதெளிந தனனமா முனிபே.

“இ - ள் என்று இன்னம அநேகம் அநேகம் எடா” என்று
இன்னமும் பலபலவாக எடுத்துக்கொண்டு—வர் ஆர் பொது
வியை பேர் - அமுரு நிறைநத சபையின் பெயர்களை—ஆரண
நூல் நின்று என்றும் இயம்பிடும - வேதநூல்கள் (இடைய
முது) நின்று எக்காலமுஞ்சொல்லும்;—இன்னும் இதின் நோ
இவரு என ஆர் அறிவார் - இன்னும் இச்சபையினது உணமை
இவ்வனமென்று யாவர் அறியுமவா!—அன்று அநிலயத
தலைவன் நிலை கண்டவா உண்டு என இன்று உணர்கின்ற
னம் - முறகாலத்திலே அநத நிருததராசருடைய “நிருநிலை
யைத் தரிசித்தவர்கள் உணடென்று இன்றைக்கு அறிகின்
ரோம்,—மனநம் தெரியத தரும் என்று - (ஆதலினால்) இச்
சிதம்பரமே நிருநிருதந தரிசிக்குமபடி தநதருளும் என்று—
மாமுனி ௨- வியாக்கிரபாத்மகாமுனிவர்—அருளால் வளர்
சுதை தெனீரதனன் - நிருவருளினால் (அன்பு) வளராநின்ற
மனந் தெளிநதார. ஏ - றீ. (௩௦)

வியாக்கிரபாதச்சீருக்க முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - ஐக.

பதஞ்சலிச்சுருக்கம்.

— 0 —

இந்தவகை வளர்புலிககா லெழினமுனிவன றெளிந்தெ
பந்தமிலா வானாத நிருததமனித தருளென்று [நதை
பந்தமுறப் பணிந்திருப்பப் பரவுபதஞ் சலியவனபீல
வந்தபடி யிருந்தபடி போனபடி விசுததுரைப்பாம்

இ - ள் இதவகை எழில் வளர்புலிககால முனிவன
தெளிந்தது - இந்தப்பிரகாரமே அழகு வளராரினற வியாககிர
பாதமகாமுனிவர் தெளிந்தது, —எந்தை அந்தம் இலா ஆனந்த
நிருததம் அளித்திருள என்று; எமது பிதாவாகிய சிவபெரு
மானே முடிவிலலாத ஆனந்ததாண்டவத்தைத் தரிசிப்பித்த
ஞெமென்று—பந்தம் அறப் பணிந்தது இருப்ப - (அதற்கு வில
காகிய) பாசம் நீங்கும்படி (சிவலிங்கப் பெருமானை) வணங்
கிக்கொண்டிருப்ப, —பரவு பதஞ்சலி அவன பாலீவந்த படி -
(யாவராலு) துதிக்கப்படும் பதஞ்சலிமகாமுனிவா அவ்வியா
ககிரபாதமகாமுனிவரிடத்தே வந்த தன்மையையும்—இருந்த
படி - (நெடுங்காலந்தவஞ்செய்துகொண்டு) இருந்த தன்மை
யையும்—போன படி வகுத்தது உரைப்பாம் - (நமமால்) இய
ன்ற பிரகாரம் வகுத்தச் சொல்வாம் எ - று (க)

பந்தப்பெருந் பாறகடலிற் பள்ளிகொளவா னெழிந்
தொருநா, ளருந்தவமா ரனந்தன்மிசை யரியர்சங்க கா
வென்று, கரங்களகிர மிசைமுதிழப்பக சீணணருவி
சொரியநிமிர்ந், திருநகளைமுன சலியூத வெழுதுமணி
விளிக்கெின்ன.

இ - ள். அரி - விட்டுணுவானவர்—ஒருநாள் - ஒருநாள்—
பரந்த பெரும் பாறகடலில் அருந்தவம் ஆர் அனந்தனமிசைப்

புள்ளி கொளவான் ஒழிந்த - விரிந்த பெரிய திருப்பாற்கட
 லின்கண்ணே அரிய தவநிறைந்த ஆகிசேடராஜிய சயனத்தி
 னமீதே சயனித்தலையொழிந்தது, —அரசவகர எனமு - அரகர
 சவகரவென்று உச்சரித்தது, —கரங்கள் சிரமிசை முழிப்ப -
 கைகள் சிரசினமேலே குவிய —கண அருவி சொரிப - கண
 சளி'னின் தும' அருவி பொழியுமுன சலியாத எழுது மணி
 ய்ளகரு என்ன நீமிர்ந்தது இருந்தனன் - (வாயுவின்) முன
 அசையாத சித்திரிக்ஷப்பட்ட அழகிய தீபமபோல நீமிர்ந்தி
 ருந்தார் எ - று

கொளவான் தொழிற்பெயர் வான் பான் பாககு இமமூ
 ன்றுந் தொழிற்பெயர்விகுதியுமாமென்றறிசு (உ)

திருமகளு மணுகாது திகைத்தயராத திருந்துபணிப
 பரிசனமு மிகநடுங்குப பரானந்த பராமணொப்பு
 பொருவிவந்து பவநீங்கிப புவியிடைந்த திருளெனவந்
 திருபரிதி யெழுகிரிபேர் லிருகண்மலர் 'தரவிருந்தான

இ - ன்' திருடிசுரும அணுகாது திகைத்தது அயர் - (இதத்
 தன்மை கண்ட) இலகருமியுஞ் சமீபியாது திகைத்தது வருந்த, —
 திருந்து பணிப பரிசனமும் மிக நடுங்க - திருத்தமுற்ற அடி
 எம்மயாகிய ஆகிசேடரும் (என்னிடத்தது அபராதம் உண்டோ
 என்று) மிக நடுங்க, —பரானந்த பராமணொய - பரமணந்த
 ததிலே பரவசராஜி, —யொருவு இல அதுபவம் நீங்கி - ஒப்பி
 லலாத சிவரூதுபவநீங்கி, —இருள புவி மிடைந்தது என இரு
 பரிதி வந்த எழு கிரிபேர - இருளானது பூமியெங்கும்
 நெருங்கியதென்று இரண்டாத்திதார் ஈடி வந்த உதிகரும்
 உதயுபருவதம்போல —இருகண் மலாதர இருந்தான் - இர
 ண்டு (சிவந்த) கண்களும் மலரும்படி இருந்தார், எ - று.

பராமணன் - பற்றுவோன், அடைவோன். (உ)

புண்டரிக விழிமலர்ந்து புணரமளி கழிந்துபுனல்
கொண்டெய திகணமுடித்துகருவியமணடபமேறித்
தண்டரள மணிப்பந்தாத தபனியப்பூந தவிசினுமிசை
புண்டரதொழ வந்திருந்தா னுனநத வனநதலுடன்

இ - ள். புண்டரிக விழி மலரது - செந்தாமரைக்கண்
விழித்தது—புணர் அமளி கழிந்தது - (நித்திரை) பொருந்திய
நாகசயனத்தினின்று நீங்கி—புனல் கொண்டி நியதிகள்
முடித்து - சலுகொண்டி நித்தியநருமங்களை முடித்து, —குல
விய மண்டபம் ஏறி - விளங்காநிறை மண்டபத்திலே ஏறி, —
தண தரள மணிப் பந்தா - குளிரமை பொருந்திய முத்துக்க
ளாலாகிய அழகிய பந்தரின்கீழ் (இடப்பட்ட) — பூந்தபனி
யத் தவிசின மிசை - பொலிவாகிய பொறசிகாசனத்தின்
மேலே—அண்டர் வந்து தொழ ஆனநத அனநதலுடன் இரு
ந்தான் - தேவர்தள வந்து வணங்க ஆனநத நித்திரையோடு
மிருந்தா ள் - று. (ச)

தாழ்ந்தமடை டுடைபுனலபோற் றம்பிரா ன்டங்கருதி
யாழ்ந்தவினை வழிமாற்றி யானந்த பாவசனய
வாழ்ந்தளவில பேரினப் வாரிவழி யேயொழுகி !
வீழ்ந்தகருத தினைமீட்டு மேட்டுமடைப் புலமேற்றான்.

இ - ள். தாழ்ந்த மடை உடை புனலபோல - பள்ளமடை
யிலே உடைத்தேடுஞ்சலமபோல—தம்பிரான் நடம் கருதி -
(தேவதாருவனத்திலே செயப்பட்ட) சிவபெருமானது திரு
நிருத்தத்தை நினைந்து, —ஆனநத வினை வழி மாற்றி - (தாம்
முன்னே) அழுந்திய தீவினையாகிய வழியை ஒழித்து, —ஆன
ந்த பாவசனய வாழ்ந்து - சிவானந்தத்திலே பாவசராய் வாழ்
ந்து—அளவு இல் பேர் இன்ப வாரிவழியே ஒழுகி வீழ்ந்த
கருத்தினை மீட்டு - அளவில்லாத பேரின்பமாகிய நீர்வச

திலே சென்று அமிழ்ந்திய சித்தத்தைத் திருப்பி,—மேட்டு மடைப் புலம் ஏற்றான் - மேட்டிமடைபோலும் வீஷ்ணுன ததிலே ஏற்றினார் எ - று.

தம்பிரான் தமக்குப் பிரானென விரியும் 'தம்மென்ற' ஆன்மாக்களை. (௫)

தௌளமன தெளிபொழுதிற நிருநதனநத னடிவண வள்ளலே யடிமேனா மலரமளி மிசைமுன்போற் [நகி பள்ளிகொள்ளா துணராதிப பரிசிருநத ஸடியடியேற் குளாபடி யருளசெய்யவேணமெனவுரைசெய்தான

இ - ள தௌளம் மனம் தெளி பொழுதில - சிவஞானத திற புகுநத மனம் வீடயஞானததிறபுகுந்த பொழுது,—திரு நது அனநதன அடி வணங்கி - திருத்தமுற்ற ஆகிசேடா (அவருடைய) திருவடியை வணங்கி,—வள்ளலே - கொட்டையையுடைய எம்பெருமானே,—அடியேன ஆம் மலா அமளி மிசை முன்போல பள்ளி கொள்ளாது - அடியேனாகிய விரி நத சயனத்தினமீது முன்புபோலச் சயனியாமலும்—உண ராது - (பின்பு) விழியாமலும்—இப்பரிசு இருநத படி - இந்த பபிரகாரம் எழுநதருளியிருநத தன்மையை—அடியேற்கு உள ளபடி அருளசெய்யவேணமென என உரை செய்தான்—அடியே றகு உளபிரகாரம் அருளிச்செய்யவேணமெனனு விண ணப்படுபெய்தார் எ - று. (சு)

ஆங்கவனு நகைத்தருள்கூடாந் தனநதனிரு வலாகம லப, பூங்குழலு மீருவென்று புகன்றெனையா ஞுடைப் புனிதன, றுங்கரிய பெருங்கருணைத் தனமையினு லெனக்களித்த, வேங்குதிரு வருளகேட்கி லீலவா தென் றுரைசெய்தான.

இ - ஷ். ஆங்கு அவனும் நகைத்து அருள் கூர்ந்து - அங்கே அவ்விட்டுணுவுஞ்சிரித்துக் கருணை மிகுந்து, - ஆனந்தன் இரு-அனந்தனே இரு, - அவர் கமலப் பூவகுழனும் இரு. - என்று புக்ன்று - அலாந்த செந்தாமரைமலரிலிருக்கும் பூவை மூடித்த கூந்தலையுடைய இலகருமியே நீயும் இந் என்று பணித்து - எனே ஆள உடைப் புனிதன் - என்னை அமலம யாகவுடைய சுத்தராகிய சிவபெருமான் - தாங்கு அரிய பெரு வகருணைத் தன்மையினால் - (எனினுலே), பரித்தகரிகராகிய பெரிய. - காருணணியத்தினது இயற்கையினாலே - எனக்கு அளித்த ஒவகு திருவருள கேட்கில - எனக்குத் தந்த மேலாகிய திருவருளை (நீங்கள்) உள்ளபடி கேட்கப் புகின - உலவாது என்று உரை செய்தான் - (சுருகாலத்தம்) முடியாது என்று சொல்லியருளினா எ - று (எ)

மன்னுமொளி வளாபொருவில் வடகயிலை மலைமருநதைச, சென்னியுறது தொழநெனன்ற திருநுத்திரு முகமதனா, லெனனைவர யழைத்தருளி நகைத்தருள கூர்ந தெனகைமிசைத, தன்னிகரில கரமுன்றி யெழுநதிருநதாண றணித்துணைவன.

இ - ள். மன்னும் ஒளி வளா பொருவு இல் வடகயிலை மலை மருநதை... ிலைபெற்ற ஒளி வளராநின்ற ஒப்பில்லாத உததாரைவாசபருவத்ததினகண்ணே எழுந்தருளியிருக்கும் மருநது போலுஞ் சிவபெருமானே - நென்னல் சென்னி உறத்தொழ - நேற்று (நான் சென்று) 'சிரசு பொருந்த வீணவடியுமாததிராதகில், - தனித் துணைவன் - ஒப்பில்லாத துணைவராகிய அசசிவபெருமான் - திருந்து திருமுகமதனால் என்னை வர அழைத்தருளி - திருத்தமுற்ற திருமுகத்தினாலே என்னைத் (தம்மருகே), வீரும்படி அழைத்தருளி, - நகைத்து அருள் கூர்ந்து

சிரித்துக் கருணை மிகுந்து,—என் கை மிசைத் தன் நிகர் இலு கரம் ஊன்றி எழுந்திருந்தான் - எனனுடைய கையின மேலேதமமுடைய ஒப்பிலலாத திருக்கரத்தை ஊன்றிக்கொண்டு எழுந்தருளினார். எ - று. (அ)

எழுந்தபொழுது தொளிரசங்க மெமமருங்கு மிகமுழங்கித், தழிவசவரு மறைபரிஸுத தாவிலகணம் புடைசூழ்ச்செழுந்தவாகண் மிடைந்தேத்தத்த தேவரணி தொழதகிங்கட, தொழுந்தணியும் பெருமானக் குலகிரியினடியிணைந்தான்.

இ - ள் எழுந்த பொழுது - எழுந்திருளிய பொழுது—ஒளிர்சங்கம் எமமருங்கும் மிக் ஸ்ரீமங்க - விளங்காநிறை சங்குகள் எரதப்பகங்களிணும் மிகவொலிகக,—தழிவக அரு மறைபாவ - உச்சரித்தற்கரிய வேதங்கள் புகழ,—தாவு இல கணம் படை. சூழ - குறறமில்லாத கணநாதர்கள் பகங்களிலே சுற்ற,—செழும் தவாகள மிடைந்து ஏத்த - மாட்சிமை பொருந்திய தவததையுடைய முனிவர்கள் நெருங்கித் துதிகக,—தேவா அணி தொழ - தேவா களகூட்டம் வணங்க,—திங்கட்கொழுந்து அணியும் பெருமான் - பிறையைசூடுநீர் சிவபெருமான—அக குலகிரியின அடி அணைந்தான் - அககுலபருவத்தின் அடிவாரத்தை அடைந்தருளினார். எ - று. (க)

மேயத்தொரு மண்டபத்து விரைந்தணைந்து தாருவனத் தூயவரு முனிவுருளஞ சோதிப்போ நமக்கிசைய நீயிரிவைபுருவாகி நிலவுகென வருளசெய்து நாயகனுந் திருமேனி நலங்கிளர் வலங்கரித்தான்.

‘இ - ள். மேயது ஒரு மண்டபத்து விரைந்து அணைந்த (அங்கே தங்குப்) பொருந்தியதாகிய ஒருமண்டபத்திலே

விரைந்து சென்று, — தாருவனத் தூய அரு முனிவன உளம். சோதிப்போம் - தேவதாருவனத்தினுள்ள பரிசுத்தாகளாகிய பெரிய முனிவர்களுடைய மனசைப்பரீக்ஷிப்போம், — நமக்கு இச்சய நீ அரிவை உரு ஆகி நிலவுக என அருளசெய்து-நமமுடைய வேடததுக்கேற்ப நீ பெண்ணுருவமாகி விளங்கக்கடவாய் என்று ஆஞ்ஞாபித்தது, — நாயுக்கனும் திரு மேனி நலம் கிளர அவுகரித்தான் - ஆனமநாயுக்களாகிய சிவபெருமானுடைய தமது திருமேனியை அமர விளங்க அலங்கரித்தருளினார். எ - று. (௧௦)

திருவடியின் மிதியடியுந்திகழ்ந்த வெண்கோவணமேன மருவரையும் புரிநூலும் வலஞ்சுழியுந் தியுமாபு மொருவரைபு மிருவரையும் புரையாத வுயர்தோளும் பரவருந் பொக்கணமுந் தமருக்கமும் பலிக்கலனும்.

இ - ள். திருவடியின் மிதியடியும் - திருவடிகளிலே மிதியடிகளும், — திகழ உடை வெண்கோவணம் மேல மருவு அரையும் - விளங்குகின்ற திருவுடையாகிய வெள்ளிய கௌரீனம் மேலே பொருந்திய திருவரையும், — புரிநூலும் - முப்புரிநூலும், — வலம் சுழி உருதியும் - வலமாகச் சுழித்த திருவுந்தியும், — ஊர்பும ஒருவரையும் - திருமார்பும (அதிலே பொருந்திய உத்தமலக்கணமாகிய) ஏக்கரையும், — இருவரையும் புரையாத உயர்தோளும் - (உதயபருவதழ அததயபருவதம் என்னும்) இரண்பெருவத்தங்களும் ஒவ்வாத உயர்ந்த திருப்பயங்களும்தாம், — பரவு அரு நற் பொக்கணமும் - துதித்தற்கரிய நல்ல பொக்கணமும், — தமருக்கமும் - உடுக்கையும், — பலிக்கலனும் - பிஷாபாத்திரமும். எ - று. (௧௧)

சீராருந் திருமிடறுஞ் செங்கனிவாய்ப் புன்சிரிப்பு மேராரும வாகிது மிலகுவிழித தொழினயுபுபும்

“வேராருந் திருதுதற்கீழ் விருப்புருவத் திருப்புருவந்
தாராரிற் குங்கமலத் தனிமலாபோற் றிருமுகமும்

இ - ள் றோ ஆரும் திருமிடறும் - நன்மை பொருந்திய திரு
மிடறும்,—செங்கனி வாயப் புன்சிரிப்பும் - சிவந்த கனி
போலும் திருவாயிறோன்றிய திருபுன்முதவலும்,—ஏர்
ஆரும் வார காதும், அழகு நிறைந்த நீண்ட திருச்செவி
ளும்,—இலகு வீழித் தொழில நயப்பும் - விளங்குகின்ற திரு
ககண்களினுடைய (பாவைத்) தொழிலினது நயமும்,—
வோ ஆரும் திரு துதற்கீழ் வோவை நிறைந்த திருநெற்றி
யின்கீழ்—விருப்பு உருவத் திருப்புருவம் தாராரிற்கும் - விரு
ப்பே வடிவமாகவுடைய திருப்புருவங்களைத் (தன்னிடத்தே)
தோற்றுவிக்கும்—தனிக் கமல மலாபோல் திருமுகமும் -
ஒப்பிலவாத செந்தாமரைமலாபோலும் திருமுகமும் எ-று. (1)

பொட்டுமெலி திருதுதலும் புரிந்துமுரிந் திசைந்தசைந்து
மட்டுமெலி கருங்குழலும் வளாபவள வொளிமழுங்க
விட்டுவிளங் கியவெழிலாரா மேனியுமாய் மெல்லியலாரா
பட்டுவிழும் படியிலவிழும் படியிழுகின் படிவமென.

இ - ள். பொட்டு மலி திருதுதலும் - பொட்டுப் பெருந்திய
திருநெறியும்,—புரிந்து முரிந்து இசைந்து அசைந்த மட்டு
மலி கருங் குழலும் - நெறித்துச் சுருண்டு (தம்மில்) ஒத்
தசைந்த தீதனிறைந்த கரிய குழலும்,—வளர் பவள ஒளி
மழுங்க விட்டு விளங்கிய ஸ்தல ஆர் மேனியும் ஆய் - வளர்
கின்ற பவளவொளியும் மழுங்குமடி (‘செவ்வொளி’) விட்டு
விளங்கிய அழகு நிறைந்த திருமேனியுமாகி,—மெல்லியலாரா
பட்டு விழும் படியில் விழும்படி - (இவ்வடிவைக் கண்ட)
மென்மைபாகிய இயலையுடைய பெண்கள் (தங்கள் அரையி

னுள்ள) பட்டுச்சிலை விழுந்தன்மைபோலத் (தாங்களும்)
விழுமபடி — அழகின படிவம் என - அழகினது உருவம்
போல. எ - று. (௧௩)

மனனனெதி நுறுமளவில் வீளரிருடா ரகைக்குழிற
றெனன்மலர் மயிரசொருகி யிலகதுதறு யிலகமுக்கம
பன்னியு துகிலுடுததுப படாதாணை பின்போக்கித
தனனிகரி றலைமுலைமேற் றனிககாறை தனிறறுவக்கி

.இ - ள். மன்னன் எதிர் உறும் அளவில் - (சருவலோகத்து
க்கும் ஏக) நாயகராகிய சிவபெருமான் என்னெதிரே பொரு
ந்துமளவில்,—வளர் இருள் தாரகை குழிறறு எனன் மயிர
மலர் சொருகி - மிகுந்த இருளிலே நகத்திராங்களைக் கலந்
ததுபோல அளகத்திலே பூக்களைச் சொருகி,—துதறநில்கம்
முதம் இலக - நெற்றியிலிட்ட சிறுபொட்டினாலே முகம்
விளங்க,—பன் அரிய துகில உடுதது - (விலை) சோலலுத
றகரிய பூட்டுபுடைவையை உடுதது,—படர் தாணை பின்
போக்கி - அகன்ற முனருளையை (ஏகாசமாக இடத்தோண்
மேலாகப் பின்னே போட்டு,—தன் நிகா இல் தலை - (அதனு
டைய) தனீக்கொப்பிலலாத தலையை (வலகைக்கீழுள்ளாக
வாகுகி)—முலைமேல தனிக காறைநீனில் துவக்கி - முலைமீத
ணீந்த ஒப்பிலலாத காறையென்னும் ஆபிரணத்தினமேலே
பிணித்து. எ - று. (௧௪)

மாமணநீற் பாடகமு மலிவித்தோர் வல்லியெனப்
பூமலிசெங் கரத்துடனப்புணணியனோபுணாபொழுத்
காமனெழி லழித்தவனுங் காமுறுவோ னெனவெனத்
தீமைவிழிக்கடைநோக்கிச்சிறுமுறுவலிற்றசெய்தான்

இ - ன். மா மணி நற் பாடலுமும் மலிவித்து - பெரிய இரத்தினங்களாலாகிய நல்ல பாடகங்களையும் அணிந்து, — ஒருவல்லி என் - ஒருகொடிபோல — பூ மலி செங்கர்த்துடன், — பூகொத்துப் பொருந்திய சிவந்த கையுடனே — அப புண்ணியன் நோ புணர பொழுதில் - நான் ஆதச சுத்தராகிய சிவபெருமானுடைய சன்னிதியிலே பொருந்தியபொழுது, — காமன எழில் சுழித்தவனும் - மனமதனுடைய அழகை அழித்தவராகிய சிவபெருமானும் — காழுறுவோன் என - காமமுற்றவர்போல — எனது தீமை விழிக்கடை நோகி - எனது தீமை பொருந்திய கடைகண்ணைப் பார்த்து, — சிறு முறுவல இறை செயதான் - திருப்பன்முறுவலைச் சற்றே பண்ணினார் எ - று.

காழுறுவோன் காழுறுவோன் எனக்குறைந்து நின்றது.

அவ்வரையி லிமயமயி லமாந்திருப்ப வகிலத்துப், பொய்விரவா முனிவரிவன புகழியகக நெனவுணரச, செவ்வரைமே னியனடியேனசேயிழையாய்ப்பழினசெல்லச, சைவமுனிவாகளிருக்குந் தாருவனமதுசாரந்தான்.

இ - ன் அவ்வரையில இமயமயில் அமாந்து இருப்ப - அந்தகைகலாசபருவத்திலே பாப்பதிதேவியா (தனித்து) எழுந்தருளியிருப்ப, — செவ்வரை மேனியன் - செம்பவளமலை போலத் திருமேனியையுடைய சிவபெருமான — அகிலத்துப் பொய் விரவா முனிவர் இவன புகழ் இயக்கன என உணர - உலகத்துப் பொய் பொருந்தாத முனிவர்கள் இவன் கீர்த்தியையுடைய இயக்கனென்று கீர்த்திக்க, — அடியேன், சேயிழையாயப் பின் செல்ல - அடியேன் செவ்வியவாழ்ந்ததை புடைய பெண்ணாகி (த் தமக்கு) ப் பின்னே செல்ல, — சைவ முனிவர்கள் இருக்கும் தாருவனமது சாரந்தான் - (மேலே)

சைவர்களாதற்குரிய முனிவர்கள் இருக்குந் தேவதூருவன தனீத அணுகினா. எ - று. (௧௬)

சென்றுமுனி வர்களிருக்குந் தெருத்தலைச்சே ரியிற் செறிந்து, முனறிலிடைத்த துடிமுழக்கிமுறுவனமிக முகமலர்த்தித், துன்றுபலி கொணாரதணையுஞ் சுரிசு மூலா டொழிவேக்கி, யனறிகைவ னீனநாபரி யபிரயமா யிரகோடி.

இ - ள் சென்று முனிவர்கள் இருக்கும தெருத் தலைச் சேரியில் செறிந்து - போய முனிவர்கள் இருக்குந்தெருவினு ள்ள முதற்பர்ணசாலையிலே புகுந்து,--முனறிலிடைத் துடி முழக்கி - முற்றத்திலே (நின்று) தமருகத்தை வாசித்து,-- முறுவல் மிக முகம மலர்த்தி - சிரிப்பு மிகுமபடி முகத்தை மலரச்செயது,--துன்று பலி கொணாரது அணையும் சுரி குழ லார எழில நோக்கி அன்று - கைநிறைந்த பிணைக்கையக கொணமவந்து அணுகாநின்ற சுருண்ட அளகத்தையுடைய இருடிபத்தினிகளுடைய அழகைப் பாராததன்று,--இறை வன் நின்று புரி அபிரயம ஆயிரகோடி - சிவபெருமான நின்று செய்த அபிரயங்கள் ஆயிரகோடி. எ - று. (௧௭)

எண்ணரிய வபிரயங்க ளிறைபுரிப நிறைகற்பிற், பண ணமரு மொழிமுனிவா பாரப்பனிகள பலரீண்டி, நண ணருநாணமடமசசம்பயிரபபெண்ணுமிவைநீழுவக, கண ணுதலோ னிரமருங்கு மொன்றாகக்கைககொண்டாரா.

இ - ள். இறை'எண் அரிய அபிரயங்கள் புரிய - சிவபெரு யான் எண்ணுதற்கரிய அபிரயங்களைச் செயய,--நிறை கற் பின் பண அழரும் மொழி முனிவர் பாரப்பனிகள் பள் றாண்டி - நிறைந்த கறபையும் பண் பொருந்தியு சொல்லியுமு

டைய இருடி பத்தினிகள் பலர் கூடி, —நனை அரு நாண மடம்
அச்சம் பயிப்பது என்னும் இவை நழுவ - கிட்டெறகரிய (இய
லபாயுள்ள) நாணமும் (கொளுத்தக கொண்டு கொணடத்
விடாத) மட்டும் (பேதைமையாலாகிய) அச்சமும் (பயிலாத
பொருளில் அருவருப்பாகிய) பயிர்ப்பும் என்னும் இந்நான்கு
குணமும் நழுவ, —கண்ணுதலோன இருமருங்கும் 'ஒன்
ருக்க கைக்கொண்டார் - ஹெறிககண்ணையுடைய சிலிபெ
ருமான இரண்டு பக்கத்தும் ஒருங்கு வளைந்து கொண்டா
கள். எ - று. (கஅ)

சாயவா குழலொருகை கலையொருகை யுறத்தாங்கிப்
பாழுவாள் விழிபருவி பாவசார யெதிர்பயிலவா
தூயவா திருவாயிற் றுலங்குருகை யென்மொழிவா
ராயவா வினியெயமை யணைந்தருளா யெனவயாவா.

இ - ள் வாறு குழல சாய் ஒருகை - நீண்ட அளகஞ்சரிய
(அதனை) ஒருகையினாலும்—கலை (சாய) ஒருகை - புடைவை
அவிழ் (அதனை) ஒருகையினாலும்—உறத தாங்கி-இறுகப் பிடி
த்துக்கொண்டு, —வாள் விழி அருவி பரியப் பாவசராய எதி
ர்பயில்வார் - ஒளியையடைய கண்களினின்றும் அருவி பொழி
யப் பாவசர்களாய் எதிரே செல்வார்கள் சிலர், —திருவாயில்
துலங்கு ருக்க தூயவா என மொழிவார் - (இவர்) திருவாயில்
விளங்குகின்ற தந்தத்தின் சுததமாயிருக்கின்றன என்று சொல்
வார்கள் சிலர்;—அவா ஆம் எமமை இனி அணைந்து அருளாய்
என அயர்வார் - (எவ்வகைமேல்) ஆசையாகி எவ்வகை இனித்
தழுவியருளும் என்று மோகிப்பார்கள் சிலர். எ - று. (கஆ)

ஐயமிட வென்றுகடி தரிசிகொடி புறப்பட்டுக்
கைமர வழுதாக்கிக கலத்திடுவா நிலத்திடுவார்

கொய்யுமலநிலையுடனே குவித்தகரத்துடன் கொணர்ந்து
நைபுமட கொனவிடுவாரா நாமுயநதோ மெனநவிலவாரா.

இ - ஸ் ஐயம் இட என்று கடிது அரிசி கொடு புறப்
பட்டு - பிசைக்கையிடவேண்டுமென்று சமீதியில் அரிசிடள்ளி
க்கொண்டு புறப்பட்டு—கை அமர அமுது ஆககி - (காமாக
கினியினாலும் விரகவோவையினாலும்) ஐயே (பாணையாகப்)
பொருந்த அமுது சமைத்தது—கலத்து இடுவார் நிலத்தது இடு
வாரா-பிசுடாபாததிததில இடுவாராகளபோலக(கண்ணம் மன
மும் வேற்றுவிசுடாப்படுத்தலாவு) நிலத்திலிடுவாராகள சிலர்,—
உடனே கொய்யும மலர் இலை குவித்த கரத்ததுடன் கொணர்
ந்து - (திருவடிதளிலே பூசுகளும்பொருட்டு) உடனே எடுத்த
புஷ்பததையும் பதிரததையும் குவித்த கையோடு கொண்டு
வந்து—நையும் அடகு என இடுவார் - (திருவடிகளிலே அரு
சசிப்பவாகள்போல மயங்கிப் பிசுடாபாததிததிலே) வெந்த
இலைக்கறியென்று இடுவாராகளசிலர்—நாம உயுநதோம் என
நவிலவாரா - (இவ்வனம் அழகு மிகுத்த நாயகரைப் பெற்றே
மாதலால்) நாங்கள் பிழைத்தோம் என்று சொலவார்கள
சிலர். எ - று. (20)

முன்பிச்சை வரைக்கண்ட முகமென்பாரா முயங்கிரதி
மன்பிச்சை வனப்பகழி மாரிசொரிந திடுமெனயாரா
பின்பிச்சை கொண்டுவரப்பெரும்பிச்சையளித்தகலவா
ரெனபிச்சை கெடவுருக வெமக்கிரங்காரெனவயாவார்.

இ - ள். முன்பு பிச்சைவரைக்கண்ட முகம் என்பார் -
முன்னும் இரதச்சைவரைக்கண்ட முகம்போலிருக்கின்றது
என்பார்கள சிலர்;—முயங்கு இரதி மன் பிச்ச ஐ வனப்
பகழி மாரி செரிந்திடும என்பார் - தழுவாநின்ற இரதிக்கு

நாயக்ஞாபிய மன்மதன் (அம்பலத்தூணியினின்றும்) வாங்கி ஐவகையாகிய பாணமழைகளைப் பொழிகின்றான் என்பார்கள் சிலர், - பின் பிச்சை கொண்டுவர - நாம பிண்ணை (ஒரு பிடி) பிச்சை கொண்டுவர—பெரும் பிச்சை அளித்து அகல வார்—பெரிய மயலைத் தருது பேர்வார்—என்பு, இச்சை கெட உருக எமக்கு இரங்கார என அயாவார - எஃம்பானது இச்சை கெடுமபடி உருக எழுக்கிரங்கியருளகின்றீலர் என்று தளர்வார்கள் சிலர் எ - டு (உக)

நிலலுமினவளை தாருநீரென்று தகைந்தொன்று [காட்டி சொல்லிவிடு மெனவணைவார துணைகொண்மணி முலையிலலுமிது வெனமொழிவார் ரெவ்விடமுமிடமென்பார் புலலியிடு மெலலைபுடன போதுமினமென்புகல்வார்

இ - ள் நீர் நிலலும் இன வளை தாரும என்று தகைந்து - நீர் (இவ்விடத்தே) நிலலும், (போவீராயின் நம்முடைய) கூட்டமாகிய வளையலகனைத் தருதுவிட்டுப் போம் என்று தடுத்து—ஒன்று சொல்லிவிடும் என அணைவார் - ஒருவார் ததை சொல்லிவிடும் என்று அணுகுவார்கள சிலர், - துணை கொள் மணி முலை காட்டி இலலும் இது ஏன மொழிவார் - இணையோத்த முததுவடங்கள் பொருந்திய தனங்கள் தோன்ற நின்று எழுமுடைய வீடும் (தூரமன்று) இதுவே என்று சொல்வார்கள சிலர், - எவ்விடமும் இடம என்பார் - (உமக்குப் பொருத்தமாயின்) எவ்விடமும் (நமக்குப் பொருத்தமாகிய) இடமாம் என்பார்கள் சிலர், - புல்லியிடம் எல்லை உடன் நாம் போதுமின் எனப் புகல்வார் - தழுவதற்குச் சீம (பம்) இதுவே, எம்முடனே நீர் வாரும் என்று சொல்வார்கள் சிலர். எ - டு.

நாமென்னு முன்னிலையுளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வு
தோன்ற முன்னிலைகளை வந்தது. “நாமரை யாமத்துதன்
னேவந்து னீவகி நயந்ததுவே” என்னு திருக்கோவையா
ரானும் அறிக. (உஉ)

ஐயமுள் திலதிடையென றறிவிப்பா ரெலிநிறபா [வா
ரையமுள் திலதுயிராவநீணைநதுதொள்ளென்பவாபோல
ரையமுன் மெனக்கண்கொண்டநங்குண்டைதலையாமே
யையம்மு வெமைநோக்கி யஞ்சலென யெனவயாவா

இ - ள் ஐயம் உளது இடை இலது என்று அறிவிப்பா
என நிறபா - பிண்கூயுண்டு இடை இலலை என்று அறிவிப்ப
வாகளபோல (எதிரே வந்து) நிறபார்கள சிலா, — உயிர
உளது இலது ஐயம் வந்து அணைந்து கொள் என்பவா போல்
வா - (எமதுடலினகண்) உயிர உண்டு இல்லையென்பது சந
தேகம், (விரைந்து) வந்து (எமமைத) தழுவிக்கொண்டு பிழை
ப்பியும் என்பவரைப் போலவாக்கி சிலா, — அநங்கன் ஐ
யமன் ஆம் எனக்கண்கொண்டு அடர்ந்து அலையாமே - மன
மதன் ஐந்து கூறுவாபோல ஐந்துபாணங்களைக் கொண்டு
(எமமை) நெருக்கி வருததாவண்ணம்—ஐய மனா எமை
நோக்கி அஞ்சல எனுய என அயர்வார் - ஐயமே முன்னரே
எம்மைப் பார்த்துப் பயப்படாதொழிக என்று சொல்லியரு
ளும் என்று மயங்குவார்கள சிலீ எ - று. (உஉ)

ஆடுவா ராடாத வபிந்யங்கள் பலபுரிணி
ரோடுவா ரோடாமோர் வுண்கலனிந் குமக்கென்பார்
கூடுவா ரூடாத் குழலையைக் குழனமொழியாற.
பாடுவார் பாடாக மேல்விழுவார் பலராகி.

இ - ள். ஆடுவார்-(களிப்புமிருதியினாலே) கூத்தாடுவார்கள் சிலர்;—ஆடாத அபிநயங்கள் பல புரிவார் -(உலகத்திலே முன்பு) செய்யப்பட்டாத அபிநயங்கள் பலவற்றைச் செய்வார்கள் சிலர்;—ஒடுவார் -(திருமேனியழகைக் கண்டு திரும்பிப் பாராரோ' என்று அவர்பின் விரைய) ஒடுவார்கள சிலர், — இவ்ரு உமகஞ் உண்கலன ஓடாமோ என்பார் - இங்கே உம கருப் பிக்ஷாபாததிரம தலையோடாமோ என்பார்கள சிலர், — கூடுவார் - (அகிசுபீபதகில) அபிப்பார்கள் சிலர், —கூடாத குழல அலையக குழல் மொழியால பாடுவார் - முடிக்கப்பட்டாத அளகம் அலையக குழல்போலும் மொழியினாலே பாடுவார்கள் சிலர், —மேல பலராகிப் பாடி ஆக விழுவார் -(அவாதிருமேனியின்மேலே) பலராகிப் பாடாக விழுவார்கள் எ-று. (உச)

பேதையாகண் முதலாகப் பேரிளம்பெண் மையாமுடி மாதரவ ரிருமருங்கு மறுகும்று கிடைநெருங்கி [வா யோதமெழுந தெனரில்வு மொல்லிபுயாவானுறகைத்து நாதனெழுந தருளவய னுணைநாத படிநவிலவேன்.

இ - ள். பேதையர்கள் முதல் ஆகப் பேரிளம்பெண்மையர் முடிவு ஆம் மாதரவர் - பேதையாகண் முதலாகப் பேரிளம் பெண்களிறுதியாகிய (எழுவகைப்) பெண்களும்—இருமருங்கும் மறுகும் மறுகிடை - இரண்டிபக்கத்தும் மயங்குகிறருந் தெருவிலே,—ஒதம் நெருங்கி எழுநது என்கிலவும் ஒல் உயர்வான் உற-எழுசமுததிரமுங்குடி ஒலித்தாறபோலப் பரம்பும ஓசை உயர்ந்த ஆதரியத்திறசெல்ல—கைத்து நாதன் எழுந் தருள - சிரித்துக்கொண்டு சிவபெருமான் எழுந்தருள,—அயல் நான் அணைந்த படி நவிலவேன் - (அவர்) பக்கத்தில் நான் சென்ற தன்மையைச் சொல்வேன். எ - று.

எழுந்தாவென்பது எழுந்தெனக் குறைந்து நின்றது (உரு)

கற்புடைய மடநதையெனக் கருதரிதாய்க் கண்டவ,
ராகள, பொற்புடைய பொதும்களாப் புகலவரிதாம்
பொலிவினதா, யறபுதய்யச சிவந்துநிமிந தகனறவ
இல விழிககணைகள், விறபுருவத துடனமுனிவர் விழி
யிலககா விடுமளவில

இ -ஈள் தற்பு உடைய மடநதை எனக் கருது அரிது ஆய்-
(உடையினாலும் நடையினாலும் கையிற்பிழத்த பூவினாலும்)
கற்பையுடைய பெண்ணென்று நினைத்தற்குக் கூடாததாய்—
கண்டவர்கள் பெற்பு உடைய பெருமகளாப் புகலவு
அரிது ஆம் பொலிவினது ஆய்- (நாயகனபின்னே நிழலபோ
லப் புறவடிபாராதது நடத்தலினால்) பாராதவர்கள் அழகையு
டைய வேசிபென்று சொல்லுதற்கரிதாகிய பொலிவின்மையு
டைய கபடவேடங்கொண்டு—அறபுதம் ஆயச சிவந்து நிமி
நது அகன்ற அயில விழிக கணைகள் - ஆசசரியதூஷையுடை
யனவாயச செவ்வரி பாரந்து நீண்டு இடவிய கூரிய கணை
களாகிய அம்புகளை—விறபுருவததுடன் முனிவர் விழி இல
ககா விடும அளவில - புருவமாகிய விலலிலே தொடுதது
(எனவே பாராத) முனிவர்களுடைய கணைகளே இலககாக
விட்டமாததிரதகில என்று (உசு)

எண்ணிய திறலினாக ளிடுதுலே குறிபாகத்
திண்ணியநெரு சவைகுலையசகிகையவிழவுடைநமுவப
பண்ணலரு மபிரயங்கள பலபுரிநது பூரவசரா
யண்ணலெதி ரெண்ணோககி யாதரித்தா ரருமுனிவர்.

இ -ஈள். எண் அரிய திறலினர்கள் அரு முனிவர் - மதித்த
ற்கரிய தவ்வலியையுடையர்களாகிய பெரிய முனிவர்கள்,—
இடுதுலே குறி ஆக - தரித்த உபலிதமாந்திரமே அடையாள

மாக, — திண்ணிய நெஞ்சவை குலைய - திடமாகிய சித்தங்கள் கலந்த, — சிகை அவிழ் குடுமி குலைய, — உடை நழுவு-உடுத்த பரவரி நழுவி விழ, — பண்ணல், அரும் அபிநயங்கள் பல புரி நது - (பிறராலே) செய்தற்கரி) அபிநயங்கள் உலவற்றைச் செய்து, — பரவசராய்-பரவசாகளாகி, — அண்ணல எதிரா என், நோக்கி ஆதரித்தாரா - சிவபெருமானசனனிதியிலே-என்னைக் கண்டு ஆசைப்பட்டார்கள் எ - று (உஎ)

எவராலு முன்னாலு மெழுந்தரிபா நேயவுற்றது தவராசி லிடங்கடென்று தாவிலபலி கொள்நடந்தான் சிவராக மடைவோரிற் சேயிழையா மெனைநோக்கு பவராகா வபராத பரம்பரையோ ராயினா. ௦

இ - ள் எவராலும் என்னாலும் எயது அரியான எயவு உற்று-(பிரமா முதலிய) எவர்க்காலும் என்னாலும் அடைதற்குரிய சிவபெருமான (இயக்கருபத்தைப்பொருந்தி, — தவா ஆக இல இடங்கள் தொறும் தாவு இல புலி கொள நடந்தான் - முனிவர்களுடைய குற்றமில்லாத பர்ணசாலைக்கடோறும் குற்ற மில்லாத பிணைக் கொளவதற்கு நடந்தருளினா, — சிவராகம் அடைவோரின் - சிவத்தினிடத்தே இச்சை அடைவோர கள்போல—சேயிழை ஆம் எனை நோக்குபவர் ஆகர் - செவ விய ஆபரணத்தையுடைய பெண்ணாகிய என்னைப் பார்ப்போ ராகளாகி—அபராத பரம்பரையோர் ஆயினார் - அவராதங்க ளின் வரிசையையுடையோர்களாயினார்கள். எ - று.

பரம்பரை வரினா.

(உஅ)

கோவமிஞ் முதுமுனிவ ரொன்றாகக் குழுமியெழுந் தாவதென மிவனிநத வாச்சிரமத் தஞ்சாதே காவனமிஞ் கறப்பழித்த காபாலி யெனக்கனன்று தாவமிஞ் படிபரவாச் சாபங்கள் பலவிட்டா. ௦

இ - ள் கோவம் மிகு முது முனிவா ஒன்று ஆகக் குழமி
எழுந்து - கோபம் மிகக் பழைய முனிவர்கள் ஒருங்கு கூடி
யெழுந்து, - ஆவது என ஆம் - (இனி) ஆவதெனின -
இவின் இஃத ஆசிரமத்து அஞ்சாதே காவல மிகும் கறபு
அழித்த காபாலி எனக் கனன்று - இவன் இந்தவாசசிரமத்
தின்கண்ணே அஞ்சாது வந்தி (நம்பத்தினிகளுடைய) காவல
மிகக் கறபைக் குலைத்த காபாலியென்று தோயித்து, - தாவம்
மிகும்படி, பரிவாச சாபங்கள் பல இட்டா - உட்பணமி
சூழப்படி சொல்லமுடியாத சாபங்கள் பலவற்றை இட்டா
கள் எ - று. (உசு)

இட்டபல சாபங்க ளிறைவனயன மேவாது
கெட்டபடி கண்டுசினங் கெடாதமனத தினராகி
நட்டமளித்த தருளென்று தகைவார்போலெதிர்நண்ணி -
சிட்டமலி தருகுண்டெந் திருமுன்னே திகழவித்தார.

இ - ள் இட்ட பல சாபங்கள் இறைவன் அயல் மேவாது
கெட்ட படி கண்டு - (தாங்கள்) இட்ட பலசாபங்களுஞ் சிவ
பெருமானருகே செல்லாது கெட்ட தன்மையைக் கண்டு, -
சினம் கெடாத மனத்கினர் ஆகி-கோபம் ஆறாத மனததையு
டையவார்களாகி, - நட்டம் அளித்து அருள் என்று தகைவார்
போல எதிர் நண்ணி - (எங்களுக்கும்) திருநிருத்தத்தைத் தரி
சிப்பித்தருளும் என்று தடுப்பவர்களபோல எதிரே கிட்டி, -
சிட்டம் மலிதரு குண்டெந் திரு முன்னே திகழவித்தார -
பெருமை மிகுந்த குண்டத்தைத் திருமுன்னே யிட்டா
கள். எ - று. (கூ)

எஞ்ஈது வழலிருத்தி யெடுத்தமனதுக் கணித்தோதி
நஞ்சான திரவியங்க ணுய்வை பலகோலி

நெஞ்சாலு நினைவரிய நிருமலனே யிலக்காக்
வஞ்சாதே பவீசார மவீசா¹த தமைத்தாகுள.

இ - ள் எஞ்சாத அழல இருததி - குறையாத அக்கினி²யை
(அக்ருண்டநிலே) தாபித்து, — மனு எடுத்தது கணித்து ஒதி
மந்திரங்களையெடுத்து எண்ணி உச்சரித்து — நஞ்ச ஆன திர
வியங்களை நாடி அவை பல கோலி - விஷத்திரவியங்களை
ஆராய்ந்து அவைகளையெழற்றைக கொண்டு, — நெஞ்சாலும்
நனைவு அரிய நிருமலனே இலகரு ஆக - மனசாலும் நினைத்த
தகரிய அநாதிமலமுததராகிய சிவபெருமானே இலக்காக —
அஞ்சாதே அவீசாரம் அவீசாரத்து அமைத்தாகுள - பயப்ப
டாமல அவீசாரஹாமத்தை ஆராயவின்மையினாலே செய்
தாகுள. எ - று (உக)

கருத்திலவிழி சிவந்தமுனி க கணங்கணத்திலுதிபடித்த
வெரித்ததிரு முழுலையைநே ரேவுத்தமெனத்தபிரான
சிரித்தநாடி யதுபிடித்துத்திருக்கருத்தினகருதியா [ன
லுரித்தவுரிபசுமபட்டாவுடைதொடைமே லுறவுடுத்தா

இ - ள் கருத்தில விழி சிவந்த முனிககணம் - மனத்தி
னுங் கணகள் சிவக்கபபெற்ற முனிவாருட்டம—நனத்தில
உதிப்பித்த - கணப்பொழுதினுள்ளே (குண்டத்தக்கினியினி
னறந்) தோற்றுவித்த—எரித்து அதிரும் உழுவையை நேர்
ஏவுதலும் - (எரித்தோரைத்) தடுத்தது காச்சிககின்ற புலி
யைத் திருமுன்னே வீடுத்தலும், — ஏகதை பிரான்-எமது பிதா
வாகிய சிவபெருமான—சிரித்தருளி ஆது பிடித்து-திருப்புன்
முறுவலுண்ணி அப்புலியைப் பிடித்து, — திருக்க ளரத்தின் நக
ருதியால் உரித்த உரி பசுமபட்டா - திருக்கையினது துனி
நகத்தினால் உரித்த தோல் பசும்பட்டா—உடை தொடை

மேல் உற உதெதான் • அவ்வுடையைத் திருத்தொடையின்
மேலே பொருந்த உதெதருளிற்றா. எ - று (௩௨)

ஈரடங்கு குண்டத்தி னெரிவயிறறிற்றிறந்தெழுந்த,
பாரிடங்க னாரிடமாம பரிசனமா யினபயிலச், சீரடா
ந்த மணிமுச்சிசு செய்யவிழி வெள்ளெயிறறுக, கராவி
டங்கொ ளொருபுங்கங் கடிதுவரககைக்கொண்டான

இ - ள் - றா அடங்கு குண்டத்தின் எரி வயிறறில் பிறந்த
எழுந்த பாரிடங்களை அழகு செறிந்த குண்டத்தினுள்ள அக
கூறியின்களை உதித்தெழுந்த பூதங்களானவை—ஆரிடம் ஆம்
பரிசமை ஆயின பயில் - இருடிக்களால் விரிக்கப்பட்டனவா
கிய அடிமைகளாட்சு சேவிகக,—சீர் அடாந்த மணி முச்சி •
அழகு மிகுந்த இரத்தினமௌலியையும்—செய்ய விழி - சிவ
ந்த கண்ணையும்—வெள எயிறறுக கரா விடம் கொள் • ஒரு
புயங்கம் - வெண்மையாகிய பலவிலே கரிய நஞ்சையும்
பொருந்திய ஒருசருப்பம்—கடிது வரக கைக்கொண்டான் -
(தமது திருமுன்னே) சேக்கிரம வர(அதனைக் கடகமாகத்) திரு
ககரத்திலி அணிந்துகொண்டருளிற்றா எ - று (௩௩)

மைவிஞ்சு நெடுநதடித்தின வராகுழலவாரசுடையாகத்
தெவவன்ப ரெதிரிரண்டு திருக்கரங்க ளுருத்தித்தழமுற
கைவந்த நிலயமலாக காலவந்து கலந்திசைப்பம்
பவவங்கொண் முழுநஞ்சு துதலவிழியும் பாரித்தான.

இ - ள் மை விஞ்சு நெடுந தடித்தின வரா குழல வார்
சடை ஆக - இருளைத் தள்ளி மேலிட்ட நெடிய மினகளைப்
போடி நீண்ட கருங்குழலே நீண்ட செஞ்சடையாக,—தெவ
அன்பர் ஈதிர இரண்டு திருக்கரங்கள் உருத்து எழ - பகைவ
ர்களாகிய முனிவர்களுள் அன்பர்களாயினோர்களுக்கெதிரே

(முத்திய திருக்கரங்கொழியப் பின்னும்) இரண்டு திருக்கரங்கள்தோன்றிபெழு,—முன் கைவந்த நிலயம் மலாக காலவந்து கலந்த இசைப்ப - முன்னே கைவந்துள்ள திருநிஞ்சதம் செந்தாமரைமலாபோலுந்திருவடியில வந்து பொருந்தி யொலிக்க, பவ்வம் கொள முழு நஞ்சும் நுதீல விழியும் பாரிததான் - திருப்பாறகடலின்னிறுந்தோன்றிய சூறைவற்ற வட்டத்தை, நெற்றிக்கண்ணையுங் காட்டியருளிநா. எ - று.

உருத்தல் தோன்றல் பாரிததல தோற்றல். (௩௯)

ஏயந்தவனன முன்னுகாரத ஸ்ரீஞ்ஞமிழவ தெனவெரிவாயப, போந்ததிரு மெரிமுச்சிப பொறிவிழிவெண்ண பற்குறளன, சீந்தாவத துடனாவந திகழ்வர வரனெதிரே, பாயந்தருளி வெரிநெரியும் படியடிமேற ப்யில வித்தான

இ - ள ஏயந்த அனல முன் நுகர்ந்த இருள் உமிழ்வது என - பெருந்திய அக்கினியானது (தான்) முன்னே வீழுகிய இருளை (த தற்காலத்தில) உமிழந்தாறபோல—எரிவாயப் போந்த அகிரும் - (குண்டத்து) அக்கினியின்னிறுந்தோன்றி ஒலிக்கின்ற—எரி முச்சி - அக்கினியை வீசுகின்ற குஞ்சியையும்—பொறி விழி - தீப்பொறிகளைச் சூறுகின்ற கண்களையும்—வெண பற்குறளன் - வெணமையாகிய பற்களையுமுடைய குறளவடிவினதாகிய முயலகன்—சீந்த அரவத்ததுடன் அரவங் திகழ வர - கோபிக்கின்ற பாம்பினோடும ஒலி மிகுமபடி வர,—அரன் எதிரே பாயந்தருளி - சிவபெருமான் எதிரே (அமுதபலகன் கீழ்ப்பட்ட) பாய்த்து—வெரிநெரியும்படி மேல அடி பயிலவித்தான் - (அது) முதுகு நெரியும்படி அதன்மேலே (வலப்) பாதத்தினாலேமிதித்தருளிநா. எ - று.

மலங்கலீனி தரவேந்தி மந்திரங்கள் வரகரததா
 வலம்புசிலம் பணியாகத் திருவடியி லமாவிதது
 துலங்குபுல சடைதாழத் துணைக்கைகணந துதைவிபப
 விலங்கலணி தடநதோளா னருநடமா மிதலபுரிநதான்.

இ - ள். மலம்பு - (முனிவர்கள் தங்களுல் வங்ககப்பட்ட
 வைகனெல்லாம்) தளநதமையால் - எரி தர ஏந்தி - அக்கி
 லீனியை விடுக (அதனை) ஏந்தியருளி, - மந்திரங்கள் வர -
 (பின்பு) மந்திரங்கள் (விகெகப்பட்டி) வர - கரததால் அலம்பு
 சிலம்பு அணி ஆகத் திருவடியில் அமாவித்து - (அவைகளைத்)
 திருக்கரத்தினாலே ஒலிக்கின்ற திருக்கிலம்புகளுக்குத் தரிசா
 கத் திருவடியிலே சாததியருளி, - துலங்கு பல சடை தாழ -
 விளங்குகின்ற பலசடைகள் (பின்னே) தூங்க - கணம துண
 வகை துதைவிப்ப - கணநாதர்கள் துணவகைக்கூட்டை மிகச்
 செய்ய - அலங்கல் அணி. தடம தோளான் அரு நடமா ஆடுதல
 புரிநதான் - கொன்றைமாலையை அணிந்த பெரிய திருத்தோ
 ள்களையுடைய சிவபெருமான அரிய திருநிருத்தஞ்செய்யத்
 தொடங்கியருளினா ள் - று (௬௬)

தாகததா லலைநதுமிகத் தளநதுதவ வலிசலிதத
 மோகத்தா லிழநதனலு மந்திரமும் விடமுடிந்த கும
 சோகத்தா னிராபுதராயத் துளங்குருட மிறைதொடங்
 வேகத்தா லருமுனிவ ரொன்றாக விழநதாரகன

இ - ள். அரு முனிவர் - பெரிய முனிவர்கள் - தாகத்தால்
 ிக அலைநது - (ஓமாக்கினியுடன்தனாலாகிய) தாகத்தி
 னாலே மிக வூடி, - தவீ வளி சலித்த மோகத்தால் தளந்து -
 தவவளி குறைந்த மயக்கத்தினாலே தளந்து, - அனலும் இழ
 நது - அக்கினியையும் இழந்து, - மந்திரமும் விட முடிந்த

சேரகத்தால நிராயுதராய் - மந்திரமும் நீங்க (அதனால்) விளைந்த துன்பத்தினாலே நிராயுதரானாகி, — துளங்கு நடம் இறை தொடங்கும் வேகத்தால - விளங்காநின்ற திருநெத்தத்தைச் சிவபெருமான் றொடங்கியருளிய வேகத்தினாலே—ஒன்று ஆக வீழ்ந்தாராகன - ஒருங்கே வீழ்ந்தாராகன. எ - று (௩௭)

நடமுபலும் பொழுதஞ்சி நடுநடுங்கி நானாய்க, கடகமென வீடதரத்தைக் கட்டியவங் கைக்கவித்த, விடையில் விடையுடனெடுவீர் நெய்தியிடத்த தீண்டத்தகுல, மடவரலை மகிழ்ந்தவணமேன் மலாந்தகடைக் கணவைத்தான்

இ - ள். நடம் முயலும் பொழுது - திருநெத்தந்தொடங்கும் பொழுது—நான் அஞ்சி நடுநடுங்கி அயர் - நான் (அதன வேகத்தைச் சகிக்கமாட்டாது) பயப்படடு நடுநடுங்கிச் சோகிக்க, — வீடதரத்தைக் கடகம் எனக் கட்டிய அம கைக் கவித்த இடையில் - பாம்பைக் கடகமாகக் கட்டிய அழகிய திருக்கரத்தினாலே (அஞ்சாதே என்று) அமைத்தருளிய பொழுதில்—விடையுடன் நெடுவான் எய்தி இடத்து அணைந்த குலமடவரலை மகிழ்ந்து - இடப்பாக்கனத்தோடு நெடிய ஆகாய மாரக்கழக வந்து இடப்பாக்கத்திலே பொருந்தி, குலப்பெண்ணாகிய உமாதேவியாரைப் பார்த்து மகிழ்ந்து, — அவளமேல் மலாந்தகடைக்கண வைத்தான் - அவனமீதே அகன்றிருக்கடைக்கண வைத்தருளினான் எ - று. (௩௮)

வேறு.

அரிவைய ணைந்தபி னெங்கன்று மலாமழை முண்டாபொழிந்தனா, பிரமபுரந்தரா வந்தனை பெருகினர் முன்புற வின்புறு, முருவொழிநிகர மென்பழவுட

லது கொண்பிப ணிரதெதிரா, மருவந் பிங்கியொ பிந்து
ஂன மலைமகள் கணபிம கிழந்தனள்.

இ - ள். அரிவை அணைந்த பிள - உமாதேவியாரா ஏழுத்தரு
ளிய பின்பு, — அண்டா எங்கனும் அலா மழை பொழிந்தனா -
தேவர்களை எவவிடங்களினும் ஆமழை பொழிந்தீராகள, — பிர
மபுரந்தரா முன்பு உற வந்தனை பெருகினீர் - பிரமாவும் இருதி
மனும் திருமுன்னே (எட்டுறுபபும்) பொருந்த நன்சுகாரத்தை
மிகச்செய்தாராகள, — இனபு உறும் உருவம் ஒழிந்து - (நான்
முனிவர்கள்) இனமுறுதற்கேதுவாகிய வடிவத்தை நீங்கி, —
இகழ என் பழ உடலது கொண்பிபணிந்து - இகழப்படுகின்ற
என்னுடைய பழைய சரீரத்தைக்கொண்டு (சிவபெருமானை)
நமஸ்கரித்து, — எதிரா மருவ நடுகி ஒடுங்குதல - (முன்புபேச
லக கூசாமல்) எதிரே பொருந்துதற்கு அஞ்சி (ப பிரமேந்தி
ராதிகளுக்குப் பின்னே) ஒடுங்கி நிறை — மலை மகள் கணபி
மகிழ்தனள் - பரிப்பதிதேவியாரா கணபி (திருவுள்ள) மகிழ
ந்தருளினா எ - று (ந.க)

விரவிய வங்கண நெங்கனும் விரிசடை மண்டிய
லைநதிட, வெரிவிரி செங்கை சுழன்றிட வீடிதுடி கொ
ணடிட வெண்டிசை, பரிபுர புண்டரி கந்தகு பதயு
ளமபல் நுநதொழ், வருளபுரி ஓயுநதை மடநதையு மதிர
நடங்க டொடங்கினன

இ - ள். அருள் புரி எந்தை - நுண்ணையச செய்கின்ற எமது
விதரவுழ் — விவிய அங்கணன் (திருநிருத்திதனதப்) பொருந
திய அருத்தணணருமீகிய, சிவபெருமான, — விரி சடை எங
கனும் மண்டி அலைநதிட - விரிந்த சடை எவவிடத்தினு
செறிந்து அசைய, — எரி விரி செங்கை சுழன்றிட - அக்கினி

சுவாலிக்குஞ் சிவந்த்திருக்கராஞ் சுழல, — துமி எண்டிசை இடி
கொண்டிட - தடிருகம் எட்டித்திகிலினும் இழிபோலுமோசை
யைப் பொருந்த, — பரிபுர புண்டரிகம் தகு பதயுள்ளம் ப்லரு
தொழ் - சிலம்பையணிந்த செந்தாமரைமலாபோலும் திருந்
டிகளிரண்புடையும யாவரும் வணங்க, — மடநதையும அதிர
உமாதேவியாரும் நடுங்க, — நடங்குள தொடங்கினன் - (வெரு
வித்) நிருத்தங்களைத் தொடங்கியருளினான் - ௭ - று (௪௦)

கரணம் எனதமு யன்றொலி கலவுசி லம்பணி குஞ்
சித், சரணமி லங்கவ லம்புரி தருக்கர மும்பொலி வரு
தகு, திரணகின மங்கைநெடுங்கய நிருநய னங்களைச்
நிறிந்திடு, புரணமு மொன்றிப் வென்றிகொள பொரு
விலபு யங்கமு யங்கினன்.

இ - ள் அனந்தம் கரணம் முயன்று - அளவில்லாத கர
ணங்களை நடித்தது, — ஒலி கலவு சிலம்ப அணி குஞ்சித் சரணம்
இலங்க - ஓசை பொருந்திய சிலம்பை அணிந்த குஞ்சிதபாதம்
விளங்க, — வலம்புரி தரு கரமும் - (உத்தமலக்கணமாகிய) சங்கு
பொருந்திய திருக்கரமும் — பொலிவும் - (திருக்கரத்தினாலமை
த்தருளிய) பொலிவும் — தகு திரள நகில் மங்கை ஐந்தெங்கயல
திரு நயனங்கள் செறிந்திடு புரணமும் - இணையாந்த திர
ண்ட தனங்கையுடைய உமாதேவியாருடைய ரெடிய கயல
போலும் திருக்களைகளும் (தடிமுடைய) திருக்கண்களுஞ்சே
ர்ந்த அசைவும் — ஒன்றிய வென்றி கொள் பொருவு இல், புய
ங்கம் முயங்கினன் - பொருந்திய வெற்றியைக் கொண்ட ஒப்
பில்லாத புயங்ககரணத்தைப் பொருந்தியருளினான் - ௭ - று.

குஞ்சிதம் வளைந்தது. புரணம் - அசைதல், தடித்தல். (௪௧)

புனித புயங்குழ யங்கிய பொழுதவ னுந்தன டந்
தரு, மினிமைது காரதமடநதையு மெழிலவினிட யுழ
பெற்று கென்றரு, ணனிமிக வெனகணு மங்கண னகை
தர வுயநதுவ ணங்கினன, மனமுரு குடபடி யன்புடன
வளாவிழி பினபுவ ழங்கினன.

இ - ள். புனித புயங்கம் முயங்கிய பொழுது - சுததமாகிய
புயங்ககரணத்தைப் பொருந்தியபொழுது—அங்கணன அவ
ணம் - அருட்கண்ணராகிய அச்சிவபிரானும்—தன நடம
தரும் இனிமை நுகாந்த மடநதையும் - தமது திருநிருத்த
தால விளைந்த இன்பத்தை அதுபவித்த உமாதேவியாரை,
யம்—எழில விடையும் - அழகையுடைய இடபதேவரையும்
(நோக்கி)—மெறுக என்று - (நீங்கள் இப்புயங்ககரணத்தைத்
தரிசிக்கப்) பெறுவீர்களாக என்று அருளிச்செய்து,—என்க
ணும் அருள நனி மிக நகை தர - என்கிடத்தும், அருள் மிகத்
தழைக்கும்படி திருமுறுவல செய்தருள,—உயரது வணங்கி
னன - (அப்பொழுது நான்) உயரது நமஸ்கரித்தேன்,—
பினபு மனம் உருகுமபடி அன்புடன வளர் விழி வழங்கி
னன் - பின்பு எனனெஞ்சங் கரையும்படி அன்பினோடு வள
ராநின்ற (ஞானக) கண்ணைத் தந்தருளினா. ௭ - று (சஉ)

அயரும் நுந்தவர் நமபழி யகலரி னைந்தரு ளங்கண,
சயசய சங்கர வென்றெதி தரையில் விழுகதுப ணிர
தனா, நயநட னுந்தது மங்கவா நன்னையவை யுந்தொக
வந்திருண், முழலக் கென்றுக வென்றதன் முதுகதி
ருமபடி நின்றனன.

இ - ள். அயரும் அருந்தவர் - சோதிக்கின்ற பெரிய முனி
வர்கள்—அங்கண சயசய சங்கர நம பமி அகல நினைத்தருள

.என்று - அருட்கண்ணரே சய சய சங்கரரே அழியுபவரு
 டையுருநறநீவுக்குமபடி திருவுளங்கொண்டருளும் என்று—
 வீதா தனையில விழுநது பணித்தீனா - சநநிதியிலே பூமியின
 கண விழுநது நமஸ்கரித்தாராகள்,—நய நடனும் -இன்புந
 தைத தருகின்ற நிருத்தராஜரும்—தரும் அங்கவா நவை எவை
 யும்நொக வந்து இருள் முயலகூன ஒன்றுக என்று—(அநுகசி
 ரகிக்கப்படத) தகக அவாகளுடைய ஆணவமல் சத்திக்ளெல
 லாங்கூடி வந்த ஆவீசுவமுஷமாகிய முயலகனைப் பொருந்துக
 என்று அருளிச்செய்து,—அதன் முதகு அதிருமபடி நின்ற
 னன்-அதனுடைய முதகு நெரியுமபடி கிஷ. நருளிநர் எ - து.

பண்டைய விருளபநி பும்படி பங்கய பதமுத வும
 பொழு, தெண்டிக ழிருடிகள் கண்டனூரினபுறு திரு
 நட மனபொடு, கண்டனா வெருவினா நுணடுளி கண
 டரு ம்ருவிசொ ரிந்தனா,குண்டுகை குணசயிசை தண
 டுகள கொண்டெதிர் கணலைம விந்தனா.

இ - ள் பண்டைய இருள் பறியுமபடி பங்கய பதம் உத
 வும் பொழுது - அநாதியேயுள்ள ஆணவமலவிருள் நீங்குமபடி
 சிவபெருமான் செந்தாமரைமலாபோலுந்திருவடிகளை அரு
 ளிய பெர்ருது,—என திகழ இருடிகள் - (நாற்பதத்தேனா
 யிரமென்றும்) எண விளங்குநின்ற முனிவாகள்—இன்பு
 உறு திரு நடம் அன்பொடு கண்டனர் கண்டனா - இன்பம்
 பொருந்திய திருநிருத்தத்தை அன்போடு தரிசித்தார்கள் தரி
 சித்தார்கள்,—வெருவினா - அஞ்சினாக்கள்,—நுணுதுளி கண
 தரும் அருவி சொரிந்தனா - சிறுதுளிகளாகக் கணகளினி
 னுத்தோனறும் அருவினைப் பொழிந்தாராகள்,—குண்டுகை
 குணச இசை தண்டுகள கொண்டு எதிர குணலை மலிந்தனர் -

கமண்டலங்கனையுந் தருப்பை பொருநதிய தணிகனையுங்
கையிற்கொண்டிசந்தியிலேருணலைக்கூததாடினாகதி ஏ-று

மீமாஞ்சைநூல் பிரபஞ்சம் அநாதி நித்கியமெனவும், ஆன்
மாககடகு வேறுகக கருததா ஒருவரிலையெனவும், சிவன்
முதலாயினுரெல்லாரும் அநிததியரெனவும், வேதம் ஆநாதி
நித்தியமெனவும், வேதத்திற்கூறப்பட்ட சிவன் முதலிய சத்த
ங்களேபூரிமமெனவும், அச்சத்தங்களின் ஆயுறிய தேவா
களை அச்சத்தங்கள் அறிவிப்பனவல்லவெனவும், வேதம் விதி
த்த இம்மி முதலிய கருமங்களே இருமைப் பயன்களையும் பய
கருமெனவுங்கூறும் இந்நூல், கெய்தவர் சைமினிமுனிவர .

தேவதாருணத்து இருடிகள், மீமாஞ்சைநூலே உண்மை
நூலென்க கொண்ட மயக்கத்தினுலே, சுவதந்திரராகிய சிவ
பிரான்மாட்டனுபு செயதலையொழித்தது, வேதவீதித்த கரு
மங்களை அதுட்டித்துத் தங்கள் மனைவியாகட்கும் மீமாஞ்சக
மதத்தைப் போதித்து, அவர்களைக் கற்பின்வழி நிறுவிப் பரத
ந்திரர்களாகிய தங்களைச் சுவதந்திரர்களெனத் துணிந்து ஒழு
கினார்கள் இதனையறிந்த பெருங்கருணைக்கடலாகிய சிவபெ
ருமாண் அவ்விருடிகட்கும் அவர்களுடைய பதவினிகட்கும்
மீமாஞ்சகமதமே மெய்யென்க கொண்ட மயக்கத்தை ஒழி
த்து அவர்களை ஆட்கொண்டருளத் திருவுளங்கொண்டு தாம்
பிஷாடனமூர்த்தியாகி விட்டுணுவை மோகினியாககியருளி
னார். இருடிகள் மேன்கினியுடைய பேரழகைக் கண்டவழித்
தங்கள் காமததான் மீதூர்ப்பட்டு நியமமிழந்து கருமாருட்
டானவர்களெல்லாம் விடுததமைமானும், சிவபெருமானைக்
கோற்றப்பொருட்டுத் தங்கள் செய்த அபிசாரவேளவி முத

வியனவெல்லாம் பயன்படாதொழிந்தமையானும், தீயங்கள் கொண்டு மீமாஞ்சுகமதம் பொய்யெனத் தெளிந்து, தாங்கள பரதந்திரரெனவும், சுவதந்திரராகிய கருத்தா ஒருவா உண் டெனவும், அவா சிவபெருமானேயெனவும், அவரது திருநீ ருளவயததான்ன்றிப் பாவத்தினீங்கலும் புண்ணியஞ்செய்த லும் இயலாவெனவும், “பரனடிக் கணபி லாதா பூண்ணியம் பாவ மாகும்” - எனவு துணிந்து, அவரை வழிபட்டியந்தா கள. இருடிபத்தினிகள் பிஷாடனமூர்த்தியுடைய பேரழ கைக் கண்டவழி முன்னர்க் காமவயததாகாராகி, மீமாஞ்சுக மதம் பொய்யெனத் தெளிந்து, பின்னாச் சிவஞானவயத்தர் களாகிப் பேரினபம் பெற்றுயந்தராகள இதுகாறுகுகறிய வாற்றாற சிவபெருமான் செயதவாவெல்லாம் ஆன்மாககட்டு முத்தியின்பம் பயத்ததற்பொருட்டாமெனபது தெள்ளிதிற்பெ றப்படுதிவாரும், அவா இருடிபத்தினிகளைக் காமித்தலுங் கூடலுஞ் செய்யாமையானும், அவாசெயலகள் குற்றமாகாமை தெளிக் சுவதந்திரா தமவயமுடையவா பரதந்திரா பிறர் வயமுடையவா.

•(சச)

சூழினர் காமல ரஞ்சலி சூழவுற வமராது தைந்தனா நாடிய கஞ்சிகொ மெபுரு நாரத ரிசைபடி யுமபடி கொ பாடிலா தெளியிலர் நினநீனா பாரிட நிலவுதுணங்கை டாடின கரணமி டுந்தொழி லுயினாகணபர நாதர்கள்.

இ - ள். அமரர் காமலர் அஞ்சலி சூழினா தேவாதள் கைக ளாகிய மலர்களை அஞ்சலியாகச் சூழக்கொணடு—சூழவு உறத் துதைந்தனர் - பக்கங்களிலே பொருந்த கெருவகினார்கள்;— நாடிய கருவி கொள தும்புரு நாரதர், ஆராயப்பட்ட

யாழைக் கையிற்கொண்ட தும்புந் நாரதர்கள்—தெளிவு இலா - (நிருத்திரானந்தத்திலே) பரவசாளாயினவமயால- இச்ச படியும்படி பாடினா நின்றனா - கீதத்தைத் திருநதும் படி படாதவாகளாய் நின்றார்கள், —பாரிடம் நிலவு துணைகை கொடு ஆடின - பூதங்கள் விளங்காநின்ற துணைகைகூடத் தாடின, —புரணநாதர்கள் கரணம் இடம் தொழில் ஆயினா- மேலாகிய கணநாதர்கள் கூடத்தினவிகற்பங்களைச் செய்யுந் தொழிலையுடையார்களாயினார்கள், எ - று. (௪௫)

அங்குதிர பிரம்பு ரந்தர ரண்டாகண முனிவர கண மு, மிங்கென திரியந், டஞ்சிவ லிங்கம் திசையநி, னைந்தொளிர், கொங்கலா பலமல ரனபொடு கொண படி வழிபடு 'மெனறுயா' மங்குலி னிடைவிடை தங்கிய மங்கையொ டிறைவனம் மறைந்தன.

இ - ள். இவ்வன் - சிவபெருமான—அங்கு - அவலிடத் 'திலே—அரி பிரம் புரந்தரா அண்டாகள முனிவர, அகண்ட மும்-விட்டுணு பிரமா இந்நிரன தேவர்கள் முனிவர்களாகிய எல்லோரும்—இங்கு எமது இனிய நடம் சிவலிங்கமது இசைய நினைந்து - இங்கே நம்முடைய இன்பநிருத்தத்தைச் சிவலிங்- கத்திலே பொருந்தத் தியானித்தது—ஒளிர் கொங்கு அலா பல மலா கொண்டு அன்பொடு அடி வழிபடும என்று - விளங்கு கின்ற மணம் விரிந்த பல பூக்களைக்கொண்டு அன்போடு (நம் முடைய) திருவடிகளை வழிபடுங்கள் என்று பணித்தது, —உயா மங்குலினிடை - உயர்ந்த ஆராயத்தின்கண்ணே—விடை தங்கிய மங்கையொடு மறைந்தன - இடபவாகனத்தின்மேலே தங்கிய உமாதேவியாரோடு மறைந்தருளினார் எ - று. *

லிங்கு என்னுந்நாது சித்திரித்தலெனப் பொருள்படுதலின், படைத்தல் காத்தன்முதலியவற்றால் உலகத்தைச் சித்திரிப்

பதாடிப சிவத்தினது பிரபாவமே லிங்கமெனப்பெம். அவ்
விலிங்கத்தினது விளக்கத்துக்கு இடமாகிய சீசலம், வாணம்,
ஸபாடிசம், லோஹஜம், க்ஷணிகம் எனபனவும் உபசாரத்
தால இலிங்கமெனப்படும (சஈ)

இறைமறை தருதிசை முன் தொழு தெவாகந் மகல
வுழி வென்றிகொ, ளறிவுறு மொருமைய னந்தரின
னமளியி னெருநல் மாநடுதாளிர, கறைவளா மிடறன
டந்தொழு கலவியி னலமொடு கண்படு, முறைதரு
துயாமொ ழிந்தன னெனமுக மலரமொ ழிந்தனன.

இ - ள இறை மறை தரு திசை முன் தொழுது எவாகனம்
அகலவுழி - சிவபெருமான மறைந்தருளிய திகழு முனனாக நம
ஸகரிதது யாவாகனம் அகன்றபொழுது, - வென்றி கொள
அறிவு உற்று ஒருமை அனந்த-வெற்றியைக் கொண்ட ஞான்
ததிலே பொருந்திய ஒருபாட்டையுடைய ஆதிசேடனே, -
நின் அமளியி ல் நெருநல் அமர்ந்து - நான் நீயாகிய சயனத
திலே நேற்றுப் பொருந்தி - ஒளிர் கறை வளா மிடறன
நடம் தொழு கலவியின் நலமொடு - விளங்குகின்ற நஞ்சு
பொருந்திய கண்டதையுடைய சிவபெருமானது திருநிருத்
தத்தை வனங்குஞ் சோககையினது இனபுத்தினுடே - கண
படு முறை தரு துயரம் ஒழிந்தனன் என - நித்திரைசெய்த
லினால் முறையே நிகழாரின்ற துன்பத்தை ஒழிந்தேன்
என்று - முடிம மீலர மொழிந்தனன் - முகம் மலரும்படி
சொல்லியருளினா, விட்டுணு - று. (சஈ)

அண்டங் துயாநட மெனறலு மஞ்சலி சிரமுற ஸன்
பொடு, கண்டவ ரெனமிக நுணடுளி கண்டர வருகு
தல் கண்டரி, தொண்டின ரிவாடிணி டீயனபணி சுந்தா

னடிபணி யெனபணி, பண்டென் தணையிவ டுன்று
கொள பண்பொழி வினியென நொந்தன

இ - ள் அண்டனது உயா நடம என்றலும் - சிவபெருமா
னுடைய உயாந்த திருநீருத்தம என்றமாதிரத்திலே, — அரு
சலி சிரம் உற - அருசலியா, சீது சிரசிலே பொருந்த — அன
பொடு கண்டவா என - அனபொடு தரிசித்தவாபோல - கண
“நுண” துணி மிகத் தர உருகுதல் - கணச ரீரானவை சிறிய
நீர்த்துளிகளை மிகப் பொழியும்படி (ஆகிசேடா) மனமுருகு
தலை — அரி கண்டு - வீட்டுணுவானவா கண்டு, — தொண்டினா
இவா - சிவபெருமானாகுத தெண்டா இவர், — பணி - (இவா)
தொழிலாவது — எனபு அணி சுந்தரன அடி பணி - எலும்பை
அணிந்த சிவபெருமானுடைய திருவடிகருக தொண்டுசெய்த
லாம், — என பணி - எனனுடைய தொழிலாவது — பண்டு
இவா எனது அணை என்று கொள பண்பு இனி ஒழிவு என -
முன்னே இவா எனக்குச் சயனமென்று கொண்ட தன்
மையை இனி நீங்குதல் என்று சொல்லியருளே, — நொந்த
னன - (அது கேட்ட ஆகிசேடா) வருந்தினா எ - று (சஅ)

இனியணை யெனநனி துஞ்சுத லிசைவில தெனதுள
நின்பணி, தனயனை முயலமொழிநதுயா தவமுயில
வதுத்கு மென்றலும், மனமிசு வருகிய னாகனும், வாதன
தனியந டநதொழு, துணைவினி தெனினும் கனறிடு
தொழினினை வரிதென நொந்தன.

இ - ள் இனி அணை எனநனி துஞ்சுதல் எனது உளம
இவ்சவு இலது - இனி நீ சயனமாக, (நான உன்மீது) மிக
நித்திரைசெய்தற்கு என்மனசில உடன்பாடினலை, — நின் பணி
முயலத் தனயனை மொழிந்து - உன்னுடைய தொழிலைச் செய

தற்கு உன்பிள்ளையைக் கற்பித்தது—உயா தவம் முபல்வது தரும் என்றலும் - நீ மேலாகிய தவத்தைச் செய்வதே தரும் என்று விட்டுணு சொல்லியருளலும்,—அனந்தனும் மனம் மிக உருங் - ஆதிசேடரும் நெஞ்சமிக்கக்கரைந்து,—வீரதன் து இனிய நடமுதொழு துனைவு இனிது எனினும் - சிவபெருமானுடைய இன்பநிநுதத்தை வணங்குதற்குண விராதல மிகவினியது என்றலும்—அகன்றிடு தொழில நீனைவு அரிது என நொந்தனாய் - (உமண்ப) பிரியுஞ் செய்கை நீனைத்தற கும அரியது என்று துக்கமுற்றா எ - து. (சக)

மாதவன் மிகவும கிழந்திறை வாழ்புட கயிலைம நூ குற, நீதவ முயலகயல கொண்டக ணேரிழை யதிப னும் வந்துநின், னாதர வமரவ ரம்பல வாசற வருடரு மென்றபி, னேதமில் பொருவில னந்தனு மேசறு மரியை யிறைஞ்சினன்.

இ - ள். மாதவன் மிகவும மகிழ்ந்தது - விட்டுணு மிகவுமு வந்து,—இறை வாழ வட கயிலை மருங்கு நீ தவம் உறமுயல- செய்பெருமான எழுந்தருளியிருக்கும் உததரகைலாசத்தின் பக்கத்திலே நீ தவத்தை மிகச்செய்வாயாக,—கயல கொண்ட கண நேரிழை அதிபனும் வந்து - கயலபோன்ற கண்டையு டைய உமாதேவிகு நாயகராய் சிவபெருமானும் எழுந்தரு ளிவந்து—நின் ஆடரவு அமர வடிம பல ஆசு அற அருள தரும் என்ற பின் - உன்னுடைய தீர (வணமு) வரங்குள பலவற றைக் குற்றமற அருளிச்செய்வார் என்று சொல்லிய பிப்பு,— ஏதம் இல பொருவு இவு, அனந்தனும்—குற்றமில்லாத ஒப்பில லாத ஆதிசேடரும்—ஏசு அறும் அரியை இறைஞ்சினன் - குற்றமற்ற விட்டுணுவை வணங்கினார். எ - து. (ரு)

விரவரி யருள்கொ டனந்தனுய் விரைவொடு தக
விடை கொண்டபின், மருவரு தலைவனம் கிழநதீறை
வளர்வட கயிலைம நுங்குற, விரிபண மணிவெயிலு சிற
தீட' விரிவிழி கதிரைவி முங்கிட, வெரிபெரி திசை
தொறு மண்டிட விகழவறு தவமதி சைந்தனன.

இ - ள். அனந்தனும் விரவு அரி அருள் கொடு - ஆதிசேட
ரூம (தமழோசி) கலந்த விட்டுவினுடைய - அதுமதியைப்
பெற்று, - விரைவொடு தக விடை கொண்ட பின் - சடிகி
யாக (க கருணை) தீக விடைகொண்டபின்பு, - மருவு அரு
தலைவன் மகிழந்து உறை வளர் "வட கயிலை மருங்கு - (யாவ
ராலும்) அடைதற்குரிய சிவபெருமான (திருவுள்) மகிழந்து
எழுந்தருளியிருக்கும் உயர்ந்த உததரகைலாசத்தின் பக்கத்
திலே (பொருந்தி), - விரி பண மணி வெயில உற்ச சிந்திட -
அகன்ற (ஆயிரம்) படங்களினுமுள்ள இரத்தினங்கள் வெய
யிலை மிகச் சிறந்த, - விரி விழி கதிரை விழுங்கிட - இடவிய
கண்கள ஆதித்தியனை (த் தங்கள பிரகாசத்தினுள்ளே) அட
க்க, - எரி எரி திசைதொறும் மண்டிட - சுவாலிககின்ற அக
கினி திக்ருகடோறுஞ் செறிய, - இகழவு அறு தவமது இசை
ந்தனன - குற்றமற்ற தவத்தைச் செயதார எ - று (ருக்)

வேறு.

தவமிக முயலும் போது தன்னுயிரிப்புமிழவ தன்றிப்
பவனெனு முணவுங்கொளரானபலபக் லகவுமபாரா
சிவனுடி கர்ணுங் தணக் டிப்பிய மாக்கு, வானபோ [ன
லுவழினில கதிரோணுளபுகருருகநேரோட் ஸைத்தான

இ - ள். தவம் மிக முயலும் போது - தவத்தை மிகச் செய்
யும் பொழுது, - தன் உயிரிப்பு உமிழவது அன்றி - தமமு

டைய சுவாசத்தை இரேசித்தலொழிந்தது—பலன். எனும் உணர்வும் கொள்ளான் - வாய்வினனும் உளவையுங் கொள்ளாதவராகி,—பல பகல அகலவும பாராண - நெடுநிலாவு, செல்வதையுஞ் சிந்திபாதவராகி,—சிவன் அடி கர்ணும்; கண்கள் திப்பியும் ஆகருவானபோல - (மேலே) சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் தரிசித்ததற்குரிய கண்களைத் தெய்வத்தன்மையுடையனவாகச் செய்வாபோல—உவமன் இல கதிரோன உள்க்கு உருக லீனா ஓட வைத்தானே ஓப்பிலலர்த் குரிய மண்டலத்தினுள்ளே புகுந்து உருகுமபடி தேரே செல்ல வைத்தா ள - று

யோகாங்கமெட்டனுள் ஒன்றாகிய பிராணாயாமமாவது "பிராணவாயுகளைத் தடுத்தலாம். ஆயாமம் தடுத்தலாதிது இரேசகம், பூரகம், குமபகம் என மூன்று பகுதியை உடைத்து அன்றாறு, இரேசகமாவது அகத்துள்ள அகத்தவாயுவைப் புறத்தே கழித்தல் பூரகமாவது புறத்துள்ள சுத்தவாயுவினாலே வியன்றமட்டுஞ் சரீரத்தை நிறைவித்தல் குமபகமாவது கழித்தலையும் உட்கொள்ளலையும் ஒழித்து உள்ளே உள்ள வாயுவைத் தடுத்து நிறுத்தல். பாம்புக்கு உணவு வாயுவாதலானும், ஆகிசேடா பாம்பாதலானும், அவர் பூரககுமபகங்கள் செய்யின் உணவு கொண்டாராவூராதலானும், உணவு உடம்பை வாட்டுதல் தவததிடது விலக்காதலானும், அப்பூரககுமபகங்களை ஒழித்து இரேசகமுாததிஞ் செய்தாரெனக.

இன்னவா றுருத்த வங்க விவனிபற் றிடந டஞ்செய்ய மன்னன்மா முனிவரைப்போல்வாயமைகளளப்பூனாகி முன்னய னாகி யன்ன முதுகிட மாக வேறி யன்னவனெதிரேசென்றானவனுமாத்நங்கள் செய்தான.

இ - ள். இன்ன ஆறு இவன் அருந் தவங்கள் இயற்றிட - இரதப்பிரகாரம் இவவாதிகேடர் அருமையாகிய தவங்களைப் பண்ண, - நட்டம் செய மன்னன் - திருநிருததஞ்செயதருளுஞ் சிவபெருமான—மா முனிவரைப் போல வாய்மையான அளப்பான் ஆகி - (தேவதாருவனதுதள்ள) பெரிய முனிவர்களைப் (பரிசுத்தித்தாற) போல (இவருடைய) உண்மைகளையும் பரிசுத்திப்பாராகி, - முன் அயன் ஆகி அன்னம் முதலு இடம் ஆக ஏறி - முன்னே பிரமாவாகி அனைவர்களைத்தின் முதுகே இடமாகவேறி, - அனைவன் எதிரே சென்றான் - அவரெதிரே பேரியருளினான், - அவனும் ஆதரங்கள் செயதான் - அவருஞ் சற்காரங்கள் செயதான் - எ - று. (நூ.)

செய்தவன் தன்னை நோக்கிச் சினவர வுருவோய செல்லன், மெய்திகழ தவங்கள் போதும் விரவுபோகங்கள் வீழி, பொய்தகா விததை சித்தி பொருநதுவ தொனறெ மகக்கு, கொய்துரை தருது மென்று கூறி னுன முனிவா கோமான

இ - ள். செய தவனறன்னை நோக்கி-(சற்காரங்கள்)செய்த ஆகிசேடரைப் பார்த்து, - சின அரவு உருவோய - கோபத்தைப் பெருந்திய சாப்பவமவையுடையவனே, - செல்ல மெய் திகழ் தவங்கள் போதும் னுனபததைச சரீரத்துக்கு வினைக்கும் விளங்காநின்ற தவங்கள் (இனி) அமையும், - விரவு போகங்கள் - பொருந்திய சுவர்க்காதி போகங்களும் - வீழி - (நம்முடைய) பதந்ததியும் - பொய தகா விததை - பொய் சேராத (பதினான்கு) விததைகளும் - சித்தி - (அட்டமகா) சித்திதருமாகிய இவைகளுள் - பொருநதுவது ஒன்று எமக்குக் கொய்து உரை - (உனக்கு) வேண்டிவதொன்றை நமக்குத் தெரிந்து சொல்வாயாக, - தருதும் என்று முனிவர்.

அச

கோயிப்புராணம்.

கேவலான் கூறினான் - (நாழ் அதனைத்) தருவேய் என்று முனிவர்களுக்குத் தலைவராகிய பிரமதேவா சொல்லியருளினான். எ - று. (நூசி)

வாசகங் கேட்ட அநாதன் மகிழ்ந்தியான், புகழ்நதழைத்த, தீசனை யெனன வேண்டிற் பெவாதரி னென்று எனக்குப், பேசுகென னனைத்தும் வேண்டாப் பெற்றி கண டயனிகழ்ந்திங், கேசறு தவஞ்செய் வானவே நெனபெற வியம்பு கெனன

இ - ள் அநாதன் வாசகம் கேட்டு - ஆதிசேடர் அவ்வார் ததையைக் கேட்டு, —யான மகிழ்ந்து புகழ்நத அழைத்தது ஈசனை எனன - நான (காண) விரும்பித் துதித்த அழைத்தது சிவபெருமானு னென்று சொல்ல, —அயன் - (அது கேட்ட) பிரமதேவா—உனக்கு, வேண்டிற்று எவா தரின் நன்று பேசுக ள்ளறு - உனக்கு வேண்டியதொன்றை யாவர் தரி னும் நல்லது (அதனைச்) சொல்வாயாக என்று சொல்லி, —அனைத்தும் வேண்டாப் பெற்றி கண்டு - (தாம் வினவிய) யாவையம் (அவருக்கு) வேண்டாத கருத்தையறிந்து, —இகழ்ந்து - (அவரைப்) பழித்தது, —இவரு ஏசு அது தவம் செய்வான் வேறு என் பெறுஇயம்புக எனன - நீ இங்கே குற்ற மற்ற தவத்தைச் செய்வது அவறியாது பெறுதற்கு? (அதனைச்) சொல்வாயாக என்று வினவியருள. எ - று. (நூநூ)

முத்தியு முடிவி லாத டோகமு நாலி ரண்டாஞ் சித்தியும் வித்தை யாவஞ் செயவ்தென் றிசும்வ் னத்தி லத்தனன நெவாக்கு நலகு மானகந் நிருத்தங் காணும் பித்தமே லிட்ட தெனறு பேசினு னேசி லாதான்.

இ - ள். மூத்தியும் - (உம்முடைய) பத்தமூத்தியும்—முடிவு இலாத போகமும் - அளவிலலாத (சுவாகதாதி) பேசுகவக மும்—நாலரிணடாம சித்தியும் - அட்டமகாசித்திகளும்— வித்ததை யாவும் - (வேதமுதலிய) சகலவித்தைகளும்—செய்வது என் னதரும் பயன யாது?—திகழ வனத்தில் அததன அன்று எவாகமும் நலரும் ஆனந்த நிருததம் காணும் பித்தி மேலிட்டது - விளங்காநின்ற தேவதாருவனத்திலே சிவபெருமான் அபுபோது யாவாககுந திரிசிப்பித்ததஞ்ரிய ஆனந்த நிருததத்தைத் தரிசிக்கவேண்டுமெனனும் மோகம மிகுத்தது—என்று ஏசு இலாதான பேசினான் - என்று குற்றமில்லாதவராகிய ஆதிசேடா சொல்லினார். எ - று. (௫௬)

முத்திய னவனை நோக்கி முடியீ முடியா தொன்றைச் சிந்தனை செய்த பித்தது தீராதரா தெனந கைத்தங். கந்தமில் சுதந்திரத்தோ னாசொல வனத்தி லன்று வந்தரு ணடமபு ரிரதான மதியிலா யெனவு னாததான

இ - ள். மூத்த அயன அவனை நோக்கி - முற்பட்ட பிரம தேவர் அவ்வாதிசேடரைப் பார்த்து,—நீ முடியாது ஒன்றை முடியச் சிந்தனை செய்த பித்தது தீராதராது என அவரு நகைத்தது - நீ ஒருகாலும் முடியாததொன்றை முடியவேண்டுமென்று கருதிய பிரமநி நீங்காது என்று அவகே சிரித்தது,—அன்று வனத்தில - அந்நாளில் அத்தேவதாருவனத்திலே—அந்தம இல சுதந்திரத்தோன் முடிவிலலாத சுவதந்திரசத்தியையுடைய சிவபெருமான்—ஆர் சொல வந்து அருள நடம்புரிந்தான் யாவர் சொல்ல வந்த தாருணணிய நிருததஞ் செய்தருளினார்—மதி இலாய் என உரைத்தான் - புத்தியில்லாதவனே என்று சொல்லியருளினார். எ - று. (௫௭)

ஆலவா யனந்த னென்று மாவொனவனே யன்றோ
சாலவா தரித்தாற றுனே தருபவன றாரீர் னென்ற
லேலுமிக் கெனன வனனத் திறையவ னநீதா வந்தேதீர்
காலமு மநீநகரு சென்றுங்கழிந்திலதாசையென்றான்.

‘இ - ள். ஆலவாய் அனந்தன்-நஞ்சைப் பொருந்திய வாயை
யுடைய ஆகிசேடர்—என்றும் ஆடுவான் அவனே அன்றோ -
எககாலததும் இக்டயருது திருநீருததஞ்செய்தருளுவார்
அச்சிவபெருமானேயன்றோ—(அவா எனக்கு நிருததஞ்செய
தருளார எனபது யாதுககொக்குமென்ன)—தானே தருப
வன சால ஆதரித்தால், தீரான என்னுல இவரு ஏழும்
என்ன - தானே (கொடி கட்டி எககாலததம் யாவருக்கும்
அன்னங் கொடுப்பவன (ஒருவன) மிக விருமபிக கேட்டாற
கொடான் என்று கூறின இதற்கொகரும் என்று சொல்ல, —
அன்னிதன் இறையவன - அன்னவாகனததையுடைய பிரம
தேவா—அநதோ அநதோ காலமும் அநேகம் சென்றும்
ஆசை கழித்திலது என்றான் - ஐயோ ஐயோ அநேககாலம்
போகியும் (இவனுடைய) ஆசை நீங்கிறநிலலை என்றான் - னு.

நொந்தபங் கயனை நோக்கி துடங்குட லளவே யன்
றோ, வந்தமில் காலஞ் செயததன றதுவுமென்ற யரக்
கண்டு, மிந்தநீ யிறந்தாறபேறிந் கென்னென வனந்த
னினறென, சிந்தையிந் துதுவாச செத்தாந் திருநடங்
காண்பேனென்றான்.

இ - ள். நொந்த பங்கயநீர் நோக்கி - (தம்மை) நொந்த
பிரமதேவரைப் பார்த்தது, —அந்தம்இல் காலம் துடங்கு உடல
அளவே அன்றோ - நீர் முடிவிலலாத காலம் என்றது (என்
னுடைய) துடங்கிய சரீரமுள்ளமுட்டேயன்றோ!—அதுவும்

சேயத்தி அன்று - அதவும் தூரமன்று—என்று அயரக தண
மெ - என்று ஆதிசேடா சொல்லி உணர்வழியக கணமும்,—
இந்த நீ இறந்தால இறகுப மேறு என என - (பிரமதேவா)
இத்தினமையையுடைய நீ இறந்தாயாயின இங்கே பெறும்
பயன யாது என்று வினாவு,—அனந்தன் - ஆதிசேடா—
இன்று என சிதை இறகு இதுவா - இப்பொழுது எனம
னம் இறகே இததிருநிருத்தத்தினிடத்ததா லால —செத்தம்
திருநடம் கணபேன என்றான (நான்) இறந்தேனாயினும்
(இவ்வவாவே வித்தக மறறொரு சரீரத்தை யெடுத்தது) திரு
நிருத்தநதாசிபபேன என்றா எ - று (ருக)

ஆறகவ னுறுதி கேளா வனன்மே யானா நலகித
திருகிலபங கயனே முனைக தேவாகணமலாகளசிந்த
வோங்கிருங் கணங்களுமுமொண்ணுதறறிலகவலலிப
பூங்குழ லுமைபாள பாகம் புரந்தா னாயி ருந்தான்

இ - ள். ஆறகு அவன உறுதி கேளா - அவவாதிசேடரு
டைய உறுதியைக கேட்டு,—அன்னமே ஆறா நலகி - அன
னமே இப்பமாகச செயது,—திருகு இல பங்கயனே - குறறமி
லலாத பிரமதேவரே—முனைக தேவாகள மலாகள சிந்த -
முதனமையாகிய தேவர்கள் பூக்களைச் சொரிய,—ஆறகு
இருங் கணங்களுமு - உயாத பெரிய கணங்கள் சுறற,—
ஆற நுதல் திலக வலலிப பூங் குழல் உமையாள பாகம் புரந்
தான ஆய இருந்தான் - ஒளளிப் நெறறியில திலகத்தையு
டைய கொடிபோலும் புட்ப்பேசியென்னுந் திருநாமத்தையு
டைய உமாத்தேவியின்து பாகத்தாத (தமது) திருமேனியிற்
கொண்டவராகி எழுந்தருளியிருந்தார். எ - று • (கூ)

கண்டபோ தனந்த னஞ்சிக கரசர ணாதி கம்பித்,
தண்டனே போற்றி யாண்ட வமலனே போற்றி திவ்

கட்டுண்டனே போற்றி ஸ்ராயேன சொன்னவை பொறு
பபாய் போற்றி, கொண்டனோ கண்டா போற்றி
கூத்தனே போற்றி போற்றி

இ - ள். கண்ட போது அனந்தன் அஞ்சி - கண்ட
பொழுது ஆதிசேடர் பயப்பட்டு, - கர சாண்தி கம்பித்து -
கை கான முதலியவை நடுங்கி, - அண்டனே போற்றி - அண்டங்களை யுடையவரே, காததருளும் - ஆண்ட அம்மலனே
போற்றி - (தமியேனை) ஆண்டருளிய, அநாதிமலமுததரே
காததருளும் - திககட்டுண்டனே போற்றி - சந்நிரனுடைய
துண்டத்தை யணிந்தவரே, காததருளும் - நாயேன சொன்
னவை பொறுப்பாய் போற்றி - அடியேன (அறியாது) சொல
லியவற்றைப் பொறுத்தருளவோரே காததருளும் - கண்ண
டல நேர் தண்டா போற்றி - முகிவபோலுந் கரிய திருமிடற
றையுடையவரே காததருளும் - கூத்தனே, போற்றி போற்றி -
நிருத்தராஜரே காததருளும் காததருளும் எ - று. (கூக)

ஆண்டிட வேண்டி வந்த வமலனே போற்றி, யென்று
பாண்டரு மனங்க ரைந்து மனமிசை வீழ்நதி றைஞ்ச
நீண்ட செஞ்சடையானை நேர்செலவுகைத்தனைத்துக்
காண்டிரு கருணை நலகிக் கைத்தல முடிமேல் வைத்து

இ - ள் ஆண்டிட வேண்டி வந்த அமலனே போற்றி
என்று - (தமியேனை) ஆட்கொண்டருள விரும்பி எழுந்தருளி
வந்த நிருமலரே காததருளும் என்று துதித்து, - மாண தரும்
மனம் கரைந்து - மரட்சிமை தக்க, நெஞ்சமுருசி - மன
மிசை வீழ்நது இறைஞ்ச - பூமியிள்தேவ விழுந்து ஸ்ரணங்க, -
நீண்ட செஞ்சடையான - நீண்ட சிவந்த சடைவையுடைய
சிவபெருமான் - ஆனை நேர் செய் உகைத்து - இடபத்தை

(ஆதிசேடருக்கு) எதிரே செல்லும்படி செலுத்தி, — அனைத்து-
(அவரைத்) தழுவி, — காண தீரு கருணை நல்கி- அழகு தக்க கரு-
ணையைக் கொடுத்தது, — கைத்தலம் முடிமேல வைத்து- (தழுமு-
டைய) திருக்கரத்தை (அவருடைய) தலைமேலவைத்து எ - று

இப்படித் தவங்கள் செய்தா லன்றி நம மினிய கூத்து
மெய்ப்பட்ட தெரியா தன்று விளங்கிடக் கடவ துன்ற
னெய்ப்புறு துயரநீர்க வெஷ்வுரைத் தெம்மையுணமை
செப்புது முண்டுக வென்று கூறினான றேவ தேவன்.

இ - ள் இப்படித் தவங்கள் செய்தால அன்றி நம இனிய
கூத்து மெய்ப்பட்ட தெரியாது - இத்தப்பிரகாரந தவங்கள்
புண்ணினுலொழிய நமமுடைய இன்பநிருத்தம் உணமைபா-
கப் புலப்படாது, — அன்று விளங்கிடக்கடவது - (இனி நாளு
சுட்டிக கூறும்) அநாளில (உனக்குப்) புலப்படக்கடவது, —
உன்றன் எய்ப்பி உறு துயரம் தீர்து என உரைத்து - உன்னு-
டைய இளைப்புப் பொருநதிய துன்பத்தை, ஒழிவாயாக
என்று சொல்லி, — எம்மை உணமை செப்புதம் உணாக
என்று கூறினான தேவதேவன் - நமது சொரூபத்தை உள்ள
படியே சொல்வோம் அறிவாயாக என்று திருவாயமலர்ந்தரு-
ளிநா தேவதேவராகிய சிவபெருமான எ - று . . (கூங்)

வையக மாயை யின்கண் வினைவழி வருங்க டாகி,
செய்பவ ரொழியத் தோற்றாச சீலத்த வுயிராகள சோ-
தம், கெவவகை யுணர்வுண டெனனி லிலங்குமைந
தொழிலியாவ், முயவகை யாலி யற்றற கிபாமுனோ
மேனவு ரைத்து.

இ - ள். வையகம் மாயையின்கண் வினை வழி வரும் -
(கூறியமாகிய) பிரபஞ்சம் (முதற்காரணமாகிய) மாயையினி

ன்றும் (ஆன்மக்களுடைய) இருவினை. ஏதுவாகத் தோன்றும், —சுடாதி செய்பவா ஒழியத் தோன்றாச் சேலதத - குடமுதலியவை செய்பவராகிய குயவரையினறித் தாமே தோன்றாத இயற்கையையுடையன (அதுபோலப் பிரபஞ்சமும் நீமித்தகாரணஞ்ரிய ஒருகருதாவினறித் தானே தேனருதலியற்கையையுடையது, —உயிர்கள் சோதற்கு உணர்வு எவ்வகை உண்டு எனனில - (சிறற்றிவினையுடைய) ஆன்மக்கள் (சுடமாகிய பிரபஞ்சத்தை) பொருந்தி அனுபவித்தற்கு அறிவு எப்படி உண்டாமென்னின், —உயுவகையால இலங்கும ஐந்தொழில யாவும் இயற்றற்கு யாம உளோம் என உரைத்து - (அவ்வானமாக்குள்) உப்யுமபொருட்டு விளங்குகின்ற (புடைததனமுதலிய) பஞ்சகிருத்தியமுழுதையுஞ் செய்தற்கு நாம் இருக்கின்றோம் என்று திருவாயமலாநது எ - று.

குடமாகியுக்காரியததுக்கு முதற்காரணம் மண்ணும் துணைக்காரணம் தண்டு சக்கரமும் நிமித்தகாரணம் குயவனுமாதல போலப் பிரபஞ்சமாகிய காரியததுக்கு முதற்காரணம் மாயையுந் துணைக்காரணஞ் சிவத்ததியும் நிமித்தகாரணஞ் சிவபிரானுமாதல அறிக (கூச)

சகளநீட், களமெ மகருத தஞ்சமா மேனி யாரீயுகளமு, முணரிற் சத்தி டுபுரதான மாக்ப பாச நிகளம் தகற்ற வுளபா நோக முருவ மொனறொன் றுகளமாய ஞான மேழா யகினடமா யமாந்த தனறே.

இ - ள். சகளம் நீடகளம் எம்க்குத் தஞ்சம் ஆம் மேனி ஆம் சகளமும் நீட்களமாகிய இடனமும் நமக்குட, பறமக் கோடாகிய வடிவங்களாம், —நீ உகளமும் உணரின - நீ இவ் விரணவெடிவமும் யாவையென்று அராயற்சொல்வேம்:—

சத்தி ன்பக்தானம் ஆக - (நமது) சத்தியே முதற்காரணமாக—
பாச நிகளமதி அகற்ற அனபா நோ நிகழ உருவமுள்ளது—
பாசமாகிய விலங்கைச் சேதிக்கும்படி அனபாகளெதிரே விள
கும் உருவமொன்று,—ஒன்று அகளமாய ஞானமேயாய்
அகண்டமாய அமாந்தது - மறறென்று அருவமாய ஞானமய
மாய்க் கண்டுகதப்படாததாய் இருந்தது எ - று. (சுரு)

இருவகையிலைவகை கடந்த வியப்புநமமொளியா ஞான
வுருவமீனந்த மான வயிரிப் பம் பெயரெ மககுப
பரபதம் பரம ஞானம் பராபர மிலது காதத
நிருமிதி யிசைச் செய்தி நிழனட மாகு மனறே

இ - ள இருவகை இவை கடந்த இயலடி - (சகளமும் நிப
கமாமாயி) இவ்விரண்டையுங் கடந்த நின்ற இயற்கைவ
டிவமாவது—நம ஒளி ஆம் ஞான உருவம் - நமது சோதிமய
மாகிய ஞானருபமேயாம்,—ஆனந்தம் ஆன உயிர் மாம—(அவ்
வுருவத்துக்கு) ஆனந்தமாகிய ஆனமீ நாம்,—எமக்குப் பெயர்
பரபதம் பரமஞானம் பராபரம் - நமக்குப் பெயர்களாவன
பரபதமும் பரமஞானமும் பராபரமும்—இலது - சங்கா
ரமும்—காததல - திதியு - நிருமிதி - இருட்டியும்—இசை
செய்தி - திரோபவமும்—நிழல - அறுக்கிரகமு (மாகிய பஞ்ச
கிருததியங்களு) மே—நடம் ஆகும் - (நமக்கு) நிருதத
மாகும் எ - று.

பரபதம் மேலாகிய பொருள். பராபரம் பரமாகிய சத்த
மாயையின மேலாயது இலதாகச் செய்தலை இலது என்றார்.
பஞ்சகிருததியமே திருநிருததமென்பது “தேற்றந் துடியத
னிற்றோயுந் திதியமைப்பிற, சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்கார -
மூற்றமா யுன்று மலாபத்ததே யுற்ற திரோத முததி, நான்
மலர்ப்பத்ததே நாய்” என்னுந் திருவாககானுணர்க - (சுசு)

ஆரண மனைத்து நாரீன் றுதிது மென்று பேசுந்நிங்
காரணங் காலந் திக்குக கருத்திடங் காண மாட்டா
சீரணி தேவ தாரு வனத்திடைத் தெரிய நினறு
நாரணன முதலோர் காண நாடக நடித்த ஞான்று.

இ - ள். ஆரணம் அனைததும் நாம நினறு ஆடுதும் என்று
பேறறும் - வேதசுக்ளெலலாம நாம (எககாலமும்) நினறு
நிருத்தஞ்செய்வோம் என்ற துதிக்கும், —காரணம், காலம்
திக்குக கருத்தது இடம் காணமாட்டா - (ஆயின அவை அந்நி
ருத்தத்திற்கு) காரணத்தையும் காலத்தையும் திகனையும் கரு
த்தையும் இடத்தையும் அறியமாட்டாவாம், —சீர் அணி தேவ
தாரு வனத்திடைத் தெரிய நினறு - அழகு விளங்குகின்ற
தேவதாருவனத்திலே வெளிப்பட நினறு—நாரணன் முத
லோர் காண நாடகம் நடித்த ஞான்று - விட்டுனு முதலாயி
னோர் தரிசிக்க நிருத்தஞ்செய்த பொழுது ஏ - று. (சுஎ)

அன்றரு ஸ்ரீமதபொ ருமை யலைநதமை யறிந்து நாமும்
வென்றிகொ ணடங்கொண்ப்தினவிட்டனமுனக்குமின்
ன்றிட மிதுவாககாட்டுநிலயமனறதுபொறுககு [று
மன்றுள தென்ற னிந்த வையகம் வாழவ தாக.

இ - ள் அன்று அரு வளம் பொருமை அலைநதமை அறி
ந்து - அந்நாளிலே பெரிய தேவதாருவனம் (பூமிகு நடுவன்
மையால ஆநிருத்தத்தைப்) பொறுக்கமாட்டாது அசைந்த
மையைக் கண்டு—நாமும் வென்றி கொள நடங்கள் நொய்
தின் விட்டனம் - நாமும் வென்றி பொருந்திய நிருத்தங்களை
விரைவில் ஒழித்துவிட்டோம்;—உனக்கும் இன்று இது
இடமா நினறு காட்டிம் நிலயம் அன்று - உனக்கும் இப்
பொழுது இதுவே இடமாக நின்னு தரிசிப்பிகும் நிருத்த

மன்றி, —அது பொறுக்கும் பின்னு உளது என்றான் - அநரி
ருத்தத்தைப் பொறுக்க வல்ல சபை உண்டி என்று, —இசாலலி
யருளிநா—இந்த வையகழ வாழ்வது ஆக - இவ்வுலகம்
வாழும்பொருட்டு எ - று (சுஅ)

அனந்தனுந் தொழுது போற்றி யடியின் னுய்யத்
தேவ, நினதரு மறைகள் காணு திலகமுன னுலகி
லுண்டாய், நினநதமி லருளாற கட்டி நினைவுமுன
டாகி நீயே, வனநதனில வந்தா யென்றால் வாழநதன
னன்றோ வென்றான

இ - ள் அனந்தனும் தொழுது போற்றி - ஆதிசேடரும்
வணங்கித் துதித்தது, —அடியனேன உய்ய - அடியேன உய்யு
ட்பொருட்டு—நீதவா இனம் தரு மறைகள் காணுது இலகு
மன்று உலகில உண்டாய - தேவாகளுங் கூட்டம் பொருந
திய வேதங்களுங் காணுவண்ணம் விளங்குகின்ற சபை உலக
த்திலுண்டாய—நின் அந்தம் இல அருளால் காட்டி நினைவும்
உண்டாகி - உமமுடைய முடிவிலலாத கிருவாயினால் (அத
னைத்) தீரிசிப்பிகருங் கருத்தமுண்டாகி—நீயே வனநதனில
வந்தாய என்றால் - நீரே வனததில எழுந்தருளிவந்தீரென
றால்—வாழ்நதனை அன்றோ என்றான் - (அடியேன) வாழ
ந்தேனன்றோ என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று (சுசு)

வலங்கைமானமழுவோன் போற்றும்வாளரவரசநோக
யலைநதிம பிண்ட மண்டி மவைச்சுமாத லாலே [கி
யிலங்கைநே ரிடைபோ மறைமலைங்குபிங்கலையாநாடி
நலங்கிள ரிமய நேர்போ நிவிபுபோஞ் சுமுனை நாடி.

இ - ள். வலம் கை மான் மழுவோன் - வெற்றியையுடைய
திருக்கூத்திலே மாணியும் மழுவையுமுடைய சிவபெரு
மான்—போற்றும் வாள அரசு அரசை நோக்கி - (தம்மைத்)

துதிகளும் ஒளியையுடைய நாகராசாவாகிய ஆதிசேடரைப்
பார்த்து—அலநகரிம பிண்டம் அண்டம் அவை சமம் ஆத
லாலே - அசைகின்ற பிண்டமுடி அண்டமும் (தம்முள்) ஒப்
பனவாதலினாலே—[சரீரத்தில இடைநாடி இடத்தினும், பிங்
கலைநாடி வலங்கினும், சுழுமுனைநாடி நடுவினும் பொதல
போல இப்பூமியில்]—இடை இலங்கை நோ போம் - இடை
நாடி இலங்கைகளுக்கு நேரே போகும்,--இலங்கு மற்றைப் பிங்
கலை ஆம் நாடி நலம் கிளா இமயம் நோ போம் - விளங்குகி
ன்ற மற்றைப்பிங்கலைநாடி நனமை மிகக இமயமலைக்கு நேரே
போகும்,--சுழுனை நாடி நடுவு போம் - சுழுமுனைநாடி (அவ்
விரண்டிற்கும்) நடுவே போகும். எ - று (எடு)

நர்டரு நடுவி னாடி நலங்கிளர் தில்லை நேர் போயக்
கூடுமங் கதனிள் மூலக குறியுள் ததற்குத் தென்னா
மாடுந் மல்க்கள காண மன்னுமம்பலமொன்றுண்டங்
காடுது மென்றுமென்றெனையொருடையுவையன்.

இ - ள்: நாடி அரு நடுவின் நாடி நலம் கிளா தில்லை நேர்
போயக கூடும - நாடிதற்கரிய நடுநாடியாகிய சுழுமுனைநாடி
நனமை மிகக தில்லைவனத்திற்கு நேரே போயக கூடும,--
அங்கதனிள் மூலககுறி உளது - அநதத்தலத்தினே மூலலி
ங்கம் இருக்கின்றது,--அதற்குத் தென்னா - அநதச் சிவலி
ங்கத்துக்குத் தெற்கே—மாடு உயும் மற்றைகள் காண மன்னும்
அம்பலம் ஏன்று உண்டு - நாடிக்குப்பக்கதும் பொருந்திய
வேதங்களும் காணத் தில்லைபெற்ற சபையொன்றுண்டு;--
அங்கு எனறும் ஆடுதும் என்றான் எண்ண ஆள் உடைய
ஐயன் - அங்கே நாம் எக்நாலமும் கிருத்தஞ்செய்தருள்வோம்
என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் என்னை அடிமையாகவுடைய
சிவபெருமான். எ - று. (எக)

மற்றது சிதம்பரத்த வாய்மையரின் மாயா நீர்மைப்
பற்றுடனழியாதெனறும்பயின்றுளையாகனெண்ணி
னற்றவஞ்செய்தாநீடு நாடருஞான நாட்டம்
பெற்றவா காண்பா காண்ப பெறுதவா பிறப்ப ரனறே

இ - ள் மற்று அது சிதம்பரத்த வாய்மையால் - அச்சபை
ஞானகாசமாசிய மெய்ப்பொருளாயிருந்ததலால்—மாயா நீர்
மைப் பற்றுடன் அழியாது - மாயாகாரியத்தன்மையையு
டைய மறைப்பொருள்களோடு கூட அழியாது,—எனறும
பயின்றுது - எககாவும் பொருந்தியுள்ளது,—உயிர்கள
என இல நல தவம் செய்தால்—ஆனமாகுகள எண்ணிலலாத
நலல புண்ணியங்களைச் செய்தால்,—நாடு அரு நீடு ஞான
நாட்டம் பெற்றவர் காண்பா - (அவாகருளளே) நாடுதற்கரிய
ஒழியாத ஞானககண்ணைப் பெற்றவா (சிதம்பரத்தைத்) தரிசி
ப்பா,—காண்ப பெறுதவா பிறப்பா - தரிசிக்கப் பெறுதவா
பிறப்பா எ - று (எஉ)

நீயினிக் காள வாயு நிலவெரி கதிரா கண்ணு
மாயிரஞ் சிரமுக கண்டா லஞ்சிடு மகில முன்னே
தூயவத திரியுந தாரம் துலங்கன சூழை தானுஞ்
செய்யென நினனை வேண்டித் திருநதருந தவமபு நிரதார

இ - ள நீ இனி - நீ இனி நுற்பாயஞ் சொலலக கேள,—
காளவாயும் நிலவு எரி கதிரா ஆ கண்ணும் ஆயிரம் சிரமும்
கண்டால் அகிலம் அஞ்சிடும நஞ்சுப்பொருந்திய வாயை
யும் சந்திரன் அககிணி சூரியன் எனனும் முச்சுடரினும் மிகு
த்த ஒளியையுடைய கண்களையும் ஆயிரம் பணமகுடங்களை
யுங்கண்டால் உலகம் பியப்படும்,—முன்னே - (நெடுவகால
த்துக்கு) முன்னே—தூய அததிரியும் தாரம் துலங்கு அன

சூயை தானும் - சுததலகிய அநதிரிமுனிவனும் (அவனுக்கு) முனைவ்பாகி விளங்குகின்ற அனஞ்சயையும்—நீனைச் செய் என வேண்டி - உன்னை (த தங்களுககு) ப பிளையாகுப்படி விரும்பி—திருநது அநந தவம் புரிந்தாரா - (விட்டுனுடவ ரோககித) திருத்தமுற்ற அரிய தவததைச செயதாராகள எ-று.

அரியவாக குனணையீந்தா னன்றுநீ பிறத்த லஞ்சி [தி யிருதுவாயபு] னிந்ததபா பவந்தேற்றவஞ்சலிப்பாபெய மருவுமைந தலையோ பால மாசுண ழாகக கண்டு பரிவினாற பயத்தா னீப்பப் பதஞ்சலி யான டண்பாலு.

இ - எ. அரி உன்னை அவாககு ஈந்தான்-விட்டுனு உன்னை அவாகளுககுப் பிளையாகக கொடுத்தான்?—அன்று நீ பிற ததல அஞ்சி - அப்பொழுது நீ (யோனிவாயப்பட்டுப்) பிறத தற்கு அஞ்—இருது ஆயப புனிதை ஆய வந்து ஏற்ற அஞ் சல்பபால எயதி - (அவனஞ்சயை) இருதமதியாய (ஸ்தான ததினாலே) ததியடைந்தவளாய் (க கரையிலே) வந்து ஏற்ற அஞ்சலியினிடத்தே பொருந்தி—ஐந்தலை மருவும் ஓர் பால ழுந்—ணம ஆகக கண்டு - ஐந்து தலை பொருந்திய ஒரு சிறு பாம்பாகக கண்டு—பரிவினால பயத்தால நீப்ப - அனபின லும் அசாததினாலுங்கைவிட—பதஞ்சலி, ஆன டண்பால - நீ பதஞ்சலியாகிய தனமையினால். எ - று

பதஞ்சலி அஞ்சலியினின்றும் விழுந்தவர். இரண்டுகைக னையுக்கூட்டி மேலாக விரித்த: உள்ளங்கைகளைக் குழியாக கின், அஞ்சலியெனப்படும (எச)

ஆங்கது வாகி யிருத வனந்தனா நினைவி னேமிய்
பாங்கினு னீங்க லாகாப பதஞ்சலி யென்னு நாமீந்.

தாங்கிநீர்நீக லோகந் தருவழி சராக நாபப டூல
 ன்ணாக லொன றுளது தெனபா லுயாபில வழியுமுண

இ - ள ஆங்கது ஆக-(இப்பொழுதும்) அந்தவழுவமாகி—
 இந்த அனந்தன ஆம நினைவினோடும் - இந்த ஆதிசேடருபந்
 துக்கு உரியதாகிய புத்தியுடனே—பாங்கினால் நீங்கல ஆகாப
 பதஞ்சலி என்னும் நாமம் தாங்கி - நற்குணத்தினால் விடப்ப
 டாத பதஞ்சலியென்னும் பெயரைத் தரித்தது—நீ நாகலோ
 கம் தரு வழி சராக - நீ நாகலோகத்துக்குப் பொருந்திய
 வழியே போவாயாக,—நாபபண ஓங்கல ஒன்று உளது -
 (அந்நாகலோகத்துக்கு) நடுவே ஒருபருவமுண்டு,—தென
 பால உயா பிலவழியும் உண்டு : (அதற்குத்) தெற்குப் பக்கத்
 திலே உயுராத பிலத்துவாரமுண்டு எ - று. (௭௫)

திடமதன முடிவு நிலைத திகழவன மாசும் வாயதல
 விடவட பாலி லால மென்னிழ ற்னனி லந்தது
 தடவரைக கொழுநது மூலத தானமா குறியாயிரதப
 புடவியி லமார் போற்றும் பொற்பம் ரறபு ததது

இ - ள் அதன முடிவு திகழ நிலைவனம் ஆகும் திடம் -
 அப்பிலத்துவாரத்தின் முடிவு விளங்குகின்ற நிலைவனமா
 சும் இது சத்தியம்,—வாயதல விட - அப்பிலத்துவாரநீங்க—
 வடபாலில - (அதற்கு) வடபக்கத்திலே—ஆலமென்னிழந்
 னில்—ஆலமரத்தினது குளிர்மைபுகிய நீழலிலே—அந்தத்தட
 வரைக் கொழுநது - அப்பெரியமலையின் கொழுந்தானது—
 மூலத்தானம் ஆ குறி ஆப - திருமூலத்தானத்திலே பெரிந்
 நதிய இலிங்கமாய்—இந்தப் புடவியில அமர் போற்றும்
 பொற்ப அமர் அற்பகத்த - இந்தப் புமியிலே தேவர்கள்

துதிக்கும் அழகு பொருந்தித் ஆசசரியத்தையுண்டி தாயிரு
எகும். ௧ - று (௭௬)

பூசைபங் கியற்றிக் கூத்தும் புந்திசெய் தரும்பு லிகுகா
லாசிலா முனியி ருந்தா னவனுட னமாக நாமு [சசி
மோசைகொளபூசமபொன்னோடு தினட பொருநதுமு
தேசுறு நடநீர் காணச செயதுமெனறருளிசெய்தான

இ - ள் ஆச இலா அரும் புலிககால முனி - குறறமில்லாத
பெரிய வியாககிரபாதமுனிவன—அவகுப பூசை அயுற்றிக்
கூத்தம் புநகி செயது இருந்தான - அவகே (அவவிலிய
கூததைப) பூசைசெயது (நமது) நிருத்தத்தைத் (தரிசித்தல்வே
ணமிமென்று) சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தான,—அவனுடைய
அமாக - (நீயும் போய்) அவனோடிருப்பாயாக,—நாமும் -
நாமும்—பூசை கொள பூசமபொன்னோடு உறு தினம் பொரு
நதும் உச்சி - பிரசித்தி பெற்ற (தைப) பூசம் குருவாரத்தோடு
கூடும (சுத்தயோக) தினத்திற பொருந்திய மதகியாதை
திலே—தேச உறும் நடம் நீர் காணச செயதும் என்று அரு
ளி செய்தான - (அவவிடத்தில்) ஒளி பொருந்திய ஆனந்த
நிருத்தத்தை நீங்கள் தரிசிக்கச செயவோம் என்று அருளிச
செய்தார். - ஏ - று. (௭௭)

திருவருள் பெற்று மறந்தி கிகழனந தனுமவி முநது
பரிவொடுபணிந்தே முநது பாவச னகி நிறப்ப
புரிசுழ லுமையா ளோடும சூதமுங் கணமும போற்ற
விருவிசும் பதனிலவிண்ணோரிறையவனுறமறைந்தான.

இ - ள். மற்றத் திகழ் அனந்தமும் திருவருள் பெற்று -
விளங்குகின்ற அவ்வாதி சேடரும் திருவருளைப் பெற்று,—

பரிவொழி விழுந்து பணிந்து எழுந்து பரவசன் ஆகி நிற்ப -
(பூமியிலே) அன்போடு விழுந்து வணங்கி எழுந்து பரவசராகி
நிற்க, — விண்ணோர் இறையவன் - தேவதேவராகிய சிவபெ
ருமான்—பூதமும் கணமும் போற்ற - பூதங்களுக்கணநாதா
களுநதுதிக்க—புரி குழல உமையாளோமம் - நெறித்த கூடத்
லையுடைய உமாதேவியாரோமம்—இரு விசம்பதனில உற
மறைந்தான் - பெரிய ஆகாயத்திலே பெருந்த மறைந்தரு
ளினா எ - னு. (ஏஅ)

அண்ணலார் மறைந்த போதங் காசைநே ராசை யோடு
மண்ணிலே வீழ்ந்தி றைஞ்சி வான்வ னருளா லந்தத்
துண்ணெனு முருவ நீங்கித் தொழுபதஞ் சலியா மேனி
திண்ணமா ிலங்க மாகச் சிலபகல சிந்தை செய்தான். ,

இ - ள் அங்கு அண்ணலார் மறைந்த போது - அங்கே
சிவபெருமான் மறைந்தருளியபொழுது, — ஆசை னோ ஆசை
யோமம் மண்ணிலே வீழ்ந்து இறைஞ்சி - அந்தத்திக்குக்கு
நேராக விருப்பத்தோமம் பூமியிலே விழுந்து வணங்கி,
வானவன அருளால்-சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே—
துண்ணெனும் அந்த உருவம் நீங்கி - (கண்டோர்) அஞ்சுகி
ன்ற அந்தச்சேடருபம் நீங்கி—நெழு பதஞ்சலி ஆம மேனி-
(கண்டோர்) வணங்குகின்ற பதஞ்சலிபுமே—திண்ணம்
ஆர் இலங்கம் ஆக - (தமக்கு) மெய்மையாகிய கூடுதலாகும்
படி—சில பதல் சிந்தை செய்தான் - சிலகாலஞ்சிந்தித்தார்
எ - று. இலங்கம் கூடுதல். (ஏக)

வேட்டுவற் குறித்த பச்சை மென்புழுப் போல நாதன
காட்டிய மேனி கொண்டு கண்டது தொழுது பணடை

நாட்டெதி ரணைய வண்ணை நயந்தவா கேட்டு நாக
நீட்டமுந தலைவரான ரியாவரு மெதிரகொண்ட டார்கள

இ - ள். வேட்டுவற குறித்த மென் பசைப் புழுப்பேரல்
வேட்டைவள்ளியாகிய குளவியை நினைத்துக்கொண்டிருந்த
மேலலிய பசைப்புழுவானது அக்குளவியுருவங்கொண்டா
றபோல—நாதன, காட்டிய மேனி கொண்டி - (பதஞ்சலி
யுருவத்தை தியானித்துக்) காண்டிருந்த தாம். 'சிவபெருமா
ளுலே கூட்டப்பட்ட அப்பதஞ்சலியுருவத்தைக் கொண்டி, —
கண்டது தொழுது - (அதனைத் தமக்குச்) செய்த சீருவருளை
வணங்கி, —பண்டை நாட்டு, எதிர் அணைய - பழைய நாக
லோகத்துக்குச் சமீபமாகச் சென்று பொருந்த, —நாகா எட்
ட்டமும் தலைவரானா யாவரும் - நாகா கூட்டமும் (வாழ்கி
முதலிய) நாகராசாக்கள் யாவரும்—அண்ணல் நயந்தவா
கேட்டு எதிர் கொண்டார்கள் - (தங்கள்) இராசாவாகிய ஆதி
சேடா வீருமயி வந்தனையக கேட்டு (அவரை) எதிர்கொ
ண்டார்கள். ஏ - று. (அ0)

மணடிவந தெதிரகொண்ட டாக்கு மாசுண் வரசா
சூழ, வண்டாதம பெருமா னலகு மருவரை யமலன
மேனி, கண்டிவந திறைஞ்ச நின்ற கராக்கோட்டின் முத
லோட்போற்றி, விணடுநீ'புணிவா னென்கொல வேண்
டிய தென்று ண்ததார.

இ - ள் மணடி வந்து எதிர் கொண்டி ஆர்க்கும் மாசுண்
அரசா சூழ - 'நெருங்கி வருது' எதிர்கொண்டு ஒலிக்கின்று நாக
ராசாக்கள் சுற்ற, —அண்டாதம பெருமான நலரும் அரு
வரை அமலன மேனி கண்டு உலுந்து இறைஞ்ச (ஆதிசே
டா) தேவதேவராகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த பெரிய

மலையாழிய. திருமூலத்தானமுந்நய தம்பிரானார் திருமேனியைத் தரிசித்தி மகிழ்நது வணங்க, —நின்ற கராககோடன முதலோர் (அவரைச் சூழ்நது) நின்ற கராககோடகன முதலிய நாகராசரககன—நீ விண்டு போற்றிப் பணிவான் வேண்டியது ஏனெனல எனது உரைத்தாரா - நீ இம்மலையை (ஒரு பொருளாக) துதித்தது வணங்கவேண்டியதெனனை என்று சொல்லினார்கள் எ -று (அக)

காதலினோக்கியுள்ளகைப்பொருள்கண்டோராயாக்கும் பாதிநி மூரவோர்போலிப் பருப்பதம் பாத லக்கீழ்ப / போதமா தான மெல்லை தில்லையாயப் பொருநதி வாழ்நாதனா காணு மென்று கூறினா னாக ராசன.

இ - ள் காதலின் நோக்கி உள்ள கைப்பொருள் - விருப்பத்தினாலே (தான்) தேடிய கைப்பொருளை—கண்டோராயாக்கும் பாதிம உரவோர்போல - கண்டவா யாவருக்கும் (வரையாது) பருத்தகொடுக்கும் அறிவுடையோர்போல, —நாகராசன - நாகராசாவாகிய ஆகிசேடா—இப்பருப்பதம் பாதலக்கீழ்ப் போதம் ஆர தானம் - இந்தமலை பாதானமேழி னுகருங்கீழாக நின்ற ஞானமயமாகிய இடம், —எல்லை தில்லையில் ஆய்ப் பொருநதி வாழும்—இதன்மேலெல்லை தில்லைவனமாய்ப் பொருநதியிருக்கும், —நாதனார் காணும் என்று கூறினான் - இது சிவலிங்கப்பெருமான், —அறியக்கடவீர் என்று சொல்லியருளினான். எ -று (அஉ)

அலைபணநுதலைவா யாமு னறிந்தீவா தேட்டி யாயிறுறலைவனே மலையெனறெண்ணிசகங்கிததுமிருநதுமிருநதபிலவழிகீழுற் றெல்லை பெற்றிலீ மேலுரு சாலச [பசெலவழி தெனது மீண்டுந தெளிவில மெனது செப்பி.

இ - ள் அலை பணத்தலைவர்-அசைகின்ற படநுதையுடைய
நாகரஞ்சாக்கள-தலைவனே யாம முன் அந்நதவா கேட்டி,
யாயின - இராசாவே நாகுகள முன்னே அந்நதபையை
கேட்பீராயிற் சொலவோம்,—மலை என்று எண்ணிச் சங்கித
தும் இருந்தும்-(இதனை) மலையென்று நினைந்தும், ஐயுற்றுமிரு
ந்தேம்,—இந்தப் பிலுவழி கீழ் டற்று எல்லை பெற்றநிலம்-இந்தப்
பிலத்துவாரத்தின் வழியாகக் கீழே போய் இத்தன முடிவெல
லையைக் காண்பபெற்றோமில்லை,—மேலும் சட்டைச் செலவு
அரிது என்று மீண்டும் - மேலேயும் முடியப்போதல அரிதெ
ன்று திரும்பிவிட்டேம்,—தெளிவு இலம் என்று, செப்பி -
(நாங்கள்) இதனை அறிதலிலம் என்று சொல்லி. எ - று.

அததகு வாயமை யாலே யவாகளாதரி, அதுப்போற்றிப்
பத்தியா லிறைஞ்சக் கண்டு பதஞ்சலி யவரை நீங்கிச்
சுத்தமாப் பிலமவ ணங்கீத துணைவனே துணையாவுன்னி
யிததலந் துயர நீங்க வேறுவா நேற லுற்றாள்.

இ - ள் அத்தகு வாயமையாலே - (அம்மலை சிவலிங்கமெ
ன்றும்) அந்தததகுதியாகிய உணமையினாலே—அவர்கள் ஆத
ரிததுப் பத்தியால போற்றி இறைஞ்சக் கண்டு - அநநாகர்க
ளெல்லாரும் (அம்மலையை) விரும்பி அன்போடு, கதித்தது
வணங்கும்படி செயது,—பீதஞ்சலி அவரை நீங்கி - பதஞ்சலி
மகாமுனிவர் அவர்களைப் பிரித்து,—சுத்தம் ஆர் பிலம வண
ங்கி - சுத்தநிறைந்த பிலத்துவாரத்தை நமஸ்கரித்து,—துணை
வனே துணையா உன்னி - உயிர்த்துணைவராகிய சிவபெரு
மானையே வழித்துணைவராகத் தியானித்துக்கொண்டு,—இத்
தலம் துயரம் நீங்க ஏறுவான் - இவ்வலசத்தார்கள், (தங்கள்
பிறவித்) துன்பங்க்கும்படி, (சிவலோகத்தின்) ஏறுபுறஞ்

ட்டு—ஏறவு உற்றான் - (தாம் ந)கலேகீததினின்றும் பூலோ
கததில) ஏறததொடங்கினா ள - று (அசு)

அரவுரை யாட வாடு மண்ணலஞ செழுததுங் கண
ணு, கரவிலா வழியா லெண்ணில காலங்கு கழிப
வேறிகி, குரைகடன மணியு முத தும பவளமுங் கல
முங் கொணமி, திரைநிரை வணங்குந் திலலைத் திருவெ
லலைசேர வந்தான

இ ள் அரை அரவு ஆட ஆடும அண்ணல அஞ்செழுததும்
கண்ணு திருவரையிலே சருப்பமாட நடித்தருளுஞ் சிவபெ
ருமானுடைய ஸ்ரீபஞ்சாங்குரமே கண்ணு, —கரவு இலா வழி
யால எண் இல காலங்கு கழிய ஏறி - மறைவிலலாத வழி
யினுலே அளவிலலாத காலங்கு செவலவேறி, —குரை
கடல - ஒலிககினற் சமுதகிரமானது—மணியும் முததும் பவ
ளமும் கலமும் கொணமி - மாணிககததையும் முததையும்
பவளததையும் மரக்கலததையுங் (கரிணிககையாகக) கொணமி
வந்திட்டு—திரை நிரை வணங்கும் திலலை - திரையினது ஒழு
ங்கினுலே வணங்காரினற் திலலைவனத்தினது—திருவெலலை
சேர வந்தான - திருவெலலை சமீபிகக வந்தா ள - று (அடு)

உருகிட வுள ளங் கண்ணீ ரோவாம லொழுத வுச்சிக
கரகம் லங்குள கூடம்பக கண்பண மணிவி ளங்குத
திருவருள வளர ஞாலஞ ிவமய மது மாயா
விருளகெட ஞான பானு வெனநில மேலெ ழுந்தான.

இ ள் உள்ளம் உருகிட மனங்கரை, —கண நீர் ஒவா
மல ஒழுக - கண்ணீர் ஒழியாமற் பாய், —கர கலங்கு, உச்
சிக கூட - கைகளாகிய தாமரைமலர்கள் சிரசிலே குவிய, —
கண்பண மணி விளங்க - கூட்டமாகிய படத்தினுள்ள

இரத்தினங்கள் பிராசிகடி—திருவருள் வளர - திருவரு
ளோங்கு,—ஞாலம் சிவமயம், ஆக - பூலோகத்தான்மாத்கள
சிவமயமாக,—மாயா இருள் கெட - நீங்காத நஆணவமலவ்
ருள் நீங்க,—ஞான பாணு என் நிலமேல எழுந்தால் - ஞான
சூரியாபோலப் (பிலத்தவாரத்தினினறும்) பூமியிலே எழுந
தா எ - று. (அசு)

எழுந்தருள் வனமி றைஞ்சி யிருந்தவா கண்டு
காண்சு, செழுந்தவ வுருவை நோக்கித் திருமுனி திகை
பபத திங்கட, கொழுந்தணி வேணி யண்ண லருளி
றை கொழும புலிககா, எழுந்தமா தவனை நோக்கி,
முதர வதனற கண்டான.

இ - ள் எழுந்த அருள் வன்ம் இறைஞ்சி - எழுந்து திருவ
ருளையுடைய திலவேனத்தை வணங்கி,—இருந்தவா கண்டு -
(அது) இருந்த தனமையைக் கண்டு,—காண்சு செழுந்தவ
உருவை நோக்கித் திருமுனி திகைப்ப - (முனொருபொழு
து) காண்த மாட்சிமை பொருந்திய தவவேடத்தைப் பா
தது வியாகிரபாதமகாமுனிவா மயங்க,—திங்கட் கொழு
ந்த அணி வேணி அண்ணல அருளினால் - பிறையையணிந்த
சுடையையுடைய சிவபெருமானது ஆளுஞ்ஞாலே—
கொழும புலிககால அழுந்து மாதவனை-கொழுவிய புலிககால
பொருந்திய அமமுனிவரை—நோ சென்று ஆதரவதனால்
கண்டான-அவமெச்சரே போய் ஆசையினாலே கண்டான்-எ-று

மங்கல வருவா மேனி மாமுனி யதிச யிததுச
செங்கைக ளோந்தி மேனித்திகழவுடணடுவந்துசெலவா
வெங்குறை வாயந் போவ தெவவள வேது நாடஞ்
சங்கைக ளகல வெல்லாஞ் சாற்றுக் வேனறு ஞெப்ப.

இ - ள் மங்கல உரு ஆம நிமனி மா முனி அதிசயிதது -
மங்கலருபமாகிய திருமேனியையுடைய வியாககிரபாதமகா
முனிவர ஆச்சரியப்பட்டு, —மேனித திகழவு சண்டு உவநது
செநுக்கைகள் ஏந்தி - (அவருடைய) திருமேனியினது விளக்க
த்தைக் கண்டு மகிழ்நது இரண்டு சிவந்த கைகளையும் ஏந்தி, —
செலவா நீ எங்கு உறைவாய் - அருட்செலவதையுடைய
முனிவரே நீ எங்கே உள்ளாய்? —போவது எவ்வளவு - (நீ
குறித்துப்) போவது எவ்விடம்? —நாமம் ஏது - உமமுடைய
பெயர் யாத்? —சுநுக்கைகள் அகல எல்லாம் சாற்றுக என்று
செப்ப- (என்னுடைய) சந்தேகங்கள் நீங்குமபடி இவைகளே
லீலாவற்றையும் சொல்லும் என்று சொல்ல எ - று (அஅ)

அபிபுலித தாளோய் கேளயா னனநதனு நைதமான
நடநெடு வனதது ளண்ண நயநதவா நல்கி யென்னை
நெடியவ னமளி கொள்ளா நீர்மையா நீப்ப நீங்கித்
தடவரை மருங்கே யானுந தலமீபல காலஞ் சார

இ - ள் அபி புலித தாளோய கேள் - (பாசத்தைச்) சேதி
தத விவாககிரபாதமகாமுனிவரே கேளும், —யான் ஆனந
தன் - நான் ஆதிசேடன், —நெடியவன்-விட்டினுவானவா—
நெடு வனததுள் அண்ணல் ஆனநதம் ஆன நடம் நயந்தவா
நல்கி நெடிய தேவதாருவனத்திலே சிவபெருமான ஆனநத
மயமாகிய திருநிருத்தத்தை விரும்பிச் செய்தமையை (எனக்கு)
அருளிச்செய்து—என்னை அமளி கொள்ளா நீர்மையால்
நீப்ப - (திருநிருத்தத்தினமேல எனக்குள்ள ஆசையைக்
கண்டு) என்னை முன்போலச் சபனமாகக் கொள்ளாவண்ணம்
நீக்க, —யானும் நீங்கி - நானும் நீங்கி—தடவரை மருங்கே
பலகாலத் தவம் சார - பெரிய திருக்கைலாசமலையின் பக்கத்
திலே நின்றுகாலந் தவம்பண்ண. எ - று. (அசு)

வாசமா மலரோ ஞ்சி வாடிமைக ளளநது தானு
தேசிகி லணைநது வந்தென் சிரமிசைக் கரமி நுத்திபு,
பாசம் தகல நாயேன் பதஞ்சலி யாக நலகி
யாசிலா வுபதே சங்க ளளவிலா வகைப் ளிதது.

இ - ள். வாச மா மலரோ ஆகி வாயமைகள் அளந்து -
(முனப்பு) மணததையுடைய பெரிய செநதாமரைமலரிலிருக்
கும் பிரமாவாகி வந்து (என்னுடைய) உணமையுடைய பரிசு
தது,—தான ஆம் தேசினில அணைநது - (பின்பு) தாமாகிய
ஒளிவடிவத்தோடு பொருந்தி,—வந்து - (எனக்கு நேரே இட-
பத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு) வந்து,—பாசமது அகல என்
ரமிசைக் கரம் இருத்தி - பாசநீங்குமபடி என சிரசின்மீது
திருக்கரத்தை வைத்தது,—ஆக இலா உபதேசங்கள் அளவு
இலாவகை அளித்தது - குறந்தமிலலாத உபதேசங்களினாலே
(ஒன்றிலும்) அளவிடப்படாத (தமது) உணமையை அறிவி
த்தது,—நாயேன் பதஞ்சலி ஆக நலகி - சிறியேன் பதஞ்சலி
வடிவிலுள்ள அருளிச்செய்து எ - று. (கூ0)

வேண்டிநங் கூத்துக காணவியாககிரபாத னென்னு,
மாண்டகு முனியுந திலலை வந்ததின நவனு நீயுந,
தாண்டலங் காணடா நாகத தலததுயா பிலதபாலேறி,
யாண்டிரு வென்றா நென்றா னருமுனி யயாநது வீழ்
நதான.

இ - ள் வியாககிரபாதன் எனனும் மாண் தரு முனியும் -
வியாககிரபாதனென்கின்ற பாட்சிமை தகக முனிவுளும்—
நம் கூத்தக காண வேண்டித் திலலைவனத்தினன் - நமது
நிருத்தத்தைத் தரிசிக்க விரும்பித் திலலைவனத்தின் ணிருக்கி
ன்றான்;—அவனும் நீயும் தாண்டவம் காணடா - அவனும்

நீயும் (நமது) நிருத்தத்தைத் தரிசிக்கக்கூடவீர்கள்;—நாகத் தலத்து உயர் பிலத்தால ஏறி ஆண்டு இரு எனறான் - தாகவேகத்தினுள்ள உயாந்த பிலத்தவாரத்து வழியாலேறி அங்கே இருப்பரியாக என்று (சிவபெருமான்) திருவாயமலர்ந்தருளி னா—ஏன்றான் - என்று பதஞ்சலிமகாமுனிவீர் சொல்லி னா,—அரு முனி அயாந்தவீழ்ந்தான் - (உடனே) பெரிய வியாகிரபர்தமகாமுனிவா மூச்சித்து விழ்ந்தார். ஏ - று. ()

அருளபுரி கருணைவெள்ளத்தழுத்தினுனெனனை யண்ண றிருவுளமபற்றயான முன் செய்தவமெனனோ வெனறெ றுருகினான் கண்ணீர் வார வ்யுபதஞ் சலிநீ தந்த [ன கரவிலாவருளாமென்றுகைகளாறகட்டிக்கொண்டான்

இ - ன் அண்ணல் அருள புரி கருணை வெள்ளத்து என்னை அழுத்தினான் - சிவபெருமான் தாம் அருளிச்செய்த காருணணியமாகிய இவள்ளத்திலே என்னை முழுகுவததாரா,— திருவுளம் பற்ற யான முன் செய்தவம் எனனோ என்று என்று - (எம்பெருமான் இங்ஙனங்) திருவுளமபற்ற நான் முன்செய்த சிவபுண்ணியம் யாதோ என்று (பலகாலஞ்) சொல்லிச் சொல்லி,—கண்ணீர் வார உருகினான் - கண்ணீர் பொழிய (தினது) உருகினா,—உயா பதஞ்சலி நீ தந்த கரவு இலா அருள் ஆம் என்று - உயர்ந்த பதஞ்சலிமகாமுனிவரே நீர் (கொண்டு வந்து) தந்தது (பிரியவார்த்தையன்று) மறைப் பிலலாத திருவருளேயாம் என்று—கைகளால் கட்டிக்கொண்டார் - (அவரைத் தமமுடைய) கைகளினாலே கட்டிக் கொண்டார் ஏ - று. (கூஉ)

திண்ணமார் சிறியோன பெற்ற செலவமா மென்ன னானக் கண்ணினு லடிவன கூத்துக கண்டுளங் களி

ததான போல, வெண்ணலா வ்ளப முற்றச் திலங்கு
பொறிகயத்து மூழகப், பண்ணிநாண ம்லரான மூலப்,
பரமாதாள் பணிய வ்யததான்.

இ - ள். இன்னம் ஆர் சிறியோன் பெற்ற செல்வம் ஆம்
என்ன - உறுதி பொருந்திய தரித்திரன பெற்ற செல்வம்போ
லவும்—அமலன் கூத்து ஞானக கண்ணினால் கண்டு உளம்
களித்தான போல் - சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தை
ஞானகண்ணினாலே தரிசித்து மனங்களித்தவாபோலவும்—
என இலா இன்பம் உற்று - அளவில்லாத இன்பத்தை
அடைந்து,—அவகு இவங்கு பொற கயத்து மூழகப் பண்ணி
(பதஞ்சலிமகாமுனிவரை) அவகே விளங்குகின்ற பொற்றா
ம்மை வாவியாகிய சிவகங்கையிலே ஸ்ரானஞ்செய்யப்
பண்ணி,—நாள் மலரால மூலப் பரமா தாள் பணிய உயத்
தான் - அன்றலர்த பூக்களினாலே திருமூலட்டானேசரரு
டைய திருவடிகளைப் பூசித்து வணங்குமபடி ஏவினா. ஏ-று.

வலங்கொண்டு குடபாற் தெய்வவாவியின் மூழ்குவித்து
நலங்கிளா தன்னை யாண்ட நாதனை வணங்க நல்கித்
தலமபுணர் பன்ன சாலை தருவித்துச் சாக மூல
பலங்களு மிலங்கப் பினனாடபரிந்தருவிருந்ததரித்தான்

இ - ள். வலம் கொண்டு குடபால தெய்வ வாவியின் மூழ்
குவித்து - (திருமூலட்டானேசரரைப்) பிரதக்ஷிணஞ்செய்து
மேற்குப்பக்கத்திலுள்ள தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வாவி
யிலே ஸ்ரானஞ்செய்யப்பண்ணி,—நலம் கிளா தன்னை
ஆண்ட நாதனை வணங்க நல்கி - விருப்பமிக்க தம்மை
ஆண்டருளிய திருப்புவீசரரையும் வணங்கச் செய்து,—
தலம புணர் பன்னசாலை தருவித்து - அவ்விடத்துப்பொரு

ந்திய பன்னசாலையிலே கொண்டுபோய்,—பின் நாள் -
(அன்றுபோக) மற்றைநாளிலே—பரிந்து - அனபுகூந்து,—
சாகமூல பலன்களும் - சாகமூலபலன்களினாலே—இலங்க அரு
விருந்து அளித்தான் - விளங்குமபடி பெருவிருந்து செய
தா. எ - று (கூக)

மனக்களி கூட்டு நாளில வனமதன் குடபாற நெய்வப
புனற்றடங்கண்டுமூழ்கிப்புண்குண்கரைமேற்போற்ற
தனகருமோநாயுறரைதாபித்துவணங்கித்தங்கி [த
வனித்தபில சாலை வாவியதூனவட பால மைத்தான்

இ - ள் மனக்களி கூடும் நாளில - நெஞ்சத்தின்கண்ணே
களிப்பு மிக்கிருக்குநாளிலே,—வனமதன் குடபால - அந்தத்
திலைவணத்தின் மேலுறத்திலே—தெய்வப புனல தடம்
கண்டு மூழ்கி - தெய்வத்தனமை பொருந்திய சலத்தையு
டைய ஒருவாவியைக் கண்டு (அதிலே) ஸநானஞ்செய்து,—
புணா குண்கரைமேல - பொருந்திய (அவ்வாவியின்) கீழ்
கரையிலே—போற்றத் தனக்கும் ஓர் நாயுறரைத் தாபித்து
வணங்கி - (தாம் நாடோறும்) வணங்கும்பொருட்டித் தங்க
கும் ஒருசிவலிங்கப்பெருமானைத் தாபித்து நமஸ்கரித்து,—
தங்க - (தாம்) இருக்கும்பொருட்டி—அரித்தம் இங் சாலை -
நிலையுள்ள ஒருபன்னசாலையை—வாவி அதன் வடபால
அமைத்தான் - அவ்வாவியின் வடபக்கத்திலே கட்டினா
பதஞ்சலிமகாமுனிவர், எ - று. (கூடு)

ஆங்கிட மாக் நாஞ் மமாநதனா தீச்ச ரத்தூர்
திங்கில்வண புலிச்ச ரத்தூர் திகழ்சாமு லதநா னத்து
மோங்கிப் நாதன் பாத முறவுற வணங்கி யாட
லிங்காரித் தநஞ் கெனறங் சிருவந் மிருந்து ரனறே

இ - ள். ஆங்கு இடம் ஆக அமர்ந்து - அங்கே இருப்பிடமாக இருந்தகொண்டு, - நானும் - நாடோறும் - அனந்தீசுரரத்தும் - திருவனந்தீசுரரத்தினும் - தீங்கு இல வண, புலீசுரரத்தும் - குற்றமில்லாத அழகிய திருப்புலீசுரரத்தினும் - சீர் தீர்த்து மூலத நானத்தும் - அழகு விளங்குகின்ற திருமூலத்தானத்தினும் - ஓங்கிய நாதன பாதம் உறவு உற வண்ணங்கி - விளங்காரின்ற சிவ பெருமானுடைய திருவடிகளை அன்பு பொருந்தப் பூசித்து நம்ஸ்ரீதது, - நான்கு ஆடல அளித்து அருளுக என்று - இவகே இருநிருத்தத்தைத் தரிசிப்பித்தந்நரும் என்று (பூசாரத்ததில) வேண்டுகொண்டு, - அங்கு இருவரும் இருந்தார - அந்தத்திலைவனத்தில இருவரும் இருந்தாரகா எ - று.

(கூசு)

வெண்டிறை யொலியார தில்லை மிகுவன விலங்கியாவும், பண்டைநம புலிய னன்றிப் பாம்பனும் வந்தானென்று, திண்டிறற களநி மிநத்துச் செவிகளுஞ் சிலிரத்தி யேங்கி, மண்டிய தாலஞ் செல்ல மருங்குற வண்ணத்த வனறே.

இ - ள் வெண்டிறை ஒலி ஆர் தில்லை மிகு வன விலங்கியாவும் - வெண்மையாகிய திரைகளினுடைய ஒளச நிறைந்த தில்லைமரங்கள் செறிந்த வனத்தினுள்ள மிருகங்களெல்லாம் - பண்டை நம புலியன் அன்றிப் பாம்பனும் வந்தானென்று - முன்னுள்ள நமமுடைய புலியனேயன்றி (இப்பொழுது) ஒருபாம்பனும் வந்தானென்று (பயப்பட்டு,) - திண்டிறற களம் நிமிர்த்து - திண்ணிய வலியையுடைய கழுத்தை நிமிர்த்து (வெறித்துப் பார்த்து) - செவிகளும் சிலிர்த்தி ஏகி - செவிகளையுஞ் சிலிர்த்திப் (பார்த்து) அஞ்சி (அகல நீன்று) - மண்மய காளம் செல்ல - மிகுந்த காலஞ் சென்றபின் - மரு

ங்கு உற அணந்த - (அவர்கள்) பகததிலே பொருந்தச சஞ்
சரிததன். ஏ - று. (௬௭)

நாடொறு மமையந தோறு நவநவ மாக வந்து
கூடின ஏனேக ராகிக குழகனை வழிபட டேத்தித
தாடலை புறபும ணிரதோர தழைநிழற்சாரநதிருநதென
பூடுரு.கிடுமா றண்ண லுரைததவா விரிதத வாயில.

இ - ரா நாள் நொறும் அமையம் தோறும் நவம் நவம் ஆக
வந்தகூடினா அனேகா ஆகி - தினந்தோறும் காலந்தோறும்
புதுமை புதுமையாக வந்து கூடினவாகள் பலராகி,—குழ
கனை வழிபட்டு ஏத்தித தாள தலை உறப பணிநது - சிவபெ
ருமானைப் பூசித்தத துதித்தது (அவருடைய) திருவடிகளைச்
சென்னி பொருந்த வணங்கி,—ஓர் தழை நிழற் சாரநது இரு
நது - ஒரு தழைத்த மரநிழலைப் பொருந்தியிருநது,—எனபு
ஊடு உருகிடுமாறு - எலும்பூடுருகும்படி—அண்ணல் உரைத
தவா விரித்தவாயில் - சிவபெருமான் அருளிச்செய்தபடி விரி
ததுச செல்லிய பொழுதில ஏ - று. (௬௮)

வந்தவா சொல்லக கேட்ட மனறுள தெனற வெ
ல்லை, சிந்தையாலிறைஞ்சி சென்று சிரமுறப் பணி
நது கூத்தப, புந்தியால வணங்கி மேனி புளகமும
பொலியப் போந்தது, கந்தவா நெண்ணில தூல மிரு
வரு மேகுவித்தார

இ - ரு. வந்தவர் சொல்லக கேட்ட, மனறு உளது என்ற
எல்லை சிந்தையால இறைஞ்சி - வந்த மூனிவாகள் சொல்லக்
கேட்ட சபை இருக்கின்றதென்று சுட்டப்பட்ட திருவெல
லையை நோத்தால் வணங்கி,—சென்று சிரம் உறப் பணிநது -

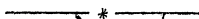
அவ்விடத்திலே போய்ச் சென்னி பொருந்த வுணங்கி—கூத
துப் புத்தியால வணங்கி - (அங்கே) ஆனந்தநிந்தததைப்
புத்தியினாலே (பாவிதது) நமஸ்கரித்தது,—மேனி புளகமும்
பொலியப் போனது-உடம்பிலே புளகம் மிகும்படி மீண்டு,—
அங்கு இரதவாறு என் இல காலம் இருவரும், ஏருவித்தாரா -
அங்கே இரதபரிபரம எண்ணிலலாத காலத்தை இருவரும்
போககின்றார்கள் எ - று ௦ (சுக)

பதஞ்சலிச்சருக்கமுற்றிற்று

ஆ செய்புள் - கருஅ

ந ட ரா ச ச் ச ரு க் க ம்.

காலமுமநேகஞ் சென்று கழிந்தபின் கடவுள் கூறுஞ்
சீலமராசித்த யோகந் தெளிவுற நாடிச் சிந்தை [குப
சாலவு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தருக்குமிக கிருக்கு மிக
பாலமு தனைய நாமம் பயிலவுமாய முயலு நாளில

இ - ள். காலமும் அநேகஞ் சென்று கழிந்த பின் - இப்படி
அநேக காலம் பேர்புக கழிந்தபின்பு,—கடவுள் கூறும் சீலம்
ஆ சித்தயோகம் தெளிவு உற நாடி - சிவபெருமான அரு
ளிச்செய்த குணமிகக் கித்தயோகத்தை விளக்கம் பொருந்த
ஆராய்ந்து,—சிந்தை மகிழ்ச்சி சாலவும் பொங்க - உள்ளத
திலே மகிழ்ச்சி மிகவும் ஓங்க,—தருக்கு மிககு இந்நக்கும் -
களிப்பு மிகுதிருத்தற்கு ஏதுவாகிய—இக்குப் பாஷி அமுது

அணைய நாமம் பயிலவுழ ஆய முயலும் நாளில - கருப்பஞ
நாறறையும் பாலையும் அமுதத்தையும் பேரன்ற ஸ்ரீஞ்சா
க்ஷரத்தைச் செபிததலையுடையாகளாய (ததவ) முயலுநா
ளில. எ - று. (க)

இங்கிவா தம்பா லனபா லிறைநடக கருதச் ராயமுற
றங்கிய வாற்றை ஞாறு தாபந ரணைய நீரிம
மங்கல் தினைத்து வாழ வமமிலென னுரைத்துத் தாமும
பங்கமில்லதுக ணீந்திற பனமுறையெண்ணியணணி

இ - ள இவரு இங்ா-இங்கே இமமுனிவாகள—தம்பால-
சங்களிடைத்தே—அனபால இறை நடக கருதராய முன தங்
சிய ஆறைஞ்ஞாறு தாபநா அணைய - அன்பிலுலே சிவபெரு
மானுடைய திருநீருத்தத்தைத் தரிசிக்ருங் கருதலையுடைய
வாகளாய் முன்னே வந்திருந்த மூவாயிரமுனிவாகள வந்து
கூட்டி—நீர் இமமங்கல தினத்து வாழ்வமமின என்று உரை
த்து - நீங்களும இரதமங்கலமாகிய (சித்தயோக) தினத்திலே
(ஆனந்தநீருத்தத்தைத் தரிசித்து) வாழுமபொருட்டு வாருங்
கள என்று சொல்லி,—தாமும பங்கம் இல அது கணத்தில
பனமுறை எண்ணி எண்ணி - நாய்களுங் குற்றமில்லாத அந்
தச் சித்தயோகத்தை ஒருகணப்பொழுதிலே (பலதங்க அலகி
டை) எண்ணி எண்ணிப் பார்த்து எ - று. ௭ (௨)

கறவையான வரவு பராகருங் கற்றின் மெனவுங்
காரடே, நுன்றயுண வுணாநது லோக்கியோயநதபுள
ளெனவு மோங்கற, செறிமுகின பூழவு கேட்டுந் திக
ழமயிற பிரளம போல, விறையவ னடமே சிந்தித்
திடைத்தினங் கடத்தி னாகள.

இ - ள். கறவை ஆன் வரவு பாககும் கற்றினம் தனவும் - சறவைப்பசுவின் து வரவை எதிர்பாககும் கன்றுகூட்டி, போலவும், —சார சோ உறைஉணவு உணர்ந்து நோக்கி ஓய நத புள ஏனவும் - மேகத்திலே பொருத்திய மழைததளிசா திய உணவை எண்ணி எதிர்பார்த்து வாடிய சந்தப்பபுட்கள போலவும், —ஓமகல் செறி முகில முழவு' கேட்கும் திகழ் மயில திரளும் போல - மலையினமேலே நெருங்கிய மேகத்தி னது முழக்கத்தைக் 'கேட்கும் விளங்குகின்ற' மயில்கூட்டம் போலவும், —இறையவன் நடமே கிந்தித்து இடை தினம் கடத்தினார்கள - சிவபெருமானுடைய, திருநிருத்தத்தையே நினைந்து நினைந்து நடுவுள்ள நாடகளைக் கழித்தார்கள எ - று.

வென்றிகொ ளநநாண முன்னாள் வெய்யவன் விரை ந்து வெள்ளிக, குன்றினை நண்ணி யண்ணல் கூத்தாய் தரவ கன்றா, நென்றமை யறிந்தான் போலங் கிரா வழி போந்து திலலை, யொன்றிய கடற்பாற் றேன்றி டியமுநதுவந துச்சி புறமுன

இ - ள் வென்றி கொள அந்நாள முன்னாள் - (தைப்பூச முங் குளவாரமுங்கூடிய சித்தயோகமாடிய) வென்றி பொரு ந்திய, அந்நாளுக்கு முந்தினிலே—வெய்யவன் விரைந்து வெள்ளிக குன்றினை நண்ணி - சூரியன் விரைந்து போடி வெள்ளியலையைப் பொருத்தி, —அண்ணல் கூத்தா அயாதா அகன்றான் என்றமை அறிந்தான் போல - சிவபெருமான் (தில லைவந்ததிலே) திருநிருத்தத் செய்யும்பொருட்டு எழுந்தரு ளினாரென்றமையை (அறிந்தவன்போல—அங்கு இரா வழி போந்து - அங்குகின்றம் இராவழி பேரய, —திலலை ஒன்றிய கடற் பால் தோன்றி எழுந்து வந்து உச்சி உறமுநது திலலை

வனம் பொருந்திய கீழ்கடலிலே தோன்றி எழுந்து (ஆகாய
மூலாகக்மாக) வந்து உச்சியிலே பொருந்தினுள் எ - னு (சு)

இரவியு முசசி யெயத விருகா முசசி யெயத
வ்ருபவரெதிரோமவநதானறேவாகடேவனவநதா [னே
னரியயா பெருமான வநதா வ்னனறெழு வதற்குப பினை
பரவிய வொலியுங் கேளாப் பாரமிசைப்புதறிவிழநதா

இ - ன். இரவியும் உச்சி எயத - குடியிலும் உச்சியிலே பொரு
நத, — இரகரம் உச்சி எயத வருபவா - இரண்டு கைகளு
பிரகடில் பொருந்த வருவோகளு, — எதிர - நங்கனெதிரே —
ஓம வநதான - ஓம வநதா — தேவர்கள் தேவன் வநதான
தேவதேவா வநதா — அரியயா பெருமான வநதான - அர்
பிரமோகளுடைய கடவுள் வநதா — என்று எழுந்ததற்குப்
பின்னே - என்று (சின்னங்களை) ஒலித்ததற்குப் பின் — பூரண
ஒலியும் கேளா - வநதா (தாளம் மிருதங்கம் சங்கு முதலிய
மற்றவைத்தியங்களின்) ஒலியையுங்கேட்டு, — பார மிசைப்
பதறி வீழநதா - பூமியினமேலே பதறி விழநதாக்கள் எ - னு

ஆயிர மதியு தித்த வருவரை போல வேத
மாயிரம் வகையா லோது மதுதகப பானு கமப
ராயிர முகத்தி ரண்டா யிரங்கரத தால னைகூத
வாயிரஞ் சங்கு மோமென நன்றதன கழங்க வங்கண

இ - ன். ஆயிரம் மதி உதித்த அரு வரை போல ஆயிரஞ்
சுதிரர் உதித்த பெரிய மலைபோலவும், — வேதம் ஆயிரம்
வகையால் ஒதுமது தக, — வேதம் ஆயிரம் விதமாக ஒலிப்பது
போலவும், — பானுகமபா ஆயிரம் முகத்து இரண்டாயிரம் கா
ததால் அணதத ஆயிரம் சங்கும் - பானுகமபர் ஆயிரமுகங்க
ளினும் இரண்டாயிரங்கைகளினும் வைத்த ஆயிரஞ்சங்கு

சுளும் - அங்கண் ஓம் என்று அறைந்தன தழங்க - அங்கே ஓம் என்று உச்சரித்தது ஒலிக் க - று.

மலைபோலும் அவா சரீரம், சந்திராபோலும் சுவகுகள், வேதமபேதமும் ஒசை எனக்கொளக (அ)

நடமுபல விரகூ தாள கதியுநல லருளாற பெற்ற வடகுவ டனைய தோளக ளாயிர முடைய வாணன சுடாவிடு கடக்க கையிற் றெழுமமெனப் பன்முத்தக் குடமுழுவெழுமுழுககங்குரைகடன் முழுககங்ஞாள்ள.

இ - ள நடமுபல விரகூ தாள கதியும் நல அருளால் பெற்ற - நிருத்தஞ்செய்யுங கிரமங்களையும் தாளமாகக்கங் னாயுஞ் சிவபெருமானுடைய 'நல்ல திருவருளினால் அழியப் பெற்ற—வடகுவடு அனைய தோள்கள ஆயிரம்' உடைய வாணன் - மகாமேருமலையைப்போன்ற ஆயிரந்தோள்களையு டைய வாணசுரனுடைய—சுடா விடு கடக்க கையால் - ஒளி வீடாநின்ற கடக்கங்களை அணிந்த கைகளினாலே—தொம் எனப் பன்முத்தக் குடமுழவு எழும் முழுககம் - தொம்மென டும் அணுகரணவோசையோடு பல முகங்களையுடைய குடமுழாவில எழுகின்ற ஒசையானது—குரை கடல முழுககம் கொள்ள-ஒலிக்கின்ற கடலினதோசையை உள்ளடக்க.எ-று

ஐந்துதுந துபிழ் மாசி லருமறை யொலியு நீடு
கந்தரு வித்தா கூடுங் கானமுங் கடவுள் பாதத
தந்தமி றிருச்சி லாபி ராவமுங் கேட்டடி நுமபர்
சிறதியி முந்தா ரத்தின செழுமலா தெரியக கண்டா

இ - ள் ஐந்து துநதுபியும்-பஞ்சவாதியவொலியையும்—
ஆக இவ் புரு மறை ஒலியும் - குறையில்லாத அப்ப வேத

வோசையையும்—நீடு கந்தருவத்தா கடும் கானமும் - மிகுந்த
கந்தருவர்கள் பிரிங்கிததையிம்—கடவுள் பாதத்து ஆந்தம்
இல திருச சிலம்பின அரவமும் கேட்டா - சிவபெருமானு
ஷடயு திருவடிககணுள்ள ஒழிவிலலாத திருசசிலம்பினோலி
யையுங் கேட்டார்கள, —உமபா சிந்திய மந்தாரத்தின் செழு
மலர் தெரியக கண்டா - தேவிகள பௌழிந்த மந்தாரவிநீ
சுத்தின் செழுமையாகிய பூக்களை (ப பூமியிலே) நோன்றக
கண்டாரிர்கள - று.

பஞ்சதந்தபிககணவன தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரப்புக்
கருவி, கஞ்சக்கருவி, கண்டக்கருவி எனபனவாம். (அ)

தாகத்திற தண்ணீ ரோசை தகவொலி செவிம
டுத்து, மோகித்தா ரெழுந்தா ராற்றா முகமெலாங்
கண்ணீவாரச, சோகித்தா தொழுகா போற்றித்
துணைவனே போற்றி தோன்ற, வாகத்தா ய்ருளா
பெனமென மலறினா வாயக ள்ளர.

இ - ள் தாகத்தில தண்ணீர் ஓசை தக - (சுவலு நடப்
போன) தாகமேலிட்டபொழுது தண்ணீருவியோசையைக்
கேட்டும் அருந்தப்பெறுது வ்டாயதது விழுதலபோல—ஒலி
செவி மடுத்து மோகித்தா—(சிவபெருமான எழுந்தருளும்) ஆர
வாரத்தைக் கேட்டும் (திருநிருத்தத்தைத் தரிசிக்கப்பெறுது)
மோகித்து விழுந்தார்கள், —எழுந்தா - சிறிது தெளிந்தது
எழுந்திருந்தார்கள், —ஆற்றா—பொறுத்தலாற்றார்கள், —முகம்
எலாம் கண் நீர் வாரச சோகித்தா - முகமுழுதினுங் கண்
ணீர் பொழியப் பெருமினாக, —தொழுகா - நமஸ்கரித்
தார்கள், —போற்றி - துதித்து, —துணைவனே போற்றி - உயி
ராததுணைவே காத்தருளும்—தோன்ற ஆகத்தா அருளாய் -
தோன்ற திருமேனியையுடையவரே அருள்செய்யும்—

என்று என்று வாய்கள ஆர அலறினா - என்று சொல்லிச் சொல்லி வாய்களினாலே மிகவலறினாகள். 6 - று. (க)

எண்ணாந் காதல கூரு மிருவருங் காண ஞானக கண்ணினை நலக முனைக காரிருள கழிவுற றியின யண்ணமென றறிய வாராபளரொளிமன னுணமாதோ டண்ணலின றுமி கினற வானநத நிருத்தங் கண்டா

இ - ள் என அருய காதல கூரும் இருவரும் காண-என னுத்தகரிய ஆசை மிக (வியாககிரபாதடாமுனிவா பதஞ்ச லிமகாமுனிவா எனனும்) இருவரும் தரிசிகுமபொரு டு— ஞானக் கண்ணினை நலக - ஞானதிருட்டியை அருளிச்செ யய, —முன்னைக கா இருள கழிவுறறு-அநாகியேயுள்ள கரிய இருளபோலும் ஆணவமலத்தை நீங்கி, —இன்ன வண்ணம என்று அறிய வாரா ஒளி வளா மன்று-இன்ன தன்மையை உடையதென்று அறிய முடியாத ஒளி வளராகின்ற சபை யிலே—மாதோடு அண்ணல நினறு ஆடுகின்ற, ஆனநத நீரு த்தம கண்டார் - உமாதேவியாரோடு சிவபெருமான நினறு நடிகுகின்ற ஆனநதநடனத்தைத் தரிசித்ததாகள். 7 - று (க0)

திருவடி நிலையும் வீசுஞ் செயயகா லுஞ்சி லம்பு முருவா ரொளியும் வாயநத லுருவு முடிதத 'கோலு மரைதரு புரிவுங் கசசி னணிகளு மழகா ருநதி மருவிய புதரபந்தக கோப்புநூல வாயப்பு மாபும்.

இ - ள் நிலை திருவடியும் - நின்றருளிய ஸ்ரீடாதமும், — வீசும் செய்ய கரீலும் - தூகியருளிய சிவநத ஸ்ரீபாதமும், — சிலம்பும் ஸ்ரீபரதங்குறி சாததியருளிய திருச்சிலம்பும், — உரு வளர் ளளியும் - திருமேனியிலே மிகுத்த பிரகாசமும், — வாயந்த லுருவும் - சிறந்த திருத்தொடையும், — உடுதத

தோலும் - உய்ததருளிய புலித்தோலாட்டையும், —அரை தரு புரிவும் திருவரையிலே பொருந்திய நெறிப்பும், —தூசின் அணிகளும், (திருவரையிறசாததியருளிய) கச்சினழுகுகளும், — அழகு ஆர் உந்தி மருவிய உதரபந்தக்கோப்பும் - அழகு விறைந்த திருவந்தியிலே பொருந்திய உதரபந்தனச்சோவையும், — நூல வாய்ப்பு மாரபும் - உடலீதம் பெருந்திதலையுடைய திருமாரபும், எ - னு.

(கக)

வீசிய செயலையும் விடத்துக கரங்க விதத, தேசம் வண னீடிய மங்கிச் செறிவுமுன் நிரண்ட தோளும், காசை கொண மிட, நூர் தோடா காதும வெண குழையுங் காண, மாசிலா மணிவாய விடமி வழங்கிடா நகை மயக்கும்.

இ - ள் வீசிய செயலையும் - வீசியருளிய சிவத்திருக்கரமும், —விடதாது கரம் கவிதத தேசம் - பாம்பையுடைய திருக்கரத்தைக் கவிததருளிய பிரகாசமும், —வண னீடியும் - வளவிய தமருகமும், —அங்கிச் செறிவும் - தீயகலும், முன் நிரண்ட தோளும் - முன்னே நிரண்ட திருத்தோள்களும், —காசை கொள மிடறும் - காயாமலாபோலும் நீலநிறத்தைப் பொருந்திய திருமிடறும், —தோடு ஆ காதும - திருத்தோடு பொருந்திய திருக்காதும, —வெண குழை (ஆ காதும்) - வெள்ளிய சங்கககுண்டலம் பொருந்திய திருக்காதும, —காணி மாச இலா மணி வாய விடமி வழங்கிடா நகை மயக்கும், - வெளிப்படுமபடி குறறமில்லாத புவளம்போலும் திருவாயிலே நீக்க மறத தோன்ற திருமுறுவலினது மோகனமும், எ - னு ()

ஒங்கிய கமலச செவவி யொளிமுக மலருங் கண்கள [ம பூங்குழை வுமையை நோக்குமபுராணமுடபுருஷப்பொற்பு

பாங்கமர் துதலும் பின்னாழ் படாசடைப் பரப்பும் பாம்பு
நீங்களுந் தாரு நீரு நிலவுமே நிலவு நீறும்.

இ - ள் ஓங்கிய கமலச செவவி ஒளி முக மலரும் - மேலா
கிய செந்தாமரைமலர்போலும் அழகையும் ஒளியையுமுடைய
திருமுகத்தினது மலாச்சியும், - கண்கள பூங் குழல் உமையை
நோக்கும் புரணமும் - திருக்கண்கள பூவை நுழித்த அளகத்
தையுடைய உம் தேவியாரைப் பாராததருளினற, அஸை
வும், - புருஷப் பொற்பும் - திருப்புருஷங்களின் அழகும், -
பாங்கு அமா துதலும் - அழகு பொருந்திய திருநெறியும், -
பின் தாழ் படா சடைப் பரப்பும் - பின்னே தாழ்ந்த விரிந்த
சடையினது கற்றையும், - பாம்பும் - சருப்பமும், - நீங்கு அநுந்
தாரும் - நீங்காத கொன்றைமாலையும், - நீரும் - கங்கையும், -
நிலவும் - சந்திரனும், - மேல நிலவு நீறும் - திருமீனியில
விளங்குகின்ற விபூதியுமுடையவராகி எ - று. (கங்)

கடிமல ரணைய வாரிக காரிரு ளள்களு சோத்த, முடி
யுந லுதலும் பொட்டு முயங்கிரு புருவ விலலும்,
வடிகொளவேல விழியுங் காதும வளாகுமிட மலருந்
தொண்டைப், படிவவா யிதழு முதத நகையுமெயப்
பசுமை வாயப்பும்.

இ - ள் கார இந்ந ஷுளகம் கடி மலா அணைய வாரிச
சோத்த முடியும் கரிய இருளபோலுந் திருக்குழலின்கு
ண்ணே மணத்தையுடைய பூக்களைப் பொருந்த வாரிச சோத்
துச சொருகிய திருமுடியும், - நல துதலும் பொட்டும - நலல
திருநெறியும் (அதிலிட்ட) நிலகமும், - முயங்கு இரு புருவ
விலலும் - பொருந்திய இரண்டுவிவையொத்த திருப்புருவங்
களும், - வடி கொள வேல விழியும் - காண்ப பொருந்திய
வேல பேரூந் திருக்கண்களும், - காதும - திருச்செவிக

னும்,—வளர் குமிழ் மலரும் - விளங்குகின்ற குமிழ்மலர
போலிந திருமுகமும்,—தேனண்பை படிவ வாய் திதழும்—
கொவ்வவைகனிபோலும் செந்நிறத்தையுடைய திருவாயின
தாங்கனும்,—முத்த நகையும் - முத்துப்போலுந திருநகை
யும்,—புகழை மெய் வாய்ப்பும் - பசுமையாகிய திருமேனியி
னழகும். எ - று (கசீ)

பூங்கழு கமாக முத்திற பொலிந்தமங் கலநாண
பொற்பும்,—பாங்கக ரமையா தோளும் பங்கயச செ
ங்ஙை, தாங்கு, மோங்கு செங்கழுநீச செவவி யொளி
தரு மலருந தாருந, கோங்கரும் பவைப ழித்த கொங்
கையுங் குலவு பூணும்.

இ - ள பூங்கழுக்கு அமா கழுத்தகில பொலிந்த மங்கல நான்
பொற்பும் - பொலிவாகிய கழுக்குபோலுந திருக்கழுத்திலே
பொருந்திய திருமங்கலகுத்திரத்தினழகும்,—பாங்கு அமா
அமை ஆதோளும் - பக்கத்திலே பொருந்திய பூங்கிலபோ
லுந் திருத்தோள்களும்,—பங்கயச செங்கை தாங்கும் ஓங்கு
செவலி ஒளி தரு செங்கழுநீர் மலரும் - செந்தாமரை மலர்
போலுந் சிவந்த திருக்கரத்திலேந்திய மேலாகிய செவல்
விளங்குகின்ற செங்கழுநீர்ப்பூவும்,—தாரும் - செங்கழுநீர்ததி
ருமாழையும்,—கோங்கு அருமபவை பித்த கொங்கையும் -
கோங்கரும்புகளை நிறத்தித திருமுலைகளும்,—குலவு பூணும் -
விளங்குகின்ற திருவாபுரணங்களும் எ - று (கரு)

துடியம் ரிதையும் பாரதட் டெக்குபணந் தகுரி தம்ப
வுண்டியமா துகிலி மலக வொலகிய நிலையுந் செய்ய
வடிமலர் விசைப ணிந்த வாடகப் பாட ருக்கீழ்
விடுதாட்ச சிலம்பும் வாய்ந்தமெலலியல்கியநதுகாண

இ - ள் துடி அமர் இடையும் - தமருகம்போலந் திருவி
டையும், பாநதள தொரு பணம் தகு' நிதம் உபை அமா
துகிலும் - பாம்பிலே பொருந்திய படம்போலுடி திருநிதம்
பததிலே உடையாகப் பொருந்திய திருப்பரிவட்டமும்,—
மலக ஒலகிடி நிலையும் - மிகவொடுங்கிய திருநிலையும்,—
செய்ய அடி மலா மிசை அணிந்த ஆடகப் பாடகக கீழ் - சிவ
நத திருவடித்தாமரைகளிலே சாததியருளிய 'பொற்பாடக
களின் கீழே—விடு' உடாச சிலம்பும் வாயநத மெல்லியல -
காலாநின்ற ஒளியையுடைய திருச்சிலம்புகளும்—பொருந்திய
சிவகாமியம்மையா—வியநது காண - அந்சயித்தது தீரிக்
குமபடி எ - று (௧௬)

ஆடிய பெருமான வெய்யோ னலாகதி ராயி ரததுக
கூடிய மண்ட லம்போற சூறைவிலா வகைநி னைந்து
நாடரு ஞான மன்று னாமுயய வயனமான முனபு
தேடரு மேனி கொண்டு திருநடஞ் செய்க கண்டரா

இ - ள், ஆடிய பெருமான்-நடித்தருளிய சிவபெருமான்—
வெய்யோன அலா கதிர் ஆயிரததுக கூடிய மண்டலம்
போல் - பரந்த ஆயிரமாதித்தபிரகாசம் ஒன்றாகக் கூடிய
மண்டலம் போல—சூறைவு இலா வகை நிறைநது நாடி அரு
ஞான மன்றுள் - சூறைவிலலாதபடி நிறைநது அறிதற்கரிதா
யுள்ள ஞானசபையிலே—நாம உயய - நாம உய்யும்பொரு
ட்டி—அப்பன் மால் முன்பு தேடி அரு மேனி கொண்டு - பிசு
மாவும் விட்டுணவும் முன்னே தேடிக் காணாத திருமேனியை
கொண்டு—திரு நடம் செய்யக் கண்டரா - திருநிருத்தன
செய்தருளக் கண்டாகவு. எ - று (௧௭)

வே று

பொருவில் பூங்கப் புனித னடங்கட் புலன்மேவத
தெரிபொழுதங்கத தொருசெய லினதீச சிரமேவத

கரமலா துந்தப புனல்விழி கம்பித் துரைகாணு
விருவீரு மின்பக கடலு ள்லைநதா மெனசெயதாரா.

இ - ள் பொருவு இல புனிதன புயங்கநடம் - ஒப்பிலலாத
ததீராகிய சிவபெருமானுடைய புயங்கநிருத்தம் - கட்புலன
மேவத் தெரி பொழுது - கண்ணுக்குப் புலப்படாத தெரி-
பொழுது, - அங்கதது ஒரு செயல இனறி - சரீரத்திலே
யாதொரு தொழிலுமற்று, - கரமலா சிமீ மேவ - செந்தாம
ரைமணிபோலுங் கைகள் (வாசனயினாலே) சிரசின்மேலே
பொருந்த, - விழி புனல நுநத - கண்கள் நீரைப் பொழிய, -
கம்பித்தது - நடுங்கி, - உரை காணு இருவரும் - உரை குழறு
கின்ற (வியாககிரபாதமகாமுனிவர் பதஞ்சலிமகாமுனிவர்
- அனாம) இருவரும் - இன்புக் கடலுள ள்லைநதா - இன்ப
மாகிய சமுத்திரத்திலே மிதநதாராகள், - என செயதார் - எஞ்
சிறின்ற வேதபுருடா பிரமா விடநினு முதலாயினோ, என
செயதாராகள் எ - று (கஅ)

தற்பர மார்குந தலைவன துண்மைத் தனமைப்பொற்
சிறபர மாமம பரவொளி புநதன் றிருமேனிப்
பொறபுட னுமம் பொல்லிவும் விழிக்குட புணராதா
லறபுத் தினையிங், காகில மெனறென றயாகினுறா.

இ - ள் தற்பரம் ஆகும் தலைவனது - ஆன்மாவுக்கு மேலா
கிய சிவபெருமானுடைய - உண்மைத் தனமை - சத்திய சுவ
பாவமாகிய - பொற் சிறபரம் ஆம் அம்பர ஒளியும் - அழகிய
சிதம்பரப்பிரகாசமும் - தன் திருமேனிப் பொறபுடன ஆமீம்
பொல்லிவும் - (அவா) தமது திருமேனியழகோடி நடித்தருளும்
பொல்லிவும் - விழிக்குள் புணராதால் - (தங்கி) கண்களுக்கு
அடங்காமை யினால், - அறபுதனே இங்கு ஆவிலம் என்று

என்று அயர்கின்றார் - ஆசசரியமாகிய திருமேனியையுடைய
வரே இவர்கே அடியேங்கள் கருத்து முற்றுப்பெறுகின்றிலேம்
என்று சொல்லிச் சொல்லி வருந்துகின்றார்கள் எ - று (௧௯)
காரண னேமுன காமனை வேவக கணவைத்த
பூரண னேரின புகழ்நடம் யாரும் புணர்வெய்தப்
பாரிருண மோகந் தீரருண ஞானம் பணியெனநென
முரண மோதுஞ் சாகைக னோரா யிரமாக

இ - ள் காரணனே - நீமித்தகாரணரே, — முன் காமனை
வேவக கண வைத்த பூரணனே - ஆதிகாலத்திலே முனம்
தனை எரிந்து விழும்படி பாததருளிய பரிபூரணரே, — முன்
புகழ் நடம் யாரும் புணர்வு எய்தப் பா - உமது புகழையு
டைய திருநிருத்தத்தை யாவருட் தரிசிக்கும்பொருட்டுப் பூரண
தருளும், — இரூள மோகம் தீர - ஆணவவிருளையும் உயக்கத்
தையுந் தீர்த்தருளும், — அருள ஞானம் பணி என்று என்று -
திருவருளினலே ஞானத்தை அருளிச்செய்யும் என்று சொல்
லிச் சொல்லி, — ஆரணம் ஓராயிரம் சாகைகள் ஆக ஒதம் -
வேதங்கள் ஆயிரஞ்சாகைகளாக விண்ணப்பஞ்செய்கின்றன
எ - று வேதங்களெனறது வேதபுருடாக்ளை ' (௨௦)

ஒருவனை நேரே யிருவரு முன்னுன் மறையஞ்சா
திரவுறு ஶாநே னைப்பமினி யெட்டும் படியினடங்
தரைமுத லாறா னெனவரு நாதா தியினமீதேய
பரதப் ராவூ பரிபூர பாதா பணியெனறா

இ - ள் ஒருவனை நேரே இருவரும் - ஒப்பிலலாத சிவபெ
ருமானே அவர் எந்தியிலே (பிரமாவும் விட்டுணவுமாகிய)
இருவரும் அடிநடது நீன்று, — முன் நான்மறை அஞ்சாது
இரவு உறும் என்று - முன்னே நான்கு வேதங்களும் அஞ்சாது
வேணடக்கொண்டபடியே, — ஏனடியம் இனி இன்றும் என்

மெம்படி - நெய்யேங்கனும் இனி இன்பத்தையடையும்பொரு
ட்டு, — தரை முதல ஆறாறு என வரு நாதாதியின மீது ஏய
பரத - பிருதிவிமுதன முப்பத்தாறென்று சொல்லவாராநின்ற
நாதமாய் ஆதித்தத்துவத்தினமேலே பொருநகிய திருநிருசுத
தத்தையுடையவரே—பரா வா - மேலானவரே வாரும—பரி
புர பாதா பணி என்றா - திருசசிலமபணிநத திருவடிக்கா
யுடையவரே பணிததருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தா
ராகள. எ - னு (உக)

கரண்மனைத்தும புலனிலை காணு கைவிட்டான
மர்ணமெ மககிங் கிது, தமிழ் ஓயாமவாழ வருணமாறி
றிரணமு மெய்சசரு சலமில் தெனரு லொன்றாநின்
புரணமெ என்கொண டருளுக வென்றார் நின்றாராகள

இ - ள். கரணம் அனைத்தும் புலன் இவை காணு - தத்தவ
ங்குளெல்லாம் கூடினும் விஷயங்களை அறியமாட்டாவாம், —
கைவிட்டால் எமக்கு மரணம் - தத்தவங்களை கூடாதபொ
ழுது எங்களுக்குக் கேவலாவததை பொருநதும், — இங்குத்
தமியோம் வாழவு இது - இவ்விடத்துத் தமிழேங்களுடைய
வாழவு இது, — அருள மாறில் திரணமும் மெய்ச சஞ்சலம்
இலது என்றால் - உமது திருவருளில்லாவிடத்துத், துருமபும
உணமையாக அசையாது என்றால், — ஓனரு நின் புரணம்
எனக் கொண்டு அருளுக - எல்லாம் ஒருங்கே உமமுடைய
அசைவாகக் கொண்டு அடியேங்களுடைய இயக்கியருளுக—
என்றா நின்றாராகள - என்று விண்ணப்பஞ்செய்தாராகள ஒழி
நதுகின்ற இருடிக்கு முதலாயினோ, எ (உஉ)

இவ்வகை யேநான மறைமுத லேனோ ரிமலுவயதப்
புரபவா வாரப் பணியணி நிதன பரிவாணிங்

பொயவிர வாமெயப்பொலிவினாயாரும்புணர்வுய்தத
திவவிய மாமம் பரபத ஞானந தெரிவித்தானு

இ - ள் இவ்வகையே நான்மறை முதல ஏனோர் இரவு
ஆயத - இப்படியே நான்கு வேதபுருடாகளும் பிறநாமவேன
மிகுகொள்ள, - பை 'விரவு ஆரப் பணி அணி, நாதன - படம்
பொருநதிய சருப்பூபரணததையணிந்த சிவபெருமான, -
பரிவால-கருணையினுதே - டிப பொய விரவா டிய்யப் பொலி
வினா யாரும் புணர்வு எயத - இவ்வனம் மொய்மை பொருந்
தாத மெயமையாகிய பகருவததையுடையவாகள் பாரும்
பொருநததததுற, - திவவியம் ஆம் அமபர் பத ஞானம் தெரி
வித்தான் - திவவியமாகிய சிதம்பரத்தானத்திலே ஞானத
தைத தரிசிப்பித்தருளினா எ - று (௨௩)

நாரணன் வேதா வாசவன் வாறோர் நலைசேரா
வாரண மேலோர் தாப்தா மூவா யிரவோநறு
சாரணா தாவா நாரதா பூதா திகளாசைக
காரண ரேனோ ராடலை நேரே கண்டாராகள்.

இ - ள் நாரணன் - விட்டுணுவும் - வேதா - பிரமாவும் -
வாசவன் - இரதிரனுய் - வாறோர் - தேவர்களும் - நலை சேரா
ஆரண மேலோர் சுகுறமம் பொருந்தாத வேதபுருடாகிய
மேலோர்களுக்கும் - தாபதர் மூவாயிரவோர் - மூவாயிர முனிவ
ர்களும் - நற சாரணா - நலல சாரணர்களும் - தாவா நாரதா -
கெடாத நாரதரும் - பூதாதிகள - பூதா, முதலாயினேரும் -
ஆசைக காரணா - திகுப்பாலகாகளும் - ஏனோர் - பிறரும் -
ஆடலை நேரே கண்டாராகள் - ஆனநதநிருத்தததைப் பிரத்தி
யகூழமாகக் கண்டாராகள். எ - று.

கண்டனர் கண்ணுக்கின்புற முன்னே கரமுச்சிக்
கெண்டன நுளளக கொள்கைத் தும்பக குறிபாரப்
பண்டரு வேதப பாடலொ டாடிப் பரபோகத்
தண்டன தாமெயக கருணையினுமிற றலைவுறறா

இ - ள கண்ணுக்கு இன்பு உற முன்னே கண்டனா -
கண்களுக்கு இன்பமுண்டாக எதிரே கண்டார்கள, —கரம்
உச்சிக், கெண்டனா - கைகளை சிரசில வைத்தார்கள், —
உளளக கொள்கை தும்ப - நங்கள் உள்ளத்தில் அன்பு
தரும்பதிலினாலே—குறி ஆர - (கண்ணீரும் புளகமுமாகிய)
அடையாளங்கள் நிகழ, —பண் தரு வேதப பாடலொடு
ஆடி - தேம பொருந்திய சாமவேதத்தைப் பாடிதலோடு கூட
தாழ்—பர போகத்து அண்டனது ஆம்மெய்க் கருணையின
னுமி உற்று அலைவு உறறா - பாபோகத்தைத்தருந்
பெருமானுடையதாகிய மெய்மையைப் பொருந்திய காரு
ணணியமாகிய சமுத்திரத்தினுள்ளே பொருந்தி மிதந்தா
கள். எ - று. (உரு)

பரபத கங்கா தரவர விந்தா சன்னுச்சிச
சிரமரி கண்டர விருடரு கண்டா மிகுதெவவர்
புரமெனீ கண்டரி பவமிரி கண்டா வெனவோதிக்
கீரமலா சிந்தா வரகர வென்றா கண்ணாதா

இ - ள் பரபத - மேலாகிய பொருளாயுள்ளவரே—கங்கா
தர - கங்கையைத்தரித்தவரே—அரவிந்த ஆசனன உச்சிச
சிரம் அரி கண்டர - தாமரையாசனனாகிய பிழ்மனுடைய உச்சி
ச்சிரசை அரிந்து துண்டப்படுத்தினவரே—இருள் தரு
கண்டர - கருநிறத்தைக் காட்டிவ கழுத்தைடையவரே—
மிகு தீவ்வா புரம எரி கண்டா - மிக்க பணிகளாகளுடைய

புரங்கனையெரிதத வீரரே—பவம் இரி கண் தா ருன ஒதி -
பிறவியைக கெடுகின்ற ஞானகண்ணைத தாரும என்று
விண்ணப்பஞ்செயது,—கரமலா சிந்தா - கைகளினுள்ள பூக
களைச் சொரிந்து,—அரகர என்றா கணநாதா - அரகர என.
நூல்கள் கணநாதர்கள். ஏ - று. (௨௬)

ஆடின ரெந்தா யுகம சிந்தா மணியேயென,
நேடினா நின்று ரேரகைம சிந்தா ரொளிரக்ண்ணீர்
வீடினா குன்று மூடிய வெந்தி வினைதீர்த
தேடும நுந்தே தாவரு னென்றா சிலதேவா

இ - ள் ஆடினா - கூடதாடினார்கள்,—எந்தாய ஆகம சிந்தா
மணியே என்று ஓடினா - எம்முடைய பிதாவே ஆகம
சிந்தாமணியே என்று சொல்லி ஓடினார்கள்,—நின்றா - (பர
வசாக்ளாய்) நின்றார்கள்,—கை மலிந்தா - மகிழ்ச்சி மிக
குறறார்கள்,—ஒளிர கண் நீர் வீடினா - விளங்குகின்ற கண்ணீரை
விட்டார்கள்,—குன்று மூடிய வெந்திவினை தீர்த
தேடு மருந்தே - மலேபோல (எங்களை) மேலிட்ட கொடிய
தீவின்கள தீருமபடி தேடப்படும மருந்தே—அருள நா என
நா சில தேவா - கருணையைத் தாரும் என்றார்கள் சிலதே
வர்கள். ஏ - று. (௨௭)

மாலயன் மேலா ஸ்சவ னேசா மதியேசெங்
கோலரி லாவா பாலன நீறு கோவேதிண
காலனி லாவா காதிர காலா கதியேவண
பாலரி லாவா காவென் நேரே பணிவுறறா

இ - ள். மூல அயன மேலா - வீட்டுணுவுக்கும் பிரமாவுக்
கும் மேலானவரே—வாசவன் நேசா - இந்திரனுக்குச் சிவோ

கரே—மதியே - (எல்லாவான்மாககளுக்கும்) அறிவே—செய
கோல் நிலாவா - சிவந்த திருமேனிப பிரகாசத்தையுடைய
வரே—பால் அன நீரா - பாலபோன்ற விபூதியையுடை
யவரே—கோவே - தேவராசாவே—தின காலன இலாவா
காதிய கிரலா-கிண்ணிய இயமன இல்லையாகும்படி கொண்
திருவழியையுடையவரே—கதியே - (அனபாகளுக்குப்) புகலி
டமே—வண பால நிலாவா - வளவிய பாலசுகிரனை யணிந
தவரே, —கா அன நேரே பணிவிற்றா - காததருளும் எனறு
சுநநிதியிலே வணங்கினோகள எ - று

இலாவாறு இலாவா எனக ஊடைக்குறைந்து நின்றது. (1)

செழுதரு செம்புன றலைதிரி முண்டரு சோசங்கந
தகு குழை நுண்கண சிறுநகை தந்தந தாழ்ப்பண்டி
பகுசுக னந்திண டொகுசர னந்தண பாரதங்கப
புகழகர ணங்கொண் டயாவவ னந்தம பூதங்கள்

இ - ன். செழுதரு செம்புன றலை - விளங்குகின்ற சிவந்த
சிறுதலையும்—திரிமுண்டம் - (நெற்றியிலே பொருந்திய) திரி
முண்டமும்—சங்கம சோ தகு குழை - சங்கக்குண்டலம்
பொருந்திய தகக் காதுகளும்—நுண்கண - நுண்ணிய கண
களும்—சிறு நகை - சிறிய பற்களும்—தந்தம் - (பெரிய) பற்
களும்—தாழ் பண்டி - தாழ்ந்த வயிறும்—பகு சுகனம் - பிரி
ந்த சுகனமும்—நிண தொகு சரணம் - வலிய குறுந்தாள்க
ளும்—தண பார தங்க - குளிர்மைமிகிய பூமியிலே பொரு
ந்த—புகழ கரணம் கொண்டு அயர்வ அனந்தம் பூதங்கள் -
புகழப்படுகின்ற உறபுலுதிகரணங்கொண்டாவன எண்ணி
லாவா பூதங்கள். எ - று. (உகூ)

மலரெரி முசசிக் குழிவிழி யொட்டற் கவுள்வாயவிட்
 டிலகெயி றொட்டைக களமிரு நெட்டைக கரமீர்
 லுலருக ரஞ்சிற் றரையுயர் தெற்றற் பதமோடு
 பலவல சைக்கொத திடுகுண லைக்கொத தினபாணி.

இ - ள் மலர் எரி முசசி - வாலிககின்ற அக்கினிபோ
 ன்ற குஞ்சியையுண்டய தலையும்—குழி விழி - ஆழந்த கண
 னும—ஒட்டற் கவுள் - (ஒன்பற்க) ஒட்டின தாடையும்—வாய
 லிட்டு இலகு எயிறு - வாயக்குப புறத்திலே புறப்பட்டு விள
 கருகின்ற பலவும்—ஒட்டைக களம், - ஒட்டகத்தின் கழுத
 துப்போன்ற கழுத்தும்—இரு நெட்டைக கரம் - இரண்டு
 நெடுமையாகிய கைகளும்—ரரல உலா உதரம் - ரரல உலா
 ந்த வயிறும்—சிறற்றை - சிறிய அரையும்—உயர் தெற்றற்
 பதமோடும் - உயர்ந்த முட்டிக் காலுமாகிய இவற்றோடு
 கூடிய—பல அலகைக கொத்து - பல பேய்க்கூட்டங்கள்—
 இடு குணலைக்குப் பாணி ஒத்தின - (பூதங்கள்) ஆகின்ற
 குணலைக்கு ததுக்குக் கைகொட்டின எ - னு. (ந.0)

தோழிறை யேவாய வீடல ருடா சரிசுடழைப்
 பாடளி யாமோ டேழிசை கோடா வகைபாடத்
 தாடகு டாடா நூபுரம் வீடா வொலிசார்வித்
 தாடினா பாடா வடினா பீடா ரரமாதா.

இ - ள். தோழி இறையே வாய வீதி அவர் - இதழ் சுற்றே
 வாய் மலர்ந்த பூக்கள்—ஊடு ஆ சரி கூழைப் பாடு அளி -
 உளளே நிறைபுட்பெற்ற சரிந்த அளகத்தின பக்கத்திலுள்ள
 வண்டிகள்—யாமோடு ஏழிசை கோடாவிகை பாட-(கையில)
 யாமூடனே சத்தசுரங்களையும் மயங்காமற் பாட—தாள
 தரு மாடு ஆம் நூபுரம் - கல்ல்களிலே தகுதியாகப் பொரு

நதய பெனனாலாகிய சிலமபுகளை—வீடா ஒலி சார்விதது
ஆடினா - நீங்காத ஓசையைப் பொருந்தச் செய்து கூட
தாடினார்கள்,—பாடா வாடினர் - பாடாது மயங்கினார்கள்—
பீடி ஆர அரமாதா - பெருமை பொருந்திய தெய்வப்பெ
ணகள். எ-று (ர-க)

அண்டநகண மிண்டப் பண்டெழு நருகண டமுதி
புங், கண்டன கண்டப் பண்டைந டங்கண குளிர்விச
துக், குண்டுகை கொண்டைத் தண்டொடு மண்டி
குலைவேணி, முண்டி லங்கக கொண்டயா கின்றா
முதுவோகன

இ - ள். அண்டுகள் மிண்டப் பண்டு எழு நருக உண்டி
அமுதுயும் கண்டன் - நேவாகள் நெருங்கி வந்து விண்
ணப்பஞ்செய்ய முற்காலத்திலே (திருப்பாறகடிலினின்று)
தோன்றிய விஷததையுண்டு அமுதத்தைக் கொடுத்தருளி
நிலகண்டகூடைய—அகண்டப் பண்டை நடம் கண குளிர்வி
தது - கண்டிக்கப்படாததாகிய அநாதிரிந்தத்ததினிலே (தங
கள்)கண்களைக் குளிர்வித்தது —குண்டுகை கொண்டைத் தண்ட
டொடு மண்டி - கமண்டலங்கள் சோமன கடடிய தண்டிக
ளோடு நெருங்கி—குலை வேணி முண்டம் இலங்க—அவிழ்ந்த
சுடையும் திரிபுண்டரமும் விளங்க—கொண்டு அயாகின்றா
முதுவோகள் - (வெருவிதமாகக்)கொண்டு கூத்தாடிகின்றா
கள் பழையோர்களாகிய தில்லைமுவாயிரமுனிவர்கள். எ-று.

வீரத ராவின் மேருக் ராகான விரிகொன்றதை
தார்வராவா காவென் நேரே தகவாரா
நாரத ரேரநா சாரண ரேனோ நசையாழில்
நாரகராரா வார்வமொ டாடும் பணியுறார்.

இ - ள் வீர தரா - வீரத்தைத் தரித்தவரே—வான் மேரு
கரா - மேலாகிய மேருமலையைக் கையிலுடையவரே—கான
விரி கொன்றைத் தார - மணம் விரிந்த கொன்றைமூலையை
யுடையவரே—அராவா கா என - சருப்பாபரணரே காத்தரு
ளும் என்று—நேரே தக வாரா - சநிதியிலே தகுதியாகவ
ந்து,—நாரதர் - நாரதரும்—ஏ' ஆ சாரணர் - அழகு நிறை
ந்த சாரணரும்—எனோர் - பிறரும்—நசை யாழின் பாரகர் -
ஆசையைத் தரும் யாழதலின் கரைகண்டேரும்—ஆரர்
ஆர்வமொடு ஆமெ பணி உறரார் - ஆராத இன்பத்திடனே
ஆநீந்தொழிபை பொருந்தினாகள எ - று (௩௩)

குடமுழ வங்கொக் கல்ரபொரு தாளங் குழலவீணை
படகநெடுங்குத திரிகைத் தாரி பணிவநக
மெகர டஞ்சச சரிபல கொண்டோர தொகவாடா
நெடுமுகி லஞ்சக கடலொலி யெஞ்ச நிகழவிததார

இ - ள். குடமுழவம் குடமுழாவும்,—கொக்கரை-கொக்
கரையும்,—பொரு தாளம் - ஒத்தப்படுந் தாளமும்,—குழல -
குழலும்,—வீணை - வீணையும்,—படகம் - படகமும் —நெடுங்
குதிரிகை - நெடுமையாகிய குதிரிகையும்,—தாரி - தா
ரியும்,—பணிவநக - சங்குகளும்,—துடி - தமருகமும்,—கர
டம் - கட்டிகையும்,—சச்சரி - சச்சரியுமாகிய—பல - கொண
டோர தொக வாரர் - பலவீரத்தியங்களைக் கைகொண்டவ
ர்கள் நெருங்க வந்து,—நெடு முகில அஞ்ச - பெரிய முகில்
கள் திடுக்கிடவும்—கடல ஒலி எஞ்ச - சமுத்திரத்தினது
ஆரவாரங்குறையவும்—நிகழவிததார் - ஒலி நிகழ்ச்செய்தார்
கள். எ - று. (௩௪)

பரிவுட னாழ் தொழிலின ராய்முன் பலர்வாழத்
தெரிவுற நீமெ புலிமுனி யோனாந் திகழ்வெய்து

மரவர கோனும் பரவச ராய்நின் றழநேரே !
வரமெவை கூறுந தரவென நாதன் மகிழவுற்றான்.

இ - ள். முன் பலர் பரிவுடன் ஆடும் தொழிலினராய
வாழ் - சந்திதியிலே பலரும் அனபுடனே கூததாடுந தொழி
லையுடையவர்களாய (ஆனந்தம் பெற்று) வாழ், — தெரிவு உள்
நீடும் புலிமுனியோனும் - அறிவு மிகவோங்கிய வியாகிரபா
தமகாமுனிவரும்—திகழ்வு எய்தும் அரவாசோனும் - விளக்
கம்பெருந்திய காகராசாவாகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—
நேரே பரவசராய நின்று அழ - சந்திதியிலே பரவசாகளாய
நின்று அழ, — வரம் எவை தருக கூறும் என நாதன் மகிழ்
வுற்றான் - (உறகளுக்கு வேண்டும்) வரங்கள யாவை நாம் தரு
தருகுச் சொல்லுவாகள் என்று சிவபெருமான் மகிழ்ந்து திரு
வாய்மொந்தருளினார் எ - று. (நடு)

அண்டாபி ராஜ்முன் புண்டரி கத்தாண முனியனபிற
கணமிளி சோரக கைதொழு துள்ளங் கசிவெயதிப
பண்டிட னாளுங் கண்டிடு மாநென பயில்பூசை [ன
கொண்டருள வேறிங்குண்டலவேதுங்கொள வெனரு

இ - ள். அண்டர் பிரான் முன் - தேவதேவராகிய சிவபெ
ருமானிருமுன்னே—புண்டரித்த தாள் முனி - வியாகிரபா
தமகாமுனிவர்—அன்பில் உள்ளம் திசுவு எய்தி அனபி
னாலே மனங்கரைவற்று, —கண துளி சோரக கை தொழுது-
கண்ணீர் சொரியக கைருவித்து நின்று, —கண்டிடும் ஆறு
பண்டிடன் நாளும் பயில் என் பூசைகொண்டு அருள-(சிவா
கமத்திற்) கண்டபடியே முன்பு போல் நாடோறும் பண்ணு
கின்ற என் பூசையை உண்மையாகக் கொண்டருளும்;—இங
ருக கொள வேறீ ஏதும் உன் னிட அல என்றான் - தமிழேன

இங்கே வேண்டிக் கோடற்கு (இஃதொழிந்து) வேறியாதும்
உள்ள தன்று என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். (௩௬)

ஆமிக வென்றங் கூடும ரனசீ ரருளசெய்யக்
கூடும னநதன கூடும னநதங் கொடுவெமமை
கூடும னநதங் கேத், நினைநதோ நிலனமேவுஞ்
சேடாக மெபந தீரநினைநதோ தெரியாது.

இ - ள் அங்கு ஆடும அரன் - அங்கே திருநீர்த்தஞ்செய்
தருஞ் சிவபெருமான—ஆமிக என்று சீர் அருள செய்யக
கூடும அநநதன - (நீ வேண்டிய வநததைச்) செவ்வாயாக
என்று நன்மையாகிய அருளுஞ்செய்யச் செய்யப்பெற்ற பதஞ்
சலிமகாமுனிவர்—கூடும அநநதம் கொடு வெமமை - (தம
மைப்) பொருந்திய முடிவிலலர்தனவாகிய கோடிய தீவிர
கள்—கூடும முனம் தங்கு ஏதம் நினைநதோ-பரந மனத்திலே
(ஒழியார்மற) பொருந்தியிருநத (வாசனையாகிய) குற்றத்தி
னலே (மீடும்) வநது பொருநதுமென்று எண்ணியோ, -
நிலன மேவும் சேடாகள துன்பம் தீர நினைநதோ - பூமியிலே
பொருந்திய மறறையடியாகளுடைய துன்பம் நீரகும்படி
எண்ணியோ—தெரியாது - (நமக்குத்) தெரிந்திலது. எ -று.

ஆடல சொல்லல்.

(௩௭)

சென்றுவ ணங்கித் திகழும் னநதத திறலோனும்
மினறிகழ வாழ்வோர் விழிபுணர் காலந தொறுமன்றந்
துனறிய ஞானச சோதிபு ணேசத் துணையோடு
மெனறுந டநதந தருளவி ரங்கா யினியென்றான்.

இ - ள். திகழும் அனந்தத திறலோனும் சென்று வணங்கி-
விளங்குகின்ற வலியையுடைய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்
போய் நமஸ்கரித்து, —மின் திகழ வாழ்வோர் விழி புணர்

காலந் தோறும் - மினபோலும் வாழ்க்கையையுடைய ஆன்
மாகக் காண்கின்றனாலே தரிசிக் குவ காலந் தோறும்—துன்றிய
ஞானசகோதி மன்றத்தாள் - நிறைந்த ஞானவொளியாகிய
இச்சபையிலே—நேசத் துணையோடும் - அனையுடைய
'துணைவியாகிய உமாதேவியுடனே—இனி என்றும் நடம்
தந்து அருள இரங்காய என்றான -இன்ன முத்தவ எககாலமும்
ஆனந்தநிருத்தம் புலப்படுத்தியருளும்பொருட்டித் திருவுளமிர
ங்கும் என்று வேண்டுககொண்டாள் - று (நஅ)

தேவர்க டேவன் றிருவரு ளங்கப் படிசெய்ய
மேவிய் போதங் கிருவரு மிககா டினாமிககோ
ராவென வேழென கடலொலிபோலவைத்தலைவுற்றா
பூவல யமபூ மலைதக வாறோ பொழிவுற்றா

இ - ள் தேவர்கள் தேவன் அவரு அப்படித் திருவருள்
செய்ய மேவிய் போது - தேவதேவராகிய சிவபெருமான
அங்கே அந்தப்பிரகாரமே திருவருள் செய்யும்பொருட்டித்
(திருவுளம்) பொருந்திய பொழுது,—அங்கு இருவரும் மிககு
ஆடினாள் - அவலிடத்தில அவலிருவரும் (களிப்பு) மேலிட்டா
டினார்கள்,—மிககோ - ஒழிந்த மறறையிருடிகள்— ஆ என-
ஆகாவென்று—ஏழ் என கடல ஒலிபோல வைத்து அலைவு
உற்றாள் - ஏழென்னுமெண்ணையுடைய சமுத்திரத்தினதோ
சைபோல ஆனந்தவொலி செய்து பரவசாகளாயினார்கள்,--
வாறோ-தேவர்கள்—பூவலயம் பூ மலை தகப் பொழிவுற்றா -
பூமண்டலத்திலே பூக்களை மலைபோலாரும்படி சொரிந்தா
கள். ள - று. (நக)

எங்குமு ழங்கத் துநதுபி சங்கத் தொலிட்டச்
சங்கையி லினபிற றுமபர்க ளேனோர் தாடிவாழ்ப்

‘பங்கமி லின்பத் தோருப தேசம பரிவான்மிகு
கங்கவர் துங்கட் கெங்கள பிரானு ருளுசெய்வார.’

இ - ள் துந்துபி எங்கும் முழங்க - தேவதுந்துபிசுள் எங்
குமொலிகக, - சங்கதது ஒலி நீட - சங்குகளினோசை தருழ
சுசு, - உமபர்களு வனோ தாம சங்கை இல இன்பு ‘உறறு
வாழ - தேவாகளும் பிறரும் ஐயமில்லாத ஆனந்தத்தைப்
பொருநதி வாழும்பொருட்டு, - பரிவால் மிககு - (அவர்களிட
ததுள்ள) இரக்கத்தினாலே ‘மிகுநது, - பங்கம் - இல இன்ப
த்து ஒருபதேசம் - இடையறுதலில்லாத ஆனந்தத்தை விளை
க்கும் ஒருபதேசத்தை - அவரு, அவர் தங்குட்டு எங்கள் பிரா
னா அருள செய்வார - அங்கே அவர்களுக்கு எங்கள சிவபெ
ருமானார் அருளிச்செய்வாராயினார் எ - று (சு0)

ஞானந மககுத திகழவிட நமமிற பிறிவினறென
முனனு சித்துச சததமா ஞாலத துக்லாது
தானுட லுட்பட்டிடுமியி ரிறறங் குதல்போல்வோம்
வானவா சுற்றிக கோலுமி னெனறான மன்றிடி.

இ - ள் நமக்கு ஞானம திகழவு இடம் - நமக்கு ஞானமே
விளக்கம் பொருநதிய இடமாம், - சித்துநமமில் பிறிவு இன்று
ஒன்று ஆனது - அந்தஞானம் நமமினின்று நீக்கமின்றி
(நம்மோடு) ஒன்றாயுள்ளது - சதது அமர் ஞாலத்து அக
லாது - அது உண்மையாக (இங்கே) பொருநதிய பூமியினி
றும் பிரியாது [பூமிக்கு இருதயஸ்தானமாயிருக்கும் என்ற
படி] - தான் உடலுட்பட்டிடும உயிரில் தங்குதல் போல்
வோம் - (இப்பூமியிலே தங்கியு ஞானத்திலே நாம் தங்குதல்)
சரீரத்தினுள்ளே தங்கிய ஆனமாவிலே நாம் தங்குதலையொப்
பேம்; - (ஆதலினால்) - வானவர் - தேவர்களே, - சுற்றிக்கோ
லுமின் என்றான் மன்று ஆடி - (இந்தத்தலத்தை) வளைத்து (ஒரு

சபை) நிருமியுநீகள் என்று திருவாயமலர்ந்தருளிஞர் சபை யிலே நிருத்தஞ்செய்வாராகிய சிவபெருமான். எ - று. (சஉ)

தொனமையஞானமபெற்றதுசுறமும்பொருளாயவான முனமலா தூவித தொழநட ராசன முதுநூலிற சினமய மாமன் றிரணமய மொன்றுண் டதுசேரப் பொனமய மாமும் புவியினாகாணும்பொழுதென்றான்.

இ - ள். பொனமைய ஞானம் பெற்று - பழமையாகிய ஞானமயமாயுள்ள தலத்தை அறியப் பெற்று—அது சுற்றும் பொருள் ஆயவான்—அந்ததலத்தை வளைத்துச் சபைசெய்தற் றூரிய திரவியம் இது என்று அறியும்பொருட்டு—முன மலா தூவித தொழ-சநிதியிலே பூக்களைத் தூவித் (தேவாகள்)வண் டது,—தடராசன் - நிருத்தராசரானவா—முது நூலில சின மயம் ஆம் மன்று இரணமயம் ஒன்று உண்டு - பழைய வேதா கமநூல்களிலே ஞானமயமாகிய சபைக்கு இரணமயகோச மென்று ஒருபெயருண்டு,—அது புவியினா காணும் பொழுது சேரப் பொன்மயம் ஆகும் என்றான் - அது பூவுலகத்தா காணும்பொழுது முழுமையும் பொனமயமாகும் என்று திரு வாயமலர்ந்தருளிஞர் எ - று. (சஉ)

எனறநு ஞஞ்சீரருடலைமேல்கொண்டமையோர்பொன கெனறழ றங்கித் தேசுட னோடிச் செல்வறறு நின்றது கொண்டங் கருளபடி மாவா நிகழ்வித்தார் மனறகு மெனறங் கத்படி மாவா மலிவித்தாரா.

இ : ள். என்று அருளும் சீர் அருள் - என்று (தங்களுக்கு) அருளிச்செய்த நனமையாகிய திருவருளை—இதமையோர் தலை மேல் கொண்டு - தேவர்கள் சிரமேற்கொண்டு,—அழல சென்று தங்கித் தேசுடன் ஹிச் செலவு அற்று நின்றது

பொன் கொண்டு - அக்கினியைப் போய்ப் பொருநதிக் (கள
கூநீ கஜி) ஒளியுடனே (கூடி) யோடி ஓட்டற்று நின்றதாகிய
பொன்னைக்கொண்டு—அவகு அருள படி - அவகே (சிவபி
ரான) அருளிச்செய்த பிரகாரம்—மாவா நிகழ்வித்தார் - மகா
சபையாக விளங்கச் செய்வார்களாகி,—மன தகும் என்று -
‘இது எம்பெருமானுக்குத் தரும் எனது—அது படிமாவா
அங்கு மலிவித்தார்-அந்தஞானசபை ஒப்பாக’ அவவீடத்திலே
(ஒருகணகசபையை) நிரூபித்தார்கள். ஏ - று.

பிரதிமா என்னும் வடமொழி படிமா என்றாயிற்று (ச௩)

பொன்னச லஞ்சோ பொருளளமுயத்குமபுற்போன்மு
பன்னரு ஞேயப் பரபத் ஞானந தருபானமைச [ற
வினனிலை மன்றந தேவர்கள் செய்புந திருமன்றந
தனனையு மன்றே செயுதது ஞானந தானாக

இ - ன். பொன் அசலம் சோ பெருநா (போல) - பொன்
மலையானது தன்னை அண்டநத பொருளைப் பொன்மயமாகி
ஹபோலயும்,—அளம் உய்க்கும் புற போல உப்பளமா
னது தன்னிடத்தே இடப்பட்ட புலலை உப்பாகுகிற
போலயும்,—முன் பன் அரு ஞேயப் பரபத் ஞானம் தரு
பான்மைச சிதநிலை மன்றம் - முன்னே சொல்லுதற்கரிய
ஞேயமாசிய சிவதாசுக்கு மேலாகிய இடமாயுள்ள ஞான
த்தை விளக்கும் பத்திபிபுடைய நிலைபெற்ற சிறச்சையா
னது—தேவர்கள் செய்யும் திரு மன்றத்தனனையும் - தேவ
ர்கள் செய்த அழகிய கணகசபையையும்—அன்றே ஞானந
தான் ஆகச் செய்தது - அப்பொழுதே ஞானசபையாகப்
பண்ணிற்று. ௪ - று. (சச)

அன்றுதொட்டிங்கித தேவர்க ளுஞ்சி ரரவோனா
துன்றுபு லிக்கான முனிமுத லாகுந் தாயோருரு

சென்றுவுண்ங்கித் திசைதொறும் வாழ்த திருவாளன்
மன்றின் டந்தந தென்றும் கிழநதான் மாதோம

இ - ள் அன்று தொடங்கி - அந்நாட்டொடங்கி, - தேவ
களும் - (பிரமா விட்டுணு முதலிய) தேவர்களும் - சீர அர
வோனும் - புகழையுடைய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும் - துன்று
புலிககால் முனி முதல ஆகும் தூயோரும் - பொருந்திய
வியாக்கிரபுரதமகாமுனிவா முதலாகிய முனிவர்களும் -
சென்று வலங்கித் திசை தொறும் வாழ - போய நமஸ்கரித்
துத் திகளுகடோறும் வாழும்படி, - திருவாளன் மாதோம
மன்றில் என்றும் துடம் தந்தது மகிழநதான் - அருட்செலவத்
தையுடைய சிவபெருமான் சிவகாமியம்மையாரோடுங் கன
கசபையிலே ஏககாலமுந் திருநிருத்தத்தைத் தரிசிப்பித்து
மகிழ்ந்தருளினா ள - று (சுரு)

கரவி னிருத்தம் புரியுவி ருத்தங் கழிகானின்
மிருகம் னைத்தும் பறவைகண் முறறு மிருநாதப
பரிபுர சத்தம் பருகிம தித்தம் பிகைபாத
மருவி நிரக்கம் பெருகி யிரக்க மலிவுற்ற

இ - ள். கரவு இல் நிருத்தம் புரிய - மறைப்பிலலாத திருநி
ருத்தஞ் செய்தருள, - விருத்தம் கழி கானின் மிருகம் அனை
த்தும் - (ஒன்றோடொன்றுள்ள) மாறுபாடு நீங்கிய காட்டிலு
ள்ள மிருகங்கள் யாவையும் - பறவைகள் முற்றும் - பக்கிகள்
யாவையும் - மிரு நாதப். பரிபுர சத்தம் பருகி - மிக்க பரநாத
சொரூபமாகிய திருச்சிவம்போசையைக் கேட்டு, - மதித்து -
களிப்புறறு, - அம்பினை பாதம் மருவி - சிவகாமியம்மையாரு
ருடைய திருவடியை அடைநது, - நிரக்கம் பெருகி - சுட்ட
றிவு நீங்கி, - இரக்கம் மலிவுற்ற சேவகாருணனிய மிருத்தன.
சி - று. நிரக்கம் சுட்டறிவின்மை. (சுசு)

அரவர சனசொற் றகவர முன்பெற நன்னாகத்
கூவில்ட ணங்கட் புனனமிக் நுநதக கரநாலு
திரிநய னம்பொற் சுரிகைபி ரம்பொப் பருசெமநம
மருவிய நநதித தலைவனை வநதித தெதிரின்றா.

இ - ள். அரவு அசன சொல தக வரம் முன் பெற்றனன்
ஆக - நாகராசாவாகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவர் (தமது) வீண
ணப்பததககேறப் வரததை முன்னே பெற்றவதாக, - கரவு
இல கணம் - (அது கண்ட) பொய்மையிலாத கரநாதா
கள், - கட்டினல மிக நுந்த - கண்ணீர் மிகச் செரிய, - கர
நாலும் - நான்கு திருக்காங்குளையும் - திரிநயனம் - மூன்று
திருக்கண்களையும் - பொற சுரிகை பிரம்பு - அழகிய உடை
வாளையும் பிரம்பையும் - ஒப்படு செமமை மருவிய - ஒப்பில
லாத சாளுபயிததையும் பொருநதிய - நநதித தலைவனை வந்
தித்து எதிரி நின்றா - திருநநதிதேவரை நமஸ்கரித்தது எதிரே
நின்றார்கள். எ - று. (சஎ)

பன்னுகணத்தோர் தலைவன் வருததம் பாராதே
நின்னில யதநிந நிலைதக நாளு நிலலென்றும் [தோ
கென்னை யுரைக்கோ மிதுபிணி கைக்கு மெனிலெயத்
தனனை நருக்கிச் சூறுகொள வானுந தருமென்றா.

இ - ள். பன்னு கணத்தோர் - சொல்லப்பட்ட கணநாதர்
கள், - தலைவன் வருததம் பாராதே, - சிவபெருமானுடைய
திருமேனி வருத்தத்தை நோக்காது - நின் நிலயுதது இந்நிலை
தக நாளும் கிஷ்ஷுன்றாகு - உமமுடைய திருநிருத்தத்திலே
இந்தப்புயங்குலை பொந்நத எககாலமும் நின்றறளும் என்று
வேணுகக்கொண்ட பதஞ்சலிமகாமுனிவருக்கு - எனனை
உரைக்கோம் - யாது சொல்வோம்! - இது பிணி கைக்கும்

எனில் - (வைத்தியன்) இம்முருந்து பிணியைப் போகும்
என்றால்—எயத்தோர தனை நருக்கிச் சீர்து கொள்வானும்
தகும் என்றா - (பிணியால்) வருகிறோர் அம்முருதை
(வேரோடுபடுகி) நருக்கிச் சாறுகொள்ளுதல்போலும்
(இவ்வு அவா செயத காரியம்) என்றாகு. ஏ - று (சுஅ)

தாணுவை முன்னாச சாருநா கண்ணிற நகநட்டம்
பேணுவ நாகப் பெருகு வரம்பெற நனரெனரு
லானையெ ன்மன ருரறி வாரநா மினியனபிற
காணுநா காணுங் காலம் வருததல் கட்டுனென்று

இ - ள். (அது கேட்ட திருந்திதேவா)—தாணுவை - சிவ
பெருமானை—முன்னாச சாருநா கண்ணில தக - சநிதியிலே
போருந்துகு சருவானமாககளுடைய கண்ணுக்கும் புலப்படு
மபடி—நட்டம் பேணுவது ஆகப் பெருகு வரம்பெற்றனா
என்றால் - அனரததாண்டவஞ் செயதருளும்பொருட்பெ
பிதஞ்சலிமுகாமுனிவா மிகக் வரம் பெற்றாரெனரால்—ஆணை
என் ஆம் என்று ஆர் அறிவார் - (சிவபெருமானுடைய)
ஆளுளை எப்படியாகும் என்று யாவா அறியவல்லவா—நாம
இனி அன்பிற காணுநா காணும் காலம் வருததல் கடன்
என்று - நாம இனி அன்பினோடு தரிசிப்பவர்களுக்கும் தரிசி
கருங்காலங்களை வருததல் கடனும் என்று நினைந்து. ஏ - று.

அங்கக முற்றநு தங்கிளா காவ லயற்காவ
லெங்கனு மொய்க்கும் பாரிட முமபரி டைக்காவல
பொங்குசி னததின் கூளிகள காணிபு நதர்வ
றங்குவி ருக்கந தம்மினெ ருக்கந் தகுவிதது

இ - ள். அங்கு அகம் முற்றந் தம் கிளர் காவல் - அங்கே
சீபைமுமுகம் தங்களுடைய விளங்கிய காவலராகவும்,—அயற

காவல் எங்கனும் மொய்க்கும் பாரிடம்-அப்பர் ஸ்ரீராகாரத்து
ககாவல் எவவிடத்து நெருங்கிய பூதங்களுடைய கவலாக
வும்,—உம்பர் இடைக காவல் பொங்கு சினத திணைகளிகள
காளி - (அதற்கு) அப்பாறப்பட்ட நெப்பிராகாரம் இரண்டின,
காவல்களும் மிகக் கோபத்தையுடைய வலிய டேய்களுங்கா
ளிகளுமாகிய இவற்றினுடைய காவல்களாகவும்,—புறக்கா
வல தங்கு வருக்கம் - புறக்காவல பொருந்திய வாககத்தாரா
கிய வைரவாதிகளுடைய கவலாகவும்,—தமமினீ நெருக்கம்
தருவிதது - தங்கள தங்களுள்ளே செறிந்த காககும்பிடி கற
பித்து எ - று.

(௫௦)

காலையு முச்சிக காலமும் வானோ ரேனோசீர
மாலையின மைக்கட் பூவையா தாமே வளாகங்குன
ஞாலந ராகுகெக காலமும் யாரு நணுகாத
வேலைக ளத்தற கிச்சையி ருப்பா மிகுவித்தார.

இ - ள். காலையும் உச்சிக்காலமும் வானோ - ஸ்ரீராத்கால
மும் ஸத்தியானமும் தேவாகடகுச சேவாகாலமாகவும்,—
சீராமலை ஏனோ - சிறப்பையுடைய சாயங்காலம் (சித்தா
கந்தருவாயகூர் எனனும்)மற்றையோகட்குச சேவாகாலமா
கவும்,—எனா கங்கு இன் மைக்கட் பூவையர் - ஸ்ரீராகினற
இராத்கிரிகாலம் இனிய மையிட்ட கண்களையுடைய டேய
வப்பெண்கட்குச சேவாகாலமாகவும்,—எக்காலமும் ஞால
நரர்க்கு - (முறையிய) எல்லாககாலமும் பூமியிலுள்ள மனி
தர்கட்குச் சேவாகாலமாகவும்,—யாரும் நணுகாத வேலைகள
அதற்கு இச்சிக இருப்பா மிகுவித்தார - ஒருவரும் போய்ச
சேவியாத நெப்பாமிராணம் சிவபெருமானுக்கு இச்சைப்படி
(திருவினையாடல செய்துக்கொண்டு)* இருக்குங் காலமாகவும்
கற்பித்தார். எ - று.

(௫௧)

நிலைப்பி தற்கிங் கிதுநிலை யென்றான மன்றேறி
யலைவந் நிறகும படியுமு வந்தா னென்றானமுற்
கலைஞறி ரைக்கும் பொருளுள வன்றோ வந்தோவித
தலைவனமு யககளு சகலம யககந தானுமால்

இ - ள் . நிலயும் இதற்கு இங்கு இது நிலை என்றான் - (சிவ
பெருமான) இந்த நிருத்தத்துக்கு இந்தச் சூழமுலைத்தான
மாகிய சிதம்பரமே தானம் என்று அருளிச்செய்தாரா, —மன்று
ஏறி அலைவு அற நற்கும படியும் உவாதான என்றால் - கனக
சபையிலே பொருந்தி (அனவரதமும்) அசைவற நிறகுமபடி
க்கும் மகிழ்ந்து உடன்பட்டருளினாரென்றால், —முற் கலைஞா
உரைக்கும் பொருள அளவு அன்றோ - முன்னே வேதாகமங்
கூடியனாநதவர்களை (பிரளய்காலங்களிலே பிருதிவிமுதல
நாதமீராகிய தத்துவங்கள் ஒங்கித் தோன்றும் எனக் கூறிய
பொருள பிரமாணமன்றோ'—அந்தோ இத்தலைவன முயக
கடி சகலமயககம் தானம் - ஐயோ இத்தலைவருடைய திருவுள
ப்பொருத்தம் யாவாக்கும் மயககமாடி எ - று (ருஉ)

பூவமா வோனும் பொருகட லோனும் புத்தேருந்
தேவர்கள் கோனூந் திருமுனி தானூந் திகழநாகர்
காவல னேயிக் கருணைந டங்காண வரவைத்தாங்க
கேவிலசெய வோமறறெனசெயவல்லோமென்றார்கள்

இ - ள் . பூ அமாவோனும்-செநதாமரைமலரின்க்கும் பிர
மதேவரும்,—பொருகடலோனும் - திரை பொருகினற திருப
பாறகடலிலே துயிலும் விட்டுணுவும்,—புத்தேருந் - தேவாக
ளும்,—தேவர்கள் கோனும் - தேவகந்திரனும்,—திருமுனி
தானும் - வியக்கிரபாதமகாமுனிவரும்,—திகழ் நாகர் காவ
லனே - விளங்குகின்ற நாகராசாவாகிய பதஞ்சலிமகாமுனி

வரே—இக் கருணை நடம காண வர வைத்தாய்க்கு - இந்தக் காருணிய நிருத்தத்தைச் (சுருவான்மாகக்ஞா) தகிசிகும் படி வைத்த உமகரு—ஏவல செயவோம் மறநு ஏன் செய வல்லோம் என்றார்கள—நாங்கள் பணிவிடைசெயவோம், இது வன்றி வேறியாது செய்ய வல்லோம் என்றார்கள் எ - று ()

இப்பரி சாமிங் கிவரொடு பூதம பேயகர்ளி முப்புரி நூலோர் பூமகள் விண்ணோ முதலாகத் தப்பரு மெலலைக் குட்சிவ லிங்கந தா' ததுத துப்புறழ் மேனிச சோதியை நாஞா தொழுநாளில்.

இ - ள் இப் பரிசு ஆஃ இங்கிவரொடு இவ்வியல்பையுடையாகளாகிய இவர்களோடும்,—பூதம பேய் காளி - பூதங்களும் பேய்களும் காளிகளும்—முப்புரிநூலோர் ' முப்புரிநூலையணிந்த மூவாயிரமுனிவர்களும்—பூமகள் - இலககுமியும்—விண்ணோ முதல ஆக - தேவர்களும் முதலாக,—தப்பு அரும் எலலைகளுள் சிவலிங்கம் த: பிதது - (முத்தி) வழுவுதலிலலாத திலையெவ்வையினுள்ளே சிவலிங்கப்பிரதிட்டை பண்ணி,— தப்பு உறழ் மேனிச சோதியை நாளும் தொழு நாளில் - பவளம்போலுந் திருமேனியையுடைய சிவபெருமானை நாடோறும் வணங்கிக்கொண்டிருக்கருநாளில் எ - று (ருச)

வீசிய கங்கைக் கிண்தையி டாவந் தரவேதித் தேசம்வி ளங்கத திசைமுகன் யாகஞ் செயதற்குப் பூசைவ பூங்கிப புவிபுழு தப்புப பூரிததுற ருசறு துங்கச சாலைக் ளினபத தமைவிதது

இ - ள். வீசிய கங்கைக் கங்கை விடா அந்தர்வேதித் தேசம் விளங்க - திரை வீசிய கங்கைக்கரையை நீங்காத அந்தர்வேதித் தேசம் விளங்க—திசைமுகன் யாகம் செயதற்கு-பிரமதேவர் யாகம் பண்ணறப்பொருட்டு—பூசைவழங்கி -

(இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களுக்கும்) பூசைபண்ணி,—புவி உழுது அப்புப் பூரித்து உற்று - பூமியை உழுது சலுகிறைய ககடடி ஒருமபட்டு,—ஆசு அறு துவகச சாலைகள் இனபத்து ஆமைவித்து—குற்றமற்ற பெரிம யாகசாலைகளை மகிழ்ச்சியோடு செயலித்தது. எ - று (௫௫)

திருமலி வித்துப் பறவைபு டித்துச் சிலகுண்டங் கருநிநி றுத்திப் பசுநிரை கட்டப் பெறுகம்பளு ச்ருநெய்கு சைப்பற சமிதைச் சருகுச சுருவந்தன. பரிதிபொ ரிபவொற குவைபழ வெறபுப் பலகொண்டு.

இ - ள் திரு மலிவித்து - இலகருமி முதலாயினோரைப் பிரதிட்டைபண்ணி,—பறவை படுத்த - பருந்துபடுத்து,—கரு திச சில குண்டம் நிறுத்தி - (வீதியை) ஆராய்ந்து (அக்கருட் னீமீது)சில குண்டங்களை(அவ்வததானங்களில)அமைத்து,— பசு நிரை கட்டப் பெறு கம்பம் - பசுநிரைகள் கட்டப்பெறு கின்ற கம்பங்களும்—சரு-சருவும்—நெய்-நெய்யும்—குசைப் புல - தருப்பைப்புலலும்—சமிதை - சமித்தம்—சருககுச சுரு வம் - சருககுச்சருவமும்—தண பரிதி - குளிராத பரிதியும்— பொற பொரிக குவை - பொலிவாகிய பொரிகுவிவலக் ளும்—பல பழ வெறபுக் கொண்டு - பல கனிமலைகளுமாகிய இவைகளைக் கொண்டு எ - று (௫௬)

சுகதைம் கிழந்தும் பரைவரவேளைவிச்செயலசெய்வோ மந்திர மோதிப் பாவக சோமா வருணுவா

முநதுமு ராரி வாதிமி ராரி வாழுவா

விந்திரன வா வா சிங்கர்ன வா வா வென்றாகள

இ - ள். சுகதை மகிழ்ந்து வேள்விச் செயல்செய்வோ மனமகிழ்ந்து யாகத்தொழிலைச் செய்வோள—உம்பரை வீர மகிழாம ஓதி - தேவர்களை வருவிகுமபொருட்டு அவ

ரவர்) மந்திரங்களைச் சொல்லி—பாவுக சோமா வருண வா -
அகிகிரியே சேமனே வருணனே வா—முந்து முகாரி வா—
முறப்பட்ட விட்டுணுவே வா—திமிராரி வா—ஆதித்தனின் வா—
மூவர் இந்திரன் வா வா—மூப்பில்லாத இருதிரனே வா வா—
சங்கரன வா வா எனறாகள் - சங்கரனே வா வா என்று
ஆவாகனமபண்ணுறாகள் என்று. (௫௭)

யாரும் ஊநதார் ரிஸ்மினி யெனனா மிதுனெனதென் .
றேருமு னனபார யாவரு மின்பா ரெ. னிரதில்சை
சேரவி ருநதார போதுமி னெனதே செனதேயு
நாரத கொண்டே மீளுக வெனறான் மறைநாவான

இ - ள யாரும் ஊநதார் இன்று - (ஆவாகனமபண்ணப
பட்ட தேவர்கள் முனிவர்கள்) யாவரும் இவகே வந்து பொரு
நகிஞாகளில்லை—இனி இது என் ஆம் என்று என்று ஒரு
முன - இனி இவவியாகம் யாதாய் முடிபுமோ என்று பல
காலும் ஆராயுமளவில்,—அனபார யாவரும் இன்பு ஆ ஒளி
தில் சேர இருநதார—(இவரு வரற்பாலாகளாகிய) அன்பை
யுடையோராகள் யாவரும் இன்பநிறைந்த விளங்குகின்ற சித்
மபரத்தில ஒருங்கே இருக்கின்றார்கள்,—நாரத செனதேயும்
போதுமின என்று கொண்டு மீளுக என்றான் மறை
நாவான் - நாரதனே நீ பேரியாயினும் வாருங்கள் என்று அவ
ர்களை அழைத்துக்கொண்டு மீளவாயாக என்றா வேதத்தைப்
பயின்ற நீர்க்கையுடைய பிரமதேவா என்று. (௫௮)

நயமுனி யுழைபாய் நடவதி பன்றா டொழுதொலசை
பயனமலி திலைத் தாபதா விண்ணோ தமைநீர்கள்
பயனமலி யாகத் தனைவரு மெய்தப பணிநீயென
றயனுரை செய்தா னென்றுரை செய்தானனைவாக்கும்.

இ - ள். நிய மூனியும் போய - நன்மையையுடைய நாரத முனிவரும் (சிதம்பரத்திலே) சென்று, —நட் அகிபன் தாள் தொழுதி - நடராச்சருடைய திருவடிகளை வணங்கி, —ஒலலை - விடைவில வந்தது, —சயம் மலி திலலைத தரபதா விண்ணோர தண் - வெற்றி மிகுந்த திலலைவாழ்ந்தனாதனைபூர தேவாகளை யுங் கண்டே, —நீங்கள் அனைவரும் பயன் மலி யாகத்தது எயந - நீங்களுெல்லீரும் பயன் மிகுந்த யாகத்ததுக்கு வரும்பொரு ட்டு—நீ, பணி எனது அயன உரை செயதான - நீ சொலவா யாக என்று பிரமதேவா சொல்லி என்னை வரவிட்டா— — என்று அனைவாக்கும் உரை செயதான - என்று அவாக்கொ லலாருக்கு சொல்லினா எ - று. (௫௯)

நாரத ஞாசொற் றேவாகள் கேளா நகைசெய்தெய
பேரவி தீயிற் றாவுக யாமே பெறுவோ மிவ
பாரினி னானும் பேரநு ளாளன பூரத்ததே
ஞாமு துண்போ மினியவி யுண்போ மனநெனரா

இ - ள். நாரதஞர் சொல தேவர்கள் கேளா நகை செய்து - நாரதமுனிவருடைய வார்த்தையைத் தேவாக்கள் கேட்கிச் சிரித்தது, —எம பேர அவி தீயில் தூவுக - உங்களுடைய பெரிய பண்பாகத்தை (எங்கள் முகமீதிய அக்கினியிலே, ஒமம் பண்ணுக, —யாமே பெறுவோம் - (அதனை) நாங்களே பெறு க்கொள்வோம், —இப்பாரினில் நானும் போ அருளாளன பரத்த தேன் ஆர் அமுதி உண்போம் - நாங்கள் இப்பூமியிலே நாடோறும் பெரிய திருவருளை அடைய சிவனே நாமானது நிக்ர ததானந்தமாகிய தேனிறைந்த அமிர்தத்தை உண்போம், — இனி அவி உண்ணேம் அன்று என்றார் - இனி உங்களவியை உண்போமல்லெம் என்றார்கள். எ - று. (௬௦)

மறறவா தஞ்சொற் பெற்றவனுமபோய்மலரோன்முன்,
சொற்றன னநதக கொற்றவன யாமுஞ் சொன்னால்வந
திறைம கங்கைப பறறுவ ரெனறே யிறைவரீழும்
பொற்றிகழ்தொலலைததிலையினெலலைபுகுநதுற்றான்

இ - ள மற்றவர்தம சொல பேற்றவனும் போய் மலரோன்
முன் சொற்றனவு - அவாகளுடைய வார்த்தையைக் கேட்ட
நாரதமுனிவரும் (மீண்டு) சென்று பிரமதேவாழ்வானே
சொல்லினா, - அநதக கொற்றவன - அந்தப்பிரமதேவா -
யாமும் சொன்னால் வநது இறறை மகம் கைப் பறறுவா
எனறே-நாமும் (போய்ச்) சொன்னால் (இரங்கி) வநது இன்று
(இங்கே) நடக்கின்ற யாகத்தைக் கைக்கொண்டு முடிப்பார்கள
என்று நினைநது, - இறை வரீழும் பொன் திகழ் தொல்லைத்
திலையின் எலலை புகுநது உறறான - சிவபெருமான் வாழும்
பொல்லிவு விளங்குகின்ற பழமையாகிய திலையினது திருவெ
லையைச் சென்று அண்டநதா எ - று. (கூக)

மலரவுநுநதா பதரெதி கொண்டா ரெனவாழவுற
றலைபுனல செனறா டியபி னெழுநதா ரழலாமி
நிலைபமவ ணங்கா நிகழ்சிவ கங்கா தரநீறா
தலைவபு யங்கா பரணவி ரங்காய தகவெனறான்.

இ - ள மலரவனும் தாப்தர் எதி கொண்டா எனவாழ்வு
உற்று - பிரமதேவரும் (தமமைத) திலைவாழ்நதணர்கள் எதி
ர்கொண்டார்கள் என்று மகிழ்ச்சிக்கொண்டு, - அலை புனல
சென்று ஆடிய பின் எழுந்து - அலைகின்ற நீர்வயுடைய சிவ
கங்கையிலேநீ போய் ஸ்நானஞ்செய்தபின் எழுந்தது, - ஆர்
ஆழல் ஆறும் சிவயமவணங்கா - நிறைந்த அக்கினியோடும
நடிகருந் திருநிருத்தத்தை நிகர்கரித்து, - நிகழ்சிவ - விளங்
குகின்ற சிவபெருமானே - கங்காதர - கங்கையைத் தடுத்த

உரே—தீறு ஆர் தலைவ - விழிதி நிறைந்த திருமேனியையு
டைய தாயகரே—புயங்காபரண-சருப்பாபரணரே—தக இர
நகாய என்றான - (தமியேனும் உமமுடைய அடியாக
னோடு) கடும்பொருட்டு இரங்கியருளும் என்று விண்ணப்ப
ஞ்செய்தார். எ - று (சுஉ)

வேதனும் வேள்விக கேதிகழ் வாறாய விடைகொண்டே
தீதம் மூலத் தானமி றைஞ்சிக் சிவலிங்கச
சோதியை மேவச் செய்யிட மெனருத் தொழுதன்பிற
போதுக் வேன்றப் புலிமுனி சாலைக குளபுககான

இ - ள். வேதனும் வேள்விககே திகழ்வான் ஆய் விடை
கொண்டு - பிரமதேவரும் யாகததினபொருட்டே விளங்குவா
ராகி விடை பெற்றுக்கொண்டு,—தீது அற மூலத்தானம்
இறைஞ்சி - விககினம் வூராவண்ணம் திருமூலட்டானேசு
ரரை நமஸ்கரித்து,—சிவலிங்கச சோதியை மேவச் செய்
இடம் என்கும் தொழுது-சிவலிங்கப்பெருமானைப் பிரகிட்டுடை
செய்த தலங்களுக்கும் வணங்கி,—அன்பிறபோதுக என்று
அப்புலிமுனி சாலைக்குள புககான-அன்பினாலே வாரும் என
று அழைத்து அவ்வியாககிரபாதமகாமுனிவருடைய பர்ணசா
லையினுள்ளே (அவங்கைப்பற்றிக்கொண்டு) போயினான். எ-று.

இந்திரன் விண்ணோர்புலிமுனிநாகர்க்கிறையோனமைய
சினதைய ரேனோ சூழ்வி ருப்பத திகழ்போதி [ச
னநதமி லாதீர் மகமூபல வேனயா னனைவீரும்
வந்தணை வானீர் தந்திடு வீனோ வரமென்றான்.

இ - ள். இந்திரன் - இந்திரனும்—விண்ணோ - தேவர்க்
ளும்—புலிமுனி - வியாககிரபாதமகாமுனிவரும்—நாகர்க்கு
இறையேன்-பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—மெய்ச் சினதையா -

மெய்மையாகிய சித்தத்தையுடைய மூலாய்ரஹணவாகனம்—
 ஏனோ—பிறரும்—குழ இருப்ப - (தம்மைச) குழவியுடைய,—
 திகழ, போதன் - (நடுவே) விளங்கிய பிரமதேவர்—அநதம்
 இலாதா - (சிவபத்தியிலே) முடிவிலலாதவாகளே—யான
 மகம் முயல்வேன— நான் ஒரு யாகஞ்செய்கின்றேன்,—அனை
 வரும் வந்து அனைவான் நீர் வீரம் தந்திரிவீரோ என்றான் -
 (அதற்கு) எல்லாருள் வந்து செருமபடி நீங்கள் வரநதருவீர்
 களோ என்று கேட்டார். (௩ - ௫) (௬௪)

பூமக னெண்ணம் புகறரு போதுட் பொருளுன்னி
 யோமென வோதா தவன்த ராண ரயனுமபா
 கோமக வியுட கொண்டதெ னெனனக குளிராகஞ்சத்
 தேமலி தாரோய செப்பிய தன்றோ செயலென்றான்.

இ - ள். பூமக னெண்ணம் புகறரு போது - பிரமதேவர்
 (தமது) கருத்தைச் சொல்லியபொழுது,—உட்பொருள்
 உணர்யாகம் புத்திககனறி முததிககேதுவாகாது என்னும்)
 உட்பொருளை நினைந்து,—ஓம் என ஒதாது அவனதர் ஆனா-
 ஆம் என்று சொல்லாது தலைகவிழ்ந்திருந்தார்கள்,—அயன் -
 (அப்பொழுது) பிரமதேவர் (இந்திரனை நோக்கி)—உம்பர்
 கோமகன் நீ உட்கொண்டது என் என்ன - தேயராசனே
 நீ எண்ணியது யாது என்று வினாவ,—குளிர் தே மலிக்ஞ்சத்
 தாரோய் குளிரகிணற மணமிருந்த தாமரைப்பூமாலையையு
 டையவரே—செப்பியது அன்றோ செயல் என்றான் - நீர்சொ
 ல்லியதன்றோ (எனக்குப் பொருந்திய) செய்கை என்றான்
 இந்திரன், எ ழு. அவனதர் தலையிறக்கமுடையவீர். (௬௫)

அங்கவ னின்சொற் கொண்டு துவண்டிளையன்வேர்வி
 கெங்கணு யின்பத் தாபத ருணடா யினுழைந்ததக் [க்

குங்குட மணிபுத கொப்பவ நினறென றன்றோயா
னிவருவ ருந்திற நினறென நின்றவ கிர்வுறறு.

இ - ள். அவரு அயன் அவன் இனசொற கொண்டு-அங்கே
பிரமதேவா அவலநதிரனுடைய இனிய வாதையை உட்
கொண்டு, —உள துவண்டு - (திலைவாழ்ந்தணர் ஒன்றுஞ்
சொல்லாமைக்கு) மனங்கலங்கி, —வேளவிகு இன்பத தாப
த எங்கணும் உண்டு ஆயினும்-யாகத்துக்கு அகமகிழ்ச்சியையு
டைய முனிவாக்கர் எவவிடத்திலும் உண்டாயினும்—எதை
க்கு உங்கடும் அன்புக்கு ஒப்பவா இன்று என்று அன்றோ -
எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானிடத்தே உங்களுடைய அன்
புக்கு ஒப்பாகிய அன்புடையவாகள் இல்லையென்றே—
யான் இவரு இன்று வருந்திறறு என-என் இங்கே இப்பொ
ழுது வருந்தி வேண்டுககொண்டது என்று—அவரு நின்று
இரவுறறு - அங்கே பலகாலும் வேண்டுககொண்டு எ - று ()
பூவமா வோனமபுலிமுனி கைப்பொன முகிழ்பறறி
யர்வதெ னுனே தூதனு மாளு லமாதிலலைத.
தாவத ரானா யாரைபு மாவாழ த்ருமவேளவிக்
கேவுத னீயே மேவுத லன்றோ வியலபென்றான

இ - ள். பூ அமாவோன அப்புலிமுனி பொன் கை முகிழ்
பறறி - செந்தாமரைமலரில இருக்கும் பிரமதேவா அவ்வியா
க்திரபாதமகாமுனிவருடைய பொலிவாகிய கைமலரைப் பிடி
த்து, —ஆவது என்- (இனி) ஆவதெனின! —நானே தூதனும்
ஆனால் - நானே தூதனுமாய வந்து என் காரியத்தைச் சொல்
லிககொண்டால், —நா வாழ தரும் வேள்விகு - பெருமை
தங்கிய பூகத்தககு—அமர் திலைத் தாவதர் ஆனார் யாரை
யும் எவுதல-பொருந்திய திலைவாழ்ந்தணர்களுள்ளாரையும்
விதித்தல—கீழிய கேவுதல் அன்றோ இயல்பு என்றான் - (அவ
லது) கீரே வருதலன்றோ முறைமை என்றார். எ - று. (௬௭)

கோகன தன்சொற கொண்டுபு லீககாலி முனிடுகாப
மோகமி லினபத தாபதா மூவா யிரவோரு
மாக்ரு மனறத தேகனை யுர்மிங் கினிநுங்கட்
காகவ ணங்கப போய்வரு வீரென றறிவித்து

இ - ள் புலிககால முனி கோகனதன் சொற் கொண்டு -
வியாககிரபாதமகா முனிவா பிரமதேவருடைய ஞானததையை
உட்கொண்டு, — கோபீம் மோகம இவ இனத தாபதா மூவா
யிரவோரும - கோபுமம மோகமுமிலலாத ஆனந்தததையு
டைய மூவாயிரமுனிவாகளும் — மாக்ருத் - தேவாக்களும் கேட்
பாகளாக — இனி இவரு நுங்கட்கு ஆக மனறதது ஏகனை
பாம் வணங்க - இனி இவதே உங்களுக்காக கனகசபை
யினகனுள்ள சிவபெருமானை நாம் நமஸ்கரிகக — போய் வீரு
வீர வன்று அறிவித்து - (கீதகன) போய வாருங்கள் என்று
அறிவித்து. ஏ - று. (சுஅ)

போதுத வெனறப புலிமுனி போதன் பெர்துமேவுரு
சோதியைவந்தித்தருள விரவெயததொழுநொல்லோ
நாதனொ டனபுற நகலநி னைப்போர் நமனொடு [ர
மேதரு மெய்யுமபோமினியெனறேவிடைகொண்டா.

இ - ள். போதுக என்று அப்புலிமுனி போதன் வந்து
என்ற அவ்வியாககிரபாதமகாமுனிவரும் பிரமதேவரும் —
பொது மேவும் சோதியை வந்தித்து - கனகசபையிலே பொரு
ந்திய சிவபெருமானை வணங்கி — அருள் விரவு எய்த - (அவரு
டைய) திருவருளைப் பொருந்ததலுற, — நாதனொடு அன்பு
உற்ற அகல் னைப்போர் - சிவபெருமானுடனே அன்பினாலே
கலந்திருந்து பிரிய நினைப்பவர்களாய் — மீதாழ்ந்தொல்லேநர் -
(விடைகொள்ளற்பொருட்டு அவரை) வணங்கும் பழையோர்

களாகிய முனிவர்களும் தேவர்களும்—நமனோடு மே தகு
மெய்யும் இனிப் போம் எனறே விடை கொண்டாரா - இயம
னுடனே (எவகளுடைய)மேனமை தக்க தூலசரீரமும் இனி
பிழைய்விடும் எனறே விடைகொண்டார்கள் - னு (சூக)

சென்றடி னந்தத திருமுனி யுஞ்சீ ராவோனும்
பினறிகழ வேணிப் பிஞ்சுகன மன்றம் பிரியாத
வொன்றிய சிந்தைத தாபதா மீளவுற் றுடனவாழவ
தெனறுகொ லோவந திடுநெறியேதோவெனநொநது.

இ - ள் சென்றபின் - (அவர்கள்)போய பின்பு,—அந்த
திருமுனியும் - அந்த வியாகிரபாதமகாமுனிவரும்—சீர அர
வோனும் - புகழையுடைய உதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—பின்
திகழ வேணிப் பிஞ்சுகன் மன்றம் பிரியாத ஒன்றிய சிந்தை
தாபதர் - பின்னே தாழ்ந்து விளங்குகின்ற சட்டையையுடைய
சிவபெருமானது கனகசபையைப் பிரியாத ஒன்றிய சிந்தை
தையுடைய திலைவாழ்ந்தணர்கள்—மீளவுற்று உடன
வாழ்வது என்று கொலோ - மீண்டு வந்து எவகளுடைய வாழ்
வது எந்நாளோ—வந்திடு நெறி ஏதோ என நொநது -
(அவர்கள்) வருதற்கு உபாயம் யாதோ என்று துக்கமு
றறு. எ. - னு. (எ0)

அந்தமி லின்பத தெந்தைப் பரான ரமாநாளிற்
சிந்தைவி ளங்கத தில்லைவி ளங்கத தேனருங்
கந்தவ லங்கிற் சந்தாசிங்கக கவுடேசன்
வந்தழை சந்தச தென்தொட யானமேல் வருவிப்பாம்.

இ - ள். அந்தம் இல் இன்புத்த எந்தை பிரானர் அமர்
நாளில் - முடிவில்லாத இன்பத்தையுடைய எமது பிதாவாகிய
வியாகிரபாதமகாமுனிவர் இருக்குநாளிலே,—சிந்தை வின,

ங்க - (ஆன்மாக்களுடைய) சித்தம் விளங்கவும், —இவ்விடம் விளங்க - சித்தம்பரம் விளங்கவும், —தேன ஆரும் கந்த அலங்கார சுந்தர சிவகக கவுடேசன் வந்தமை - தேனிறைந்த மணதையுடைய, மாலையையணிந்த அழகினையுடைய சிவகவர்க்கு ராகிய கவுடராசா லுந்தமையை—செஞ்சந்தத் தொடையால மேல வருவிப்பாம் - செவ்விய செய்யுட்டொட்டியினால் இனிச் சொலவாம். எ - னு (எக)

நடராச்சுச்சுருகக முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - உஉக

இரணியவன்முச்சுருக்கும்.

— * —

முற்காலத் திமையவர்கண்முன்பணிந்துதொழமுதல்வ னறகாலத் துடனவிலவா னுலவகைமா பையுநடத்திச் சொற்குந்மபொருளெவையுநதொல லுழியுற்தொகு வறகால நிலைவிடிவ தாமளவா மமையதது. * [தத

இ - ன். முற்காலத்து இமையவர்கள் முன் பணிந்து தொழ- ஆதிகாலத்திலே தேவர்கள் சிவபெருமான், சந்நிதியில் வணங்கிக ழும்பிட்டுச் (சிருட்டித்தொடக்கத்தை அருளிச்செய்து வேண்டும் என்று) விண்ணப்பஞ்செய்ய, —முதலவன் நற் காலத்துடன் நல்லவான் - அச்சிவபெருமான் (தமக்குத் துணைக காரணமாகிய) நல்ல காலத்தவததோடு கூடி 'அருளிச்செய்வார்:—நால்வகை' மாயையுமுநடத்தி —(தனு காரண, புவன போகமென்னுந்) நால்வகையாகாரியங்களை யுஞ் சேட்டிப்பித்து, —சொற்கு ஆரும் பொருள் எவையும் உறத்தொகுத்தா சொல்லுக்குப் பொருந்திய அக்காரியங்களெல்லாவற்றையும்

(மாபையிலே) பொருத்தம்படி ஒடுக்கிய—தொல் ணுழி அற
கால நிலை விடிவது ஆம் அளவு ஆம்-அமையதது பழைய சங்
காரகாலமாகிய இராககாலநிலை விடியமவசரமாகிய காலத
தில. எ - று (க)

சததிகளில் கருத்திருத்தி தாவிலரு மாமாயை
புயத்ததனி னாதாதி யைவகையு முதிபிடுது
வைத்தெழுத்து மொழிமறைநூன் மந்திரமே முதலாய
சுததவழி விரித்தசுதத தத்துவங்க டொருமுதலில்.

இ - ள். சததிகளில் கருத்து இருத்தி - (செருட்டியிலே இச
சைகொண்டு) ஞானககிரியாசததிகளிலே கருத்து வைத்து, -
தாவிலரு அரு மாமாயை உய்த்தது - அழிவிலலாத அருவமா
கிய சுததமாயையைச் செலுத்தி, - அதனின் ஞாதாதி ஐவ
கையும் உதிப்பித்து - அதனினினறும் நாதம் விரது ஞாதாக
கியமாசுவரம் சுததவித்தை என்னும் ஐந்து தத்துவங்களை
யுந், தோற்றுவித்தது, - எவத்த எழுத்தது மொழி மறைநூல
மந்திரமே முதலாய சுததவழி விரித்தது - (முன்) ஒடுக்கிய
வாணம் பதம் வேதமுதவிய நூலகள் மந்திரம் முதலாகிய சுத
தாத்துவாககளை உதிப்பித்து, - அசுத்த தத்துவங்கள் தொரு
முதலில் - அசுத்தத்தத்துவங்கள் ஒடுங்கிய முதற்காரணமாகிய
அசுத்தமாயையினின்றும் எ - று

வைத்த என்பதன்றற்கரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (உ)

கலைமுதலா நிலன்முடிவாக் கணுமுண்டாகத்திறகருதிப
பலவுயிராக ளிருவீனையாற பயனுலகம் பெறப்பயிற்றி
முலரயன்மால் வரநலகி மற்றிவைகீர் பற்றிவிரிக
தலைகடலும் வடவரைபு மாளவீரென நளித்தருளி.

இ - ள். கலை முதலா நிலன் முடிவாக் கண்டு-கலை முதலாகப் பிருதிவியீராகப் படைத்தது,—உணாவு அங்கதிலிருதி - நமது சததியை அவைகளிலே நின்று பிரேரிககும்படி கற்பித்தது,—பல உயிராக இருவினையால பயன் உலகம் பெறப் பயிற்றி - பலவாண்டாகக்கரும இருவினையினாலே பெறப்படும் பயனாகிய போகங்களை அவைப்புவனங்களில் அதுபவிக்கும்படி செய்தது,—உலராயன மால வர நல்கி - (பிரமாண்ட சிருட்டி திதிகட்கு அதிகாரிகளாகிய) பிரமவிட்டுணுக்களை உதிககச்செய்தது,—முற்றிவை நீர் பற்றி விரித்து அலை கடலும் வடவரையும் ஆளவீர் என்று அளித்தருளி - இப்பிரமாண்ட சிருட்டிதிதிகளை நீங்கள் பொருந்திச் செய்துகொண்டு அலையாநின்ற திருப்பாற்கடலையும் மகாமேருமலையையும் ஆளக்கவீடகள் என்று கொடுத்தருளி எ - று. (ங்)

அத்தணாக ஞ்ளரான ராகுதிக்காமாதாக்க டநதனமந திரமுன்னே சாற்றினமித தனமையினான். முநதுமநி பெறத்திங்கண மும்மாரி யிமையவாகள் சிந்துமுண வுளவாகி யகிலமெலாந துயாதீர.

இ - ள். அத்தணர்கள் உளர் ஆனார் - பிராமணர்கள் படைக்கப்பட்டவர்கள்,—ஆதிதிகட்கு ஆ மாதாக்கள் தந்தனம் - ஓமத்தினபொருட்டு ஐந்துகோமாதாக்களையும் படைத்தோம்; மந்திரம் முன்னே சாற்றினம் - மந்திரங்களை முன்னே (சுத்தமாயாசிருட்டியிலே) படைத்தோம்;—இத்தன்மையினான் - (மந்திரமும் பிராமணவருணமும் பசுவும் விருத்தியாகின்ற) இத்தன்மையினாலே--முந்தம்' அவ் இமையவர்கள் பெற்ற - (யாகத்திலே)முற்பட்ட அவிப்பாகத்தைத் தேவர்கள் பெற,—கிங்கள் மும்மாரி சிந்தம் - மாசந்தோறுநி முயிமழைபெய்யும்,—உணவு உள ஆகி - (அதனால் அன்னமுதலியு) உணவு

கள் உண்டாகி—அகிலம் எலாம் துயர் தீர - சருவான்மாகக
ருக்கும் துன்பநீங்க. ஏ - று.

பஞ்சகோமாதாககளாவன நந்தை, பத்திரை, சுரபி, சசிலை,
மனை என்பனவாம் (ச)

சுருதிவழி யொழுகினர்களு சுவாககத்தார் ஆகமநூற
சரியைகிரி யாயோகா சாலோக சாமீபு

புருஷ்வமை யினராக வுதவுதுமெம் முடனாகும்

பெருகியனா னிகனெமைப பெற்றார்போக கற்றாரே

இ - ள் சுருதி வழி ஒழுகினர்துள் சுவாககத்தார் - வேத
மாககத்தில் ஒழுகினவாகள சுவாககத்தையடைவர்கள்,—
ஆகமநூற சரியை கிரியா யோகா - சைவாகமநூலிலே விதிந
கம்பட்ட சரியை கிரியை யோகங்களை அதுட்டித்தவாகள—
சாலோக சாமீப உரு உவமையினா ஆக உதவுதுமீ-(முஷ்யே)
சாலோககிய சாமீபிய சாரூப்பிய பதங்களை உடையவாக
ளாகும்படி அருளிச்செயலோம்,—எம்முடன் ஆகும் பெரு
கிய ஞானிகள் - நமமுடனே ஒருமைப்பட்ட பூரணானத
தையுடையவர்கள்—எமமைப பெற்றார்போகரு அற்றார -
நம்மைப் பெற்றவாகளும் (நமமுடனே) நீக்கமற்றவாகளு
மாவார்கள். ஏ - று. (ரு)

மண்ணுலகின் முறைபுரியாமடவரைநாலவகைத்தண்ட
பண்ணிநெறி நடத்திடவும பலரறியா வகைபுரிந்த [ம
வெண்ணில்வினை விதிவழியே நுகாவிக்கு மியலபிறகுந
திண்ணியரா மிருதரும ஞானாகசு செயதுமென.

இ - ள் மண்ணுலகின் முறை புரியாமடவரை - பூலோக
த்திலே வேதாக்கமனர்க்கததில் நடவாத அறிவிலிகளை—நால
வகைத் தண்டம் பண்ணி - நான்குவகைத்தண்டங்கள்செ

யது—நெறி நடத்திடவும் - அம்மார்க்கங்களிலே நடத்துதற்
பொருட்டும்,—பலர் அறியாவகை புரிந்த எண் இலவினை -
பலர் அறியாதபடி. (இரகசியமாகச்) செயத எண்ணில்லாத
தீவினைகளை,—விதி வழியே துகாவிக்கும் இயல்பிற்கும், விதி
படியே (சரக்குக்கிலே) புசிப்பித்தறபொருட்டும்,—திண்ணி
யர் ஆம் இருதருமா உளா ஆசை செய்துமென—வலியாக
ளாகிய இரணத்திருமர்கள் உள்ளவாகளாகச் செய்வோம்
என்று. ஏ - று. (சு)

வானவாகோ னுந்ததிர்வி மைந்தாகளிலொருவனுக்கு
ஞானவிழி நலகிரம் ன்றத்தியுங் கொடுத்ததகற்றி
யீனமிலா வொருவனுக்கங் கிலகுமணி முடியளித்தது
தேனகுதாரணிவித்துத்தேவாகடங்கைகொடுத்ததால்.

இ-ள். வானவர் கோன் உரைத்தது - தேவதேவராகிய சிவ
பெருமான் தேவர்களுக்கு அருளிச்செய்தது,—இரவி மைந்தா
களில் ஒருவனுக்கு ஞான விழி நலகிரம்—சூரியனுடைப புத்திரர்க
ளுள் ஒருவனுக்கு (ஆனமாகக்ள செய்யுங் கருமங்கடையும் அவ
ற்றின் பலங்களையும் அறியும்பொருட்டி) ஞானக்கண்ணைக்
கொடுத்து,—நல் நமன பதியும் கொடுத்தது அகற்றி - நல்ல
யம்பூமிமிகாரத்தைப் கொடுத்து விடுத்தது,—எனும் இலா
ஒருவனுக்கு அவரு இலகு மணி முடி அளித்தது - குறந்தியில
லாத ஒருவனுக்கு அவரு விளங்குகின்ற இரத்தினமகுடத்
தைச் சூட்டி,—தேன நகு தார் அணிவித்தது - வணிகள மகிழ்
கின்ற ஆத்திராலையை யணிவித்து,—தேவர்கள் தம் கைக்
கொடுத்தான் - தேவர்கள் லகையில் ஒப்பித்தருளினார். ஏ - று.

மற்றவருங் கொடுப்போந்து வடவரைப்பால்வருவிக்கும்
பெற்றியினு லணைநதுநாற்பெருங்கடலுட்புடும்புவிக்கு

க், கொற்றவனும் மனுநாமங்கொண்டு நெடூத்தினனடைவே
முறந்தழவருமனுகக ளொருநாலவா முடிந்ததறின

இ - ள் மற்றவரும் கொடுபோந்து வடவரைப் பால் வரு
விகும் பெற்றியினல் - அந்தத்தேவாகளுந் கொண்டுசென்று
மகாமேருழைப்பக்கத்திலுள்ள கௌடதேசத்திலே சேர்த்த
தனமையினல், - அனைந்து - (அவன் அந்தத்தேசத்தைப்)
பொருத்தி, - நாற பெருங் கடலுட்புறம் புல்குருக கொற்ற
வன் ஆய - நான்கு பெரிய கடலினுட்பட்ட பூமிக்கு இராசா
வாய், - மனுநாமம் கொண்டு நடத்தினன் - மனுவென்னும்
பெயரைக்கொண்டு அரசியற்றினான், - அடைவே - அந்தப்பி
ரகாரமே - முன திகழ வரு மனுகக ளொருநாலவா முடிந்தத
றியின் - முனனே விளங்க வருகின்ற மனுகக ளொருநாலவா (ஒரு
வாபின் ஒருவராகத் தனித்தனியே எழுபத்தெட்டு சதுரயுகம்
அரசியற்றி) முடிந்தபின்னு எ - று. (அ)

அன்னவன்கள பின்னவனு மனுவாகி யவனுக்கு
மன்னமுனை வியரிருவ ருளராகி மற்றவரின்
முன்னவனபா லுடனமடங்கன முழுநிறமாமகவுதிப்ப
பின்னவனபா லெழிலினர யிருதனயர் பிறந்தாரக ள

இ - ள். அன்னவன்கள பின்னவனும மனு ஆகி - அந்தநா
ன்குமனுககளுக்குப் பின் வந்தவனும மனு வாகி, - அவனுக்கு
மன்னும் மனைவியர் இருவர் உளா ஆகி - அவ்வந்தாமனுவ
கருக் கற்பிலே நிலைபெற்ற மனைவியாக ளிருந்ருண்டாகி, -
மற்றவரின் முன்னவன பால், அவர்களுள்ளே முததாளிட
த்து - உடல் மடங்கல முழு நிறம் ஆம் மகவு உதிப்ப - சீர
முழுதும் சிந்திநிறமுடையதாக ஒரு குமாரர் பிறக்க, - பின்
னவள் பால் எழிலினர் ஆய இரு தனயர் பிறந்தார்கள் - இளை

யாளிடத்தில் அழகினையுடையுர்களாகி இரண்டு குமாரர்கள்
பிறந்தார்கள். எ - று (க)

விரவுசிங்க வரும்ன்பின் வேதவன்மன சுமதிமென்
வருதனயா மூவாகளு மறைமுறையின் மலிசடங்கு
பெருகியபின் படைபயின்று பிறங்குமத கரிபரிதோர்
கருதியுகைத திரிமாறு மொன்றாக கற்றார்கள்.

இ - ள விரவு சிங்கவருமன பின் வேதவன்மன 'சுமதி'
என வரு தனயா மூவாகளும் - பொருந்திய சிங்கவனமா
அவன் பின் வேதவன்மா அவன்பின் சுமதிவன்மா எனவுதி
தத குமாரா மூவர்களும், - மறை முறையின் மலி சடங்கு
பெருகியபின் - வேதமாகக்கததிலே பொருந்திய சடங்குகள
முற்றியபின், - படை பயின்று - ஆயுதபரிசேஷ்செய்து, - பி
ங்கு மத கரிபரி தோர் கருதி உகைத்திடும ஆறும் - விளங்குதி
ன்ற மததையுடைய யானையையும் குதிரையையும் தேரை
யும் ஆராய்ந்து ஓட்டு முறைமையையும் - ஒன்று ஆகக் கற்ற
ார்கள் - நிறைவற முழுதுகற்றார்கள் எ - று (க0)

கற்றதற்பின் முன்னவன்மெய்ககளங்க ததாலர்சாளகை
குற்றமுள தினியுலகிற குலமைந்த ரிருவரினும் [க
பெற்றவாகள பெறுகின்றாமனுவிசைவாறயெருந்தவங்
ளுற்றோடுமிங்கு மிதுசால் வுறுதிநமக கெனவுணர்ந்து.

இ - ள. 'கற்றதற்பின் - கற்றதன்பின்பு, - முன்னவன் - மூத்
தவராகிய சிங்கவருமா - மெய்க களங்கத்தாலர் - அரசு ஆள்கை
குற்றம் உளது (நம்முடைய) சரித்திற குற்றத்தினாலே
இராசசியப்பன்னுணையிலே குற்றமுண்டு, - இனி உலகில
குலமைத்தர் இருவரினும் - இனி இப்பூமியிலே குலபுத்திர
ராகிய நம்முடைய தம்பிமாரிருவருளும் - மனு இசைவரில்

பெற்றவர்கள் பெறுகின்றா-மனுவினுடைய அதுமதியினால்
(அவருக்குப்பின் இவ்விராசியததைப்) பெற்றவர் பெறுகி
னாரா,—பெருந தவங்கள் உற்று ஒடுவருமிது - பெருமையா
யே தவங்களைப் பொருநதி மனமொடுக்கியிருந்தலே—நமக
குச்சால உறுதி என உணராதது - நமக்கு மித உறுதி பயப
பது என்று தெளிந்தது எ - று (கக)

மனுவினமூல ரடிவணங்கி மன்னவனே படிபேனற
புனிதமிகு தீர்த்தநக ளென்குள்வழி புருநதாடிப்
பனிமதிபமவளாசடையோனபதிகளுநின றிருமேனி[ன
யினிதமரும படிதொழுதிங்கெழுதவருளெனவிசைத்தா

இ - ள் மனுவின மலா அடி வணங்கி - மனுவினுடைய
செந்தாமரைமலர்போலும் பரித்ததை நமஸ்கரித்து,—மன்ன
வனே - மகாராஜாவே—அடியேன நற புனிதம் மிகு தீர்த்த
நக ளென்கு உளவும் புருநது ஆடி - அடியேன எவ்வீடநக
ளினுமுள்ள நல்ல சத்தமிருந்த தீர்த்தநக ளெல்லாவற்றினும்
போய ஸ்ரீமானஞ்செய்து—பனி மதியம் வளா சீடையோன
பதிகளும் - குளிரமையாகிய பிறை தவழ்கின்ற சட்டையு
டைய சிவபெருமானுடைய தலங்களையும்—நின் திருமேனி
இனிது அமருமபடி தொழுது - உமமுடைய திருமேனி நன
றாக இருக்கும்படி வணங்கிக்கொண்டு—இவரு எய்த அருள
னை விசைத்தான் - இவகே வரும்பொருட்டு அருளசெய்யும்
என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று. (கஉ)

மன்னவனு மிகநொந்தது மைநதாமழ விதுமுதிருநத,
வென்னுடைய தளர்விதுநீ யிசைந்ததவ் வினிபாமோ,
பொன்னணியும் பொருநகரியும் அரவிகளும் புணாதே
ருங், கொன்னவிலும் படையுநெடுங் குவல்யமுங் கைக்
கொண்டு.

இ - ள். மன்னவனும் மிக 'நொந்து - கெடரா'யும் மிகத் துக்கமுற்று, —மைந்தா மழவு இது - இளையகுமா'ர்களுடைய இளமை இது—முகிரந்த என்னுடைய தளாவு இது - வயசின்மேலிட்ட என்னுடைய தளாச்சி இது—நீ இசைந்த தவம் இனி 'ஆமோ - (ஆதலின்) நீ (செய்ய) உடனப்பட்ட தவம் இனியாடாமோ'—பொன் ஆணியும் - பொன்னுபரணங் களையும்—பொரு கரியும் - பொருகின்ற யாஜ்ஞசையும்—புர விகளும் - குதிரைகளையும்—புணா தேரும் - பொருந்திய தோ களையும்—கொன் நவிலும் பீடையும் - அச்சத்தைச் செப்கின்ற படைகளையும்—நெடுங் குவலயமும் கைக்கொண்டு - பெரிய பூமியையுங் கைக்கொண்டு. எ - று . (கங்)

திருந்தநடத திமெதுக்காண டவமென்று செப்புத லும், பரந்தபண மணிப்பரந்த பாரந்தா ரொப்பரி த்து, பெருந்தடந்தோ ளிவையினனும் பேருழி பொறு ததற்கென, னருந்தவமே தருமென்ற னரசனவ னத னுன.

இ - ள். திருந்த நடத்திமது தவம் காண என்று செப்பு தலும் - (நீதியிலே) திருத்தமுறுமபடி (இராச்சியத்த) நட ததுவ்தே தவங்காண என்று சொல்லலும்,—பரந்த பண மணிப் பார்த்தப் பாரம் - விரிந்த படங்களிலே இரத்தினங் கையுடைய ஆதிசேனது பாரமாகிய இப்பூமியை—தாா எனப்பரித்த பெருந் தடந் தோள - மாலைபோலத் தாங்கிய பெரிய விசாலமாகிய உம்முடைய புயங்கள்—இவை இன னும் போ ஊழி பொறுத்ததற்கு - (நீர் சொல்லியபிறறை) இன் னும் பெரிய கற்பாந்தமனவுந் தாங்குமபொருட்டு— என் அருந் தவமே தரும் எழுநான் என்னுடைய அருமையாகிய தவமே பண்ணும் என்று சிவகவருமாச் சொன்னார்;—அரசன் அவ னதன் ஆனன் - அது கேட்ட கெடராசன் தனக்கவழிந்திரு ந்தான். எ - று. (கசு)

வேறு.

அங்கதிசை வாகவிர வேதனிய கன்று
கவகைகடல் கூடுதுறை காதலுட னாடிச்
சிங்கவரு மாவரு டிருநதவரு மாமுற
றங்கிமிகு வங்கமுயா சாவகம டைநதான்.

• இ - ள் அங்கு அது இசைவு ஆக - அவகே அதலைகவிழ்ந
திருத்தலே உடன்பாடாகக் கொண்டு, - சிங்கவருமா - சிங்க
வருமாவானவா - இரவே தனி அகன்று - அவவிராததிரியிற்
ருளே தனியே (இரவலலை) நீங்கிப் போய், - கவகை
கடல் கூடு துறை காதலுடன் ஆடி - கங்காரதி சமுத்திரத்
ஓதப் பொருந்தித் துறையிலே அன்போடு ஸ்ரானஞ்செ
யது, - அருள திருநத வருமா முன தங்கி - (தமக்குத்) திருவ
ருள திருத்தமுறக் கிடைக்கும்படி (காசித்திருப்பதிலே)
முனப் வசித்து, - மிகு வங்கம் உயர்சாவகம அடைந்தான் -
மிகுத்த வங்கதேசத்தையும் உயர்நத சாவகதேசத்தையும்
அடைந்தான். எ - று. (கரு)

மற்றதுக டந்துவள நொட்டியவ ரைப்பிற
பெற்றமுயா பீமமிகு நாதனடி பேணி
பெற்றபுன லாபதிக ளெங்குமி றைஞ்சி
தெற்றடவி யூடுயாதெ லுங்கமத னைந்தான்.

இ - ள். மற்றது கடந்து - அந்தச்சாவகதேசத்தை நீங்கி, -
வளர் ஒட்டியவரைப்பில பெற்றம் உயர் பீமம் மிகு நாதன்
அடி பேணி - வளர்ந்த ஒட்டியதேசத்திலே இடபக்கொடியை
உயர்த்த பீமேசருடைய திருவடிகளை வழிபட்டு, - ஏற்று
புனல் ஆர்ப்பதிகள் சீங்கணம் இறைஞ்சி - (அவகே) திரையெ
றியாநின்ற தீர்த்தங்கள் நிறைந்த திருப்பதிகளெங்கும் போய்

வணங்கி —தெற்று அடவி ஊடு உயர் தெலுங்கத்து ழீணந்
தான - நெருங்கிய காடுகளினிடையே உயர்ந்த தெழுவகதே
சுததை அடைநதார. எ - று. (கக)

பருபபதமி றைஞ்சிவீழி சோதிபயில் விததுக
திருததகு நதிப்பொருவி றீர்தமவை யாடி
யருததிமிகு காட்டுனுடனததிபணி நிததன்
பொருப்புற வுடனறொழுது போதலுறு நாள்

இ - ள் பருபபதம் இறைஞ்சிச் சோதி வீழி பழிவுவிதது -
புரிசைலததை வணங்கி (அவஞ்ஞள்) சோடிலிங்கத்தைக் கண
களினாலே தரிசித்தது,—திருத் தகு நதிப் பொருவு இல தீர்த்த
மவை ஆடி - அழகு தக்க நதிகளாகிய ஒப்பில்லாத தீர்த்தவது
ள்ளே ஸநானமபணணி,—அருததி மிகு தாளனுடன அததி
பணி நிததன் பொருப்பு - (முத்தியில்) ஆசை மிகுந்த பாம
போடு யானை வணங்கிய சிவபெருமானுடைய திருக்காளத்தி
மலையை—உறவு உடன் தொழுது போதலுறும் நாள் - அன்
போடு மலசுகரித்துக்கொண்டு போகுநாளிலே எ - று. (1)

காட்டணி ஊடுசிலை யோடுதனி யோடும
வேடனை யழைத்துநிழன மேவியிரு வென்றித்
கோடும்லி கானிலுயா ஞ்ஞகுகளின வென்றிச்
சேமிள விபுப்புநனி செப்பெனவு ரைத்தான.

இ - ள் காட்டனின் ஊடு சிலையோடு தனி ஓடும வேடனை
அழைத்து - (வழியிலுள்ள) காட்டினிடையே விலலோடு
தனியே ஓடுகின்ற ஒடுவேடனைக் கண்டழைத்து—நிழல்
மேவி இரு என்று - இந்தமநிழலிலே (என்றோடு) பொரு
ந்தி இரு என்று சொல்லி,—கோடு மலி ஐக் காணில் - கொடும்
புகள மிகுந்த இக்காடுகளிலும்—உயர் ஞ்ஞகுகளின் - உயா

ந்த மீள்களிலுமுள்ள—வென்றிச சேடி உள வியப்பு நன்
செய்து என உரைத்தான் - வெற்றியையுடைய பெருமை
பொருதிய புதுமைகளை (எனக்கு) மிகச் சொலவாயாக
என்று சொல்லினார். எ - று? (கஅ)

வேடனும்வ ணங்கியடி யேன்மிருக நடுங்
காடிதுவளைந்துகரு நாய்கொடொரு காளை
யொடுமிரவுமபகலு முண்ணிலுயி ருண்ணீர்
நீந்தப முண்டமுத நீருமுள வெங்கும.

இ - ள். வேடனும் வுணங்கி - வேடனுங்கும்பிட்டு, — அடி
யேன் மிருகம் நேரம் காடி இது - அடியேன் மிருகங்களைத்
தேடுவகாடி இது, — ஒரு காளை கரு நாய் கொடி இரவும் பக
லும் வளைந்து ஶ்டம் - ஒருகாளையானவன் கறுத்த நாயைக்
கொண்டு இரவும் பகலும் (இந்தக்காட்டைச்) சூழ்ந்து ஓடித்
திரிவன் — உண்ணில உயிர் உண நீர் நீதி தடம் உண்டு - குடி
ததால் உயிரை விரங்குகின்ற சலமிருந்த குளமுண்டு, — அமுத
நீரும் என்கும் உள - (குடித்தவாகனக்கு) மரணத்தை யொழி
கருவ் குளங்களும் என்குமுண்டு. எ - று. (கக)

எண்டிசைம யங்குமொரு தாரியெழி னீழல்
விண்டகல்வி லரத்தரு மேவுமொரு தாரி
தண்டவாக ரந்துரைக றங்குமொரு தாரி
கொண்டரிழல் கண்டுவிழு கூவலொரு தாரி.

இ - ள். ஒரு தாரி எண்டிசை மயங்கும் - ஒருவழியே
போனால் எட்டுத்திக்குந்தெரியாது மயங்கும், — ஒரு தாரி
எழில் நீழல் விண்டு அகல்வு இலாத தரு மேவும் - ஒருவழியே
போனால் அழகையுடைய நீழல் (காலையும் மாலையும் தன்னை)
விட்டு (க் கீழ்க்கும் மேற்கும்) நீங்குதலுண்டாகாத மரம்பொ

ருந்தும்,—ஒரு தாரி கண்டவர் கார்து உரை கறங்கும்/— ஒரு வழியே போனால் முதறகாணப்பட்டவர் (மின்பு கண்ணப்ப டாது) மறைய அவர்வார்த்தைமாதிரிம ஒலிதருபு—ஒரு தாரி கொண்ட நிழல கண்டு விழு கூவல - ஒருவழியே போனால் (எட்டிப் பாததுத் தமது) சரீரத்திலே பொருந்திப் நிழலைக் கண்டு (நிழலோடு தரமும்) விழப்பெறுவகின்று பொருந்தும். எ - று. (௨௦)

ஒவிடலி லோசையொரு பாலெழுந திப்பான்
மாவடிவி டாதவொரு தேவருளா மாடே
கூவனமுழை யால்வழி குலாவியொரு பசுனைப்
பாவையிரு போதுமவிரி போதுபயில விக்கும்.

இ - ள். ஒவிடல் இல் ஒசை ஒரு பால் ஊழ நதிப்பால் - ஒழிவில்லாத, ஓசையையுடைய ஒருபக்கத்தில எழாநின்ற ஓராற்றங்கரையிலே—மா அடி விடாத ஒரு தேவா உளா - மாமரத்தினடியை நீங்காத ஒரு தேவா இருப்பார்,—மாடே கூவல முஸ்ஸயால் வழி குலாவி - அவருகே கிணற்றுமடி வாசி—ஒருபிலத்தினால் வழிகொண்டு வந்து—ஒரு பசுனைப் பாவை இருபோதும் விரி போது பயில்விகும் - ஒருபசுனைப் பெண இரண்டுபொழுதும் (அவர்மேலே) மலர்ந்த பூக்களைச் சொரிவார். எ - று (௨௧)

தூங்கமிசை கொண்டுவளை செண்டனொருசொண்டன்
பரதுலவும் வெள்ளமலி பன்னதிபு குந்துட்
கராதவிட முன்னரிது கானமிதன் மேன்மை
யிருநதபடி தொலலிழவை யெலலையில் வென்றான்.

இ - ள். தூங்க மிசை கொண்டுவளை செண்டன் ஒரு சொண்டன் பரந்து உலவும் - குதிரைமேலேறிக்கொண்டு

வண்ணென் னென் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு ஒருசெருக்கன்
(நித்தமும்) உலாவத்திரிவன்,—பல வெள்ளம் மலிந்த புரு
ந்து உன் கரந்த இடம் உன் அரிது - (அவன்) பலவெள்ளமி
ருந்த நதியினுள்ளே (நித்தமும்) வந்து புருந்து உள்ளே மறை
நதவிடம் இதுவென்று அறிவரிது,—கானம் இதின் மேனமை
இருந்த படி சொல்லில் அவை எல்லே இல ஏன்றான் - இக்கா
ட்டின் மெருமைகளை இருந்தபிரகாரஞ் சொல்லப்புகின்
•அனவகன்முடிவிலலாதன என்றான் எ - று. (உஉ)

மற்றவரை யெய்தவழி செய்கவென வேடன
றுறறசீர் யூடுகொடு போகியிவா சொன்ன
கொற்றவரை எனக்குமா னுங்குறுகி னுன்முற்
கற்றமறை சொற்றமறை சம்பாதிரு முனபு

இ - ள். மற்றவரை எய்த வழி செய்க என—(நீ சொல்லிய)
அமமாவடித்தேவரை (நான்) அடையும்பொருட்டு வழி காட்
வொயாக என்று சிங்கவருமாச்செல்லல,—வேடன் துற்ற சரி
ஊடு கொடு போகி - வேடனானவன் நெருங்கிய வழியினூ
டாகக் கொண்டு சென்று,—இவா சொன்ன கொற்றவர்
என - இவரே (நான்) சொன்ன தேவர் என்று காட்டி,—
குமரனும் - சிங்கவருமாவும்—முன் கற்ற மறை சொற்ற மறை
சம்பாதிருமுன்பு குறுகினான்—(தாம்) முன்னே கற்ற வேத
ங்களினுலே சொல்லப்பட்ட இரகசியப்பொருளாதிய திரு
வேகம்பர் திருமுன்னே அணுகினார். எ - று. (உஉ)

பேசரிய வன்பொடுபி ணிந்துபெரு வாழ்வுற்
றாகியுடன் முக்கணரை யுங்களுரை னுக்கண
டேசில்புகழ் கூறியிரு பேர்துமக லாமெய்ப்
பூசனைகள் செய்தருளபொ ருந்திடவி ருந்தான்.

இ - ள் பேசு அரிய அன்பொடு பணிந்து - செல்வந்தர்
 கரிய அன்பொடு நமஸ்கரித்தது,—பெருவாழ்வு உற்று பெரு
 வாழவைப் பொருநதி,—ஆசையுடன் முக்கணை அணிகலா
 எனக் கண்டு - விருப்பத்துடனே மூன்றுகணையுடைய
 சிவபெருமானை அருட்கண்ணையுடையவராகத் தரிசித்திழை
 ஏசு இல் புகழ் கூறி - குறமில்லாத அவருடைய கீர்த்தி
 யைத் துதித்தது,—இரு போதும் அகலா மெய்ப் பூசனைகள்
 செய்து-இரண்டுபொழுதினும் நீங்காத மெய்மையுடைய பூசை
 களைப் பண்ணி,—அருள் பொருந்திட இருந்தான் - அவரு
 டைய) திருவருள் (தமமிடத்தே) பொருந்தும்படி இருந்
 தார். எ - று (உச)

அண்டர்பெரு மானழகு கண்டகல்வ திநறிப்
 பிண்டிகனி தேனுணவு பெற்றவையி டுகொண்
 டிணையிறையு நாளிலொரு நாட்குடா னுணமைத
 திண்டிறலி னுனவருக வென்றுமொழி செயவூன

இ - ள் அண்டர் பெருமான் அழகு கண்டு - தேவதேவரா
 கிய திருவேகம்பநாதருடைய திருமேனியழகைக் கண்டு,—
 அகல்வது இன்றி - பிரிகலின்றி,—பிண்டிகனி தேன் உணவு
 பெற்றவையி டு - திணைமாப்புழம் தேன் முதலிய உணவுக்
 ளுள்ளோ.கிடைத்தவைகளை (வேடன்) கொண்டுவந்து தர,—
 கொண்டி உண்டு உறையும் நாளில் ஒருநாள் - (அவைகளை)
 வாங்கிப் புசித்துக்கொண்டிருக்கநாளிலே ஒருநாள்,—கும
 ரன் - சிங்கவருமாவானவர்—உண்மைத் திண்டிறலினுன்
 வருக என்று மொழி செயவாச - மெய்மையையுடைய திண்
 னிய குரனே வருவாயாக என்றழைத்துச் சொல்வாராயி
 னார். எ - று. (உரு)

தென்~~க~~டலி டைப்பொருவு~~ய~~ நேசமது லாவக
கொன~~க~~டறு டைக்குடக டறகரை~~ட~~ப்பா
னெனகடனெ னைககடறி யாவுமகல விப்பா
வினகடனெ னகசுமர னெண்ணிகழ வித்தான.

இ - ள். தென் கடலிடைப் பொருவு இல் தேசமது
உலாவி - தெற்குச்சமுதகிரத்தகரு நடுவேயுள்ள ஒப்பிலலாத
தேசங்களிலே சஞ்சரித்தது, —கொன கடறு உடைக குடகட
ற்கரை டைப்பான என கடன் - பெரிய காடுகளையுடைய
மேற்குச்சமுதகிரக்கரைவுழியாகப் பூப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தல
என்சங்கதரபம், —என்க கடறு யாவும் அகலவிப்பான் நின்
கடன் என - எனனைக காடுகளெல்லாகடப்பித்தல உன்
கடன் என்று—சுமரன் எண்ணம் நிகழவித்தான - சிங்கவரு
மாத் தம்முடைய கருததை வெளிப்படுத்தினா எ - று (உசு)

அந்தவுரை கொண்டெயின னாகிலடி யேஉ ,
நீந்தவன முங்கடறி யாவையும் நிரதே
வந்துகொடு போவனிரு மன்னவன முன்னே
வெந்திறலி னுனடிப ணிரதுவிடை கொண்டான.

இ - ள். அந்த உரை கொண்டு எயினன் - அவ்வார்த்தை
பைத கேட்டு வேடனானவன், —ஆகில - (உம்முடைய நிருவு
ள்ளம்) இதுவாயின், —அடியேன் உற்று இரத வனமும் கடறு
யாவையும் அறிந்தே - அடியேன் போய் இரதக்காடுகளையும்
சுரவழிகள் மாவற்றையும் பாததறிந்துகொண்டு—வந்து
கொடு போவன் மன்ன இரு என—மீண்டு வந்து (உமமை)
அழைத்தகொண்டு போவேன் மகாசாலே கீர், (இங்கே)
இரும் என்று சொல்லி, —முன்னே வெந்திறலினன் அடி
பணிந்து விடை கொண்டான் - முன்னே வெவ்விப வலியி

னராகிய சிங்கவருமாவுடைய பாதத்தை வணங்கி விஷ்டகொ
ணடான். எ - று. (28)

காடுமலை யுங்கடறு மாடுதடி மாடுந்
கூடுமடு மீனமென நீடுகுல வேட
னேடியல டுநதுசில நாளகனொழி வித்துத்
தேடிவழி கண்டபடி செபபவணை வுறறன்.

இ - ள நீடு குல வேடன் - பொருநதிய சாஜியால் வேட
னாயுள்ளவன்—காடும மலையும் கடறும - காடுகளிலும் மலை
களிலும் சுரவழிகளிலும்—ஆடு தட்டம் மாடும, (இருடிகள்
வேடர்கள முதலாயினோர்) ஆடுகின்ற சுணைப்பக்கங்களி
லும்—மடுக கூடும மீனம் என ஒடி அலமந்து - மடுவிலே திரி
கின்ற மீன்போல ஓடியினாதது,—சில நாள்கள் ஒழிவிதது -
சிலநாள்களைப் போகடி,—தேடி வழி கண்ட படி செப்ப
அணை வுறறன் - (தான்) தேடி வழிகண்ட தன்மையைச்
(சிங்கவருமாவுக்குச்) சொல்லுமபொருட்டு வந்து சோந்
தான். எ - று. (29)

அங்கவன ணைநதரசன் மைநதனடி பேணித்
துங்கவன மங்கணுழை தொல்சரியு மில்சோசு
சங்கவன முங்கவன் மாறருவி தணகா
னெருகணுநெ ருங்கியுள் வில்லைவழி செல்ல

இ - ள். அங்கு அவன் அணைந்து அரசன் மைந்தன் அடி
பேணி - அவதே அவவேடன் சேர்ந்து இராசகுமாரருடைய
பாதத்தை வணங்கி,—துங்க வனம் - காடோ பெருங்காடு,—
அங்கு துழைத் தொல்சரியும் இல் - அழகிய கண்கள் துழை
ய்த்தக்க பழைய வழியுமில்லை,—சேர்ச் சங்க வனமும் - சிறப்
பையுடைய சங்கமுகக்கடலும்—கவனம் மாறு ஆருவி - திரை

ப்பாய்ச்சலொழுகுத கழிமுகங்கடும்—தன் கான் எங்கனும்
நெருங்கி உள்—குளிராமையாகிய இளங்காடுகளும் எவ்விடத்
துஞ்சுநிறிந்துள்ளன,—செலல வழி இல்லை—(அப்பாலே)
போக வழியில்லை ஏ - று. (உக)

பின்னுமதன் மாடுசில நாண்டைபெருகிச்
சென்னெனியின் முன்னொநதி சேரவளர் திலலைத்
துண்டைவிட யாயது துணுகுகெனமி லீகத்தே
வென்னுள் நடுங்குமவகை யெக்குழள் வங்கண்.

இ - ள். பின்னும அதன் மாடு சிலநாள் நாட பெருகிச்
செல நெறியின்—பின்பும அந்தப்பக்கத்திலே சிலதினம்
போக்குவரவுசெய்து சென்ற வழியிலே—முன் ஓர் நதி
சேர - எதிரே ஓராறு குறுகி, —வளர் திலலைத் தன் அடவி
ஆயது - (நெருங்கி) வளர்ந்த திலலைக்காடு செறிநதிருந
தது,—என் உளம் துணுகுகென நடுங்கும் வகை அங்கண்
எங்கும் மிகைத் தேவு உள் - என் முனம் துணுகுகென நடு
ங்கும்படி. அக்காடுவரும் மிகுதியாகிய தெய்வங்களிருந்
தன. ஏ - று. (உக)

புண்டரிகம் விண்டமலர் பொன்மலிசு னைப்பா
லொண்டனியி ருந்தோபுலி யன்பெரிது றங்கக
கண்டனை மிங்கினனம டங்கினனெ மங்கான
மண்டியிது வந்தபடி யென்றுரைவ குததான்.

இ - ள். விண்ட பெரும் புண்டரிக மலர் மலி சுனைப் பால்-
மலர்ந்த பொற்றாமரைப்பூக்கள் நிறைந்த ஒருசுனைக்கருகே—
ஓர் புலியன் ஒன் தனி இருந்து பெரிது உறங்கக கண்ட
னன்—ஒருபுலியனானவன் ஒள்ளிய தனித்தவிடத்திருந்துகொ
ண்டு மிகத்தீயிலக் கண்டேன்,—நடுங்கினன் மடங்கினன் -

அப்பால் அடி (வைக்கப்) பயந்து திரும்பியோடிவந்தேன்,—
நெடும், கான் மண்டி வந்த படி இது என்று உன் வருத்
தான் - (அந்தப்பயமிருதியினாலே) நெடுங்காட்டினடக் கழித்து
விரைந்து வந்தபடி இது என்று சொன்னான். எ - று. (௩௧)

கேட்டலும் கிழந்ததுவினை யொத்தகிளா வெய்தித்
தேட்டமுறு வேட்கைமிகு சிங்கவரு மாநீ
காட்டுபுலி யன்றையென ககடிது போவான்
மீட்டுமுயர் கமபரை வணங்கிவிடை கொண்டான்

இ - ள். கேட்டலும், கிழந்து - (ஆவ்வேடன்வார்த்தை
யைக்) கேட்டலும் மனமகிழந்து,—வினை ஒத்த கிளர்வு எய்தி-
இருவினைகளும் ஒத்த விளக்கத்தைப் பொருந்தி,—தேட்டம்
உறு வேட்கை மிகு சிங்கவருமா - (ஆசாரியரைத்) தேடுதலி-
ன்கண்ணே பொருந்திய ஆசை மிகுத்த சிங்கவருமாவான
வர்—நீ புலியன்றனைக், காட்டு என - நீ அந்தப்புலியனைக்
காட்டுவாழ்க என்று சொல்லி,—கடிது போவான் - சமீபி-
யிறசெலவாராகி,—மீட்டும் உயர் கமபரை வணங்கி விடை
கொண்டான் - திரும்பியும் மேலாகிய திருவேகமபராதரை
நமஸ்கரித்து விடைகொண்டார் எ - று.

இருவினையொப்பாவது தீவினைகளையும் சுவர்க்குவின்புமு-
தலிற் காமியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேளவி முதலிய நல்
வினைகளையும் சமமாகக் கோடல். நலவினையால் வரும் இன்-
பத்தினும் தீவினையால் வருந் துன்பத்தினும் சமபுத்திபண்-
ணலே இருவினையொப்பென்பாருமுள். (௩௨)

அத்தனுட் ஞாநியாகள கூடவனை விக்குஞ்
சக்கிகள வேடனா சன்மனையனைக்கொண்

டெத்தகைய கானமு மியாறுமகல் வித்துச
சித்தமலி திலலைவன வெலலைசெறி வித்தான.

இ - ள ஆர் உயிரகள் அத்தனுடன் கூட அணைவீகரும்
சத்தி தகு வேடன் - நிறைந்த ஆனமாககளைச் சிவபெருமா
னோடு கூடுமபடி சோககுஞ்சிவசத்தியைப்பேரலும் வேடனா
னவன்—அரசின் தனயனைக் கொண்டு இராசகுமாரரை
அழைத்துக்கொண்டு,—எத தகைய கானமும் யாறும் அகல
வித்து - எந்தப்பெரிய காடுகளையும் யாறுகளையுங்கடப்பி
த்து,—சித்தம் மலி திலலைவன எலலை செறிவித்தான - (பூமி
ககு) இருதயஸதானமாய நிறைந்த திலலைவனத்தினது திரு
வெலலையை அணுகுவித்தான எ - று (௩௩)

ஆவிகண்ம லங்கபூவு மாசிலருள போல்வாழ
வாவிதம லங்கணப் பனங்கணமலி வித்துற
நேவமிகொடுஞ்சிலையன் முனசெலபொழு திறகொண்
டோவியமெ னுமபரிசி ருந்தவனை புயத்தான்.

இ - ள ஆவிகள் மலம கழுவும் ஆச இல அருள்வோல
வாழ் வாலி - ஆன்மாககளுடைய மலத்தைப் போககுகின்ற
குற்றமில்லாத அருட்சத்திபோன்றிருக்குஞ் சிவகவகையை
யும்—கடிலைகள் - (அதனகணுள்ள) பொற்றாமரைமலர்கள்
யும்—நயனங்கள் மலிவித்து - அவர்கணகளுக்குக் காட்டி,—
உற்று - (சமீபத்திற்) சென்று,—ஏ அடு கொடுஞ்சிலையன் -
அம்பினாலே கொலகின்ற வளைந்த விலையுடைய வேடனான
வன்—முன் செலபொழுதின்கொண்டு ஓவியம் எனும் பரிசு
இருந்தவனை உய்த்தான் - (தான்) முன்னே சென்றுகண்ட
பொழுதிலேபோலச் (சமாதியைப்) பொருந்திச் சித்திரமென்
னும்படி இருந்த, வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரை அடைவித்
தான். எ - று. (௩௪)

வேறு

ஏராரும் குமான்முனி யிருந்தபடி கண்டஞ்சிச
சேராதே யாகலமனந தெரியாது திருவுள்ளம்
பேராத நிலைதல்கல பிழையாகு மெனவுய்ததா
ராத பெருங்கூத லருஞ்சர்பம் புரியசம்

இ-ள் ஏர் ஆறும் குமான் - அழகு நிறைந்த சிறிகவருமா-
முனி இருந்த படி கண்டு அஞ்சி-வியாககிரபாதமகாமுனிவா
இருந்த தனமையைக் கண்டு பயப்பட்டு, -மன்ற சேராதே
அகல - மனமும் அணுகாது நீங்க நின்றது, -திருவுள்ளம் தெரி
யாது - இவாதிருவுள்ளம் எப்படியாமோ தெரியாது -
பேராத நிலை கலக்கல பிழை ஆகும் என - (அதுவுமன்றி)
நீங்காத சமாதிலையை நீக்குதல அபராதமாகும் எனது, -
ஆராத பெரும் காதல அரும் சாபம், புரி அச்சம் உயததான -
தெவிட்டாத பேராசையையும் அரிய சாபத்தை இடுவாரோ
என்னும் பயத்தையும் பொருந்தினா. எ - று. “ (௩௫)

அச்சமீகு மிவனிருபு முணாவுமிக வணித்தாகை
நிச்சயம்வற கலையுலரா நீர்மையது பலாசிலையு, [னும
பொச்சைதரு குறைப்புலலும் பொலிசமிதது, பூங்கல
பச்சைபட மிசைப்புலரர் படர்ச்சடையும் பரபப்தலால.

இ - ள். அச்சம் மிகும் இவன் இருப்பும் உணர்வும் மிகு
அணித்து ஆகை நிச்சயம் - (எனக்குப்) பயம் மிகுதற்கேதுவா
கிய இவருடைய சமாதியிருக்கையும் (அது நீங்கி) விழித்த
லும் மிகச்சமீதியின நிகழ்வனவாதல உறுதியாகும்; -வறகலை
உலரா நீர்மையது - (இவர் உமிழ்த) மரவுரி (இன்னமும்) உல
ராத தன்மையையுடையது ஆதலினாலும், -பலாசு இலையும்
பொச்சை தரு குறைப்புலலும் பொலி சமித்தும் பூங்கலனும்

மிசைப் பச்சை வடப புலரா - பலாசுலையுங் காடழிலுண்டா
கிய தருப்பைப்புலலும் மிருத சமிததும் திருப்புகடையும
மேலிற்பச்சை கெட வாடாதிருக்கின்றன ஆதலினாலும்,—
படா கடையும் பரப்புதலால் - நீண்ட சடையை விரித்திருக்க
கையினாலும். எ - று. (௩௬)

என செயவோ இருவினைகள் ளின்விடுமோ தவமெவைபு
முனசெய்யு முனிவாகளு முனிவாகளோ முனிவாகிற
பினசெயவ திவனருளாற பெறுதுமெனக் குமரனவன
றனசெய்யு கழலிழைஞ்சிக்கைத் தொழுதுதனிநின்றான்.

இ - ள இனி என் செயவோம் இருவினைகள் விடுமோ -
இனி யாது செயவோம்' (நூஞ் செயத) இருவினைகளும்'
(நமமை)விட்டுப் போகுமோ'—தவம் எவையும் முன் செய்யும்
முனிவாகளும் முனிவாகளோ - தவங்களெல்லாவற்றையும்
நெடுங்காலஞ்செய்யும் முனிவாகளுங் கோபிப்பார்களோ'—
முனிவு ஆகில் - (இவருக்குக்) கோபம் உண்டாமின்—பின
செயவது இவன் அருளால் பெறுதும் என - பினபு அதனை
நீக்கிக் கோடலையும் இவருடைய திருவருளினாலே பெறு
வோம் என்று—குமரன் அவனறன் செய்ய கழல் இறைஞ
சிக் கைதொழுது தனி நின்றான் - கௌடேசகுமாரர் அவ்வி
யாக்கிரபர்தமகாமுனிவருடைய சிவந்த திருவடிகளை நமஸ்க
ரித்ததுக் குமபிட்டுக்கொண்டு (வேடன நீங்கத்) தனித்த நின்
றா. எ - று. (௩௭)

புந்தியினிற் பரபோகம் புணர்நதகன்று பெருதுஞானம்
வந்த ணீகி யதுகண்ண மருவமவல் றனேநோக்கிச்
சிந்தையினு லருமுனிவன் செலகால மூன்றினைபு
மந்தமிலா புணர்வைவிரித தாராயவா னாயினான்.

இ - ள் அரு முனிவன் - பெரிய லியாக்ரடாதமாமுனிவர்—புரதியினில் பரபோகம் புணர்ந்து அகன்று : உள்ளதிலே (நிருவிகற்பககாட்சியாலாகிய) சிவபோகத்தைப் பொருநதி நீங்கி,—பொது ஞானம் வந்தது அஹுதி - சலிகற்பககாட்சியை வந்து பொருந்தி,—அது கண்ணா - அது இடமாக யோகப்பிரதீபகூடத்தினாலே—மருவும் அவனநனை நோக்கி—(தமது சநிதியிலே) பொருந்திய அந்தச்சிங்கவருமாவைப் பார்த்து,—செல காலம் மூன்றினையும் - நிகழாநீன்ற (இறப்பு எதிர்வு நிகழ்வு என்னும்) மூன்றுகாலங்களையும்—சிறந்தையினால் அந்தம் இலா உணாவை விரித்து ஆராய்வான் ஆயினான் - (தமது) சித்தத்தினாலே முடிவிலலாத ஞானத்தை விரித்து ஆராயவாராயினான் - என (௩௮)

போனபல் காலத்தின் பொலிவுகளுமினிப்புணர
மேனிகழுங் காலத்தின் விரிவுகளுஞ் செலகின்ற
தூனமலி காலத்தி னளவுகளு மாராய்ந்து
பானமைத்ருங் கற்பமிது பாதமமெனும் பரிசுணரந்து.

இ - ள் போன பல காலத்தின் பொலிவுகளுந் - சென்ற பலகாலங்களின் நிகழ்ச்சிகளையும்—இனிப் புணர்மேல நிகழும் காலத்தின் விரிவுகளும்—இனிப் பொருந்த மேலே வருங் காலத்தின் நிகழ்ச்சிகளையும்—செலகின்றது ஆன மலி காலத்தின் அளவுகளும் ஆராயந்து - நிகழ்கின்றதாகிய மிகுத்து, காலத்தின் அளவுகளையும் ஆராயந்து,—பான்மை தரும் கற்பம் இது பாதிமம் எனும் பரிசு உணரந்து—மூன்றையே வருகின்ற இந்தக்கற்பம், பாதமகற்பம் என்னுந்தன்மையை அறிந்தது. என (௩௯)

அககால மணிகண்ட னுடனரு ளிப்பகால, மெக்கருல
மெனக்கால, மெய்தியவிக் காலத்து, மிக்தாழ்ந்திரைத்

தரைக்கு வேந்தாவான் வியன்கவுட, திக்கான்வெய
யவனமரபிற் நிகழமனுவாமெனத் தெளிநது.

இ - ள் அககாலம் மணி கண்டன ஆடல அருளிய காலம்
என்காலம் என்க காலம் எய்திய இக்காலத்து - அநதப்பூதகா
லத்திலே (தமக்கும் பதஞ்சலிமகாமுனிவருக்கும்) நீலகண்ட
ராகிய சிவபெருமான் ஆனந்தநிருத்தந்தரிசிப்பித்தருளிய கற்ப
கூலம் எந்ததற்கற்பகாலமோ என்று அறியாவண்ணம் நெடுங்
காலஞ் செல்லப்பெற்ற இநதக்கிறபத்திலே—மிகு ஆலும்
திரைத் தரைக்கு வேந்த ஆவான் வியன்கவுடதிககான-மிக
கொலிக்கின்ற திரைமையுடைம ட்டலினுலே சூழப்பட்ட
பூமிகு அரசனாவான் பெரிய கௌடதேசத்தான—வெயய
வன மரபில திகழ் மனு ஆம ஏனத் தெளிநது - சூரியவமிசத்
தில் விளங்குகின்ற ஐந்தாமனு என்றறிநது. எ - று (ச௦)

மற்றவன்முப் புதலவருள ரன்னவரின முனவந்த
வெற்றிமிகுங் குமரனிவ னெனவிளங்கி விழிகுளிரக
கொற்றவனசேபெதிரின னுருவித்தகரத்தாடனநிங்கச
செற்றமின்மாமுனிமகிழநது சிங்கவனமனெயெனமுன

இ - ள் மற்றவன் முப்புதலவர் உளா - அந்தமனுவுக்கு
முன்னுஞ்ஞாராகள உண்டு, —அன்னவரின் முன் வந்த
வெற்றி மிகும் குமரன இவன் - அவர்களுள்ளே முன் பிறந்த
வெற்றி மிக்க குமரன இவன்—என விளங்கி-என்று தெளி
நது,—விழி குளிர - (தகமுடைய) கண்கள் குளிருமவண்
ணம்—கொற்றவன் செய்ய எதிர் குவித்த கரத்துடன் நின்று
நடுங்க கொளடேசகுமாரர் (தமது) சந்நிதியிலே குவித்தகை
யேரடு நின்று நடுங்க, —செற்றம் இல் மா முனி மகிழ்ந்து
சிங்கவன்முனே என்றான் - கோபபில்லாத பெரிய வியாக்கி

ரபாதமகாமுனிவா திருவுளமகிழந்து சிங்கவருமடே என்
'ரா. எ' - து. (சக)

அடியனே நென்றஞ்சி பாராத காதலுட, நெடிது
வீழந திறைஞ்சிவிழி நீர்த்துமப நிறைவனைச, சடி.லமு
டித திருமுனிமுனைமைகதிருத்தித தனிவந்த, படி.தெ
ளியும் படியெழுகுப பகாவயென நருளசெயதான

இ - ள் அஞ்சி அடியனேன என்று-பயப்பட்டு அடியேனா
அடியேன என்று சொல்லிக் கொண்டு—ஆராத காதலுடன
நெடிது வீழ்நது இறைஞ்சி - தெவிட்டாத ஆசையுடனே
நீள விழ்நது நமஸ்கரித்து—விழி நீர் தும்ப நின்றவனை -
கண்ணீர் பெருக நின்ற சிங்கவருமாவை—சடி.ல முடித திரு
முனி முன் அழைத்தது இருத்தி - சடாமுடியையுடைய விழு
ககிரபாதமகாமுனிவா (தமது) திருமுன் அழைத்திருத்தி,—
தனி வந்த படி தெளியும்படி எமக்குப் பகாவாய என்று அரு
ளசெயதான - நீ தனியே வந்த தனமைய (நாம்) அறியும்
படி நமக்குச் சொல்வாயாக என்றருளிச்செய்தார் எ - து. (1)

அன்னவனுந் தொழுதடியே னுசில்கவு டேசமனு,
வென்னுமவன் மைந்தனெனக் கெம்பியரு மிருவருளா,
நின்னுடைய திருவருளா னீளபிறவிச சிறைநீங்கிப்,
பொன்னடிசோ தவமிழறறப் போரத்தனையா னென்ப
புகலுறா.

இ - ள். அன்னவனும் தொழுது - அந்தச்சிங்கவருமாவும்
வணங்கி,—அடியேன் ஆக இல கீவுடேசமனு என்னுமவன்
மைந்தன் - அடியேன் குற்றமில்லாத கௌடேசமனுவென்
பானுடைய பிள்ளை,—எனக்கு எம்பியரும் இருவர் உளர் -
எனக்குத் தம்பிமாரும் இருவருளர்,—யான் - நான்,—நின்னு
டைய திருவருளால் - உழுது திருவருளினாலே—நீள் பிறவிச

சிறை நீங்கிப் போன் அடி சேர் தவம் இயற்றப் போந்தனன் -
(அநாதியே) நீட்டித்தது வருகின்ற பிறவிச்சிறையினின்று நீங்கி
(ச சிவபெருமானுடைய) பொன்போலத் திருவடியைச் சேர்
தறவரிட தவத்தைச் செய்ய வந்தேன்—எனப் புனைநான் -
என்று விண்ணப்பஞ்செய்தா. எ - று. (சுங)

மறைமுன்வந்துகேட்டு மனனுமனு வழிசெலுத்து
முற்றையுனதர் யவனுடல முதிருததுமாயிருந்தமைபாற
பெறலரிய வரசாளும பேறுபெற லாயிருக்க
நிறைதவநீ புரிவென்னு நினைவுதகா தெனவுரைத்தான.

இ - ள். மறை முனிவன் அது கேட்டு - வேதததையறிந்த
வியாககிரபாதமகரிமுனிவா அதைக் கேட்டு, —மன்னும் மனு
வழி செலுத்தும் முறை உனது ஆய - நிலைபெற்ற மனுவழி
யிலே செங்கோல செலுத்தும் முறைமை உன்னுடையதா
யும்—அவன் உடலும் முதிருததும ஆய இருந்தமையால் -
அவனுடைய சீரம் வராததகமுடையதாயும் இருந்ததனால்—
பெறல அரிது அரசு ஆளும் பேறு பெறல ஆய் இருக்க—(யாவ
ாகும்) பெறுதற்கரிய அரசாளும பேறு பெறற்பாலதாயிரு
க்க—நீ நிறை தவம் புரிவன் எனும் நினைவு தகாது என உரை
த்தான - நீ நிறைத்தவத்தைச் செய்வேன் என்று னென்னு
மெண்ணத் தகாது என்றருளிச்செய்தா. எ - று. (சுச)

அரசாளு முருவல்ல வதிலாசை யினியில்லை
விரைசாருநதொடைமனுமேன்மேவினனேலெம்பியாக
டரைசால் நடத்தியிடுத தருவாடி யேனுமெரு
கரைசாருமபடியழகாகடைக்கணனித்தருளெனருன

இ - ள். அரசு ஆளும் உரு அல்ல - என் வடிவு (குற
முடையதானால்) அரசாளுதற்குரிய வடிவன்று,—இனி

அகில் ஆசை இல்லை - (ஆதலினால்) இனி இதிலே ஆசையிலலை, —விரை சாரும் தொடை மனு மேல மேவினேல - மனம்பொருந்திய மாலையையணிந்த மனுவான்வர் சுவர்க்கத்தை அடைந்தாராயின்—எம்பியாகள தரை சால நடத்தியிடத் தருவா - என்னுடைய தம்பிமார்கள் பூமியை (முன்னையினம்) மிக ஆளத்தக்கவர்கள், —அடியேனும் ஒரு கரை சாரும் படி - அடியேனும் பூப்பிலலாத மீத்திக்கரையை அடையும்பொருட்டு—அழகு ஆ கடைககண் அளித்தருள என்றான் - அழகு நின்றத கடைககண்ணைத் தந்தருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தா எ - று. (சடு)

இனபாரக கேட்டிவனற நெழிமகுறைதீர் வுறிலா சாம,வன்பாரம பொறுத்தற்கு மனமுடையான் போன்றிருந்தான், பொன்பாவும் பொதுமேவும் புனிதனருள் புரிந்தனனே, லனபாரும் பணிக்குநமக காளாவா லென்வுணாநது.

இ - ள், இன்பு ஆரக கேட்டு - (வியாககிரபாதமகாமுனிவா அதனை) மகிழ்ச்சி நிறையக கேட்டு, —இவன் தன் எழிற்கூற்ற தீர்வுறில அரசு ஆம் வன் பாரம் பொறுத்தற்கு மனமுடையான் போன்று இருந்தான் - இவன் தன்னுடைய வடிவிற்குற்றநீங்கினான் இராச்சியமாகிய வலிய பாரத்தைத் தாங்குதற்கு மனமுடையவன்போன்றிருந்தான், —மேன் பாவும் பொது மேவும் புனிதன் அருள் புரிந்தனனேல - பொன்னெளி பரவிய சபையிலே பொருந்திய சுததராகிய சிவபெருமான் திருவருள் செய்தாராயின்—அன்பு ஆரும் பணிக்கு நமககு ஆள ஆவான் என உணர்நது - பத்தி மிக்க திருப்பணியின்பொருட்டு நமக்காளாவான் என்றறிந்து. எ - று. (சக)

வருமளவு கில்லென்று மற்றவனைக் கரைகிறுத்தித் திருமலியும் பதஞ்சுடிபாற் சென்றவனுக் கிவ்வன்வரவு

பரிவினுட் னுரைசெய்து பைம்பொனணி மணிமன்றிற
கருணைநடந் தொழுதற்குக் காலமுமா புளபுககா

இ - ள் வரும் அளவும் நில என்று மறவனைக் கரை, நிறு
த்தி (சாம்) வரும்வரையும் (இங்கே) நிற்பாயாக என்று அச
சிகவருமாவைக் கரையிலே நிறுத்தி, — திரு மலியும் பதஞ்
சலிபால சென்று - அருட் செல்வநிறைந்த புத்தஞ்சலிமகாமு
னீவரிடத்தே போய், — அவனுக்கு இவன் வரவு பரிவினு
டன் உணர் செய்து-அவருக்கு இரட்சிக்கவருமாவின்னுடைய
வரவை அன்போடு சொல்லி, — பைம் பொன் அணி மணி மன்
றில- (இருவரும் கூடிவந்து) பசுமையாகிய பொன் விளங்கும்
அழகிய சபையின் வாயிலிலே நின்று — கருணை நடம் தொழு
தற்குக் காலமும் ஆய் உள புககா - காருணணிய நிருத்தத்தை
முனைக்குதற்குக் காலம் வர உள்ளே புகுந்தார்கள் எ - று. ()

பெருக்குவினை வலியார்கொல் பிழைப்பார்முன்
பிழைப்பான், கருக்குழிவெஞ் சிறைநீங்கக் கடைக்க
ணளித தருளாதே, யிருக்குமொழி முனியகன்றா னினி
யெங்கே யெனநொந்து, திருக்குளத்தின கரைநின்றான
சிக்கவருமன்றிகைத்து.

இ - ள் சிக்கவருமன் - சிக்கவருமாவானவர் — பெருக்கு
வினை வலி யார் கொல் பிழைப்பார் - (ஒருவினையை நுகர்நும
போது பலவினைகளைப்) பெருக்கசெய்யும் வினையின் வலிகு
யாவர் தப்புவர் — முன் பிழைப்பு ஆன கரு குழி வெஞ்
சிறை நீங்க - முன்பு செய்த வினையாலாகிய பிழைக்குழிப்ப
டு கொஞ்சிசிறை நீரும்பொருபடு — இருக்கு மொழி முனி
கடைக்கண அளித்து அருளாதே அகன்றான் - வேதவாகிய
தந்தையறிந்த மகாமுனிவர் கடைக்கணனைத் தந்தருளாது

எழுந்தருளிவிட்டார்,—இனி எங்கே என நொந்து - இனி (உயவு) எங்கே என்று துக்கமுற்று,—திருக்குளத்தின் கரை திகைத்து நின்றான் - திருக்குளத்தின்கரையிபே மயங்கி நின்றான் எ - று. (சஅ)

நடந்தொழுவந்துளபுகுந்த நனமுனிவ ரின்றவனுக்கு மடங்கலென நிகழ்மனனன் மைநதனவா டுரைசெயதா லடங்கலரு மருடருமோ முனிநதிமோ வென்றஞ்சி முடிந்தபடிமுடிகவென்துணிந்தனராபமுன்றிருமுது

இ - ள். நடம் தொழ வந்து உள் புகுந்த நல் முனிவர் - திருநிருத்தத்தை வணங்க வந்து உள்ளே புகுந்த நல்ல முனிவர்கள்—மடங்கல் என நிகழ் மன்னன் மைநதன் வரவு இறைவனுக்கு உரைசெயதால் - சிவகமபோல விளங்குகின்ற கௌடேசருமாரனுடைய வரவை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தால்—அடங்கல அரும் அருள தருமோ முனிநதிமோ என்று அஞ்சி - அடங்காத திருவருளைத் தந்தருள்வாரோ கோபித்தருளவாரோ என்று பயப்பட்டு,—முடிந்த படி முடிக எனத் துணிந்தனா ஆய்-முடிந்த பிரகாரம் முடிக என்று துணிந்தவர்களாய்,—முன் தொழுது - சூர்நிதியிலே நமஸ்கரித்து. எ - று. (சக)

கால்மறிந் தருமுனிவர் கருணையனே கவுடேசன் பாலனைந தன்னுடலிற் பழுதகற்றிப் பாதஞ்செய்து கோலமவன நனக்கருளி யடிமைகொள வேண்டுமென மேலவனை யிடம்பார்த்து விண்ணப்பஞ் செயதார்கள்.

இ - ள். அந் முனிவர் காலம் அறிந்து - பெரிய முனிவர்கள் சமயமறிந்து,—கருணையனே கவுடேசன் பாலன் அனைந்தனன் - காருண்னியத்துடைய எம்பெருமான் கொள்

டேசுமார்ரன் (இங்கே) வந்தான், — உடலில் பழுது அகற்றி-
(அவனுடைய) சரீரத்திலுள்ள குற்றத்தை நீக்கி—பரதம் செய்
கோலம் அவின்றனக்கு அருளி அடிமை கொள வேண்டும்
என - திருநிருத்தஞ்செய்தருந் திருக்கோலத்தை அவனாக
குப் புலப்படுத்தி அடிமைகொண்டருளவேண்டும் என்று—
மேலவனை இடம் பார்த்து விண்ணப்பம் செய்தார்கள—(யாவ
ருக்கும்) மேலாகிய சிவபெருமானுக்குப் பககம் பார்த்து
விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் எ - று. (ரு0)

தெண்டிரைசேர் சடையாருந் திருவுள்ள மகிழ்ந்தருளி
முண்டகவர் வியிற்றுக்கு மூழ்க்மொழிந் தவனைமுனீர்
கொண்டிவரு கெனவருந் குலவுதிரு வருள்கேளா
வண்டாத்தொழுந் கணநாத ருருளிப்பா டென்றாகள. '

அ - ள் தெள திரை சோ சடையாரும் திருவுள்ளம் மகிழ்
ந்தருளி - தெளிவாகிய நதி. பொருந்திய சடையையுடைய சிவ
பெருமானுந் திருவுளமகிழ்ந்தருளி, — நீர் அவனை முண்டக
வாவியில புக்கு மூழ்க் மொழிந் து முன் கொண்டிவருக என -
நீங்கள் அனைப் பொற்றாழைவாவியிலே புகுந்து ஸ்நானம்
பண்ணச்சொல்லி நமது சநிதியில அழைத்துக்கொண்டு
வாருங்கள் என்று—அருளும் குலவு திருவுருள் கேளா - அரு
ளிச்செய்து விளங்குகின்ற திருவுருளைக் கேட்டு, — அண்டா
தொழும் கணநாதர் அருளிப்பாடு என்றார்கள் - தேவர்கள்
விணங்குங்கணநாதர்கள் அருளிப்பாடு என்று சொன்னா
கள். எ - று. (ருக)

அங்குருளிப் பாடியரோ டருமுனிவா கடிதனைநது
சிங்கவலைமா வுனக்கினபத் திருநதநடம் புரிந்தருள
பெங்களபிரா னருள்செய்தானெய்துகவென்றவனையெ
ழிந், பங்கய்ப்பூநதடமதனிற் படிக்கவெனவுரைசெய்தார்

இ - ள். அங்கு அருளிப்பாடியரோடு அந் முனிவர் கடிது அணைந்து - அவ்விடத்தே அருளிப்பாடியார்களுடனே பெரிய முனிவர்கள் சமிகழிறசோநது, — சிங்கவன்மா உனக்குத் திருநது இனப் பட்டம் புரிந்தருள—சிங்கவன்மனே உனக்குத் திருநது தமுற ஆனந்தந்ருத்தத்தைத் தரிசிப்பித்தருளும்பொருட்டு— எங்கள் பிராட் அருளசெய்தான் எயதுக என்று - எம்பெருமானார் அருளிசெய்தார் வருவாயாக என்று சொல்லி, — அவனை எழிற பங்கயப் பூத தடமதனில படிசு என உரை செய்தார் - அவரை அழகையுடைய பொற்றாமரைப்பூவாவியிலே ஸ்நானம்பண்ணுவாயாக என்று புனிததார்க்கள. ஏ -று.

அருளதனாற்றடம்படிபு ம்வனகடன்மே லருக்கனென விரவுபசுங் கானடைந்த மேருகிரி யெனவிளங்கி யிரணியமா முருவாகி பெழுந்ததுகண டத்சயிததுப் பரவியது பெயராக யாவாகளும் பயிலவிததார.

இ - ள் அருளதனாற் தடம் படியும் அவன் - திருவருளினாலே, சிவகங்கையிலே ஸ்நானம்பண்ணிய அசசிங்கவருமா—கடன்மேல அருக்கன் என - கடனமேல உதிக்குஞ் சூரிப்பன்போலவும்—விரவு பசுங் கான் அடைந்த மேருகிரி என விளங்கி - பொருந்திய பசுமையாகிய காடு சூழ்ந்த மேருமலைபோலவும் பிரகாசித்து—இரணியம் ஆம் உரு ஆகி எழுந்தது கண்டு - பொன்வடிவமாகி எழுந்தமையைக் கண்டு, — யாவாகளும் அதிசயிததுப் பரவி அது பெயர் ஆகப் பயிலவந்தார - யாவாகளும் ஆச்சரியப்பட்டுப் புகழ்ந்தது அதுவே பெயர்க்காரணமாக (இரணியவன்மர் என்னும் பெயரை) இட்டார்கள். ஏ -று.

(ருக)

மல்குபுலிக் கான்முனிவன் மற்றவன்றன் வலச்செவியினல்குதிரு வெழுத்தஞ்சு நவினறவனைக் கொடுபோந்து

பல்குபுகழத் திருச்சிறம் பலமுனபு பணிவிததான்
செல்லுனும் கவனகாணத்திருநதுநடந்தெரிவிததான்.

இ - ள் மல்கு புலிககாலமுனிவன் - (கருணை) நிறைந்த
விரிகிரபாதமகாமுனிவா—மற்றவனறவு வலிசெவியில -
அவ்விரணியவன்மாவுடைய வலககாதிலே—நலகு திரு எழு
தது அஞ்சம் நீவின்று - (முத்தியைக) கொடுக்கும் ஸீபஞ்சா
கூர்த்தை உபதேசித்து, —அவனைக் கொடு போந்து - அவரை
அழைத்துக்கொண்டு போய், —பலகு புகழ்த திருச்சிறம்பல
முன்பு பணிவிததான் - பெருநுகின்ற கீர்த்தியையுடைய திரு
ச்சிறம்பலத்துக்கு முன்னே நம்ஸ்கரிப்பிததார், —செல்வ
னும் அங்கு அவன் காணத் திருந்து நடம் தெரிவிததான்—சில
பெருமானும் அங்கே அவ்விரணியவன்மாக காணும்படி திருந
தமுற்ற திருநிருத்தத்தைப் புலப்படுத்தியருளினார். எ - று. ()

திருநடமுன் நேரிபொழுதிற் றிறலரசன் புளகமுட
னருவியிரு விழிபொழிய வானந்த பரவசஞ்.
புருகியுள மிகத்துளங்கி யுரைகுழறி விதிவிதித்துக்
கரகமலகு சிரமுகிழப்பக காகினியினமிசைவீழ்ந்தான்.

இ - ள். திரு நடம் முன் தெரி பொழுதில் - ஆனந்தத்திரு
நிருத்தம் முன்னே தெரிந்தபொழுது, —நிறல அரசன் - வலி
யையுடைய இரணியவன்மா—புளகமுடன இருவிழி அருவி
பொழிய ஆனந்தபரவசன் ஆய் - புளகத்துடனே இரண்டுக
ணகளினின்றும் அருவி சொரிய ஆனந்தபரவசராகி, —உளம்
உருகியிகத் துளங்கி - மனமுருகி நிகவஞ்சி—உரை குழறி
வீதிர்வீதிர்ந்து - வாக்குத் தழுதழுத்து நடுங்கி—கரகமலம்
சிரம் முகிழ்ப்பக் காகினியின் மிசை வீழ்ந்தான் - கைகளும்

கிய தாமரைமலர்கள் சென்னியிலே குவியப் பூழியின்மேல்
வீழ்ந்தார். எ - று.

(௫௫)

வேறு.

மாண்டரு மனங்க ரைந்து மணமிசை வீழ்ந்தி னை
ஞ்சி, நீண்டசெஞ் சடையாய் போற்றி நினைமீலா போ
ற்றி துன்ப, மீண்டுகொண் டியிரு மாயாவுடலையும்
வேத கஞ்செய, தாண்டவங் கண்ணே போற்றி யண்
னலே போற்றி போற்றி.

இ - ள். மாண தரு மனம் கரைந்து மண் மிசை லீழ்ந்து
இறைஞ்சி - மாட்சிமை தக்க மனமுருகிப் பூமியிலே வீழ்ந்து
நமஸ்கரித்து, - நீண்ட செஞ்சடையாய் போற்றி - நீண்ட
சிவந்த சடையை உடையவரே காத்தருளும் - நின்மலா
போற்றி - மலமில்லாதவரே காத்தருளும் - துன்பம் மீண்டு
கொண்டு உயிரும் மாயா உடலையும் வேதகம் செய்து ஆண்ட
அங்கண்ணே போற்றி - துன்பச்சிறையினின்று மீட்டுகொ
ண்டு அடியேனுடைய ஆன்மாவையும் மாயாகாரியமாகிய சரீ
ரத்தையும் வேறுபடுத்தி 'ஆட்கொண்டருளிய அருட்கண்
ணரே, காத்தருளும் - அண்ணலே போற்றி போற்றி - பெரு
மையிற் சிறந்தவரே காத்தருளும் காத்தருளும் எ - று.

ஆன்மாயுக்குப் பசுத்துவத்தைச் சீக்கிச்சிவத்துவத்தையும்
சரீரத்திற்குச் சிங்கிறத்தை சீக்கிப் பொன்னிறத்தையும்
கொடுத்தருளினமையால், உயிரு மாயாவுடலையும் வேதகஞ்
செய்தாண்ட என்னுர்.

(௫௬)

அடவியிற் பிறந்து துன்பாராக்கைகொண்டு மூன்றுவீழக்
கடவிய வெண்ணை மீட்டின் புருணைவெள்ள எதத முத்தித்
திட்டிமிகு மறைகள் காணத் திகழ்திரு மன்று ளாடு
நடநிலை காட்டி யாண்ட நாதனே போற்றி போற்றி.

இ - ள். அடவியில பிறந்து - வனத்திலே பிறந்து—துன்பு ஆர ஆகைக் கொண்டு உழன்று - துன்பநிறைந்த சூரததைப் பொருந்தி அலைந்து திரிந்து—வீழக் கடவிய என்னை—(அதோ கதியில்) வீழக்கடவேனாகிய சிறியேனை—மீட்டு உண்கருணை விவள்ளத்து அழுததி - மீட்டு உமமுடைய கீருணணியசா கரீததில அழுததி—கிடம மிகு மறைகள் தாணத் திகழ் திரு மன்றுள் ஆங்கு நடநிலை கரீட்டி - உறுதி மிகுந்த வேதங்களு ங்காணாத விளங்குகின்ற திருச்சபையிலே நடிக்கும் திருநிருத தததின்து உணமையைத் தரிசிப்பித்து—ஆண்ட நாதனே போற்றி போற்றி - ஆட்கொண்டருளிய நாயகரே காத்தரு ளும் காத்தருளும் - ள - று. (௩௭)

முனபருந் தவங்கள் செய்தேன் முயங்கிய புயங்குங் காண்ப, பின்பருந் தவத்தோ ரொத்தேன பிறங்கிடைக் கிடந்த கால, மேனபணி கொள்வா யெனனை நினைப பணி கொள்வா யீறி, லன்பருள் செயவா யெனறென் றடியினை தொழுது வீழ்ந்தான.

இ - ள். என்பு அணி கொள்வாய் - எலுமபை ஆபரணமா கக் கெழுண்டருளும் எம்பெருமானே,—முயங்கிய புயங்கம் காண முன்பு அருந்தவங்கள் செயதேன் - (கீர்) பொருந்திய புயங்க்கிருத்தத்தைத் தரிசுகுமீப்பொருட்டுப் பூதகாலத்திலே அரிய தவங்களைப் பண்ணினேன்,—பின்பு பிறங்கு இடைக் கிடந்த காலம் அருந் தவத்தோர் ஒத்தேன் - பின்பு விளங்கா சின்ற நடுகின்ற இவ்வீர்த்தமானகாலத்திலே (நிருததானந்தப் பேற்றினால்) இவ்வரியமுனிவர்களை யொத்தேன்து,—இனி என் னைப் பணி கொள்வாய் - இனிப் பவிஷியகாலத்திலே தமியே னைத் தொண்டுகொண்டருளும்,—ஈறு இல் அன்பு அருள் செய்வாய் என்று என்று - முடிவில்லாத அன்பைத் தந்தரு

ளும் என்றென்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—‘இணை’ அடி
தொழுது வீழ்ந்தாள் - இரணத்திருவடிக்கையும் நம்ஸ்கரித்த
வீழ்ந்தாள். ஏ - று. (நீஅ)

இவ்வகை புகழ் வெந்தை யிரணிய வன்ம வன்பின,
மெய்வகை யுவந்தோ மிந்த வியாககிர பாத னுக்கும-
பைவளா பதஞ்சலிகுமெமக்குமவான பணித்வாககுஞ்
செயகவென றருளிச செயுதான றேவாகடேவதேவன்.

இ-ள். இவ்வகை புகழ்-இந்தப்பிரகாரத்துதிக்க,—எந்தை-
எமமுடைய பிதாவும்—தேவர்கள் தேவதேவன் - தேவதேவ
ர்க்குந் தேவருமாகிய சிவபெருமான்—இரணியவன்ம அன்
பின் மெய்வகை உவந்தோம - இரணியவன்முனே உன்னு
டைய அன்பினது மெய்மைக்கு மகிழ்ந்தோம்,—இந்த வியா
ககிரபாதனுக்கும் - இந்தவியாக்கிரபாதமுனிவனுக்கும்—பை
வளர் பதஞ்சலிக்கும் - படம் விரிந்த பதஞ்சலிமுனிவனுக்
கும்—எமக்கும்- நமக்கும்—தவர்க்கும் - மூவாயிரமுனிவர்கட்
கும்—வான் பணி செய்க என்று அருளிச்செய்தான் - மேலா
கிய தொண்டு செய்வாயாக என்று அருளிச்செய்தார். ஏ - று.

ஆதிநாயகன் ளித்தது வருடலை மேற்கொண் டாடித்
தீதிலர்க் கோயிலகாலஞ்சேவித்துத்திருமுன்பேற்றிக்
காதலால வணங்கி யேததிக் கருமூல காரணனபாற்
கோதிலா முனிமு கிழந்து குறுகினான் குமரனோடும்.

இ - ள். கோது இலா முனி குமரனோடும் மகிழ்ந்து- சூற்ற
மில்லாத வியாககிரபாதயுகாமுனிவர் இரணியவன்மதொடும்
மகிழ்ந்து,—ஆதி நாயகன் அளித்த அருள் தலைமேற்கொண்டு
ஆடி - சிவபெருமான் அருளிச்செய்த திருவருளைக் கிரமேற்

கொண்டென்தாடி, — தீது இலாக் கோயில் காலம் சேவித்
தததிருமுன் போற்றி - குற்றமில்லாத திருக்கோயிலிலே அக்
காலஞ்சேவைசெய்து சநிதியிலே தோததிரம்பண்ணி, —
தாதலால வணங்கி ஏத்தி-அனபினாலே வணங்கித் துதித்தது, —
கரு மூல்காரணன் பால குறுகினன் - (பிரபஞ்சமெல்லாவற
ற்றமும்) பிறப்பிடமாகிய ஸ்ரீமூலட்டானேசுரா சநிதியை
அடைந்தார். எ - று (கூ0)

இரணிய வனம் நாமுன னிறைஞ்சிய தீங்கை யிங்காற
ற்றிருநடங்காணபுறெறோமெனவ்னறனகருசசெபபி
மருமலா தூவு வித்தது வளர்புலீச சுரத்தது மன்னு [ன
மொருவன திருதாள் போற்றி யுறவுறவிறைஞ்சுவித்ததா

இ - ள். இரணியவன்ம நாம் முன இறைஞ்சியது ஈங்கை-
இரணியவன்மனே நாம் முன் வழிபட்டது இநதச்சிவலிங்கப்
பெருமானே, — ஈங்கால திரு நடமகாணப பெற்றோம் - இநத
ப்பெருமானாலே திருநிருத்தந தரிசிக்கப்பெற்றோம், — என்று
அவன்றனக்குச் செப்பி - என்று அவ்விரணியவன்மரவுக்கு
அருளிச்செய்தது, — மரு மலா தூவுவித்தது - மணத்தைபுடைய
புட்பத்தைச் சொரிவித்தது, — வளர்புலீசசுரத்தது மன்னும் ஒரு
வனது இருதாள் - உயாநத திருப்புலீசசுரத்திலுள்ளிருந்தருளி
மீருக்கும் சிவபெருமானுடைய இரண்டி திருவடிகளையும்—
உறவு உறப் போற்றி இறைஞ்சுவித்ததான் - அன்பு பொருந்தத்
துதித்து நமஸ்கரிப்பித்ததா எ - று. (கூக)

ஆகியைப் பதஞ்ச லிக்காமண்ணலையாசசித்தற்குப் [து
போனாக வென்று கொண்டுபேயப்பணிவித்துப்போந
காதலி னிற்பு சூந்து கருதுப மன்னி யன்பின் [ன.
பேதைப் பெறுது பெற்றபிள்ளைகக்கொள்கவென்று

இ - ள். ஆதியைப் பதஞ்சலிக்கு ஆம், அண்ணை அர்ச்சித் தீர்ப்புப் போதுக என்று - (எல்லார்க்கும்) முதலவராகிய, திரு வணாதேசசாரை அருச்சிததந்த வா என்று—கொண்டு போய்ப் பணிவிதது - அழைத்துக்கொண்டு போய் நமஸுகரி பபிதது,—போரது காதலின இற புருதது—(மீண்டு)வந்து அன் பிளேடு பாணசர்ஸ்யினுளளே புருதது,—பேழை நீ கருது உபமனனியன் பின் பெருது பெற்ற பிள்ளை கைக்கொள்க என்றான் - தம்மனைவியை நோக்கிச் சதியே, நீ க்ருதபபிடுவ னற உபமன்னியனுக்குப் பின்பு பெருது பெற்ற இப்பிள்ளை யைக் கைக்கொள்ளக்கடவாய் என்றார். எ. - று. (சுஉ)

எனது நான்கு கேட்ட விரணிய வனமென்னும்
வெனறிகொள குமரனனைவியனமலாப்பாதமேததப
பினறிகழ்சையா னும பேசுநாட பிறந்த நாளா [எ.
மனறுளா ரெமககளிததுமணியென்மகைய்கொண்டா

இ - ள். 'என்று அவன் அருள்க கேட்ட இரணியவனமன
என்னுழ வென்றி கொள குமரன் - எனறு அவ்வியர்க்கிரபா
தமகாமுனிவர் அருளிச்செய்யக கேட்ட இரணியவனடரென்
னும வெற்றி பொருந்திய குமாரா—அனளை வியன் மலாப
பாதம 'ஏதத - மாதாவுடைய' பெரிய செநதாமரைமலர்பேர்
ஹந திருவழகளை வணங்கித் துதிகக,—பின் திகழ் சடை
யான் நாமம பேசு நாள் பிறதத நாளா, - பின்னே (தாழ்தது)
விளங்குகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானது ஸ்ரீபஞ்சா
க்ஷரத்தை உபதேசிதத நாளே பிறதத நாளாகக் கொண்டு—
மன்று உளார் எமக்கு அளித்த மணி என மகவைக் கொண்
டாள் - சபாநாயகர் எமக்குத் தந்தருளிய இரத்தினம் என்று
அப்பிள்ளையைக் கைக்கொள்ளாள். ஏ - று. (சுரு)

அநதமி லின்பு மெய்தி யரசிளங் குமர னன்பான
மைந்தனாய வாழு நாளின மறைமுனி கருணை யாலே
புநதிபா லிவந்தி ருநது புதலவனை யழைத்தி ருத்திச
சிறுதையா ருபதே சங்க ளருளிற்ற செப்ப ஹறான.

இ - ள் அரசு இளங்குமரன் - இளமையாகிய இராசகுமா
ரா - அநதம் இல இனபம யெதி-அளவிலணித இனபத்தைப்
பொருதி, - அனபால மைந்தன் ஆய வாழும் நாளில் - (பிதா
வும் மந்தாவும் தமமேல வைத்த) அன்பினாலே பிள்ளையாய
வாழு நாளிலே, - மறை முனி கருணையாலே புநதியால்
உவந்து இருந்து - வேத்ததையறிந்த வியாககிரபாதமுனிவா
கிருபையினாலே மனமகிழ்ந்திருந்து, - புதலவனை அழைத்து
இருத்தி - பிள்ளையை அழைத்து இருத்தி, - சிந்தை ஆர் உப
தேசங்கள் அருளினால் செப்பல உறான - திருவுளத்திலே
பொருதிய உபதேசங்களைக் கருணையினாலே சொல்வவராயி
னார் எ - று. (சுசு)

வாக்கொடு மனமி றந்த மன்னவ னெங்குமாகி, நீச
கற நிறைந்தா னேனு நிகழ்தரா ததனான முததி, போக
கெளி துல்ல வென்றப் புனிதனே புநதி செயதெம், பாக
கிய வகையா லெண்ணில புதிமிகுமபாரிலவைத்தான

இ - ள். வாக்கொடு மனம் இந்நத மன்னவன் - வர்க்கை
யும் மனசையுங்கடந்த சிவபெருமான் - எவரும் ஆகி நீசகு
அற நிறைந்தானேனும் - பிரபஞ்சம் எங்குமாகி நீசகமற வியா
பித்து நின்றாராயினும், - நிகழ்தராத - (அவ்வுண்மை ஒருவ
ருக்கும்) விளங்காது - அதனால் முத்தி போகக் காணிது அல்ல
என்று ஆதலினாலே முததியிற்போதல் காணிதன்று என்று -
அப் புனிதனே புத்தி செய்து - அநதச் சுததராகிய சிவபெரு
மானே திருவுளங்கொண்டு - எம் பாககியவகையால் என

இல பதி மிகும பாரில் வைத்தான் - ஏம்முடைய புண்ணிய
வகையினாலே எண்ணிலலாத திருப்பதிகளை அகன்ற பூமியில
வைத்தருளினான். ஏ - று. (சுரு)

பதிக ளெண்ணில வுண்டென் றுபகா தருமவற்றுளான
கதிதர வறுபத தெட்டாங் கற்பித மான தானத [லால
திதமலி தொகையி லோரா நேற்றுமா றும் வற்று
ளதிதமா மாறா காசி யழிபல மென்றா ரனறே

இ - ள். பதிகள் எண் இல உண்டு என்று பகர்தரும-புண
னியதலங்கள் எண்ணிலலாதன உண்டு என்று (தூலங்கள்)
சொல்லும்,—அவற்றுள் அண்ணல கதி தரக கற்பிதம் ஆன
அறுபததெட்டு ஆம்-அவைகளுள்ளே சிவபெருமானாலே முத
தியைக கொடுக்குமபடி கற்பிக்கப்பட்டனவாகிய தலங்கள்
அறுபத்தெட்டாகும்;—தானதது இதம் மலி தொகையில
ஓராறு ஏறும் - அந்தத்தலங்களினுடைய - உரிமை மிக்க
தொகையிடுப ஆறுதலம் விசேடமாகும்,—ஆறு ஆம் அவற
றுள் ஆறூர் காசி அம்பலம் அதிகம் ஆம் என்றான் - ஆறாகிய
அவைகளுள்ளே திருவாரூர் காசி சிதம்பரம் என்னும் மூன
றும் விசேடமாகும் என்று பெரியோர்கள் கூறினார்கள். ஏ-று

மெய்மைநற சரியை பத்தி விளங்கிய ஞான மேலா,
மெய்மையொப்பவாகமுததி யிறையிலி யாக விட்ட,
முமமை நற்பதிக டமமின முளைத்தவர் முடிந்தோர
மூவாச, செம்மலாக கழல கண்டோர்கள் சிவத்தினைச்
சோவரன்றே.

இ - ள். மெய்மை நற்சரியை பத்தி விளங்கிய ஞானம்
மேவன் எம்மை ஒப்பவர்க்கு - மெய்மையாகிய நல்ல சரிஷை

யையும் கிரியையையும் (யோகத்தையும்) விளங்கிய ஞானத்
தையும் பொருந்தாத எம்போலவார்களுக்கு—இறை இலி ஆக
முத்தி இடம—சிவம் (வேராய் நிறைவு) இலவாததாகச் சாயுச்சி
யமுத்தியைக் கொடுத்தருளும்—நல மும்மைப் புதிகள் தம்
மின் நலவு மூன்று திருப்பதிகளுளும்—மூலாததவா—(திரு
வாரூரிலே) பிறந்தவார்களும்—மூலாததோ—(சாசியிலே) இற
ந்தவார்களும்—மூலாச செம் மலாக சமூல கண்டோர்கள் -
(சிதம்பரத்திலே) அழியாத செந்தாமரைமலாபோலுந் திருவ
டிகளைத் தரிசித்தவார்களும்—சிவத்தினைச் சோவா - சிவத்தை
அடைவார்களே எ - று. (௬௭)

பிறந்தில மாளு தன்னிற பேசிய் காசி மேவி
பிறந்தில மிரண்டு முத்தி யினபமும் பின்ப தாநா
முறைந்திடுந் திலலை ஞான யோகமா தான மாழாற
செறிந்தடி காணச் சீவன முததராயத் திரிய் லாமே

இ - ள ஆளுதன்னில பிறந்திலம் - திருவாரூரிலே பிறந்
தேமிலலை, பேசிய காசி மேவி இறந்திலம் - செல்லப்பபட்ட
காசியிலே, போய் மரித்தேமிலலை, —இரண்டு முத்தி இனப்
பும் பின்பது ஆம் - (சன்னமரணங்களாலாகும்) இவ்விரண்டு
முத்தியின்பங்களும் (பெற விரும்பின இப்போது சித்திப்பன
வல்ல ஸ்வேகாலத்தின) பின்பு சித்திப்பனவாடி, —நாம
உறைந்திடுந் திலலை ஞானயோகம் ஆ தானம் ஆம் - நாம
ஆசிக்கின்ற திலலைவனம் ஞானயோகம் பொருந்திய தல
மாம்;—செறிந்து அடி காணச் சீவன முதல ஆயத் திரிய
லாம் - (இதன்கண்ணே) பொருந்தித் திருவடியைத் தரிசிக்கச்
சீவனமுத்தர்களாய்த் திரியலாம். எ - று. (௬௮)

அரிவையு ரழிவி லாரென நலகினூல பரவ மேருத்
திருவி லா ரிதத் தேருதுஞ் செம்மையானம்மையாளும்

பரிவி லூரபுலிபோன ல்கிப்ப்ருமை செய்ப்புருமையாலே
பிரிவி லூர தனியூ ரெமமுா பெருமபறதப புலியூராகும்.

இ - ள். அரிவை ஊர் அழிவு இல் ஊர் என்று அலகு இல
நூல் பரவ - சிவசத்திவடிவாகிய ஊர் அழிவிலலாத ஊர்
என்று எண்ணிலலாத சாததிரங்குள புகழ், —மேருத திரு வில்
ஊர் இரத்தது ஏதும் செமமைபான் - மக் மேருமலையாகிய
அழகிய விலலைத தாம் ஊராரினற தேரிலே நினறு தாங்கிப
செந்நிறததையுடைய சிவபெருமான்—நம்மை ஆளும் பரிவில
ஊர் புலிபோல நல்கிப் பருமை செய் பெருமையாலே - எம்
மையாண்டருளுங் கருணையினுல ஏழ்கின்ற புல்போலப
பண்ணிப் பெருமைப்படுத்திய மகிமையினாலே—பிரிவு இல்
ஊர் - (நாம்) பிரிவிலலாதிருக்கும் ஊரும்—தனி ஊர் - ஒப்பி
ல்லாத ஊரும் ஆகிய—எம் ஊர் பெரும புறற்புலியூர் ஆகும்—
எம்முடைய ஊர் பெருமபறதபுலியூராம் எ - று. (கக)

தன்றனி முனற மெனறுஞ் சச்சிதா நநத மூரு
மெனற்ரு மறைக ண்ணகு மீரிரு திசையும் பறறி
நின்றருள பரவ நாத னேரிழை காண வேணி
பினறிகழ தரநிந்ருமெ பெறறிநீ பெறறி ய்னதே

இ - ள். நாதன் - சிவபெருமான், —தன் தனி மன்றம் - தம்
முடைய ஒப்பிலலாத சபை—சச்சிதானந்தம் ஆகும் என்று -
உண்மையறிவானந்தவடிவாகும் என்று—அரு மறைகள்
நான்கும் - அரிய வேதங்கள் நான்கும்—என்றும் ஈரிரு திசை
யும் பறறி வின்று அருள் பரவ - எத்காலத்தும் நான்குதிக்கி
னும் பொருந்தி நின்று திருவருளைத் துதிக்க, —வேரிழை
காண - சிவகாமியம்மையார் தரிசிக்க, —வேணி பின் திகழ
தாந்சடை பின்னே (தாழ்ந்து) விளங்க, —புரின்று ஆடும

பெற்றி நீ பெற்றி - (அச்சபையிலே) நின்று திருநிருத்தஞ் செயதருந் தன்மையை நீ தரிசிக்கப்பெற்றாய். ஏ - று (எ0)

பாவக மிறந்த நாதன் பரதமூன் பணிகக வந்தான்
நேவரீக டேவ னென்னுந் திகழ்திருச சினன் வோசை
மேவிய போதி லனபு மெனபுமை யுணர்பு மெய்யு
மாவியு முருக் நமமை யாண்டவா காணடி யனறே

இ - னை பாவகம் இறந்த நாதன் - தியானத்தைக் கடந்த சிவபெருமான், - தேவாகள தேவன் பந்தம் முன் பணிகக வந்தான் என்னும் - தேவத்தேவா திருநிருத்தத்தை எதிரே தரிசிப்பிக்க வந்தார் என்கின்ற - திகழ் திருச்சின்ன ஒசை மேவிய போதி ல் விளங்கிய திருச்சின்னவொலி பொருந்திய ப் பாழுதில, - அனபும எனபும ஐயணாவும் மெய்யும் ஆவியும் உருக - தம்மாட்டனபும் எம்முடைய எலும்பும் ஐம்பொறியு ணாச்சியும் சரீரமும் உயிரும் உருகும்படி - நமமை ஆண்டவா காணடி அனறே - நமமை ஆட்கொண்டருவினுமையை நீ கண்டாயனறே ஏ - று. (கூக)

தேசமார மன்ற கன்று சிவகதி தேடி யுறறாற
காசியி லீலலை திலலை கதிதரு மெனற ணைநதாற
பாசம தகல் முத்தி பணித்திடு மெனற ரொன்ற
லீசன தருவி ரககத தெலலையா சொல்லு வாரே

இ - ன். தேசம் ஆர் மன்று அகன்று சிவகதி தேடிக் காசியில் உறறால் இலலை - (தக்கிணதேசத்தார்) ஒளி நிறைந்த கணகசபையை நீங்கி முத்தியைத் தேடிக் காசியிலே சென்றால் (அது அங்கே) கிடைப்பதில்லை, - திலலை கதி தருக் என்று அண்ணந்தால் - (உத்தரதேசத்தார்) சிதம்பரம் முத்தி தரும் என்று வந்தேசரந்தால் - பாசமது அகல முத்திபுணித்திடும் -

(இது) பாசனீங்க மூத்ததியைக் கொடுக்கும்—என்றார் என்றால்-
என்று (வேதாசனம் வல்லா) சொன்னாரென்றால், —ாசனது
அருள் இரக்கத்து எல்லை யார் சொல்லுவா - சிவபெருமானு
டைய திருவருளிரக்கத்தினது எல்லையாகிய சிதம்பரத்தை
யாவா சொல்லவல்லவா' எ - று (எஉ)

கனறம் ரனபர் லானபால க்வாதருங் கால் மேனும்
| வென்றிகொ ளம்பு வீழும் வேலையா யினுவி மைப்பிற
செனதுறு மமைய மேனாந திருவடி தெளிய நோக்கி
நின்றவா காண நின்றா நீளபவ நீங்கி னாரே. -

இ - ள். கன்று அமா அன்பால் ஆன் பால கவர்தரு கால
‘மேனும் - கன்றினிடத்தே பொருந்திய அன்பினாலே சுரக்கி
ன்ற பசுவின்பாலைக் கறக்கின்ற நேரமாதிரமாயினும்—
வென்றி கொள அம்பு வீழும் வேலை ஆயினும் - வெற்றி
பொருந்திய பாணம்(ஆறி)வீழுகின்ற நேரமாதிரமாயினும்—
இமைப்பில் சென்று உறும அமையமேனும் - இமைத்தலிலே
சென்று பொருந்திய நேரமாதிரமாயினும்—திருவடி தெளிய
நோக்கி நின்றவர் காண நின்றார் - திருவடிமை விளங்கத்
தரிசித்தது நின்றவர்கள் காணும்படி அவர்கள் எதிர்ப்பட்டு
நின்றவர்கள்—நீள் பவம் நீங்கினா - (அநாதியே) தொடா
கின்ற பிறவி நீங்கினவர்களாவர்கள் எ - று. (எங)

ஆரண வருவார் தில்லை யம்பல மெய்தப் பெற்றோ :
ரோருணா ஷாவ ரென்று மொன்றல ரோனா ரல்லர்
காரண ராகா ரொத்த கருத்திலா நிருத்த வினப்ப
பூரண ருவாகள் வாழும் புவனமும் பொதுவாமன்றே.

இ - ள். ஆரண உருவார் தில்லை அற்பலம் எய்தப் பெற
றோ - வேதவடிவினராகிய சிவபெருமானுடைய தில்லை

யம்பலத்தை அடையப்பெற்றவர்கள்—என்றும் ஒருணர்வு ஆவர் - எக்காலமும் பரிபூரணஞானத்தையுடையராவார்கள்,—ஒன்று அவர்-(சிவமுநதாமம்)ஒன்றாயிராகள்,—ஒன்றா அலலா - (சிவததோமம்) ஒன்றாதவரல்லா [சிவததோமம் இரண்டறநிருப்பாகள் எனறபம்]—காரணர் ஆகார - (ஆயினும்) பஞ்சகிருத்திய கருததாககளாகாகள்—(யாது காரணததாலெனின்,)—ஒதத கருதது இலா - (கருத்தியத்திலே) பொருத்திய இசை யிலலாதவாதளாதலால,—நிருத்த இன்பப் பூரணர் - நிருத்தானாதத்தினாலே நிறைந்தவாகள்,—அவர்கள் வாழும் புவனமுமபொது ஆம் - அவர்கள் எழுந்தருளியிருக்கும் புவனமுந் சிறசபையாம் - எ - று.

ஆகாயமும் சூடாகாயமுமபோலப் பிரமமும் ஆன்மாவும் தமயிற்சோனது ஒன்றும் என்பது மாயாவதிகள கருத்தது. ஆன்மபோதமுங் கண்ணொளியும்போலச சிவமும் ஆன்மரீவும் தம்முள் இரண்டறக கல்க்கும் என்பது சைவசித்தார்த்திகள் தருத்தது (எசு)

கண்ணுத லாடல் வெறபிற காரிகை காணு மிந்தப, புண்ணிய மனறெ வாத்கும பொதுவெனு மதிறை சூதன, றண்ணளி வியாதன ஹைதன சவுனாகன றனய னென்னறென்,றெண்ணரு முனிவர் திலலை பெயல் லையி னெயதி னாகள்.

இ - ள். கண்ணுதல் ஆடல் வெற்பிற் காரிகை காணும இந் தப் புண்ணிய மென்று.- நெறறிககண்ணையுடைய சிவபெருமானது நிருநிருத்ததைத் தார்ப்பதிதேவியார் தரிசுககின்ற இந் தச் சத்திசைபை—எவர்க்கும் பொது எனும் அதனால் - யாவாக்கும் பொதுவென்று சொல்லப்படுதலினாலே,—சூதன்-சூதமூ னிலும்—றண்ணளி வியாதன்-கருணையையுடைய வியாச

முனிவரும்—மைநதன்—அவர் குமாரராகிய சுகமுனிவரும்—
சவுனகன் - செளனகமுனிவரும்—தனயன் என்று என்று
என அரு முனிவா - அவர்குமாரரும் எனநென்று (பின்னும)
எண்ணுதந்தரிய முனிவாகள—திலலை எலலையின் எயதினார்
கள - இதிலலைவனத்தினது திருவெலலையிலே பொருந்தி
னார்கள். எ - று. (எரு)

மாகழி யாதி ரைததாய வருவிழா வெழுதல்போற்றிச
சோமலி கமல வாசந திகழ்சிவ கங்கை யாடிப
பாதிசுழ பரத மேத்திப பணிநதரு ள்ணைபது சிந்தை
யாதரு மனபு நீடி யவருநற நவாக ளானா.

இ - ள். மாகழி ஆகிரைத்து ஆய் வரு விழா எழுதல்
போற்றி - மரர்கழிமாசத்துத் திருவாதிநைநகைத்திரத்தினைய
வருகின்ற திருவிழாவெழுச்சியைச் சேவித்து, —சோ மலி கமல
வாசம் திகழ் சிவகங்கை ஆடி - அழகு நிறைந்த பொற்றா
மரை மண்ம விளவருகின்ற சிவகங்கையிலே 'ஸநானமப'
ணணி, —பார் திகழ் பரதம் ஏத்திப பணிந்து ஆளுள் அணை
ந்து - பூமியில் விளவருகின்ற திருநிருத்தத்தைத் துதித்து
வணங்கித் திருவருளைப் பொருந்தி, —சிறதை ஆர்தரும் அனபு
நீடி, - சித்தத்திலே நிறைந்த அன்பு பெருகி, —அநரும் நற்ற
வாடள் ஆனார் - அவர்களும் நல்ல தவததையுடையர்களாயி
னார்கள் எ - று. (எசு)

நற்றவ மைநத வெந்தை நயநதபே வருளா னுமு
முறறதிங் கலர்கள கொய்வா னேங்குகோங் கரூதியேற
'வெற்றிகொள் வரததா லிநத விபாக்கிர பாத மேன்மை
பெற்றனமிதனாலெல்லாப்பெருமையும்பெற்றாமனதே.

இ - ள் • நற்றவமைநத - நல்ல தவதலதயுடைய குமர
ரனே—நாமும் இவரு உறறது எந்தை நயநத பேர் அரு
ளால - நாமும் இவருகே பொருநதியது எமது பிதாவாகிய மத்
தியநதினமகாமுனிவருடைய விரும்பப்பட்ட ஷேரிய கருணை
யினாலாம்,—அலர்கள் கொயவான் ஓங்கு கோங்கு ஆதி ஏற -
பூக்கள கொயதற்கு உயாநத கோங்கு முல்லிய மரங்களில்
ஏறும்பொருட்டு—வெற்றி கொள வரததால இநத வியாககிர
பாத மேன்மை பெற்றனம் - வெற்றி பொருநதிய வரததி
னாலே இநதவியாககிரபாதனென்னும் மேனமையைப் பெற
றோம்,—இதனால் எல்லாப் பெருமையும் பெற்றோம் - இதனால்
(விதிப்படி பூவெடுத்தப பூசித்து) 'எல்லாப்பெருமைகளையும்
பெற்றோம். எ - று. (என)

உன்னரு முனகரு முனன மோங்குப மனிய நென்னு
மன்னுநம் புதலவன் முநதைமா துலனமனைப்பாலுண்டு
பின்னையிங் கெய்தி நம்பாறபெறாதுபால்பெருமானேடு
பன்னரு மனபு நீடிப பாறகட லருளாற பெற்று.

இ - ள். உன் அரும் உனகரு முன் ஆம் ஓங்கு உமனி
யன் எனினும் மன்னும் நம் புதலவன் - நினைததற்கரிய உன
கரு முன்னோனாகிய உயர்நத உபுமன்னியனெனகின்ற நிலை
பெற்ற நம்முடைய குமாரன்—மூந்தை மாதலன் லினைப்
பால உண்டு - மூன்பு மாமனாகிய வசிட்டமகாமுனிவரு
டைய ஆசிரமத்திலே தேனுவின் பாலை குடித்து (வளர்
ந்த,—பின்னை இங்கு எய்தி-பின்பு இவருகே வந்து,—நம்பால்
பாலபெறாது-நம்மிடத்திலே பால் பெருமையால்—பெருமா
னேடு பின் அரும் அன்பு கீழ்-சிவபெருமானிடத்திலே சொல்
லாதற்கரிய அன்பு பெருகி—பாற்கடல் அருளால் பெற்று
கூருப்பாற்கடலை அவர்திருவருளினாலே பெற்று. எ-று. (என)

ஆண்டு இ சாபங் கொள்ளும்வரையும் துவரைப் போய்க்
காணமிமென றுண்ட ணைந்தக கரியவனமுடிமேற்பாத
நீண்டவன் புடனே வைத்து நீலகண்டரையு நல்கி
யீணடுவந் தகன்றா னினனு மெயதுவ னினறு நாளை

இ - ள். ஆண்டு இ சாபம் கொள்ளும் அவரையும் - (பிரு
குமுனிவருடைய ஆசிரமமாகிய) அவவிடத்தே இடப்பட்ட
சாபத்தைக் கொண்டவராடிய (விடமினுவினது அவுநாரமாயு
ள்ள) கிருஷ்ணரையும்—துவரையும் போய்க் காணமிமென்று
ஆண்டு அணைந்து - துவாராபுரியிலே போய்க் 'காணபேம்
என்று அவ்விடத்திலே' பொருந்தி,—நீண்ட அன்புடனே
அக்கரியவன் முடிமேல பாதம் வைத்து - மிகுந்த கருணை
யோடும் அந்தக்கிருஷ்ணருடைய சிரசினமேலே திருவடி
குட்டி,—நீலகண்டரையும் நல்கி-சிவலிங்கப்பெருமானை எழு
ந்தருளப்பண்ணிக் கொடுத்தி,—சுண்டு வந்து அகன்றான் -
இவ்விடத்திலே வந்து (பின்பும்) போயினான்,—இன்னும்
இன்று நாளை எயதுவன் - இன்னம் இன்று நாளைக்குள்ளே
வருவான். எ - று. (எக)

பங்கமில் புகழ் அனந்தன் பதஞ்சலி யாகி யன்பர்
லிங்கனைந் தெமமோ டுகி யிருந்தபின்னிற்றபுயமக்கு
மங்கல நடமுந் தெய்வ மன்றமும் வழங்கி வாணோ
தங்களை யெங்களோடுந் தகுமபணிதந்துகொண்டான்.

இ - ள் பங்கம் இல புகழ் அனந்தன் பதஞ்சலி ஆகி - ரும்
றமில்லாத கீததியையுடைய ஆதிதேவர் பதஞ்சலிவடிவத்
தையுடையவராகி,—அன்பால் இங்கு அணைந்து எம்மோடு
ஆகி இருந்த பின் - அன்பினால் இங்கே வந்து நம்மோடு கூடி
(நெடுநாள்) இருந்தபின்பு,—இறை எமக்கு மகிசுல நடமுந்

தெய்வ மன்றமும் வழங்கி - சிவபெருமான் எங்களுக்கு மங்
கலதையுடைய திருநிருத்தத்தையும் தெய்வத்தனமை பொரு
நதிய கண்கசையையும் புலப்படுத்தி, —வானோ தங்களை
எங்களோடும் தரும் பணி தருது கொண்டான். - தேவாகளை
யுழ எங்களைமே தக்க தொண்டைத் தந்து ஆட்கொண்டரு
ளினா. எ - று. (௮௦)

சயமலி சரம வேதத் தலைவரி லொருவ னான [நது
செயிமினி முனிவ னண்ணித் திருநடந தொழுது வாழ்
வியன்மலாப பாத மனபால வேதபா தத்த வத்தா
னயமிகப் பரவி யின்ப நண்ணினு னெண்ண மார.

இ - ள் சயம் மலி சரம வேதத் தலைவரில் ஒருவன் ஆன
செயிமினி முனிவன் - வெற்றி மிகுந்த சரமவேதத்தலைவர்க
ளுள் ஒருவராகியு சையினிமுனிவா—நண்ணித் திருநடம்
தொழுது வாழ்நது - (இந்தச்சித்தமபாததிலே) வநது திருநிரு
த்தத்தை வணங்கி வாழவு பெற்றது—வியன் மலர்ப் பாதம் -
மேலாகிய செநதாமரைமலர்போலுந் திருநிலைகளை—அன
பால வேதபாதத்தவத்தால் நயம் மிகப் பரவி - அன்பினோடு
வேதபாதஸ்தவத்தினாலே இனிமை மிகத் துதித்து, —எண்
ணம் ஆர இன்பம் நண்ணினு - (தமது) கருதது நிறைய
இன்பநிலைத் அடைந்தார். எ - று.

வேதபாதஸ்தவமாவது முதனமூன்றுபாதமும் தமது வாக
காகவும் நான் சரமபாதம் வேதமாகவும் சையினிமுனிவராலே
செய்யப்பட்ட தோத்திரம் ஸ்தவம் - தோத்திரம் (௮௧)

துற்கடனென்றோரபாவிதுணிதருவணிகுனென்போன்
கறகட மனைய சிநதைக் காதகன் மாக மாதத்
திற்கட னாகு நூளுற்றிறைதகு துறையிற றில்லை
நிற்கடந்படிய முததி நண்ணினு ரெண்ணி லார்கள.

இ - ள் துற்கடன் என்ற ஓர் பாவி - தூர்த்து, நெனப்ப
ட்ட ஓந்மகாபாதகன்—துணிதரு வணிகன் என்பேன -
(பாவத்துக்குத்) துணிகின்ற செட்டியாயுள்ளவன்—கற கடம்
அனைய சிந்தைக் காதகன் - மலைப்பக்கத்துள்ள சுவாழி
போன்ற சித்தத்தையுடைய கொலைஞன்—திலலை நறகடல் -
சிதம்பரத்துக்குச் சூழ்ப்பதில உள்ள நல்லசமுத்திரத்திலே—
மாகமாதத்தில கடன் ஆகும் நாள் உற்று இறை தரு துறை
யில் - மாசிமாசத்தில (அதற்கு) உரியதாகிய மகநகூத்திரத்
திலே பொருந்திச் சிவபெருமான (தீர்த்தத்தாகு) எழுந்தரு
ளும் பாசமுத்தான் றுறையிலே—படியு - (ஒருபாட் பட
வோடு) தாழ், —என இலாகுள் முததி நண்ணினார் - எண்ணி
லுலாதவாகள (அவனுடனே) முததி பெற்றார்கள. எ - று. ()

மாசிலா வுலகிற் றீர்த்தம் வானவ ரனைய திலலை
யாசிலா வேத கஞ்செ யகிலவா விகளெ வாக்குந
தேசமா ரயனமால போல்வ திகழ்திருக்குளமெவாகஞ்
மீசனு மென்ன மேலா யெளிதுமா யிருககு மன்றே

இ - ள். மாச இலா உலகில தீர்த்தம் வானவா அனைய-ருற்
றமில்லாத புண்ணியதீர்த்தங்களினுள்ள தீர்த்தங்களு, தேவாக
ளைப் போல்வன;—திலலை ஆச இலா வேதகம் எவர்கடும்
செய் அகில வாவின - சிதம்பரத்திலே குற்றமில்லாத பரி
சனவேதியை யாவருக்குஞ்செய்கின்ற சகலதீர்த்தங்களும்—
தேசம் ஆர் அயன் மால் போலவ - ஒளி நிறைந்த பிரம் விட்
டுணுக்களைப் போல்வன, திகழ் திருக்குளம் - விளங்குகின்ற
சிவகங்கை—எவர்க்கும் ஈசன் ஆம் என்ன மேல் ஆய் - எவ
ர்தீர்த்தவர்களுக்குந் தலைவராகிய சிவபெருமான் போல (எவ்
லாததீர்த்தங்களுக்கும்) மேலாகி, —எளிதும் ஆய் இருக்கும்.

(தண்ணீர்தேய் வடிவாதலினாலே தண்ணீர் அடைந்த யாவருக்கும) எளிதுமாயிருக்கும். எ - று. (அ௩)

கங்கைகா ளிநதி பொன்னி கன்னியா திகளவ னங்கும
பங்கய வூவி தானே பழுதுக ளகற்ற வற்று
லிங்குநின் னவைக ழித்த விலஞ்சியிக கனக மேனி
மங்கல மன்று ளாடு மன்னவ னருளா மனறே.

இ - ள் கங்கை காளிநதி பொன்னி கன்னி ஆதிகள வண
நுகும் - கங்கை காளிநதி காவேரி கன்னி முதலிய சகலதீர்த
தங்களும் (தங்களிடத்துள்ள பாவங்கள் போகும்படி) வண
நுகுகின்ற—பங்கயவாவி தானே பழுதுகள் அகற்ற வற்று -
பொற்றாமரைவாவியாகிய சிவகங்கையே சகலபாவங்களையும்
போக்க வல்லது,—இவகு நின் நவை கழித்த இக்கனக
மேனி இலஞ்சி இங்கே உன்னுடைய உடற்குற்றத்தைப்
போக்கிய இப்பொனவடிவத்தைத் தந்த திருக்குளம்—மங்கல
மன்றுள் ஆடும மன்னவன் அருள் ஆம் - மங்கலத்தையுடைய
சபையிலே திருநீருததஞ்செய்தருளும் சிவபெருமானுடைய
திருவருளாகும். எ - று (அ௪)

மன்னவ னெமக்க ளித்த வாழ்வுதேள வழாத மைந்த
கன்னலிஞ் சுவையும போனமெயக்காட்சியுந்கருத்திலி
மன்னிய மினமை காட்டியகம்பறமென்றிரண்டு[னபு
பினனமி லருளுந் தந்த பெற்றியார பெற்று ளாரே.

இ - ள். வீழாத மைந்த - (நல்லொழுக்கத்தினின்றும்) வழ
வாத குமாரனே,—மன்னவன் எமக்கு அளித்த வாழ்வு கேள்-
நடராஜா நமக்குத் தந்தருளிய வாழ்வைக் கேட்பாயாக;—
கன்னலும் சுவையும் போல் - சூக்கரையும் அதன்சுவையும்
பிபால்—மெய்க் காட்சியும் கருத்தில் இன்பும் அன்னியம்

இன்மை காட்டி - (தமது) திருமேனிப்பிரகாசமும் (நமது) உள்ளத்தில் விளையும் நிருததானந்தமும் அன்னியமில்லாமையைப் புலப்படுத்தி—அகம் புறம் என்று இரண்டு பின்னம் இல அருளுடி தந்த பெற்றி - உள்ளும் புறமுமென்று இரண்டு பேதமில்லாத (ஒருநீர்மையதாகிய) திருவருளையுந்தந்த தருணத்திறத்தை—புரர் பெற்று உளார் - வேறியாவுா பெற்று ளளவர்! எ - று. (அரு)

இன்றெமக கிறைவன முததி யிகபரத தெளிதி னலகு, மனறிது வென்று தொலலை மறைமுனி புபதேசங்க, ளன்றருள செய்ய 'மைந்த ன்ருவிகண சொரிய நைந்தது, சென்றுமுன் பணிநது தந்தை சேவடி சென்னி வைத்தான்.

இ - ள். இன்று எமக்கு இறைவன் முத்தி இக பரத்து எளிதின் நல்கும் மன்று இது என்று - இப்பொழுது நமக்குச் சிவபெருமான் முத்தியை இகத்தினும் பரத்தினும் எளிதிலே தந்தருளுஞ்சபை இது என்று—தொலலை மறை முனி உபதேசங்கள் அன்று அருள் செய்ய - பழைய வேதத்தையறிந்த வியாககிரபாதமகாமுனிவா உபதேசங்களை அப்போதருளிச்செய்ய,—மைந்தன் கண, அருவி சொரிய நைந்து நகுமாராகிய இரணியவருமர் கண்களினின்றும் அருவி பொழிய நெக்குருகி,—தந்தை முன் சென்று பணிநது - பிதாவாகிய அம்முனிவரெதிரே போய் நமஸ்கரித்து,--சேவடி சென்னி வைத்தான் - (அவருடைய) சிவந்த திருவடியைத் தமது சிரசில் வைத்தார். எ - று. (அரு)

சென்னிசோ பாதங் கண்ணுரு சிந்தையுந்திகழவைத்து முன்னுற வணங்கி யேத்தி முகமிக மலர்ந்துருள

மென்னையும் பொருளாநல்கிறிறைவநின் கருணையென
பன்னருமன புந்காபபரிவுளமபெருகுவிததான. [அ]

இ - ள செனனி சோ பாதம கண்ணும சிந்தையும் திகழ
வைத்து - சிமசிலே பொருந்திய திருவடிவையத (தமமுடைய)
கண்களினும் இருதயத்தினும் விளங்க வைத்து, — முன உற
வணங்கி ஏததி முகம் மிகமலாநது - (மீள்வு) திருமுன்னே
பொருந்த மைஸகரித்துத் துதித்து முகமிகமலாநது, — இறைவ
நின் கருணை எனனையும் பொருளா ஞானம் நல்கிற்று என்று -
எமபெருமானே உமது காருணணியம் (பொருளல்லாத) தமிழே
யேனையும் பொருளாகக் கொண்டு ஞானத்தைத் தந்தருளி
யது என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, — பன் அரும அன்பு நீங்
காப பரிவு உளம் பெருகுவிததான - (தமது) சொல்லுத்த
கரிய அனபினாலே ஒழியாத மகிழ்ச்சியை (அவா) திருவுள்ள
த்திலே பெருகச்செய்தாரா எ - று. (அ)

ஆயபேரருளால் வாழு மரசிளங் குமர னுநுந்
தூயநீர்த் தடம்ப பிடிந்து துணைவனைத் தொழுதுதநதை
சாயைபோ லமாநத னைதன றுளகளுமபணிந்தனாககங்
கேயுமா றேவ லுஞ்செய திளங்கிதா போலி ருநதான.

இ - ள ஆய பேர் அருளால் வாழும் அரச இளங்குமரன் -
இங்ஙனமாகிய பெரிய திருவருளினால் வாழ்கின்ற இளமை
மையாகிய இராசகுமாரா — நானும் தூய நீர்த் தீடம் பிடிந்து -
நாடோறும் சுத்தமாகிய தீர்த்ததையுடைய சிவகங்கையிலே
ஸ்நானஞ்செய்து, — துணைவனைத் தொழுது, — உயிர்த்துணைவ
ராகிய சிவபெருமானை நமஸ்கரித்து, — தந்தை சாயை போல
அமாந்த - பிதாவாகிய வியாகிரபாதமகாமுனிவருக்கு நிகல்
போலப் பொருந்தி, — அனந்தன் தாள்களும் பணிந்து - பத

ஞ்சலிமகாமுனிவருடைய திருவடிகளையும் ஷ்ணங்கி,—அவர்க்கு அநீகு ஏயும் ஆறு ஏவலும் செய்து - அவர்களிருவருக்கும் அவகே இயையும்படி தொண்டுகளுஞ்செய்தி,—இளஙசகிரா போல இருந்தான் - பாலகுரியர்போலிருந்தார். எ - று.

வேறு

இங்கி வனறிக்கெவெய்து நாணமனு லென்னை மன்னனவ சிட்டனைச, சிங்க வனமனை யெனனை நீதிசெலுத்து மாறுசெலுத்துக்கென, நங்க வனறனமனநதிருத்திப ருத்தி யோடுப ரித்தமெய்ச, சங்க முங்சழிவித்த ருமபுகழ தாவி லசஷ்ட லாயினான்.

இ - ள இவரு இவன் திகழ்வு எய்தும நாள் - இவவிடத்திலே இவவிரணியவருமா விளக்கம் பொருந்திய நாளிலே,—மனு என்னும் மன்னன் - மனுவென்னும் அரசன்—வசிட்டனை - வசிட்டமுனிவரை (நோக்கி)—நீதி என்னைச செலுத்தும் ஆறு சிங்கவனமனைச செலுத்துக என்று—(நீர்) நீதியிலே (இந்நாள் கீர்தும) என்னை நடத்தியபடியே இனிச் சிங்கவனமனை நடத்ததுவீராக என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—அவரு அவன்றன் மனம திருத்தி - அவகே அமமுனிவருடைய திருவுள்ளத்தை இயைவித்து,—அருத்தியோடு பரித்த, மெய்சசங்கமும் கழிவித்து - ஆசையோடு தாங்கிய பூதவுடம்போடு கூடுதலையொழித்து,—தாவு இலா அரும் புகழ் உடல் ஆயினான் - அழிவல்லாத பெரிய புகழுடம்பை உடையவனாயினான். எ - று. (அக)

இன்னு யிராகுல மாறொ டண்ண லெடுத்தது விட்டது நக்கநோர், மனனு யிராப்பகை பினறொ டர்ந்தது யான வாழவுந் தித்துநம், பொன்னி லக்கமிந் கூடா

யாதிப்பாழ்ந்த ழிந்துவ சிட்டனீ, ின்ன மைச்சர்கண்
மன்னர் மைந்த ருடனக டனசெய்தி ருந்துழி

இ-ள். இன் உயிராகுலமாறெடு அண்ணல எடுத்துவிட்ட
துறக்க நோ-இனிய உயிர்போலும் குலஸ்திரியுடனே இராசா
அடைந்த துறக்கத்துக்கு நோராக—மன் உயிர்ப் படை பின்
தொடர்து - சிலைபெற்ற உயிர்போலும் அடிமைகளோடு
பின்னொடர்து, —மயான வாழ்வு முடிதது - மயானகிருத்தி
யததை நிறைவேற்றி, —நற மொன் இலக்கம் இல கூறை
ஆகி பொழிந்து - நலவ கனகம் எண்ணிலலாத வஸ்திரமுத
லியவற்றைத் தன்னஞ்செய்து, —அழிந்து - துகறத்துக்கொ
ண்டு, —வசிட்டன் - வசிட்டமகாமுனிவா—நீடு உண் அமை
ச்சர்களு-நெடுங்காலத்தாளள் ஆராய்கின்ற மந்திரிமார்களும்—
மன்னா - குறுகில மன்னர்களும்—மைந்தருடன் - இராசகு
மாரர்களும் ஆகிய இவர்களோடும்—கடன் செய்து இருந
துழி - மற்றைக்கிருத்தியவகளைபும முடித்துக்கொண்டு இருந
த்பொழுது எ -று (கூ0)

யாது செய்குவ மென்ன மைந்தாக ளெந்தை முந்த
விசைந்ததே, மேத குமபடி செய்க வென்ன விசிட்ட
னான வசிட்டன்பா, னீதி தங்கிய சிங்க வனமுனை நேடி
யிங்கனை விப்பனீர், தீத கன்றிட வென்றி செய்திந
மென்று தென்றிசை செலகுவான

இ - ள். யாது செய்குவம் என்ன-இனியாது செயவோம்
என்று வினாவ, —மைந்தர்கள் எந்தை முந்த இசைந்ததே மே
தகுமபடி செய்க் என்ன - குமாரங்கள் எம்முடைய பிதா
முன்னே இசைந்ததையே மேன்மை தரும்படி செய்தருள
வீராக என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய;—விசிட்டன் ஆன வசி

ட்டன் - மேலோராகிய வசிட்டமுனிவர்—யான் நீதி தங்கிய சிங்கவனம்னை நேடி இங்கு அணைவிப்பன்—நான் நீதி பொருநகிய சிங்கவனம்னைத தேடி இங்கே அழைத்தககொண்டி வருவேன,—நீர் தீது அகன்றிட வென்றி செய்து இரும் என்று - (நான் வருமளவும்) நீங்கள் குற்றநீங்க வெற்றிசெய்துகொண்டிருங்கள் என்று சொல்லி,—தென்றிசை செலருவான் - தெற்குத்திங்கை நோக்கிப் போவாராயினா. எ - று.

அங்க வங்கம் டைந்தது கங்கை படிந்த தைகரையானடந், தெங்கு நாடிவ ளங்கொள காசியி னைஞ்சி விரதம் கனறெழி, றங்கு மாளுவ் குச்ச ராதி தகுந்தெ லுங்கு கடந்துநற, சிங்க வனம் னிருந்த வெலலை யறிநது திலலை செறிந்தனன.

இ - ள். அங்க வங்கம் அடைந்து-அங்கதேசத்தையும் வங்கதேசத்தையும் பொருந்தி,—கங்கை படிந்தது - கங்கையிலே ஸ்ரானஞ்செய்து,—அதன் கரையால் நடந்து - அதன்கரை வழியாகச் சென்று,—எங்கும் நாடி-எவ்விடத்தினுந்தேடி,—வளம் கொள் காசி இறைஞ்சி - வளம் பொருந்திய காசியை வணங்கி,—விர்தம் அகன்று - விரதமலையை நீங்கி,—எழிலகங்கு மாளுவ குச்சர ஆதி தகும் தெலுங்கு கடந்தது - அழகு பொருந்திய மாளுவங் குச்சரமுதலிய தேசங்களையும் தங்க தெலுங்கதேசத்தையுங் கடந்தது,—நற சிங்கவனமன இருந்த எல்லை அறிந்து - நல்ல சிங்கவருமா இருந்த எல்லையை உணர்ந்து,—திலலை செறிந்தனன - திலலைவனத்தைப் பொருந்தினார். எ - று. (௬௨)

மன்னு காறயர் வெம்மை யாறு வசிட்டன் வண்களு வார்நிழற், றன்னி னுதனை யெய்து யாறுணர் தண்பி

லிச்சராணத்தன், முன்ன மேவுக யானு மிரத முயங்கு
பூசை முடித்ததிவந், துன்னொ டாகுவ னென்ன, மைநத்
னுவந்து சென்று பணிந்தனை

இ - ள் மன்னும் ஆறு அயா வெமமை ஆற நீல்பெற்ற
வழி நடந்த வெமமை தீருமபம்—வசிட்டன் வண களவு ஆ
நிழறறன்னின் நாநனை எழுதம் ஆறு உனா - வசிட்டமகா
முனிவா அழகிய திருக்களாமரத்தினது நிறைந்த சிழலினக
ணனே எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானே அடை
ந்தமையை அறிந்த—தன் புலிச்சராணத்தன் - தண்ணரி
யையுடைய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவா (இரணியவன்மரை
நோக்கி,—நீ முன்னம் மேவுக - நீ முன்னே போவாயாக—
யானும் முயங்கு இந்தப் பூசை முடித்து வந்து உன்னோடு
ஆகுவன் எனன் - நானும் செய்யின்ற இந்தப்பூசையை முடி
த்துக்கொண்டு வந்து உன்னோடு கூடுவேன் என்றருளிச்
செய்ய,—மைந்தன் உவந்து சென்று பணிந்தனை - குமார
ராகிய இரணியவருமா மகிழ்ந்து போய் (வசிட்டமகாமுனி
வரை) நமஸ்கரித்தாரா. எ - று (கூங்)

தொழுதல் கண்டவ னென்ற றிருதுமோர் தொன்
மை நன்மைக ளினமையால், வழுவ லாமக ஞாத டம்
புழம் வீழி யேயென மாமுனி, மொழிக ஞந்தருகின்
மை யாலழு முனபு துனபு குவிப்பதொத, திழவ றிரு
திடு மாகவிழந்திட ரேறு மாதரை கீறினான்.

இ - ள் தொழுதல் கண்டு - நமஸ்கரித்தலைக் கண்டு—
அவன் என்று அறிந்தும்—(சிங்கவன்மா) அவரென்றறிந்தும்—
தொன்மை நன்மைகளு இனமையால் - முன்புபோல ஆரோ
வாதங்கள் செய்ப்பிடாமையால்—வழு இலா மகனார் தடம்

புயம வாழியே யென - குறமில்லாத குமாரர் (தந்தையாரு ண்டய) பெரிய புயங்கள் வாழ்கின்றனவா என்று வினாவ, — மாமுனி மொழிகளும் தருகின்றமையால் - வசிட்டமகிமுனி வா எதிரவார்த்தைகள் சொல்லாமையினால்—அழு முன்பு துன்பு குவிப்பது ஒத்து - அழுதற்கு முன்னே துன்பங்களைக் கூட்டுதல்போன்று—இழவு அறிந்திடுமா கவிழ்ந்து - (பிதா வின்) மரணத்தை அறிந்துகொள்ளும்படி தலை கவிழ்ந்து— இடா ஏறுமா தரை கீறினா - துக்கமேறுமபடி தரையைக் கீறினா எ - று. ஓர் அசை.

(சூசு)

துன்ப மெய்திய வாறு ணாநதனைத் தொப்பு லிசசர ணத்தனீள், வனப ணீசனெ டெய்த நீதி வசிட்ட னோவர வந்துதா, முன்பு செயவகை யாலு ஞான முதிர்ச்சி யாலு முயங்கினே, ரனபு நீடிய ததத மிறறிக ழாத் தங்கள் பெருக்கினா

இ - ள் துன்பம் எய்கிய ஆறு உணாநது அனை தொல் புலிசசரணத்தன் - (இரணியவனமருகருத) துக்கம் வந்த மைப்ப அறிந்து வந்த பழைய வியாகிரபாதமகாமுனிவர்— நீள வன் பணீசனெடு எய்த - உயர்ந்த வலிய பதஞ்லிமகா முனிவரோடும் அணுக, — நீதி வசிட்டன் டேர் வர - நீதியை யுடைய வசிட்டமகாமுனிவா (அவர்கள்) எதிரே வரீ, — வந்து முயங்கினோ - (இப்படி) வந்து கூடிய சூழலும்—தாம் முன்பு செய் வருகயாலும் ஞானமுதிர்ச்சியாலும் - தங்கள் முன்பு செய்த பிரகாரத்தினாலும் ஞானத்தின் முதிர்ச்சியினாலும்—அன்பு நீடிய தததமில் திகழ ஆதரங்கள் பெருக்கினார் - அன்பு மிகும்படி தங்கள் தங்களுள்ளே விளங்காநின்ற சந்தரங்களை மிகச்செய்தார்கள். எ - று.

(சூரு)

மன்னு நற்றவா தமமி லுபததபின னைநதன வந்து வணங்கநா, மென்னு ரைதது முடிநத வாறிது வேன்று தநதை யெடுத்ததுமேன, மினனி லைததுள தனனின மொககுளும் வேறி தற்குவ மிததிடிற, தனனை பொத துள் தெனனின யாருட நஞ்ச மாநினை நெஞ்சமே.

• இ - ள் முன்னும் நற்றவா தமமில உயதத பின - நிலைபெற்ற நலவி தவததையுடைய முனிவர்கள் தமமிற்குமயிருந்த பின்பு, — நைநதன வந்து வணங்க - குமாரராகிய இரணிய வன்மா வந்து நமஸ்கரிக்க, — நாம் என உரைத்தும் முடிந்த ஆறு இது என்று - நாம் யாது சொல்வோம் முடிந்தபடி இது என்று சொல்லி, — தநதை எடுத்தது - பிதாவாகிய லியாக கிரபாதமகாமுனிவா (மாரபிலே பொருந்த) எடுத்ததனைத் தது, — மேல மின நிலைததுள - ஆகாயத்ததுள மின (வெளிப்பட்டத தோன்றி நின்று கெடுதலாற சிறிதுபொழுதாயினும்) நிலை ததுளது, — தனனின் மொககுளும் - அதபோல்வே நீர்க்கு மிழியும் (வெளிப்பட்டத தோன்றி நின்று கெடும்) — இத்தற்கு உவமித்ததிடில வேறு - (அவைகளை) இச்சரீரத்ததுக்கு உவமித்தாற பொருந்தாது வேறுபடும், — தனனை ஒத்ததுளது எனனின் - (நிலையாமைக்குச் சரீரம்) தனனைத் தானே ஒத்ததுள தெனின், — உடல தஞ்சமா நினை நெஞ்சா யா - சரீரத்தை நிலையுடையதாக நினைக்கும் உள்ளத்தையுடையவா யாவர்! எ - று. (கூக)

பிரம் ரேமுத லீன தநதி பிறங்கெ றும்பிடை பேணுசி, நருவி னோடில யாரு னோசரு கோடு வுடை பொதுக்கவும், நிரிய னுறிய குறை மாருத

மெனன வலவினை நல்குமா, லருளி லோடெனீ நோத
காதென வாறு மாமுனி கூறினான்

இ - ள் பிரமரே முதல ஆன தந்தி பிறங்கு எழும்பு இடை
பேணு சோ டு-ருவினோகளில் யார உளோ-பிரமாகக்ள் முத
லாக உண்டாகிய யான விளங்குகின்ற ஏறுமபு இவற்றின
இடைப்பட்டனவாகக் குறிக்கப்பட்ட சிறப்புப் பொருந்திய
சரிததையுடையவர்களுள்ளே யாவர் நசியாதவா!—சருகு
ஓடு வாயடை ஒதுக்கச் சருதகளை ஓடுகின்ற வாயடைக்காற்று
(ஓரிடத்திலே) ஒதுக்க—உற்று இரிய நூறிய குறை மாருதம்
எனன - (அவைகளைப்) பொருதி(அவை) பிரியும்படி அழிகி
ன்ற குறைக்காற்றுப்போல்—வலவினை நல்கும்-(தாய் தந்தை
பனைவி மைந்தா முதலிய பாசங்களை மெலவினை கூட்ட) வல
வினை பிரிகும்,—அருள இலோர் என நோ தகாது என -
அருளில்லாதவாபோலத் துக்கமுறுதல தகாது என்று—ஆறு
மாமுனி கூறினான் - (இரணிபவன்மா) ஆறுமபடி (வியாக்கிர
பாதமகாமுனிவா அருள்செய்தார் எ - று. (கூ)

மருவ ருமபுகழ் வாய்மை நீடு வசிட்டன் மாதவ மன
னிதீ- ரிருவ ருமபெறு நனமை பொன்னுரு வெயது
மைந்தனும் யாமுடிப, பொருவ ருமபுவி யோடு மேல
மா, போக ரும்பிரி யாவருந், சருவ ருமபு கட்டக்க நல்
கின். ரென்று நன்றி கதிததனன

இ - ள். 'மருவ அரும் புகழ் வாய்மை நீடு வசிட்டன் -
பொருநதுதற்கரிய கோததியும் மெய்லமும் மிக்க வசிட்டன்
காமுனிவா—நீ இருவரும் மா தவம் மனனிப் பெறும்
நனமை - நீங்கள்ருவீரும் பெரிய தவத்தைச் செய்து பெற்ற
பெருவாழ்வை—பொன் உரு எய்தும் ஸைந்தனும் - பொன்
னுருவதையடைந்த குமாரனும்—யாரும் - நாமும்—இப்

பொருவு ஆரும் புலியோரும் - இந்த ஒப்பில்லாத பூமியி
லுள்ளோராகளும்—மேல அமா போகரும் - சுவாக்கத்திலே
பொருந்திய தேவாகளும்—பிரியா அரும் கரு வரம்பு கூடக்க-
நீங்காத அரிய பிறவியெல்லையைக் கடக்கும்பொருட்டு—
நலகிரி என்று நனறி கதித்தனன் - அருளிச்செய்தோகள
என்று நனறி பாராட்டினார். எ - று. (கூஅ)

உலலை யெலலை புகுந்தி வன்பெறு சோகொண்ட
ருள கூறிலோ, ரெலலை யிலலை வசிட்ட நீயு மிறைஞ்ச
வெய்துக வென்றுநறு ரெலலை மல்ல விலஞ்சி மேவு
தொழுந்த கைப்புன லாடுவித், தொலலை மலகிய மனற
வாயமை யுணரத்தி முனபணி வித்தனன்.

இ - ள். (அது கேட்ட வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்)—
இவன் திலலை எல்ல புகுந்து பெறு சோ கொள் நீடு அருள்
கூறில் ஓர் எல்லையிலலை - இத்தவிரணியவன்மன் சிதம்பரத்
தெலையிலே புகுந்து பெற்ற சிறப்புப் பொருந்திய மிக்க திரு
வருளைச் சொல்லப்புகின் ஓரளவிலலை,—வசிட்ட நீயும் இறை
ஞ்ச எய்துக என்று - வசிட்டமுனிவரே நீரும் நமஸ்கரிக்க
வாரும் என்று (அழைத்தக்கொண்டு போய்,)—நல தொலை
மல்லல இலஞ்சி மேவு தொழும் தகைப் புனல் ஆழிவித்து -
நல்ல பழைய வளத்தையுடைய திருக்குளத்திலே பொருந்
திய வணங்கப்படுந்தகைமையையுடைய தோத்தத்திலே ஸோ
னம்பண்ணுவித்து,—ஒலலை மலகிய மன்ற வாயமை உண
ர்த்தி - பழைமை பொருந்திய சிற்சபையினது உணமையை
உபதேசித்து,—முன் பணிவித்தனன் - (நடராஜா) சந்நி
யிலே நமஸ்கரிப்பித்தார். எ - று. (கூக)

* கரவி லாடல வண்ணங்கி வண்கரு மூல காரண னா
ஜாப, பொருவில பாத மிறைஞ்சி நீடு புலிச்சு ரந்தொழு

தெங்கணும, பரவி நீடு வசிட்ட மாமுனி பரப்பு லிசசர
ணததனவாழ, விரவு மாசசிர மத்தின மேவி விருநத
ருநதி யிருநதனன.

இ - ள். நீடு வசிட்டமாமுனி - உயர்ந்த வசிட்டமகாமுனி
வா—கரவு இலகூடல வணங்கி - மறைப்பிலலாத திருநிருத்
தததை நமஸ்கரித்தது,—வண கரு மூலகாரணன் ஆரணப்
பொருவு இல் பாதம் இறைஞ்சி - (பிரபஞ்சத்துக்கு) மெய்
மையாகிய கருவாயுள்ள ஸ்ரீமூலட்டானேசுரருடைய வேத
த்தினாலே துதிககப்படும் ஒப்பிலலாத திருவடிகளை வண
கி,—நீடு புலிச்சரம் தொழுது - பழைய திருப்புலிச்சரத்தை
மஸ்கரித்து,—எங்கணும பரவி-திருவெல்லையெங்கும்(உள்ள
சிவலிங்கங்களைத்) துதித்தது,—பாய புலிச சரணத்தன் வாழ
விரவும் ஆசிரமத்தின் மேவி - பாயகின்ற புலிககாலபோலும்
பாதத்தையுடைய முனிவா வாழ்வுபொருந்தும் ஆசிரமத்
திலே பொருநதி,—விருநது அருநதி இருநதனன் - விருநது
ண்டிருநதா எ - று. (கடு)

ஆந்தி வந்தனை தந்த னந்தன தாசி லாசசிர மத்தி
லுற, நெநதை பாத மிறைஞ்சி வந்திரு ளெல்லி செவல
வெழுநதுற, சந்தி சோபணி ராச னுநகஞ் ளைவ
ராசனு மெயதவே, வந்த வைதிக ராச னுன வசிட்டன்,
மனனி யிருநதனன.

இ - ள். அந்தி வந்தனை தந்து - சாயங்காலத்தாலே சந்தியா
வந்தனம் பண்ணி,—அனந்தனது ஆச இல் ஆசிரமத்தின்
உற்று - பதஞ்சலிமகாமுனிவருடைய குற்றமில்லாத பரண
சாலையிலே போய்,—எந்த பாதம் இவ்றஞ்சி வந்து - எம்
ருடைய பிதாவாகிய திருவனந்தேச்சுரருடைய திருவடிகளை

நமஸ்கரித்து (மினடுவியாககிரபாதமகாபூனிவருடைய பர்ணசாலகரு) வந்தது,—இருள எலலி செலல எழுந்தது - இருண்ட இராததிரி செலல (வைகறையில்) எழுந்தது,—நது சந்திசேர் புணிராசனும் தரு சைவராசனும் எய்த - நலல சந்தியாவந்தனத்தைப் பொருந்திய நாகராசராகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும் தக்க சைவராசராகிய வியாககிரபாதமகாமுனிவரும் (வந்தது) பொருந்த,—வந்த வைதிகராசன ஆன வசிட்டன் மன்னி இருந்தனன் - வந்த வைதிகராசராகிய வசிட்டமகாமுனிவா பொருந்தியிருந்தார். எ - று. (க05)

திதி லாத விரிச ராசனும் வந்து வந்தனை செய்துநா, நேதி லாரென நோத கேனரு ளெநதை மாரிவா மைத்தனயா, னாத லாலுயா வீடு மெயதுவ னென்று முனன ரமானதபின, கோதி லாத வசிட்டன் வந்தமை கூறுவானிட ராறுணன்.

இ - ள் திது இலாத இராசராசனும் வந்து வந்தனை செய்து - குறறமில்லாத இராசராசராகிய இரணியவன்கரும் (முனிவர்கணமுன்னே) வந்த நமஸ்காரமபணனி,—நான் வதிலார் என நோதகேன் - தமிழேன விறாபோலத் துக்கம் டையேன்,—அருள் எநதைமாந் இவா - அருட்பிதாதகன் இவாகன்—மைந்தன யான்-(இவர்களுக்குப்)பிள்ளை நான்—ஆதலால உயந் வீதம் எயதுவன என்று - ஆதலினாலே மேலாகிய மோகூத்தையும் அடைவேன் என்று சொல்லி—முன்னர் அமர்ந்த பின - (அவாகன்) சந்திதியில இருந்தபின்பு,—கோது இலாத வசிட்டன் வந்தமை இடர் ஆறுவான் கூறுவான் - குற்றமில்லாத வசிட்டமகாமுனிவா (தாம எண்ணி) வந்த காரியத்தைத் துக்கநிற்குமபடி சொல்வாரர் தீஞர். எ - று. (க03)

• அருந்த திககிறை யோனெ மக்கிவ னுக்கு ஞாலம் ளிததுந், திருநத வுபதது நடதது கென்றுரை சேயது மன்னுயிர செனறபின, திருநத மன்னுயிர போன மேனி தகககி ட்நதது தமபிமா, ரிரநது கொண்டனா கொண்டு போதா விவகு வந்தன மென்றன.

இ - ள். அருந்ததிக்கு இறையோன் - அருந்ததிக்கு நாயக, ராகிய வசிட்டமுனிவர்—இவனுக்கு ஞாலம் அளித்தநீ திருந்த உயதது நடதது, என்று எமக்கு உரைசெயது மன உயிர் செனற பின - இச்சிவகவன்னனுக்குப் பூழியைக் கொடுத்தநீ இராணை திருத்தமுற நீதியிலே செலுத்தி நடத்துவீராக என்று எமக்குச் சொல்லிக் கௌடராசா, உயிர நீவகிய பின்பு—தரும தம மன் உயிர் போன மேனி தகக கிடந்தது—(அவன் இவ்னுக்குக்) கொடுத்த இராச்சியம் நிலைபெற்ற உயிர் நீவகிய உடம்புபோலக் கிடந்தது,—தாபிமார் இரந்து கொண்டனர்.—(இவனுடைய) தம்பிமார்கள் வேண்டுகொண்டார்கள்,—கொண்டு போதா இவகு வந்தனம் என்றனன்—(இவனை) அழைத்துக்கொண்டு போக இவகே வந்தேன் என்றா ள் - று. தம் - செலவம் (க05)

வன்பு¹ லிசசர ணத்த²னீ³டி வசிட்டன் வந்தமை சிந்தனைசய, தெனசெ யததகு மென்று மைநதனை யெய்த்⁴ வாள்விழி செய்பமுன், நனக ருத்தறி⁵யிதத லான்⁶ மொழி தந்தி டான கறிந்துமே⁷ னினசெ யறகிசை யதத குந்திற்⁸ நீப காந்திடு கென்றலும்.

இ - ன் வன் புலிச்சரணத்தன் - வலிய வியாக்கிரபாதம் ஞாமுனிவர்—நீடு வசிட்டன் வந்தமை சிந்தனை செய்து, பழையவசிட்டமகாமுனிவர் வந்த காரியத்தைச் சிந்தித்து, பி

என் செயந் ததும் என்று மைந்தனை னயத வாள் விழி
செயமி - (இதற்கு) யாது செயததகும் என்று குமாரராகிய
இரணியவனமரைப் பொருத்தமபம் ஒளியையுடையகணக
ளினுலேபாக்க, —தன் கருதது முன் அறிவித்தலால் மொழி
தந்திடான் - (அவ்விரணியவனமா) தமது கருததை முன்னே
விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டமையால் உத்தரவகொடாதிரு
ந்தார், —அது அறிந்த - (வியாககிரபாதமகாமுனிவர்) அதனை
யறிந்தது—மேல நின் செயற்கு இசையீத தகும் திறம் நீ பகர்
ந்கிரிக எனறலும் - இனி உன் செயல்கககுப் பொருத்த
தக்க காரணத்தை நீ சொல்வாய்க என்று அருளிச்செய
தலும். எ - று.

(க08)

பேறு

அந்தமி லரசுஞ் சித்தி யனைத்தநீ டமரா வாழ்வு
மிந்திர சால நீமேலெழுத்ததுமினகொப்பு ளிப்பொயச
சிறகளை வேண்டே னாண்ட திருமுனி திருமு னிந்த
வந்தனை வருவா வாழ்வு வழங்குவா யாகவென்றான்.

இ - ள். அந்தம் இல அரசும் - முடிவிலலாத இரசசிய
மும்—சித்தி அனைத்தும் - சகலசித்திகளும்—நீடு அமரர் வாழ்
வும் - ஒழியாத தேவர்கள் பதவிகளும்—இந்திரசாலம்—(மயக
கப்பொருளாகிய) இந்திரசாலத்தையும்—நீமேல எழுத்து -
(தோன்றும்பெழுத்தே அழிகின்ற) நீமேலெழுத்தையும்—
மின் - (தோன்றி அழிகின்ற) மின்னையும்—கொப்புள் -
(தோன்றி நின்றழிகின்ற) நீர்க்குமிழியையும் போல்வன
வாம், —இப்பொயச சிறகளை வேண்டேன் - இந்தப்பொயப்
பொருள்களை நினைத்தலையும் விருமீபேன, —ஆண்ட திரு
மூனி—(சிறியேனை) ஆண்டருளியதிருமுனிவரே, —திருமுன்
நீந்த வந்தனை வருவா வாழ்வு வழங்குவாயாக என்றான் -

உமது சந்திரியிலே யான் செய்தகொண்டிருக்கின்ற இந்தவழிபாட்டிலே தவறுமையாகிப் வாழ்வையே தந்தருளியீராக என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று. (க௦௫)

ஆகினி முனிவ னோடு மாணடணை ந தரச மௌலி
நாகமா விரதந தானை நவமணி நிதியு ளிட்ட [ண்டு
போகமா பொருள மைச்சாபேதையாபொருநததகொ
வேகமாய வருவா யென்று வியாககிர பாதன் கூறி.

இ - ள். ஆகில் - (உன்கருத்து) இவ்வனமாயின், — நீ முனி
வனோடும் ஆண்டு அணைந்து நீ வசித்தமகாமுனிவருடனே
அங்கே போய், — அரச மௌலி - இராசகிரீடத்தையும் —
நாகமா இரதம தானை - யானை குதிரை போகாலாட்களை
யும் — நவமணி நிதி உள்ளிட்ட போகமா ஆர் பொருள - நவர
த்தினம் பொன்னுள்ளிட்ட போகநுகர்த்தருகிய திரவியங்க
ளையும் — அமைச்சா பேஷையா பொருநதக் கொணடு - மந்திரி
மார்க்களையும் ஊழியக்காரிகளையும் பொருந்தும்படி வைக்கொ
ண்டி — வேகம் ஆய் வருவாய் என்று வியாககிரபாதன் கூறி -
சிககிரிம் வருவாயாக என்று வியாககிரபாதமகாமுனிவர்
அருளிச்செய்து. எ - று. (க௦௬)

மன்றமா நடமுன் போற்றி யெம்முடன் மருவி
னோரின், முன்றிகழ முனிவா மூவா யிரவரை முது
வேள விக்ரெஷ், நனறயன வேண்டிக கொண்டா னவ்
பாகளை யநதா வேதி, சென்றுடன் கொணர்வா யென்று
திருமுனி யருளிச் செய்தான.

இ - ள். மன்று அமர் நடம முனி போற்றி எம்முடன்
மருவினோரின் - கணகசுப்பயிலே பொருந்திய திருநிறுத்த
த்தை ஆதியில் வணங்கிக்கொண்டு நம்மோடு இருந்தவர்களை

ள்ளே—முன் சிகழ் முனிவா மூவாயிரவரை - முதன்மூய யாக விளங்குகின்ற மூவாயிரமுனிவர்களை—முது வேளவி கரு என்று அன்று அயன வேண்டிக கொண்டான் - பழைய யாகுததுக்கென்று அந்நாளிலே பிரமா. வந்தி (நமமை) வேண்டி அழைத்துக்கொண்டு போயினா,--அந்தாவேதி சென்று அவர்களை உடன் கொண்டுவாய் என்று திருமுனி அருளிச்செய்தான் - அந்தாவேதிகுப் போய் அவர்களை உன னுடனே கொண்டுவருவாயாக என்று வியாக்கிரபாதமகாமு னிவர் அருளிச்செய்தார். எ - று.

அந்தர்வேதியாவது கங்கைக்கும் யமுனைக்கும் நடுவேயு ளளதேசம் அந்தா - நடு வேதி - சமபூமி. (கரு)

திருவுள மான தொன்று செய்தவ மென்று செபப்ப பொருபுலி முனிமகிழ்நது பொதுநட முடனேபோற்றி யுருளபுரி பெருமா னிந்தவடிகளேமபணிநடத்த [ன விரைவொடுவருவானேகவேணமெய்ணணப்பமென்று

இ - ள். திருவுளம ஆனது ஒன்று செய் தவம் என்று செபப் - (உமது) திருவுளத்துக்குப் பெருந்தியது யாதொன றுண்டு. அதுவே அடியேனாகே செயற்பாலதாகிய தவம் என்று (இரணியவன்மர்) விண்ணப்பஞ்செய்ய,--புலி புரூரு முனி மகிழ்நது-(கையினாலுங்காலினாலும்)புலியைப் போன்ற முனிவர் மகிழ்நது,--உடனே பொது நடம் போற்றி - (அவ விரணியவன்மரோடும்) உடனே சபாரிருத்தத்தை வண கி,--பெருமான அருள புரி - எம்பெருமானே திருவருள் செய்யும்,--இந்த அடிதளம் பணி நடத்த விரைவொடு வரு வான் ஏகவேணமீம் - இந்த அடியேங்களுடைய பணிவிடை களை நடத்ததற்கு விரைவோடு வரும்படி (இவன்) போதல்

வேண்டும்,—விண்ணப்பம் என்றான்—(இது எவளுள்) விண்ணப்பம் என்றா. எ - று. (க௦அ)

கண்ணுத லோனு மெண்ணில் கருணையு மருளு நல்க, வெண்ண்ரு மினப மெயதி யெநதைதாள் சிந்தை செய்து, விண்ணவ னிசைவான் மைந்தன விடை கொண்டு மீண்டு போந்தான், மண்ணுற வண்ணல பாதம வசிட்டனும் வீணங்கி வந்தான்

இ - ள். கண்ணுதலோனும் என இல் கருணையும் அருளும் நல்க - நெறிககண்ணையுடைய சிவபெருமானும் எண்ணிலலாத காருணணியததையும் அநுஞ்ஞையையுங் கொடுத்தருள்,—மைந்தன் என அரும இனபம எய்தி- குமாரராகிய இரணியவன்மர் அளவிடற்கரிய இன்பத்தை அடைந்தது,—எநதை தாள் சிந்தை செய்து - எமது, பிதர்வாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் தியானஞ்செய்து—விண்ணவன இசைவால, விடை கொண்டு மீண்டு போந்தான் - அக்கடவுளுடைய சம்மதியினாலே விடைகொண்டு (வியாக்கிரபாதம காமுனிவருடைய பர்ணசாலகஞ்) மீண்டு சென்றா,—வசிட்டனும் மன உற அண்ணல் பாதம் வணங்கி வந்தான் - வசிட்டமுனிவரும் பூமியிலே (எட்டுறுப்பும) பொருந்தும்படி சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கி (விடைகொண்டு) வந்தார். எ - று (க௦க)

அன்னை நீ தளிப்பப் போற்றி யாருயி ரவர்பா லாகப், பன்னக வுரவோன றுளும் பணிநதுபோயப் பாமர் திலலைப், பொன்னம் ரொலை போற்றிப் போதுவான் கழபுலிக்கான், மன்னவன தன்னை யாண்ட வயை மொழி வழியூச சென்றான்.

இ - ள் அன்னை நீறு அளிப்பப் போற்றி - மாதா வீழுகி
தரித்தவிட வணங்கி;—ஆ உயிரா அவா பால ஆகி - (தமமு
டைய) அரிய ஆனமா (மாதாவும் பிதாவுமாகிய) அவாகளித்தத
தாக, —பன்னக உரவோன தாளும பணிந்து போய-ப்தஞ்சலி
மகாமுனிவருடைய திருவடிகளையும் வணங்கிச் சென்று, —
பரமா திலலைப் பொன அமா எலலை போற்றிப் போதுவான -
சிவபெருமானுடைய திலலைவனத்தினது அழகுபொருந்திய
திருவெலையை வணங்கிக்கொண்டு போவாராகிய இரணிய
வனமா - புகழ் புலிககால மன்னவன தனனை ஆண்ட வகை
மொழி வழி ஆச சென்றான - (யாவராலும்) புகழப்படுகின்ற
வியாகிரபாதமகாமுனிவா தமமைத (நினைச்செய்து) ஆன
டருளிய முறைமைகளை விரிகும வராததைகளே வழிமுழு
தும் நிகழ்ப போயினா. எ - று (கக0)

விறகழி யம்புந தருது மேவிய விதங்க மும்போற்
கற்கடங் கடிதீ கன்று கவுடதே யததுத தங்க
ணறகட கததுக கோயினண்ணலு மெண்ணின் மாதா
வற்கமுநீ தம்பி மாரு மாலகடற கிளர்ச்சி கொண்டா

இ - ன விற கழி அம்பும் - விலலினின்று நீங்கிச் சென்ற
பாணமும்—தருது மேவிய விகங்கமும் போல - கழிநு கடடி,
விட்ட காரற்றடியும்போல—கற கிடம கடிது அகன்று 2 மலை
களையும் காடுகளையும் விரைவிலே கடந்து, —கவுடதேயத்துத்
தங்கள் நற கடகததுத கோயில நண்ணலும் - கௌடதே
சத்திலுள்ள தங்கள் நல்ல பட்டணத்தின் மாளிகையிலே
புருத்தலும், —எண் இல் மாதர் வற்கமும் தம்பிமாரும மால
கடற கிளர்ச்சி கொண்டா - அளவில்லாத பெண்கள கூட்
மத்தாரும் தம்பிமாரும பெரிய கடலினது கிளர்ச்சிபோல
அழுதார்கள். எ - று. (ககக)

அமுர்திய துயர நீங்கி யநுசரை யாற்றி யாயு
மீழாதன னாக வண்ண மிவரிருந் தனரே யென்றசு
சுழிந்தமெய்த தாய ருள்ளத் தளாவுக ளகற்றி மறறை
பொழிந்தநொசுற்றத்தார்களியாரையுந் துயரொழித்தான்

இ - ள். அமுர்திய துயரம் நீங்கி - (தாம்) அமுர்திய தீன்
பகீங்கி, — அநுசரை ஆற்றி - தம்பிடாரை ஆறப்பிண்ணி, — யா
யும் இழந்தனன் - (தந்தையையும்) தாயையும் இழந்தேன் —
ஆகா வண்ணம் இவா இருந்தனரே என்று - (இவ்வன்ம்)
இழந்தனனாகாதபடி இவர்கள் இருந்தார்களே என்று —
அசசு அழிந்த மெய்த தர்யர் உள்ளத் தளாவுகள் அகற்றி -
(சுமங்கிலைக்குரிய) அடையாளம் நீங்கிய உடம்பையுடைய
சிறிய தாயருடைய மனக்கிலேசங்களை நீக்கி, — ஒழிந்த
மற்றை நொசுற்றத்தார்கள யாரையும் துயர ஒழித்தான் - எஞ்
சிய மற்றை நல்ல சுற்றத்தார்களெல்லாரையும் துன்பத்தினி
ன்று நீக்கினான். எ - று. (கக௨)

எண்டகு துறைகொண் மாககளி யாரையு மினிதழைத
கண்டிதன கனக மேனிக கவினவா காண நல்கி [துக்
யண்டாதம பெருமா னுமி மமப்லத துழனி யுன்னி
யொண்டிறற் குமா னோ ருழியா மெனவொ ழித்தது.

இ - ள். ஒண் டிறற் குமாண - ஒள்ளிய வலியையுடைய
குமாரசாகிய இரணியவனமா — எனத் தகு துணை கொள் மாக
கள் யாரையும் இனிது அழைத்து - மனக்கததகம் இடந்தோறு
முள்ள மனிதர்களெல்லாரையும் பிரித்தோடும் அழைத்து, —
கண்டு தன் கனக மேனிக கவின் அவர் காண நல்கி (அவ
ருகளைத் தாங்) கண்டு தமது பொன்னேமையழகை அவர்களு
களானும்படி காட்டி, — அண்டா தம் பெருமான் ஆடும் அம்பு

லத துழனி உன்னி - தேவதேவராகிய சிவபெருமான் நமிக
கின்ற சலையின்கணுள்ள ஒலியைச் சீர்கிதது,—நாள ஓர்
ஊழி ஆம என ஒழிதது - ஒருநாள ஒருழிக்காலமாம் என்று
சொல்லுமபடி போக்கி ஏ - தி. (௧௧௩)

பன்னுகந திரிக டமமைப் பாரததின் யிங்குப் பன
னாண், மனனினான வைக லேனென வழுவுடற பழுத
கதறிப், பொன்னுரு வாகச் செயதபுலி முனிசரணம
போற்றற, கென்னுடன போதுவீரே லெய ஆமெனற
வாக கிஞ்சததான

இ - ள பன்னுமீ மநதிரிகள தம்மைப் பாரதது-சொல்லப்
பட்ட மநதிரிமார்களை நோக்கி,—இனி இவகு நான் பல் நான
மனனி வைகலேன - இனி இவகே நான் பலநாட்பொருந்
யிரேன,—என வழு உடற பழுது அகதறிப் பொன் உரு
ஆகச் செயத புலிமுனி சரணம போற்றறகு - எனது குற்றத
தையுடைய சரீரத்திற்பழுதை நீக்கிப் பொன்வடிவமாகச்
செயதருளிய வியாககிரபாதமகாமுனிவருடைய கிருவடிகளை
வழிபடும்பொருட்டு—என்னுடன போதுவீரேல எய்தும்
என்று அவாககு இசைத்தான - என்னோடு வருவீர்களாயின
வாருங்கள் என்று அவாகளுக்கரசு சொல்லினார் ஏ - று ()

போதுவீ ராகின மாயா போகமே யனறு மனறிலுணை
வேதனாண் முகனமால் காணாவிண்ணவனவெளியேநண்
மர்தொரு பாக மாக முகிழநதுகின றாடுமீ வாழவு [ன.
மேதிலீர் பெறுவீ ரெனறங் கிரணிய வனமனசொனா

இ-ள, போதுவீர் ஆகின்-(இவ்வனம்)வருவீர்களாயின்,—
மாயா போகமே அனற் மாயாகாரியமாகிய போகங்களை
மாத்திரமன்று,—வேதம நான்முகன் மால் காண விண்ண

வன் - வேதமும் பூரிமாவும் விட்டுணுவகாணாத வெபெரு
மான—மனறில வெளியே நண்ணி-கனகசபையிண்கண்ணே
வெளியே பொருநதி—மாது ஒரு பாகம் ஆக மகிழ்நது நின்று
ஆடும் வாழ்வும் - சிவகாமியமமையார் ஒருபாகமாகத் திருவுள
மகிழ்நது நின்று நடிக்கும் வாழ்வையும்—ஏதிலீர் பெறுவீர்
என்று அவரு இரணியவனமன சொன்னான் - (இதற்கு) அன
னிபராகிய நீங்களும பெறுவீரகூள் என்று அங்கே இரணிய
வனமா சொல்லினான். எ - று. (ககரு)

மொழியது கேட்ட மைச்சா முகமக மிகம் லாந்து,
வழுவினா வெமமை யாந், மனனீர் சொன்னதோன்று,
தொழுதியா முயலவோ மென்று சொல்லித்தென
றிலலை நோக்கி, யெழுகவான பயண மெனறவ கெழு
முர சிபமபு, வித்தார

இ - ள் அமைச்சர் மொழி அது கேட்டு முகம் அகம் மிக
மலாந்து - மந்திரிமார்கள அவவாததையைக் கேட்டு முக
முடி மனமும் மிகமலாந்து,—எம்மை ஆளும் வழு இலா
மனை - எமமை ஆள்கின்ற குற்றமில்லாத மகாராசாவே,—
நீ சொன்னது ஒன்று யாம் தொழுது முயலவோம் என்று
சொல்லி - நீர் கற்பித்த தொன்றையே நாங்கள் வணங்கிச்
செய்வோம் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—தீன்றிலலை
நோக்கி வான் பயணம் எழுக என்று - தகழிணதேசத்திலு
ள்ள திலைவனத்தை நோக்கிப் பெரிய பிரயாணம் புறப்பட்டு
ககடவீரகள் என்று—அவரு எழு முரசு இயம்புவித்தாரா -
அங்கே எழுச்சி முரசை அறைவித்தார்கள். எ - று. (ககசு)

அநதமில் கனக வெற்பு மருநலு மணிப்பொ ருப்பு
மெநதிரத் தேரீ னீட்ட மொட்டக மிஷுளி யானே

தந்திரம் பண்டி வண்டி பரிததெழுத தயங்கு நாட்டி ௧.
மைந்தாகண் மகளிர் சைவாவைதிகா மகிழ்ந்தெழுந்தார்.

இ - ள். அந்தம் இவ் கனக வேற்பும-முழுவிலலாத பொன்
னாகிம்குன்றுகளையும்—அரு நவ மணிப் பொருப்பும் - அரிய
நவரீத்தினங்களாகிய குன்றுகளையும்—எந்திரத தேரின ஈட்
டம் - யந்திரத்தையுடைய தோக்கட்டங்களும்—ஒட்டகம் -
ஒட்டகங்களும்—இவ்ளி - குதிரைகளும்—யானை - யானை
களும்—தந்திரம் - காலாட்களும்—பண்டி வண்டி - இடவிய
வண்டிகளும்—பரிதது எழு - தாங்கிச் செல்ல, —தயங்குநாட்டி
மைந்தாகள் மகளிர் - விளங்குகின்ற கௌடதேசத்திலுள்ள
ஆடவர்களும் பெண்களும்—சைவர் வைதிகா மகிழ்ந்தி எழு
ந்தார் - சைவமாகத்ததாகளும் வைதிகமாகத்ததார்களும்
மகிழ்ந்து புறப்பட்டார்கள். எ - று. (கக௭)

அன்னைய ரதுசா மைந்த ரரிவையா கணிகை மாக
ளுன்னுமெய்க காவ லாள ராரிய நுரிமை யோராக !
ளின்னுமெண் ணிலர்க ளோடு மீரணிய வனம் னேகி
மன்னுசீ ரந்தாவேதி மாதவா தமமைச சாரந்தான்

இ - ள். அன்னையா - சிறிய தாயர்கள்—அதுசர் - தம்பிய
ரிருவர்கள்—மைந்தா-மறறைக்கும்பாக்கள்—அரிவையா-குமா
ரத்திகள்—கணிகைமாகள் - ஊழியக்காரிகள்—உன்னு
மெய்ககாவலாளர் - ஆராய்கின்ற மெய்காப்பாளர்கள்—ஆரி
யர் - ஆரியர்கள்—உரிமையோர்கள் - அகித்தியர்கள்—
இன்னும் எண் இலர்களோடும் - இன்னும் அளவிலலாதவர்க
ளோடும்—இரணியவன்மன் ஏகி-இரணியவன்மா சென்று, —
மன்னு சீர் அந்தர் வேதி மாதவர் தம்மைச் சாரந்தன் - நிலை
பெற்ற புகழையுடைய அந்தர்வேதியிலிருந்த முனிவர்களை
அடைந்தார். எ - று. (கக௮)

முமழையா யிரவா நீங்கண முதுபதிப் பொதுவி லா
டு, நமமை யாளுடையான பாத நாடொறு ஸ்ரதது
போற்றற், கெமமை நீபிரியாதெயதற கெழினமுனியி
சைத்தானென்று, செமமையா ரிரவி போலத தோபல
சேரவுயததான

இ - ள் முமமை ஆயிரவர் நீங்கள் - மூவாயிரராகிய நீங்
கள்—முது பதிப பெதுவில் ஆடிக நமமை ஆள உடையான்
பாதம் நாடொறும் ஸ்ரதது போற்றற்கு - பழைய திலைப்பதி
யினுள்ள கனகசபையின்கண்ணே - நடித்தருளும் நமமை
ஆளாக உடைய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நாடோ
டும் விருமபி வணங்கும்பொருட்டு—எமமை நீ பிரியாது
எய்தற்கு - எமமை நீங்கள் பிரிபாது வருமபடி—எழில் முனி
இசைத்தான் என்று - அழகையுடைய வியாககிரபாதமகா
முனிவா அருளிச்செய்தார என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—
செமமை ஆர் இரவிபேரலப பல தோ சேர உயததான—கெவ்
வொளி நிறைந்த மலைகளபோல மூவாயிரமானிகத்தேர்களை
(அவர்களெதிரே) ஒருவகே நிறுத்தினார். எ - று. (ககசு)

அங்கவா தங்க நங்க வங்கிக ளாத ரிதது
மங்கைபா மகளிர் மைந்தர் வானகலை யரணி மறறு
மெங்கணு நிறைய வேற்றி யிரதமுற புரவி பூட்டி
போங்கிய வோமதேனுப போதுவ தொடர்நது போத.

இ - ள். அவர் அவர் தங்கள் தங்கள் அங்கிகள் ஆதரித்து -
அவகே அம்முனிவர்கள் தங்களுடைய உயர்வாகிய வைதிகா
ககினிகளை அனபோதி கொண்டேறி,—மங்கையர் மகளிர்
மைந்தர் - பத்தினிகளையும் புதல்விழர்களையும் புதல்வர்களை
யும்—வான் கலை அரணி மறறும் - மேலாகிய கலைமான்களோ
லையும் தீக்கடைகோலையும் பிறவற்றையும்—எங்கணும் கிழைய

எற்றி - எவ்விடத்திலும் நிறையவேற்றி, — இரத முன் புரவி
பூட்டி - தேருக்கு முன்னாகக் குதிரைகளைப் பூட்டிக் கொண்டு
(செல்ல), — பொங்கிய ஓமதேனுப் போதுவ தெடர்ந்து
போத - உயாந்த ஓமததுக்கு வேண்டும் பசுக்களுள்ளே
பேரகததஞ்வுன தொடர்ந்து போக. எ - று. (௧௨௦)

அநதமில் பரிசு னஞ்சு மூரவமு மரசர் போற்றும் [புர
வந்தனைத் துவைப்புந தெயவ மறையவா மலிதே ராப
தநதிரச் செருக்கும் வேழத் தமரிப்புநு சைநத வங்கண
முந்திய வொலியு முநீ ரேழினு மிகமு முங்க

இ - ள் அநதம இல பரிசனம் சூழ அரவமும் - மூழிவி
லலாத அடியாட்கள் சூழ்ந்து சேவிக் கின்ற ஒலியும் — அரசர்
போற்றும் வந்தனைத் துவைப்பும் - அரசர்கள் துதிக் கின்ற வந்த
னையினதொலியும் — தெய்வ மறையவர் மலி தோ ஆரம்பும் -
தெய்வத்தனமையுடைய முனிவர்கள் பொருந்திய தோக
ளிநொளியும் — தந்திரச் செருக்கும் - சேனைகவினொலியும் —
வேழத் தமரிப்பும - யானைகளினொலியும் — சைநதவங்கண் முந்
திய ஒலியும் - குதிரைகள் முந்திச் செல்கின்ற ஒலியும் — முந்
நீர் ஏழினும் மிக முழங்க - சமுத்திரமேழினும் மிகவொலி
க்க. எ - று. (௧௨௧)

விழிநுழை யாத கானம் வியன்சரி யாகுஞ் சாபுந
கழிவுற மடியுமாணைக காலுறுந தோககா லோட
வழிபடு மவாகாற றுநி வான்றும் புனித மாகப்
பொழிபெரு வழியா மாறு புரவல னெடிது போந்தான்.

இ - ள். விழி நுழையாத கானம் வியன் சரி ஆகும் -
(முன்னே கொடிப்பட்ட நடக்கக்) கண நுழையாத காடுகள்
பெரிய வழிகளாகும்; — சாயும் - (பின்பு குதிரைகள் பாய்ந்து

செலவ முரண்கள்) சாய்ந்தது விழும்,—ஆணைக பால் ஓழிவுற மடியும் - (பின்பு) யானைக்காலகள் மிதித்து நடக்க (அம்மரங்கள்) நருங்குண்டுபோம்,—உறும் தோக கால ஓட வழி படும - (பின்பு) மிக்க தோக்காலகள் செலவ வழியாயவிடும,—அவர்கால தூளி வானமும் புனிதம் ஆகப் பொழி பெரு வழி ஆம் ஆறு - பின் வரும்வாகளுடைய கரூலினால் உண்டாகிய தூளி தேவருலகமுஞ் சுததமாகப் பொழிகின்ற பெரிய வழியாகும், வண்ணம்—புரவலன் நெடிநு போந்தான் - இரணியவனமர் நெடுந்தூரம் போயினான். ஏ - று. (௧௨௨)

மன்னவா தத்த மெல்லை வழிவிட் வடவி வாழும், தொன்னவில விலங்கு மந்தக கொடுவழி விடப்போந்துள்ள, வினானல வளனெ ன்றம் லெமித்துவந தெங்கு மீண்டிப், பன்னதி வெள்ள மலகும் பரவைபோல விர விப பொங்க

இ - ள், மன்னவா தத்தம் எல்லை வழிவிட் - அரசர்கள் தங்களுடைய தேசத்தின எல்லைவரையுஞ்சென்று வழிவிட்,—அடவி வாழும் கொன் நவில விலங்கும் அந்தக கொடு வழிவிடப் போந்து - காடுகளில வாழும் அச்சத்தைச் செப்கின்ற விலங்குகளும் அந்தக்கொடிய மாகக்கத்தை விட் (இருவனம்) போய்,—உள்ள இன்ன நல வளன் என்மல எடுத்து வந்து - (அங்கங்கு) உள்ள திரவியங்களை இன்னவை நலல திரவியங்கள் என்னுமல எடுத்துக்கொண்டு வந்து,—எங்கும் ஈண்டிப் பன்னதி வெள்ளம் மலகும் பரவை போல் விரவிப் பொங்க - என்கு நெருங்கிப் பலநதிவெள்ளங்கள் நிறைந்த சூழத் திரம்போலப் பொருந்திப் பொலிய. ஏ - று. (௧௨௩)

எண்டகு நாடுங் காடு மலைகளும் யாறு நீங்கிக், கண்டது வழியா, மீண்டிக் கடிதுவந் தலர்ந்த கண்டடி, *பெ

ண்டரு மடலு நீறும் விரைதரு சோறு நல்கித், தெண
டிழைப் புலவு மாற்றாந் திலலையி னெலலை சேர்நதான்.

இ - ள். எண் தரு நாடும் கூடும் மலைகளும் யாறும், நீங்கி -
எண்ணத்தக்க நாடுகளையும் காடுகளையும் மலைகளையும் நதிகளையுங்
கடந்து, - கண்டது வழியா மண்டிக கடிது வந்து - (தம
கரு) நேரிட்டதே வழியாக நெருங்கி விசைவில வந்து, - அவ
ர்நத கண்டல - அவர்நத தாழைமரங்கள் - வெண் தருமடலும்
நீறும் விரை தரு சோறும் நல்கி, வெண்மையைத் தருகின்ற
மடலையும் நீறையும் மணத்தைத் தருகின்ற சோற்றையுஞ்
சேர்ந்தது - தெண்டிழைப் புலவு மாற்றும் தில்லையின் எலலை
சேர்ந்தான் - தெளிவாகிய திரையையுடைய கடலினது புலா
னற்றத்தை நீக்குகின்ற திலலைவனத்தினது திருவெல்லையை
அடைந்தார். எ -று. (௧௨௪)

புரவியை விரைந்து போந்து புதல்வன்முன் பணிந்து
போற்றி, வருபெருகு செலவங் கூற மாமுனி மகிழந
து வாழ்த்தித், திருவுடை யந்த னுள ரெழுந்தருள சீர
மை காண்பா, னிருவரு மெதிரேசென்றா ரியாபுருந்
தேரி ழிந்தாரா.

இ - ள். புதலவன் புரவியை விரைந்து போந்து - குமாரு
ராகிய இரணியவனமர் குதிரையை விரையச் செலுத்திக்கொ
ண்டு சென்று, - முன் பணிந்து போற்றி - (வியாக்கிரபாதம
காமுனிவர்) திருமுன்னே நமஸ்கரித்தது துதித்தது, - வரு
பெரும செலவம் கூற (தமகருப் பின்) வருகின்ற பெருகு
செலவத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய; - மா முனிமகிழந்து வாழ்
த்தி - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் மகிழ்ந்து ஆசுவதித்தது, -
திரு உடை அந்தனுள் எழுந்தருள சீரமை காண்பான இரு
வரும் எதிரே சென்றார் - அருட்செலவதனையுடைய முனிவ

ர்கள் எழுந்தருள்கின்ற சிறப்பைக் காணும்பொருட்டுத் (தாமும் பத்ஞ்சலீமகாமுனிவருமாகிய) இருவரும் அவர்களெத்திரே சென்றார்கள்,—யாவரும் தேர் இழிந்தார் - அவர்களெல்லாருந் தோர்களினின்றும் இறங்கினார்கள். எ - று. (கஉரு)

அங்கவரணைந்து வாழ்ந்தியணைப்பவாழ்ந் த்மல வுன்றன், மங்கல வருளான மீண்டு வருநெறிபெற்றே மினனம், பங்கயன வரினுமணணலபாதபங்கயந்ர ணிங்கா, விங்கெமை முனிவ போகவினிவிடாதொழிகவுன்றா.

இ - ள். அங்கு அவர் அணைந்து வாழ்ந்தி - அங்கே அமமுனிவர்தள (வியாகிரபாத்மகாமுனிவரை) அடைந்து துதித்து,—அணைப்ப வாழ்ந்தி - அவா (தங்களைத்) தழுவ வாழ்வுற்று,—அமல உன்றன மங்கல அருளால மீண்டு வரு நெறி பெற்றேரும் - மலமில்லாதவரே உம்முடைய மங்கலமாகிய கருணையினாலே இவ்விடத்துக்குத் திருமபி வரும் வழியைப் பெற்றேம,—இன்னம் பங்கயன வரினும் - இன்னும் பிரமாவந்தாலும்—முனிவ இனி இங்கு அண்ணல் பாத பங்கயங்கள் நீங்கப் போக எமை விடாது ஒழிக என்றார் - முனிவரே இனி இங்கே சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைப் பூரித்து போம்படி எங்களை விடாதொழிக என்றார்கள். எ-று.

மாமுனித்தேர்கண மன்றின் வடகுட பானி றுத்தித் தாமனை நருமு னிககுத தமபிரா னருளி னாலே [குத்தாமலி வகையாற் காட்டத்தொகையி லோரமுனிவரங் தேமலியலந்தன்மாபன்கண்டிலன றிகைத்துநின்றான்

இ - ள். மா மணித் தேர்கள மன்றின் வடகுடபாவு் நிறுத்தி - மாணிக்கத்தேர்களைக் கணகசபையின் வடமேற்குப்பக்கத்திலே நிறுத்தி,—தாம் அணைந்து அரு முனிக்குத் தமபி

ரான் அருளிஞாலே தூ மலி வகையால காட்ட-தாவகள் இப் பால் வந்த பொருநதி வியாகிரபாதமகாமுனிவருக்குச் சிவ பெருமானுடைய திருவருளிஞாலே சததமிழுநத வகையினாலே (தவகளை எண்ணிக) காட்ட, —தேம மலி அலகல மாப்பன் - மணநிறைந்த மாலையணிந்த மாப்பையுடைய இரணியவன் மர்—தொகையில் ஓர் முனிவர் அங்கு கண்டிலன் திகைத்து நின்றான்—(மூவியிரா என்னுந்) தொகையிலே ஒருமுனிவரை அவகே காணுது திகைத்து நின்றார் எ - று (கஉஎ)

செம்மைமெயப் பெரியோர் போலத் தேடரி தென றுமைநதன், மெய்மையிற நுபுந் நோக்கி விமலனவிண ணவருங் கேட்ப, வெம்மைமெய்ப் பவாகள யாரும யா மவர்க கொப்பே மெனறே, யமமையப் பனுமா வாண, மவாகளி லொருவ ரெனறன.

இ - ள் செம்மை மெய்ப் பெரியோர் போலத் தேடி அரிது என்று மைநதன் மெய்மையின் துயரம் நோக்கி - செப்பமா கிய வாய்மையையுடைய இநதப் பெரியோர்களைப்போலத்தே தெலரிது என்று இரணியவன்மா சததியமாகப் படும வருத்த ததைக் கண்டு, —விமலன் - அநாதிமலமுததராயும்—அம்மை அப்பனும் ஆவான் - (உயிரகளுக்கு) மாநாவும பிதாவுமாவாரா யும் உள்ளு சிவபெருமான—விண்ணவரும் கேட்ப தேவாக ளுங்கேட்குமபடி—யாரும் எம்மை ஒப்பவாகள - அம்முனி வர்கள் எல்லாரும் நமக்கொப்பாவாகள—யாம் அவாககு ஒப் பேம் எனறே - நாம் அவாகளுக்கொப்பாவேம் என்று சொல்லி, —நாம் அவர்களில ஒருவர் என்றான் - நாம் அவாக ளுள்ளே ஒருவர் என்றருளிச்செய்தார் எ - று. (கஉஅ)

என்றருள செயத் வாய்மை யாவருங் கேட்டுத் திஷ்டை, மனநினின் றுடு கினற் மறையவன் மறையோ

தமமி, லொன்றென லாகு மேன்னடி யுடையான்
றுளநது ளங்கிச, செனறடி பணிநதான மைந்தனுதேவ்
ரபூ மாரி பெயதார.

இ - ள் என்று அருள் செய்த வாய்மை யாவரும் தேட்டி-
என்றருளிச்செய்த உணமையை எல்லாருங்கேட்ப, — திலலை
மன்றில நின்று ஆடுகின்ற மறையவன் - திலலையினுள்ள - கன
கசபையின்கண்ணே நின்று திருந்ருத்தஞ்செய்தருளும் வேத,
காததாவாகிய சிவபெருமான் — மறையோர் தமமில், ஒன்று
எனல் ஆகும் மேன்மை உடையர் என்று - இமழ்னிவாக
ளுள் (நாம) ஒருவா என்று சொல்வதற்கு மேன்மையை யு
டையர்கள் (இவாகள) என்று — மைந்தன் உளம் துளங்கிச்
சென்று அடி பணிநதான் - குமாரராகிய இரணியவனமர்
மனநடுக்கிகொண்டு போய 'அவர்களுடைய திருவடிகளை
நமஸ்கரித்தார், — தேவா பூ மாரி பெயதார - தேவர்கள் பூம
ழையைப் பொழிந்தார்கள் எ - று: (கஉக)

அண்டாநா யகன ளித்த வருளிற்ற மமமையஞ்சி, ம
ண்டனில் வீழ்ந்தெழுந்து வாழ்ந்து தாழ்ந்த தாராநதுவா
ழத்தி, யெணடிகழ முனிவ ரொமமை யெழுமையு மடி
மை யாகக, கொலாடருளென்று கொணடைக் கோ
லொடு குணலை யிட்டார்

இ - ள். என திகழ் முனிவர் - எண்ணூல் விளங்குகின்ற
முனிவர்கள் — அண்டா நாயகன அளித்த அருளினால் தம்மை
அஞ்சி - தேவர்களுக்கு நாயகராகிய சிவபெருமான்கொடுத்த
திருவருளினால் தங்களைத் தாங்களே அறிந்து பயப்பட்டு, —
மண்டனில் வீழ்ந்த எழுந்து வாழ்ந்து - பூமியிலே வீழ்ந்து
நமஸ்கரித்தெழுந்து வாழவு மென்று, — தாழ்ந்து அயர்ந்து
வாழ்த்தி - தங்களுள்ளே தாங்கள் நமஸ்கரித்துப் பரவுதல்

களாய்த் துதித்து, — எம்மை எழுமையும் அடிமை ஆகக் கொண்டு அருள் என்று - எங்களை எழுபிறப்பினும் அடிமை யாகக் கொண்டருளும் என்று—கொண்டைக்கோலொடு குணலை இட்டார் - சோமன் கட்டிய தண்டிடனை குணலைக் கூத்தாடினார்கள். எ - று. (௧௩௦)

மனமகனா ஞெழுது, நினறிம மன்றையவர்க் கேவல செயதற், கொன்னமா தவம்புரிந்தேன யானென விறைஞ்சியேததப், பன்னரு மிருடி மைநதன பானமையையப் பரவ மன்றிற, பொன்னடி பணிநது வாழத்தி யாவரும் புகழ்ந்து போந்தார்.

இ - ள் மன் மகன் தொழுது நின்று - கெளடேசருமீர ராகிய இரணியவன்மர் குமீபிட்டு நின்று, — இம் மறையவர் கரு ஏவல செய்தீற்கு யான என்ன மா தவம் புரிந்தேன் என இறைஞ்சி ஏதத - இம்முனிவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்தற்கு நான் என்னபெருந்தவஞ்செய்தேன் என்று வணங்கித் துதிக்க, — பன் அரும் இருடி மைநதன பான்மையையப் பரவ - சொல்லுதற்கரிய வியாகிரபாதமகாமுனிவா இரணியவன்ம ருடைய குணத்தைப் புகழ், — யாவரும் மன்றில பொன் அடி பணிந்து வாழ்த்திப் புகழ்ந்து போந்தார் - எல்லாருங் கனகசுபையின்கணுள்ள பொன்போலுதிருவடியை வணங்கித் துதித்து இரணியவன்மரைப் புகழ்ந்தகொண்டு போயினார்கள். எ - று. (௧௩௧)

நடநிலை பிரியா தீரீனார் ஞானவா னிருந்தாற் பாச மிடையிரு ளகனற்கோடிவிறகிடைவெளியாமென்றும் ஹிடமிரு தவரநேகர் செறிதலாற் நிகழ்ந நிலை புதுவியு மிருணீங் கிறறென் றதீசயமாகா தன்றே.

இ - ள். நட நிலை பிரியாதான் ஓர் ஞானவான் இருந்தால்-
திருநிருத்தநிலையைப் பிரியாதவனாகிய ஒருஞானி (ஓரிடத்து)
இருந்தால்—பாச மிடை இருள் அகன்று கோடி 'விறகிடை
வெளி ஆம் எள்ளுல - பாசமாகிய நெருங்கிய அநதகாரநீங்கிக்
கோடிவிறகிடை வெளியாகும் என்று (சாததிரவகள் செரல்லு
மாயின்,)—திடம மிகு தவா அநேகா செறிதலால் - உருத்மி
க்க தவததையுடைய முனிவர்கள் அநேகா நெருங்கி இருத்த
லினுலே—திகழும் திலலை அடவியும் இருள் நீங்கிற்று என்று
அதிசயம் ஆகாது விளங்கு உன்ற திலலைவனமும இருணீங்
கியது என்று சொல்லுவது அதிசயமாகாது எ - று. (௧௩௨)

அருந்தவ ரடங்கத திலலை யமபலஞ் சூழ வைகத
திருந்திய குமரன மனறந திகழ்குண திசையிற சேரப்
பொருந்திய தானை மலகப புகழ்ப்படைவீடு செய்தவ
நிருந்தனன் பின்பு செய்த வியலபுக ளியமப லுற்றாம.

இ - ள். அரும் தவா அடங்கத திலலை அம்மும் குழ வைக-
அரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களெல்லாரும் திலலையமபல
தைச் சூழவீருப்ப,—திருந்திய குமரன - திருத்தமுற்ற குமா
ரராகிய இரணியவனமா—மனறந திகழ் குண திசையில சேர-
கனகசபைக்கு விளங்குகின்ற கிழககுத்திககிலே பொருந்தும்
புகழ்—பொருந்திய தானை மலகப புகழ் படைவீடு, செய்து
அங்கு இருந்தனன் - (தமமை) அடைந்த சேனைகள் நிறைந்தி
ருக்கீப் புகழ்ப்படுகின்ற (கொற்றவனகுடி எனனும) படைவீடு
செய்து அவகே இருந்தாரா,—பின்பு செய்த வியலபுகள் விய
ம்பல உற்றும் - பின்பு செய்த காரியங்களைச் சொல்லலு
ற்றும். எ - று. (௧௩௩)

இரணியவன் றசசருக்க முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௧௩௨.

திருவிழாச்சுருக்கம்.

எண்ணி விருந்தவ ரெநதை நடந்தொழு தினபார
மண்ணில் வணங்கி யிணங்கரு மன்பெரடி வாழநாளிற்
, நிணணிய சிந்தைக ளொன்ற நினைந்தரு டோவாரா
யண்ணன் மருங்குயா புங்கவா சங்க மமாந்தார்கள்.

இ - ள். என் இவ் இருந் தவர் எந்தை நடம் தொழுது -
அளவிலலாத பெரிய முனிவர்கள் எமமுடைய பிதாவாகிய
சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தைக் குமபிட்டு—இன்பு
ஆர மண்ணிலி வணங்கி இணங்கு அரும் அன்பொடு வாழ
நாளில் - இன்பநிறையும்படி பூமியிலே நமஸ்கரித்து ஒப்பில
லாத அன்பொடு வாழுநாளிலே,—உயா புங்கவா - உயர்ந்த
அம் முனிவர்கள்—திணணிய சிந்தைகள் ஒன்ற நினைந்து
அருள தேர்வார் ஆய்-உறுதியாகிய சித்தைகள் ஒரூப்பட ஆரா
ய்ந்து திருவருளை அறியுங்கருத்ததுடையாகளாகி (வந்த,) ஜண
ணல மருங்கு சங்கம் அமாந்தார்கள் - நடராசர்பகத்திலே
திருக்கூட்டமாகி இருந்தார்கள். எ - று.

சங்க மிருந்தபி னங்கமா புண்டரி கத்தாளே
, னிங்கர சனந்ரு மைந்தரின் முந்தைய னிப்பாரமெய்ப்
பொங்கருள கொண்டு புரப்பவ னிப்புவி முறகாவற
பங்கமி நமபியா தம்பதி யென்றுரை பாரித்தான.

இ - ள் சங்கம் இருந்த பின் - திருக்கூட்டமாகி இருந்த
பின்பு,—அங்கு ஆழர் புண்டரிகத்தாளோன் - அங்கே இருந்த
விபூதகிரிதமகாமுனிவர்—இவரு அரசன் தரு மைந்தரின்

முந்தையன் - இங்கே கௌடராசாப் பெற்ற 'சூமாரர்கணமூ
 ன்ருளே முததவனாகிய இரணியவன்மன்—இப் பார மூயப்
 பொருகு அருள் கொண்டு புரப்பவன் - இரதப்பூமியை மெய்
 மையாகிய நிறைந்த திருவருளைக் கொண்டு காகக்கடவன்,—
 இப்புவி முன் காவல் பங்கம் இல தம்பியர்-இப்பூமியை (இர
 ணியவன்மன் உடற்குற்றத்திரு) முன் காததற்கு உரியாக்ளா
 யுள்ள குற்றமில்லாத தம்பியாகள—தம் பதி என்று உரை
 பாரித்தான் - தங்கன கௌடதேசத்தைக் காகக்கடவர்கள்
 என்று இவவார்த்தையை வேளிப்பதிதினா. ௭ - று. (௨)

உருகு பதஞ்சலி மன்னுபு மன்னியு னன்மாடன்
 றிருவுடைய நதணா யாரு முவநதுரை செய்யச்சி
 ரிரணிய வனமனை மனமர பினமண மேயுவித்தே
 மருவிய மனறயன மண்டபம் மொன்று வகுப்பித்தாரா.

இ - ள உருகு பதஞ்சலி - உருகுகின்ற பதஞ்சலிமகாமு
 னிவரும்—மன் உபமன்ஷிமன் - கிலைபெற்ற உபமன்னியும்
 காமுனிவரும்—நல மாமன்-(அவருடைய) நன்மாபிராகிய
 வசிட்டமகாமுனிவரும்—திருவுடையந்தணர் - திருவுடையந்
 தணாக்ளாகிய மூவாயிரமுனிவாகளும்—யாரும் - (மறறை)
 யாவாகளும்—உவநது உரை செய்ய - மகிழ்நது (அப்படியே
 ஆகுக என்று) சொல்ல,—ஓ இரணியவனமனை மன்மரபின்
 மண்ம ஏய்வித்த - புகழையுடைய இரணியவன்மரை இராச
 மரபின்படி, விவாகஞ்செய்வித்தது,—மருவிய (மனறு அயல்
 மண்டபம் ஒன்றிவகுப்பித்தாரா - அங்கே பொருந்திய கனக
 சபையின் பக்கத்திலே ஒருமண்டபத்தைச் செய்வித்தா
 ர்களா. ௭ - று. (௩)

மறறதின 'மங்கல மால்லக டோரணம் வாழ்திபம்'
 பொறறவி செண்பல கைக்குல நெய்ப்பாரி புழ்ப்புனல்

சுற்றிய சூம்புமடனகல சம்பல சூழ்விததே
யறநிகழ்வொன்று சடங்கதி வாச மமைந்ததார்கள

இ - ள் மறந்தின் - அமமண்டபத்திலே—மங்கல் மாலை
கள்-மங்கலமாகிய திருமால்களும்—தோரணம்-தோரணங்
களும்—வாழ் தீபம் - (அவியாது) நிலைபெற்ற தூண்டாவிளக
களும்—பொற்றவிச-கனிகசிங்காசனமும்—என பலகைக
குலம் - அட்டமங்கலம் வகுத்த பலகையினகூட்டமும்—
நெய் - நெய்யும்—பொரி-பொரியும்—புல - (தருப்பை அறுகு
முதலிய) புற்களும்—பூ - புட்புமும்—தூல சுற்றிய சூம்பு
மடன - தூல சுற்றிய சூம்பத்தோடு—பல கலசம் சூழ்விதத -
பலகலசங்களும் அமைத்தது,—திகழவு அல ஒன்று - விளக்கத்
தையுடைய ஒளிராததிரி முழுதும்—அதிவாச சடங்கு அமை
த்தார்கள் - அதிவாசகருத்தியத்தைச் செய்தார்கள் என்று ()

கூலை தொட்டிகி நடந்து சடங்கு கணித்தோதும்
வேலையின மங்கல நீடபி டேகம் வியந்தாடி.
மூல முயங்கிய மாமுடி தாழுது வாள்பெற்றது
கேல விருந்தபி னிட்டன ராண்டொன் றிரண்டென்று.

இ - ள் கூலை-தொடங்கிச் செங்கு நடந்து - உதயகாலத்
தொடங்கிக் கிருத்தியம் நடந்து முடிந்தது,—கணித்த தூதம்
வேலையின - (சோதிடர்கள்) எண்ணிச் சொல்லிய முகூர்த்தத்
திலே—மங்கலம் நீடி அபிடேகம் வியந்த ஆடி - (இரணியவ
ன்மர்) மங்கலம் பொருந்திய அபிடேகம் வியப்போடு செய்ய
ப்பெற்று,—மூலம் முயங்கிய மா முடி தாள் முது வாள்
பெற்றது - பாரம்பரியம் பொருந்திய பெரிய மகுடமும் (சுவ
ரீன) மாலையும் மழைய வீரகட்கமும் பெற்று,—அங்கு ஏல
இருந்த பின் - அங்கே (சிங்காசனத்திலே) பொருந்த இருந்

தயின்பு,—ஆண்டு ஒன்று இரண்டு என்று சிட்டனர் - (அவ்
விரணியவனமா பெயரால்) ஒருவருடம இருவருடம என்று
திருவாணடெழுத்திட்டார்கள், எ - று. (டு)

சிறதை மகிழ்நதெதிர் வந்தனை தன்றன யனசெய்யாத
தநதை மகிழ்நது தழீஇவள ராசிக டாநலகிப
புநதி யிலங்கு புலிப்பதி காவல் புரப்பாய்ந
நததமின முநது புலிகொடி யங்கை யகததுய்த்து.

இ - ள் தநதை - தநதையாராகிய வியாககிரபர்தமகாமு
னிவர்—தன் தனயன சிறதை மகிழ்நது எதிரீ வந்தனை
செய்யு - தமமுடைய குமாரராகிய இரணியவனமர் மனம
கிழ்நது (தமது) சநதிதயில வநது நமஸகாரமபுண்ணு,—மகிழ்
நது தழீஇ வளா ஆசிகள் தர்ம நலகி - (திருவுள) மகிழ்
நது (அவரைத்) தழுவிகொண்டு மிகக் ஆசீவாதங்களைப்
பண்ணி,—புநதி இலங்கு புலிப்பதி காவல் புரப்பாய என்று-
அறிவின்னகளை வளங்குகின்ற இவலியாக்கிரபர்ததைக்
காததலசெய்யக்கடவாய என்று அருளிச்செய்து,—அநதம்
இல முநது புலிகொடி அங்கை அகதது உயதது - முடிவில்
லாத முற்பட்ட புலிகொடியை (அவருடைய) அழகியகையி
னிடைத்தே கொடுத்தருளி. ஏ - று. (சு)

பேர்துக வென்று வலங்கொடு புக்கருண மிககாடு
நாதனமு னன்முலா சிறதி வணங்க நயநதண்ணல்
பாத மிரண்டு மெடுத்தவன முச்சி பரிப்பிததா
னோத மெழுந்தென யாவரு மோகை யுரைத்தார்கள்.

இ - ள். பேரதுக என்று வலம் கொடு புக்கு - வருவாயாக
என்று பிரதக்ஷிணமாகக் கொண்டு உள்ளே புருந்து,—அருள்
மிக்கு ஆடம் நாதன்முன் நல் மலர் சிந்தி வணங்க நயந்நு

கருணை மிகுத்து நடித்தருளுஞ் சிவபெருமானுடைய சந்நிதி யிலே நல்ல பூக்களைச் சொரிந்து நமஸ்கரிக்கப் பண்ணி,— அண்ணல் பாதம் இரண்டு எடுத்தது அவன முசுசி பரிப்பித் தான் - அநந்ராசருடைய திருவடிகளிரண்டையும் எடுத்து அவ்விரணியவனமருடைய சிரசிலே தரிப்பித்தார்,—யாவ நும் ஒதம் எழுந்து என ஓகை உரைத்தாாகுள்-(அப்பொழுது) எல்லாரும் கட்டுவெழுந்தாற்போலப் பிரீதிவாததை சொல்லி னாகுள். எ - று (எ)

நாறில் பெருந்தன மென்னவை நினைவை யிப்பாராமே லாறினிலொன்றுகொளஞ்சினிலொன்றுகொளத்தாவி பேறு பிறந்தடி யேனமா போகாள பிழைத்தாலுந் ப் கூறரு மனபுகொடுத்தடிமைப்பணி கொள்கெனறான.

இ - ள என்னவை ஈறு இல பெரும் தனம் நின்னவை - (முன்னுள்ள) என்னுடையவைகளாகிய முடிவிலலாத பெரு ஞ்செலவின்கள உம்முடையவைகளாகக்கடவனை,—இப் பார் மேல ஆமினில ஒன்று கொள-(இனி) இப்பூமியின்கண்ணே ஆறிலொன்றாகிய இறைப்பொருளை நீரே ஏற்றருளும்,—அஞ் சினில் ஒன்று கொளத தா - இவ்விறைப்பொருளிலே) அஞ் சிலொன்றை (அடியேனாகும் சேனைகடகும் சீவனத்தின் பொருட்டுக்) கொள்ளும்படி. தந்தருளும்,—அடியேன் மரபு பிறந்தோர்களை இப்பேறு பிழைத்தாலும் - அடியேன்வமிச ததிலே பிறந்தவர்கள், இப்பெற்றியில வழுவினலும்—கூறு அரும் அன்பு கொடுத்த அடிமைப் பணி கொள்க என்னுன - (அதனைப் பொறுத்துக்கொண்டு)சொல்லுதற்கரிய பத்தியைக் கொடுத்து அடிமைத்தொழில கொண்டருளும் என்று வேண்டித் தொண்டார் (இரணியவன்மர்.) எ - று. (அ)

அண்ணலுமவவகைசெய்குவமென்றருளு, செய்போதிற்
கண்ணமா தாரைகள் காரை நிகாப்பக கரைவுற்றநு[த
கெண்ணருமின்னரு ளெய்தியிறைஞ்சியெழுஞ்சேயை
திண்ணியநன்முனி கொண்டுடையானடிசோலித்தான்.

இ - ள் அண்ணலும் அவ்வகை செய்குவம் என்று அருள்
செய் போதில் - நடராசரும் அப்படியே செய்வோம் என்று
திருவாய்மலாநதருளியபொழுது, —கண அமர் தாரைகள்
காரை நிகாப்பக கரைவுற்று - கண்களிலே பொருந்திய நீத
தாரைகள் மழையையொத்தும்படி ஆழ்து—அங்கு எண்
அரும் இன் அருள எய்தி இறைஞ்சி எழும் சேயை - அவகே
அவ்விடநகரிய இனிய திருவருளைப் பெற்று நமஸ்கரித்தெழு
நத குமாரராகிய இரணியவனமகர—திண்ணிய நல முனி
கொண்டு - உறுதியையுடைய நல்ல வியாகிரபாதமகாமுனி
வா அழைத்ததுகொண்டு (சென்று,) —உடைபூன் அடிசேர்
வித்தான் - திருமூலத்தான் முடைய தம்பிரானுடைய திருவ
டிகளை அடைவித்தான் எனது. (க)

அங்குமி வணங்கி வணக்கரு மாணையை மேல்கொண்டு
மங்கல மாநகர சூழ்வர மாமுனி தானேவச
சீங்க வியங்கண் முழங்க வலங்கொடு தராமாபன்
பொங்கிய பங்கய மாதமா கோயிலி னுளபுகர்கள்

இ - ள். அங்குப் வணங்கி - அவ்விடத்தினுள் நமஸ்கரிப்
பித்து—வணக்கு அரும் ஆனையை மேல்கொண்டு மங்கல மா
நகர் சூழ்வர மரி முனிதான் ஏவ - (பாக்களாலும்) வணக்குத
ற்கரிய யானையை மேல்கொண்டு மங்கலத்தையுடைய பெரிய
திருநகரத்தை வலஞ்செய்துவரும்பொருட்டு வியாகிரபாத
மகாமுனிவர் ஆஞ்ஞாபிக்க;—தார் மார்பன்—(ஆத்தி)மாணவன்

அணிந்த மாண்புடைய இரணியவன்மர்—சுவத இயுங்
கள முழுவக வலவகொடு - சவகு முதலிய வாததியங்
கள் ஒலிக்க நகாவலவகொண்டு,—பொங்கிய பங்கடி மாது
அமா கோயிலினுள் புககான - உயாநத செந்திரமரைமலரில
இருக்கும் இலக்குமி வசிககினற திருமாளிகையினுள்ளே புகு
ந்தாரா எ - று. (க0)

தராபுனை யாரணி செம்பிய நெம்பியா தாநடகும் !
பாரும்தாரும தாக வெனுவணி தராபட்டம
போதீரு சாமரை தோரைக ணீள்குடை பொறபீடந
தேரணி மாவய மாநிதி யாதிக்கள் சோவிததான

இ - ள் தா புனை ஆர் அணி செம்பியன - மாலையாகத்
தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திப்பழவை அணிந்த சோழராசிய இரணி
யவனமா—எம்பியா தாழ் வலகும் பாரும அது ஊரும அது ஆக
என - என்னுடைய தம்பியமாகக் காகருந்தேசமும் அந்தக்
கொட்டேசமாகக்கடவது இராசதானியும் (அவர்கள் இருந்
தும்) அந்த நகரமாகக்கடவது என்று சொல்லி,—அணி-ஆபர
ணங்கள்—தார் - மாலைகள்—பட்டம் - பட்டம்—பேரி தரு
சாமரை-பொருது வீசுகின்ற சாமரங்கள்—தோரைகள்-பீலிக்
குடைகள்—நீள்குடை - நீண்ட குடைகள்—பொறபீடம்
பொன்னாசனங்கள்—தேர் அணி-தோள்கைகள்—மா - யானை
கள்—அயம் - குதிரைகள்—மா நிதி ஆதிகள் சேவீததான -
பெரிய திரவியங்கள் முதலியவற்றைக் கொடுத்தாரா. எ - று.

வென்றி நடந்தொழு தம்பியா வந்தடி மேலவீழ்வுற
மனறவா சென்றபின் மனறம் வணங்கி யவளறநதை
முனறொழு தந்தணர் வீந்தனை மாளிகை முறைசெய்வா
ணீன்றரு ளேன்றவை யெங்கு மிலங்க வெடுபித்ததான,

இ - ள். அன்று வென்றி நடம் தொழு தம்பிபர் அவா வநது அடிமேல வீழ்வுறுசு சென்ற பின் - அத்குணத்திலே வெற்றியையுடைய திருநிருத்தத்தை வணங்கிய தம்பிமாராகிய அவர்கள் வந்து (தமமுடைய) பாதங்களினமேலே விழுந்து நமஸ்கரித்துக்கொண்டு போனபின்பு, — அவன் மன்றம் வணங்கித் தந்தமுன் தொழுது - அவ்விரணியவனமர் கனகசபையை நமஸ்கரித்து அருட்பிதாவாகிய வியாகிரபாதமகாமுனிவா திருமுன்னே வணங்கி, — அந்தணர் வந்தனை மாளிகை முறை செய்வான் இன்று அருள என்று - தில்லைவாழ்ந்தணர்களுக்கு வழிபாட்டின்பொருட்டித் திருமார்களையெல்லாம் விதிபடி செயல்க்க இப்பொழுது அதுஞ்ஞையெய்யும் என்று வேண்டிக்கொண்டு, — அவை எவரும் இலங்க எடுப்பித்தான் - அவைகளை எவ்விடங்களினும் விளங்குமபடி கட்டத்தொடங்குவீர்தாரா எ - று (க௨)

ஏழ்கிலை மாளிகை சூளிகை சாளர மேரார்சோ
வாழ்மதி றேரண வாயிலக டேரணி மாவீதி
சூழவுந மேருவி னோபல கோலிய சோழேசன்
முழவுடன மாதவநாயாரையு நீள்குடி சாவித்தான்

இ - ள். மா வீதி சூழவுந மேருவின நோ பல், ஏழ்கிலை மாளிகை - பெரிய வீதியிலே சூழும்படி மகாமேருமலையிப் போலும் பல் எழுக்கிலைமாளிகைகளையும் — சூளிகை - சூளிகைகளையும் — சாளரம் - பலகணிகளையும் — ஏர் ஆர் வாழ் மதில - அழகு நிறைந்த நனமை பொருந்திய மதில்களையும் — தோரண வாயிலகள் - நிலைத்தோரணங்கள் பொருந்திய வாயில்களையும் — தேர் அணி - நிலைத்தேர்வரிசைகளையும் — கோலிய சோழேசன் - கட்டுவித்த சோழராசாவாகிய இரணியவன்மர் — தாழ்வுடன் மாதவர் யாரையும் நீள் குடி அணிவித்த

தான் - பணிவேண்டுமென விரும்பினவர்களுக்கும் உயரத குடிபுகுவித்தார். எ - று. (கஉ)

இற்றகு பண்ட மிலங்க நிலங்களி லேயவித்து
மற்றவா தமமி லொருதத னிருதத மகிழநதாமிம
பற்றரு சினமய வமபர முமபர் பரிநதகம
பெற்ற பயன்றிரு வம்பீல மொன்று செயப்பெற்றா

இ - ள் இல் தகு பண்டம் இலங்க நிலங்களில் ஏயவித்து - வீட்டுக்கு வேண்டுமென பதார்த்தங்களை விளங்குமபடி நிலங்கடோறும் வைப்பீந்து, — மற்றவர் தமமில் ஒருததன மகிழந்து நிருததம் ஆமெ - அநததிலலவாழநதணாகருள் ஒருவராகிய சிவபெருமான மகிழநது திருநிருததஞ்செயதருளின — பற்று அரு சின்மய அமபரம் - அறிதற்கரிய ஞானமய மாயுள்ள ஆகாசமும் — உமபா பரிநது ஆகம் பெற்ற பயன் - தேவாகள விருப்பிச சரீரத்தைப் பெற்றதனால் எய்தும் பயனுமாகிய — திருவமபலம் ஒன்று செயப் பெற்றான் - திருவமபலமொன்றைத் (தாமம்) செயப்பெற்றா எ - று (கச)

பொன்னணி மாநவ மாமணி யாதி பொருப்பாக [வனமுன்னா கொணரநது குவித்தருளபெற்று முனிச்செலுறணிகை வோடியர் வானவா தமமியா தமமைக்கெண்ணென்னரு மமபல மொன்று சமைத்தணி யொப்பித்தது

இ - ள். பொன் அணி மாநவம் ஆம் மணி ஆதி - பொன்னம் அழகிய பெரிய நவரத்தினம் முதலாயினவற்றை — பொருப்பு ஆக முன்னர் கொணரநது குவித்து - மலைகளாக முன்னே கொண்டுவந்து குவித்து, — அருள பெற்று - (நடராருடைய) திருவருளைப் பெற்று, — முனிச் செலவன்றன் இசைவேரே, வியாக்கிரபாதமகாமுனிவராகிய ஞானச்செல்வரு

ஸ்தய சமமதியுடனே—உயா வானவர் கர்மியர் தம்மைக்
கொண்டு—உயாநத தெய்வத்தச்சாகளைக்கொண்டு—உன் ஸ்ருத்
அம்பலம் ஒன்று சமைத்து அணி ஒப்பித்து - நினைத்தற்கரிய
திருவம்பலமொன்றைச் செய்து அழகு பெற ஒக்கப்
பாத்தது எ - று (௧௫)

காண விலக்க வொழுங்கணி வித்தவை கைக்கொண்டு
பூணு மணிகுற டொத்த தளத்தியல பொறபாரத
தூணிரை புத்திர நற்பல கைத்திர டொல்கோவைக[ன]
கோணமாகைத்தொகை முச்சி பனைத்தணிகொளவிந

இ 'எ. காண இலக்க ஒழுங்கு அணிவித்தது - அறிந்து
கொள்ளுமபடி இலக்கவரிசையை இடுவித்தது - அவை கைக்
கொண்டு - அவைகளைக் கைக்கொண்டு, —உள் பூணும மணிக
குடி' - உள்ளே பொருந்திய இரத்தினக்குறட்டையும்—ஒத்த
தளத்து இயல - சமமாகிய தளவரிசையையும்—பொறபு ஆர-
அழகோடு 'பொருந்தச் செய்தது, —தூண நிரை - தூண்களின்
நிரைகளையும்— உத்திரம் - உத்திரங்களையும்—நற்பலகைத்
திரள் - நல்ல பலகைக் கூட்டத்தையும்—தொல கோவைக்
கோண அமா கைத்தொகை - பழைய கோவையாகிய வளைவு
'பொருந்திய கைத்தொகையையும்—முச்சி - தூவீகளையும்—
அனைத்து அணி கொளவித்தது - இசைத்து அழகு பொருந்தப்
பண்ணி எ - று (௧௬)

பனமணி மாலைகள் கொண்டணி, தொங்குல பயிற
ற்சகுழ, பொனமலி முனமதில நோபுர வாயில பொ
ருந்தச்செய், தெனமல மங்கவ ருங்கரு மூல விறைக்
குமபொற, நனமப மாமொளி ரால்யு மொன்று சமை
படுத்தான. .

இ - ள். பல் மணி மாலைகள் கொண்டு அணி தொங்கல
பயிற்றி - பல இரத்தினமாலைகளைக்கொண்டு அலங்கரிக்கப்
பட்ட தூக்கங்களாகத் தூக்கி, — குழ பொன் மலி முன் மதில்-
குழந்த பொன்னாலாகிய முனமதிலையும் — கோபுரவாயில
பொருந்தச் செய்து - கோபுரவாயிலையும் பொருந்தும்படி
பண்ணி, — என மலம் மங்க வரும் கரு மூவு இறைக்கும் — என
னுடைய மலங்கெடும்படி தோன்றியருளிய (பிரபஞ்சத்து
க்கு) கருவாகிய ஸ்ரீமூலடானேசரருக்கும் — பொன் தன்
மயம் ஆம் ஒளிர் ஆலயம் ஒன்றி சமைப்பித்தான் - பொன்
மயமாகிய விளங்குகின்ற ஒருதிருக்கோயில செயவித்தான்.
எ - று (கௌ)

வேறு.

இன்னவகை திருப்பணிகள் பலவுஞ் செய்து
விரணியவன் முனிவா யாரு மேத்திப்
பன்னரிய புகழ்கூறி நீறு சாத்திப்
பரந்தகலை வழிவழிபா டதற்குப் பலக
மன்னுவகை யினின்பந்த வகுப்பு நாதன்
வைத்தபணி யெனமுனியை வணங்கி வாழ்த்திச்
சென்னிலிளஞ்சலிசெய்திங் களித்த தன்றோ
திருநதுதவ மெனக்கென்றான் செங்கோன மன்னன்

இ - ள் இன்னவகை திருப்பணிகள் பலவும் செய்த இர
ணியவன்மனை - இரத்தபிரகாரம் திருப்பணிகள் பலவற்றை
யுஞ் செய்வித்த இரணியவன்மனை — முனிவா யாரும் ஏத்திப்
பன்னரிய புகழ் கூறி நீறு சாத்தி - முனிவா கள்ளலாரும்
வாழ்த்தி (அவருடைய) செல்லுதற்கரிய கோத்தியைப் பாரா
ட்டி, விழித்திசாத்தி — பரந்த கலை வழி வழிபாட்டற்குப் பலகம்

னு வகையினில ஸிபநத வருபபும நாதன் னுவத்த பணி என-
(இனி) விரிநத சிவாகமவிதிப்படி பூசைக்குப் பெருக நிலைபெ-
றும வண்ணம் நிபநதம் வகுத்தலும் சிவபெருமான் விதித்த
பணியேயாம், என்று சொல்ல, —செங்கோல மன்னன் - செங்
கோலையுடைய இரணியவன்மா—முனியை வணங்கி வாழ்த
திச சென்னியில், அஞ்சலி செயது-வியாககிரபாதமகாமுனி
வரை வணங்கித் துதித்துச் சிரசின்மேல் அஞ்சலிபண்ணி, —
இவகு அளித்தது அன்றோ எனக்குத் திருநததவம் என்றான்-
இவகே பணித்தருளப்பட்டதன்றோ அடியேற்குத் திருநதமு-
ற்ற தவமாவது என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எழுது (கஅ)

இக்கக்கைய முனிவருட னொருநாண் மன்ன

னிலங்கியபே ரம்பலத்தி ளிருநது நூல்ன்

வைத்தமுறை யுறைவறகு மஞ்ச ளந்தூ

மலரமுது முதலான மலக வைத்தது ,

சித்தவிழா வெழுவேண்டுஞ் செலவ நலகி

நிலவுபதஞ் சலிமுனியா னிறுநது வித்த

புத்தகமின் புறமுனிவா யானே யேற்றிப்

பொற்கோயில டிலங்கொண்டு புருவித் தார்கள்

இ - ளீ இத்தகைய முனிவருடன் - இவ்வியலபையுடைய
முனிவர்களோடும்—ஒருநாள் மன்னன் இலங்கிய பேர
ம்பலத்தின் இருநது - ஒருநாள் இரணியவன்மா விளங்
கிய பேரம்பலத்திலே இருநது, —நூலின் வைத்த முறை -
சிவாகமத்தில் “விதித்த முறைப்படி—இறைவறகு மஞ்சனம்
தூ மலர் அமுது முதலான மலக வைத்தது - சிவபெருமானுக்
குத் திருமஞ்சனம் சுத்தமாகிய பூப்பம் திருவமுது முதலா
ணவை நிறையும்படி கற்பித்தது—நித்த விழா எழ் வேண்டாம்

பசுவீம நலகி - நிதகியோற்சுவம நடத்தறகு வேண்டுந திர
வியறுகொலிதது--நிலவு பதஞ்சலி முனியால நிதததுவித்த
புத்தகம் விளவகுகின்ற பதஞ்சலிமகாமுனிவராலே செய
வித்த சாததிரததை--முனிவா இனபு உற யானே ஏற்றி -
முனிவர்கள் இனபம பொருத யானேமேலேற்றி--பொற
கோயிலவலம கொண்டு பருவித்ததாகன - அழகிய திருக்கோ
யிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து (சபையினுள்ளே) பிரவேசிப்பி
த்தார்கள் - று. (கௌ)

மனங்குளிர வன்னவாகள் பின்னுமுன னான

மருவியநை மித்திக்கங்கள் வஞ்சுப்பான மாதத
தினங்கடொறு முணாநதுமது மாத மேவத

திருநதுதீம னகவிதியைச் செலுத்த முன்ன
வனங்கனது வளநகர மணையுங் காலை

யநநகாபேரன மன்னவனிங் கமைக்க வென்ன
வினங்கொளிநுரு சனங்குளபணிந தினப.மெய்தி

யெருதைதிரு வசந்தவிழா வெழுவித தார்கள்

இ- ள். அன்னவாகள் பின்னுமு முன் தூல மருவிய
நைமித்திக்கங்கள் மனம குளிர வஞ்சுப்பான - அமருணியாகள்
பின்னும் முறையிய சாததிரத்திலே பொருந்திய நைமித்திக
கங்களை மனங்களிசுருமபடி வகுக்கும்பொருட்டு--மாதத தின
ங்கடொறும் உணாநது - மாசநகூத்திரநதோறும் செயப்படும்
மாசபூசையை ஆராய்ந்தது--மது மாதம மேவ-சித்திரைமாசம்
வர--திருநது தமணை விதியைச் செலுத்த முன்ன - திருத்த
முற்றுகமனைப்பூசையை நடத்துதறகு முன்னக--அனங்கனது
வள நகரம் அணையுமி காலை அநநகாபோல மன்னவன இவரு
அழகைக் கன்ன - மனமதனுடைய வனம் பொருந்திய நகரத்

திலே (அவன்) பிரவேசிக்கும்பொழுது அந்நகரத்தை அலங்கரித்தவனோல இராசாவே இந்நகரத்தை அலங்கரிப்பிக்கக்கடவாய் என்று சொல்ல, — இனம் கொள இரும் சனங்கள் பணிந்து இன்பம் எய்தி-கூட்டமாகப் பொருந்திய மகாசனங்கள் வணங்கி ஆனந்தமடைந்து, — எந்தை திருவசந்த விழா எழுவ ததாரகன்-எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுக்கு அழகிய வச்ச நோற்சவம் நடத்துவித்தாரகன் ௧ - று. தம்னகம் - மருக கொழுந்து.

விரிந்தபுதுப் புனலவினையாட் டாடி மாதம்
விரவுதிரு வாண்டெழுத்து விழவு மோங்கப்
பொருந்தும்வகை புரிந்தாடி புரட்டா திக்குட
புகழ்பதினா கட்டமிக சொன்றிற பூச
தருந்தகுதி மிகுதி குறை தவறு நீங்கத் .
தந்துநவந தருபந்தாச சமைந்தி யாகடி
பரந்தவீர தாங்கமுடன் பவித்தி ரத்தைப்
பயிலவித்தைப் பசிப்பூரப் பரிசு மைத்தாரா

இ - ள். ஆடி மாதம்-ஆடி மாதத்திலே—விரிந்த புதுப்புனல் வினையாட்டி - பரந்த புதிய நீர்வினையாட்டுச் சவமுடா—விரவு திருவாண்டெழுத்து விழவும் - பொருந்திய திருவாண்டெழுத்துச் சவமும்—ஒங்கப் பொருந்தும் வகை புரிந்து - வளங்கும் படி (விதிக்கு) இவ்வயுடவண்ணஞ்செய்து, — ஆடி புரட்டா திக்குள் - ஆடி மாதமுதற் புரட்டா திமாதவுரையினுள்ளே—புகழ்பதினான்கு அட்டமிகள் ஒன்றில் - புகழ்ப்படுகின்ற சதுரத்தி அட்டமி எனனும் திதிகளுள் ஒன்றிலே—பூசை தரும்குதி மிகுதி குறை தவறு நீங்க - நித்தியபூசைக்கு நிதித்தகிரமத்திலுண்டாகிய அதிகமும் தானமுமாகிய குற்றம் நீங்கும்பொழுது

ட்டு—தந்த நயம் தரு பந்தாச சமைதது - (முந்தூல ஒருநூ
லாக இவயினம் ஆகிய) நூல ஒன்பதாயுள்ள (இருபத்தேழி
ழையையுடைய) பந்தாகப் பண்ணி, —யாகம் பந்த விரதாவ
கமுடன் - யாகத்தை விரிந்த விரதாவகங்களேழுமி நடத்தி, —
பவீந்திரத்தைப் பயிலவிதது - பவீந்திரத்தைச் சாததி, —ஐப்
பசிப் பூரப் பரிசு அமைததா - ஐப்பசிமாசத்தப் பூரத்திருவி
ழாவுக்கு வேண்டிவனவற்றை அமைத்தார்கள. எ - று (உக)

அநதயிலெண னானகறமுந திருக்கண சாததி +
யவற்றினமிகத் தனித்தெனணையாண்ட வனனை
யெந்தைபிரான மைந்தாக்களோடெழுச்சி கொள்ள
வெழுந்தருளி வருந்திருநோன பியைய வைத்துச்
சிறந்தயினமா லயனண வெழுந்த செந்தித்
திரநருவண்ணலேநோக்கித் திகழ்க னவர்கள்
வந்தெனவய் கழலாகி மலகல போலும்
வளங்கொடிரு விளக்கிடு விளங்க வைத்தனா

இ - ள் அநதம் இல எண்ணுனகு அமழம் திருக்கண்
சாததி - முடிவிலலாத முப்பத்திரண்டு தருமங்கடையுந் திருக்
கண சாத்தியருளி—அவற்றின் மிகத் தனித்து எனை
ஆண்ட அனை - அவைகளினும்பாக்கப் (பிரிதி) மிகுபடி
தனித்து எனை ஆட்கொண்டருளிய மாதாவாகிய சிவகாமி
யமமையா—எந்தை பிரான மைந்தாக்களோடு எழுச்சி
கொள்ள - எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான குமாரர்களோ
டும். திருவிழாக கொண்டருள—எழுந்தருளி வரும் திரு
நோன்பு இயைய வைத்து - எழுந்தருளிவருகின்ற சிறப்பை
முடைய வீரதோஷவந்தை விதிபொடி பொருந்த நடத்தி, —
மீதும் அயன் சிறதையில நாண எழுந்த செந்தித் திரள் உரு

அண்ணல்-விட்டுணுவும் பிரமாவும் உள்ளத்திலே நாணும்படி
தோன்றிய சிவந்த அக்ஷினிபபிழம்புவடிவாகிய வெலிங்குப
பெருமானை—திகழ கணங்கள் எவையும் வந்து நோக்கி
அழல ஆகிமல்கல போலும்-விளங்குகின்ற கணங்களெல்லாம்
வந்து தியானித்துத் தாங்களும் அக்ஷினிவடிவாகி மறைந்திரு
ததலபோலும்—வளம் கொள திரு விளக்கீடு விளங்க வைத்த
தார - வளமை பொருந்திய அழகிய தீபோற்சுவத்தை விளங்
குமபடி செய்தார்கள ள் - று.

தீபத்தணி சோதிலிங்கத்தையும் திருக்கோயிலுக்கும்
இடம் விளக்குகள் அக்ஷினிவடிவு 'பெற்ற கணங்களையும்
போலும்மன்றிக. (உஉ)

மாகழியா திரைநாளின் முனிவ ரெல்லாம்

வந்துத்தடம் படிந்துபொது வணங்கி வாழத்திப
பாத்தருமா தொழுதகனரா முன்ன மென்று
பன்னமுனி மன்னவ்னீர் பயிற்று மிகதச
சோதருமா தினமென்னத் திலலை வாழந்
திருவுடையந்த ணரெனதை திருநா ளென்று
சாத்தருமா நவதீர்த்த நீத்தவ கொண்டு
தஞ்சன்மஞ் சனவிழவு தருவித்த தார்கள்.

இ - ள். முனிவா எல்லாம் முன்னம் மார்கழி ஆகிரை
நாளின் வந்து - திருடிகளெல்லாரும் முன்னாளிலே மாகழி
மாசத்துத் திருவாதிரைக்கூத்திரத்திலு வந்து—த்தடம் படிந்து
பொது வணங்கி வாழத்திப பா தருமா, தொழுது அகன்றா
என்று - சிவகங்கையிலே ஸநானஞ்செய்து கணக்கொப்பைய
நமஸ்கரித்துத் துதித்துப் பூழியிலே தஞ்சம்படி கும்பிட்டுக்கொ
ண்டு பேயினூகன் என்று—முனி பன்ன - வியக்கிராடாத்து

மாமுனிவர் அருளிச்செய்ய, —மன்னவன்நீர் இந்தச் சாதரும்
மா தினம்பயிறறும் என்ன - இரணியவன்மா நீங்கள் இந்த
சகித்புபு பொருந்திய பெரிய திருநாளை நடத்துங்கள் என்று
சொல்ல;—தில்லை வாழும் திரு உடை அத்தணர் எந்தை திரு
நாள் எனறு-தில்லைவாழும் திருவுடையநதணாகள் இது எமது
பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கூத்திரம என்று,—
சாதரு மா நீவீதாதத நீதம கொண்டு - (சிதம்பரத்திலே)
பொருந்திய பெரிய நவதீததங்கனையும் மற்றத்தீததங்கனையு
ககொண்டு—தஞ்ச அன மஞ்சள் விழவு தருவித்தாராகள்(ஆன
மாகக்ஞக்குபு) பற்றுக்கோடு போன்ற திருமஞ்சனத்திருவி
ழாவை நடத்தினார்கள். எ - று: (௨௩)

போனகமாண் வரைபோன்மா நிவேதனத்தைப்

பொருந்தியதைப் பூசத்திற புணர்வித தேத்தி
யினமிலா முனியரசன றனனை நோக்கி

யிமையவாக ளனைவருமவந தேத்தி வாழுகது
மானியென வருமானடி லானீ மாதத

தருள்விரவுத திரதினமவந தணுகிற நெனனை
தேனுகுதா ரணிமனன் னிறைஞ்சியானித

சிருநாளிங் கெழவிழவு செய்க வென்றான?

இ - ள் பொருந்தியதைப் பூசத்தில - பொருந்திய
தைமாசததுப் பூசக்கூத்திரத்திலே—மால் போனக வரை
போல் மா நீவேதனத்தைப் புணர்விதது ஏத்தி - பெரிய அன்
னமலைபோலும் பெரிய நிவேதனமாகிய திருப்பாவாடையைத்
திருவழுதுசெயவிததுத் துதித்து,—நுனம் இலா முனி அரச
ன்றன்னை நோக்கி - குறமீலவத வியாகிரபாதமகாமுனி
யும் இரணியவன்மரைப் பார்த்து,—இமையவர்கள் அனைவ

ரும வந்து எத்தி வழுததும் ஆனி என-தேவர்களெல்லாரும்
வந்து வணங்கித் துதிக்கின்ற ஆனியென்னும்படி—வரும்
ஆண்டில் ஆனிமாதத்து அருள் விரவு உத்திர திஸ்ம வந்து
அணுகிறது என்ன-வரும் வருடத்தில் ஆனிமாதத்தில் அருள்
பொருந்திய உத்திரநக்சத்திரம் வந்து அணுகியது என்று
சொல்ல, —தேன நகு தா அணி மனனன இறைஞ்சி - வண்
டுகள் மகிழும் மாலையை அணிந்த இடனியவனம் அவனங்கி,—
ஆனித திருநாள விழவு இவகு எழ்ச செயக என்றான் - ஆனி
ததிருநாளுறசவம் இவகே நடககுமபடி பண்ணுக என்றார்.
எ - று.

(௨௪)

தாருமபா நுநதரித்த தடந்தோ ளானுந

தாவிலரு முனிவாகளுந தலைவன முனவின்
றீரோன்பான முதலான வோரோன பானு

ளெந்தைபிரான றிருவெழுச்சியினப் மெய்த
வாருமபா நுள்ளோரும் வானுள ளோரு

மாலயனு மேலவரு மலங்க ணீங்கி
யாருமபா தமபணிதற கென்று வாயி

லிலங்கவிடைக்கொடிவலங்கொண டேறறுவிதூதா

இ-ள். தாரும் பாரும 'தரித்த தடம் தோளானும்-மாலையையும் பூமியையும் தாங்கிய பெரிய புயங்களைபுடைய இரணியவனமரும்—தாவில இவ அரு முனிவாகளும்-குற்றமில்லாத அரிய முனிவாகளும்—தலைவன முனவின்-சிவபெருமான சநிதியிலே நின்று, —ரோன்பான முதலான ஓரோன்பான் நாள-பதினெட்டு நாண்முதலாகிய ஒன்பதுநாளாயுளை இருபத்தேழுநாளும்—எந்தை பிரான் திருவெழுச்சி இன்பம் எய்த - எம்முடைய பிதாவாகிய சிவபெருமான் திருவிழை

வ்னால ஆனந்தஹ்ருததற்கும—மலங்கள் நீங்கிப் பாதம் பணித
ற்குமலங்களினின்று நீங்கித் திருவடிகளை வணங்குதற்கும—
பா உள்ளோரும் வான உள்ளோரும் மால அயனும், மேலவ
ரும் யாரும் வாரும் என்று-பூமியிலுள்ளவர்களுந் சுவாககத்தி
லுள்ளவர்களும் விட்டுணுவும் பிரமாவும் (உருத்திரா முதலிய)
மேலோர்களுந் ஆகிய எல்லாரும் வாருங்கள் என்று—விடைக
கொடி வலங்கொண்டு வாயில இலங்க ஏற்றுவித்தாரா—இடபக
கொடியைப் பிரதக்ஷிணமாகக் கொண்டு வந்து சந்தித்திலே
விளங்குமபம் ஏற்றுவித்தார்கள் எ - று. (உரு)

மண்ணுலகி னுண்ணிறைந்த மைந்தா மாதா
வானவாக் ளரமகளிரா மறனுள்ளோரு
மெண்ணரிய மகிழ்ச்சியுடன் திசைக டோறு,
மெய்துவாரா 'மெய்தகுநோ யிரித்தோ மென்பாரா
கண்ணிறைபொற் கோபுரங்கை தொழுது வீழ்வாரா
கனக்மயத் திருவிதி கண்டு, வாழ்வாரா
ரணைப் பொதுப் பணிந்தயாவாரா நடமுனப்போற்றி
யாடுவாரா பாடுவாரா ராயி னாகள் ,

இ - ள். மண்ணுலகினுள் நிறைந்த மைந்தா மாதா -
பூலோகத்தின்கண் நிறைந்த ஆடவர்களும் பெண்களும்—
வானவர்கள் அரமகளிரா—(சுவாககலோகத்தின்கண்ணுள்ள) தேவ
ர்களும் அரம்பையர்களும்—மற்று உள்ளோரும் - மறறையோ
ர்களும்—என அரிய மகிழ்ச்சியுடன் திசைகள் தோறும்
எய்துவாரா - அளவிடற்கரிய களிப்போடு திகளுகடோறும்
வந்து பொருந்தாவாந்ள, —மெய் தகு நோய் 'இரித்தோம்
என்பார் - உண்மையாகவே (நீமக்கு) உரிய பிறவிநோயை
நீங்கினோம் என்பார்கள்,—கண் நிறை பொற் கோபுரம்

தைதொழுது வீழ்வார் - காட்சிக்கு நிறைந்த பொற்கோபுரங்
களைக்கையினாலே குமபிட்டு நமஸ்கரிப்பார்கள்,—கணக டியத
திருவீதி கண்டு வாழ்வாரா - பொன்மயமாகிய திருவீதிகளைக்
கண்டு வாழ்வார்கள்,—அண்ணல பொதுப் பணிநது ஐயர்
வாரா - சிவபெருமானுடைய கனகசபையை வணங்கிப் பரவ
சாகளாவார்கள்,—முன நடம பேரறி ஆநிலாரா பாடுவார்
ஆயினார்கள் - எதிரே திருநிருத்தத்தைக் (கண்டு) துதித்து ஆநி
வோகளும் பாடுவோர்களும்ாயினார்கள் எ - று (௨௬)

தேவ று

இப்பெற நியினவரு மெததிக கினருமி தெமமிற ந
குமின நமமிற்றுத, துயப்பொயப சிறவிக நியததற
கெனமகிழ துணிவால வருபவ ரணிவாழத், தப்பற்று
யாதவ மூவாயிரவாக டாவா மறைமொடு தேவாராக,
கைப்பற நியபணி முறநப புலிமுனி கழலான விழ
வெழுதொழிலசெயவான

இ - ள் இப் பெறறியின் வரும் எததிககினரும் - இவ்
வியலபோடு வரும் எல்லாததிகையினுள்ளோர்களும்—நம்
இறை இது எமயின் த்கும என - நாமெனபது ஒழிந்த இப்
பேறு நம்மால் அடையத்தகுவதோ என்று பாராட்டி,—
பொய்த துயப்பிறவிகள் துயததறகு என மகிழ துணிவால்
வருபவா அளி வழி - பொயயாகிய சிறநின்புதை அறுபவ்
ததலையுடைய இப்பிறவிகள் (இருநுததானந்தத்தை) அறுப
வீததறகு வாயுத்தனவே என்று மகிழ்கின்ற உறுதியோடு
வரும் அடியார்களுடைய நிரை வாழவுபெற,—தப்பு அற்று
உயாதவ மூவாயிரவாகள் - தவறுதலின்றி உயாந்த தவத்தை
யுடைய மூவாயிரமுனிவர்கள்—தாவா மன்றமொடு-ஒழியாத
வேதவொலியோடு - தேவாரக் கைப் பற்றிய பணி முற்றி -

சிவபெருமானாகனு உரிமையாகிய கையினுலே செயற்பாலன வாங்கிய பணிகளை முடிக்க, — புலிமுனி கழலான விழவு எழு தொழிலசெய்வான் - வியாககிஷ்டீ தமகாமுனிவருடைய திருவடிநைய அடைந்தவராகிய இரணியவனமா திருவிழா எழுதற்கு வேண்டித் தொழிலகளைச் செயவாராயினா எ - று (உஎ)

நண்ணித் தினகரன் முதலோர் கிழமைகொணலமா நவகிரகங்களுக்கும் உரிமை பொருந்தி அத்தி கொண்டு நிறைந்தவரத்தினகரனாலும் ஆபரணங்களைப் பொருந்தச் செய்து, — பரிகலம் முதலாயின - பரிகலமுதலாயினவைகளும் — பகா திருவாசிகை - சொல்லப்படுகின்ற திருவாசிகைகளும் — ஆரி பயில் பீடம் - சிங்கந்தாங்கும் ஆசனங்களும் — வீணைநில திகழ தரும மகரத் தொழிலின - ஆகாயத்தில விளங்குகின்ற மகரதோரணங்களும் — விரி பெருஞ்ஞாலை - விரிந்த வெள்ளிய ஞாலைகளும் — மிடை கொடி என்று என்று நெருங்கிய கொடிகளும் என்றென்று — அண்ணற்கு உரியன எண்ணற்கு அரியன - சிவபெருமானுக்கு உரியவைகளாய் அளவிடற்கரியவைகளாய் உள்ளவைகளை — திரு முனடி அம்பொற்படி உயத்தான் - சந்திரியிலே அழகிய பொற்படியிற சோதநாதி எ - று.

இ - ள் தினகரன் முதலோர் கிழமை நண்ணி உலம கொடி ஆர் நவகிரக அணி மேவப் பண்ணி - சூரியன முதலிய நவகிரகங்களுக்கும் உரிமை பொருந்தி அத்தி கொண்டு நிறைந்தவரத்தினகரனாலும் ஆபரணங்களைப் பொருந்தச் செய்து, — பரிகலம் முதலாயின - பரிகலமுதலாயினவைகளும் — பகா திருவாசிகை - சொல்லப்படுகின்ற திருவாசிகைகளும் — ஆரி பயில் பீடம் - சிங்கந்தாங்கும் ஆசனங்களும் — வீணைநில திகழ தரும மகரத் தொழிலின - ஆகாயத்தில விளங்குகின்ற மகரதோரணங்களும் — விரி பெருஞ்ஞாலை - விரிந்த வெள்ளிய ஞாலைகளும் — மிடை கொடி என்று என்று நெருங்கிய கொடிகளும் என்றென்று — அண்ணற்கு உரியன எண்ணற்கு அரியன - சிவபெருமானுக்கு உரியவைகளாய் அளவிடற்கரியவைகளாய் உள்ளவைகளை — திரு முனடி அம்பொற்படி உயத்தான் - சந்திரியிலே அழகிய பொற்படியிற சோதநாதி எ - று.

கடமா நெனவுமிழ களியா னையினகரி கதிமா மணி
நிலை தருதோமுற, றிடமாய நடைபெறு வடமாலு உ
ரைபுரை சிலதோ கவரியினிரைதோரை, மிடைவான
முகிறொடு கொடியா டைகளவிட விழியா ரிசைவுளா
மொழிபாரபொற, படகா திகண்ட மிடுவா ரொலிகட
ல பலவாமெனநனி பயிலவிததார

இ - ள் கடம் ஆறு என உமிழ களி யானையின ஆணி -
மதத்தை நதிபோலப் பொழிகின்ற களிப்புப்பொருந்திய
யானைகளுடைய நிரைகளையும்—கதிர் மா மணி நரு நிலைத்
தோ - ஒளியையுடைய பெரிய இரத்தினங்களாலே செய்யப்
பட்ட நிலைத்தோகளையும்—முன திடம் ஆய நடை பெறு மால
வடவரை புரை சில தோ - முன்னே வலியையுடையனவாய்
நடக்குநதொழிலைப் பெற்ற பெரிய மேருமலைபோலுஞ் சில
தோகளையும்—கவரியின நிரை - சாயரங்களுடைய நிரைகளையும்—தோரை - பீலிகளுடையனையும்—மிடை வா ன முகி
தொடு கொடி ஆடைகள் - நெருங்கிய ஆகாயத்துள்ள மேக
த்தைத் தொழுகின்ற கொடிப்புடைவைகளையும்—விட விழி
யார இசை வளா மொழியார - நஞ்சுபோலங் கண்களையுடை
யாகளும் கீதம் பொருந்திய வாரத்தைகளையுடையாகளுமாகிய
பெண்களையும்—பொற பட்டகாதிகள் - பொலிவாகியப்பட்டகமு
தலிய வாததியங்களையும்—நடம் இடுவார - நிருத்தஞ்செய
வோர்களையும்—ஒழி பல கடல ஆம் என நனியிலவிததார் -
ஒலிக்கின்ற பலகடலகளாம் என்று சொல்லுமபடி மிகப்
பொருநதுவிததாராகள. ஏ - று (உசு)

மேவும் பாகணமிடை மகுடஞ் சொரிமணி விலகிப்
பொலிதிரு வலகிட்டித, ஞாவண புனகமது மலாவெ
ணபொரிநனி, துதைவிததெழின்மறுகுயாதெற்றிப் பூபா

வுந துகிலெனதி புறவங் கமுதணி 'பலகும் பமுநிலை
வளாசெழிபொற, றீவங் களுமலி தரமங் கலவணி திக
முத திசைதொறு நிகழவிதது'.

இ - ள் மேவு உம்பாகள மிடை மகுட்ம சோரி மணி
(திருவீதியிலே, பொருந்திய தேவா களுடைய நெருங்கிய
மும் களிநின்றும் உதிராந் இரத்தினங்களை—விலகிப் பொலி
திருவல்லு 'இடமெ- (இருபக்கத்தினும்) உள்ளிப் பொலிந்த திரு
வலகினுலே பெருக்கி, —எழில் றுறுகு தூ வண புனல மது
மலா வெண்பொரி நனி துதைவிதது— அழகையுடைய திரு
வீதியிலே சுதந்தமாகிய வளம் பொருந்திய சலத்தையும் தேனை
யுடைய பூதவயும் வெள்ளிய பொரிகளையும் மிக மென்றுவி
தது, —உயா தெற்றி-உயாந் திண்ணைகளிலே—பாவும் துகில
பொதி உற அவரு அமுது அணி பல குமபழம் - பரந்த
பரிவட்டத்தினுலே சுறந்தல பொருந்த அவகே சலத்தினுலே
பூரிககப்பட்ட பலபூரண்குமபவசனும்—நிலை வளா செம
பொன தீவங்களும் மலிதர-நிலை பொருந்திய செம்பொன்னு
லாகிய சபங்களும் நிறைய—திசைதொறும் மங்கல அணி
திகழ நிகழவிதது-திகருகடோறும் மங்கலமாகிய அலங்காரம்
விளங்க நடத்தி ஏ-று (ந 0)

பெற்றபா விகைமுனை பொலிவித தளவறு களப்ப
புதுவினா மெழுகிச்சி, ரிறபான மணவணி தரவா யில
களகமு கேரீரா கதலிகள் சோவிதது, வெற்றபா மென
முகில வரவா ரணநிறா வெருவா தெதிர்பொரு கரமா
னக, கறபா விபுநடு நிலைமா ளிகைமணி கட்டா வள
ராகெழு விட்டடாகவு.

இ-ள. பொந் பாலிகை முனை பொலிவிதது - பொற்றா
லிகைகளிலே அவருராபபணம் பண்ணி—அளவு அறு புது
கள்

வினாக களபம் மெழுகி-அளவிறந்த புதிய ஸாசனைத்திரவியங்
களாலாகிய கலவைசசாந்தினால் மெழுகி,—சீா இறபூல முண
அணி தர-அழகையுடைய ஷேகடோறும் கலியாணசகிறப்பு
விளங்க—வாயில்கள கழுகு ஏா ஆர கதலிகள் சோவித்து -
வாயில்கடோறும் கழுகுகளையும் அழகு நிறைந்த வாழைக்கூ
யும் நாட்டி,—வெறபு ஆம் என முகில வர - (இவைகள்)மலை
களாம் என்று மேகங்கள்(படிய)வர—வாரண நிரை பெரு
வாது எதிர பொரு கரம் மான-பாணநிலைகள் அஞ்சாது எதிர
நது பொருகின்ற துதிக்களைபோல—கற்பாவிய நெடு நிலை
மாளிகை-கலவினாலே செப்பப்பட்ட நெடுநிலைமாளி நககடோ
றும்—வளா கொடி மணி கட்டா விட்டார்கள - நீண்ட
கொடிகளிலே மணிகளைக் கட்டி விட்டார்கள் எ - று (நக)

இடமால் வரைநிறை கணநா தாகளுட னிறையா
மெனவெழு நிலைநீடு, மடமா னவைதொறு மதிமாசுண
நதிமருவா வளாசடை பினாபாதத, தடைவார வடகலை
தொடாவார் திருவழு தடுவா ரடுவன வடைவ்வைத,
திடுவா ரரகர விடுவா வரவா வெண்டா னிற்வெதிர
கொண்டார்கள்.

‘இ - ள்’ இட மால் வரை நிறை கணநாதுகளுடன்
இறை ஆம் என - இடமாகிய பெரிய திருக்கைலாசமலையினை
கண நிறைந்தகணநாதாகளோடு சிவபெருமான்,போல—எழு
நிலை நீமம் மடம் ஆனவை தொறும்-எழுநிலை பொருநகிய திரு
மடங்கடோறும் உள்ள—மதி மாசுணம் நதி மருவா வளா
சடையினா-பிறையும் பாம்பும் கங்கையும் பொருநதாத நீண்ட
சடையையுடைய முனிவர் களும்—புத்தது வடைவாரா -
(அவர்களுடைய)திருவடிகளிலே சோவோர்களும்—வடகலை
தொடாவார் - வடநூலகளைப் படிப்பவர்களும்—திருவழுது

அறிவார் - திருவிழைச் சமைப்பவர்களும்—அறிவு அடை
வதுவைத்து இடுவார் - சமைத்துவைக்கைப் பந்தியாக வைத்து
பபடைப்பவர்களுமாகிய இவர்கள், —அரகர இடுவார் என
தான் அற வர வர - அரகர என்று உச்சரிக்கும் அடியார்கள்
அளவின்றி வர வர, —என கொண்டார்கள் - (அவர்களை)
என்கொண்டார்கள் என்று (உஉ)

விண்ணோ வனிதையா மகவன முனிவர்கள் விரி
பா ரிடாமிகு கணநாதா, மண்ணோ ரெனவுரு வினரா
யவழிபட மதமாங்கயமுகுள முதனனோ, ரெண்ணோ
ரளவறு கனிபான முதலிய விசைவித தவையவன
மிசைவிததுப, பண்ணோ டிபனமொழி பவளோ டிபன
தரு பரவும் பவனிகள் பயிலவிததார்.

இ - ள் விண்ணோ - தேவர்களும்—வனிதையா - அரம
பையாக்களும்—மகவான - இந்திரனும்—முனிவர்கள் - இரு
டிகளும்—விரி பாரிடா - பரந்த பூதர்களும்—மிகு கணநாதா -
மிகக் கணநாதர்களும்—மண்ணோ என உருவினா ஆய
வழிபட - மனிதர்கள் போல உருக்கெண்டவர்களாய் வந்து
வழிபட, —முதல் நாள் - முதல்திரு நாள்—மதம் ஆ
தமமுகுள - மதம் பொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கி
னேசுரரை—ஒரொண ஓரளவு அறு கனி பால முதலிய
அவல இசைவிதது அவை மிசைவிதது - ஒவ்வொன்று அள
விற்த்தபழம் பால முதலியவைகளை அவலோடு கூட்டி அவை
களைத்திருவமுதுவையிதது, —பண்ணோடு இயல மொழிய
வளோடு இறை தரு பரவும் பவனிகள் பயிலவிததார் - பண
னோடுபொருந்திய திருவார்த்தையையுடைய உமாதேவியா
ரோடுபொருந்திய எழுகதருளியரும புகழப்படுக திருப்பவ
னிகளைநடத்தினார்கள் என்று. (உஉ)

செழுவான் மதிபுனை பவனா னியிலவரு திருநாள்
விழவெழு பொழுதாரத, தொழுவா பிறிவருநிலைபா
னனைவொரு துணிவான மொழியொரு பொருடோய
வற, மெழலர் லழிவுறு தொழிலால விழிமதை யினை
வா லிருபய னிலவாவுற, றழியா தகமலி கசிவா லரு
ளை யடைந்தா ரினையா மிடைந்தார்கள

இ - ள். செழு வான மதி புனைபவன ஆனியில வரு திரு
நாள் விழவு எழு பொழுது - செழுமை பொருந்திய ஆகாய
ததள்ள பிறையை அணிபவராகிய சிவபெருமான ஆணி
மாதத்தில வருந் திருநாளிலே திருவிழாக்கொடைநாளும்
பொழுது—ஆரத தொழுவா-(பூமியிலே எட்டுதுப்பு)பொரு
ந்துமபடி வணங்கும் அடியார்கள்,—பிறிவு அரு நிலையால் -
(சிவத்தோடு) இரண்டற்ற நிலையினாலும்—நினைவு ஒரு துணி
வால் - சித்தத்தில ஒருணாவே உடைமையாலும்—மொழி
ஒரு பொருள் தோயவு அற்று எழலால் - (முன்னவாசனை
யினாலே செய்ப்படும) துதிவாக்கியவர்கள் ஒரு பொருளைப்
பொருந்தித்தலினறி எழுதலாலும்—அழிவு உறு தொழிலால்
நழுவுதலுற்ற (பிரதக்ஷணம் நமஸ்காரம் முதலிய) கருவிக
ளினாலும்—வழி மழை இடையால் - கண்களினில உறு நீர்
பொழிதலினாலும்—இரு பயன இலவா உற்று அழியாது அக்ம
மலி கசிவால் - (இன்பத் துன்பங்களாகிய) இருபயன்க
ளும் இல்லனவாதலின அவற்றைப் பற்றி மயங்காது உள்ள
ததினகண நிறைந்த களிப்பினாலும்—அருளை அடைந்தாரா -
திருவருளை அடைந்தார்கள,—இனையா மிடைந்தார்கள் - இத்
திருத்தார்களே (என்கும்) நெருங்கினார்கள் என்று. (௩௪)

மனறா டியதிருநடரா சனதுயாமணிமா ளிஷைஷெளி
வளாவான், குனறா விறனமணி முடிவா னவர்ப்பளி

குழ்மானுடா திரொடுகூடி, நின்றனெனவகி னயமே
விபவுறு நேசததவரவா பாசத்தே, சொன்றய் சிழலெழு
மொளிமே னியிலென வுயர்ந்த திரவிழ வயாவித்தாரா.

• இ-ள் மன்று ஆடிய திரு நடராசனது உயா மணி மாளிகை-
கனகசபையின கண்ணே நடிக்கின்ற திருநிருத்தாராஜரு
டைய உயர்ந்த இரத்தினமாளிகையிலே—வெளி வளா வா
னிலு குன்ற விறல மணி முடி அணி வானவா குழு - ஆகாய
த்திற்பொருந்திய சுவாககத்திலுள்ள குறையாதவீரதையும்
இரத்தினகிரீடத்தையும் உடையு ஶ்ரீசையாகிய தேவர்கள்
கூட்டம்—மானுடா திரொடுகூடி நின்று ஆள் என-மனித
ர்களுகூட்டத்தோடு கூடி நின்று (அடியேங்களை) ஆண்டரு
ளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,—அகில நயம மேவிய உரு-
(அக்கடவுளுடைய திருநெற்றியிலே சாததப்பட்ட கரிய) அகி
ற்சாநகினது நனமை பொருந்திய நிறத்தை—நேசத்து அவா
அவா பாசத்தேச ஒன்று ஆய ஒளி மேனியில நிழல எழும்
என - அன்பையுடைய அவரவரது பாசத்தினோளி திரண்டு
ஒளியையுடைய திருமேனியிலே நிழலெழுகின்றது என்று
சொல்லுமபடி,—உயா உதகிர விழவு அயாவித்தார்-உயாவா
கிய திருவானியுத்திரத்திருவிழாவைச் செயவித்தாராகள எ-று

• அருண நபுரவலன் எதிர் முற கதைமுனியறைவானொரு
நிரு தனேவேறற், கிரணத திறலகுரு விருளிற் றாவா
விகலா னெனவெறி கயிறுலே, மரணத தினையுற வரு
ணற் கதுபழிவழியாவொருகடி வடிவாகிச, சரணத்திரு
கரம் விரவக கள்மொடு சநதித திடுநெறி பநதித்து.

இ - ள். முனி அருள் நபுரவலன் எதிர் முற கதை அறை
வான் - வியாகிரபாதமகாமுனிவர் அருளையுடைய நல்ல இர

ணியவன்மொதிரே ஒரு முறகதையைச் சொல்வார்—குரு ஒருநிருத்திர வேற்றகு இரணத திறல தர இருளில்—குரு வானவா ஓரசுரனை வெல்லும்பொருட்டு யுத்தஞ்செய்யும் உபாயத்தைக் கற்பிக்கும்படி (வருணனிடத்தாகு) இருளிலே வர,—இகலான் என எறி கயிறுலே மரணத்தினை கூற—(அவ் வருணன் அககுருவைப்) பகைவனென்று (நினைந்து)விடுத்த பாசத்தினாலே (அககுரு) மரணத்தினைப் பொருந்த,—வருணற்கு அது பழி வழியா ஒரு கடி வடிவு ஆகி—அவ்வருணனுக்கு அககொலைப்பாவங் காரணமாக ஒருபிசாசுவடிவநதோன்றி—சரணத்து இரு ஸம் வீரவக களமொடு சந்தித்திடுநெறி பந்தித்து - இரண்டிகாலகளிலும் இரண்டுசைகளும பொருந்தக் கழுத்தோடு கூடும்படி கட்டி எ - று. (௩௬)

காரா கடலிடை நெடுநா ளிடுமிடர் கடிவா நொருவ சின முடியாத ய, நீரா யினபெற லரிதாய மழைவிழ நினையா தலமர நிலனவானோ, வீரா மடவ- லருகாநட மிடு வீரகா யினாவிரி தருகொன்றைத், தாரா பூருணன் னுயாபா தகவிடா தவிரா யெனநனி தொழுதீராகள.

இ - ள் கார் ஆர் கடலிடை நெடுநாள் இடும இடர் கடிவான் ஒருவரின் முடியாதா - கருமை பெருந்திய சமுத்திரத்தினுள்ளே (கொண்டுபோய்) நெடுநாளிட்ட துன்பத்தை நீக்க ஒருவராலும் முடியாதாகி,—மழை விழ நினையாது அலமர - மழை பெயர் நினையாது (வருணன்) வருந்திக் கிடப்ப,—நீர் ஆயின பெறல் அரிதாய - சுவைகிடைத்தல் அரிதாகி,—நிலன் யானோர் - பூமியிலுள்ளவர்களும் சுவர்க்கத்திலுள்ளவர்களும்—வீரா - வீரோ—மடவரல் அருகாநடம் இடு வீரகா - உமாதேவியார் பக்கத்திலே நிற்பத் திருநிருத்தஞ்செய்யும் வல்லவரே—வினா விரிதரு கொன்றைத் தாரா

மணம் விரிந்த, கொன்றைமாலையையுடையவரே—வருண
னது உயர் பாதக இடா தவிராய என நனி தொழுதாக்கின்-
வருணனுடைய மகாபாதகத்தொழுகிய துன்பத்தை நீக்கிய
ருளும் என்று மிக வணங்கினோகன். எ - று (௩௭)

தேசிற பொலிபொது நிறையற புதனொலி செறிநற
கடலெதிர திகழவுறறுப, பாசுத தனையற வருளச சல
பதிபரவித தினமிது படிவுறறே, ராசற ஸயாகநி
யடையக்கடவுளு மணுகப் பெற்றவர மதுபெற்றான,
மாசித திருமகமெனமற றதுதகமலிபொற கொடியது
பொலிவிததான்.

இ - ள். தேசின் பொலி பொது நிறை அறபதன் - ஒளி
யிருவே மிக்க கனகசபையினகண்ணே நிறைந்த அறபுத
ராகியசிவபெருமான —ஒலி செறி நற்கடல எதிர திகழவுறறு-
ஒலிபொருநதிய நல்ல சமுத்திரத்துக்கு எகிரே எழுந்தருளி—
பாசுத தனையற அற அருள - பாசுக்கடடு அறறுப்போகும்படி
அருளெய்ய, —சலபதி பரவி - வருணன துதித்த, — தினம்
இது படிவுறறேர் ஆச அறறு உயர் கதி அடையக கடவுளும்
அணுகப் பெற வரமது பெற்றான் - இந்நாளிலே இந்தத்த
றையிலே ஸ்ரானஞ்செய்தவர் பூசகீங்கி உயர்ந்த முத்திடை
ஆடைத்தரும் சிவபெருமான எழுந்தருளப்பெறுதற்கும் வரம
பெற்றான், —மாசித திரு மகம் என - இந்நாள மாசித்திரும
கம் என்று விவாககிரபாதமகாமுனிவா செல்ல, —மற்றத
தக - அமணித்திருமகம் பொருந்த, —மலி பொற கொடியது
பொலிவிததான் - (இரணியவனம்) விளங்குகின்றபொலிவா
கிய கொடியேற்றவிததார் எ-று (௩௮)

எத்தன் மைவிவல் முயுககுஞ் சலபதி யிறைசோ
தூவர முறுநாளோ, பத்தொன பதுவிழ வுயககுமபடி

களி பயிலுங் கயமுக னயிலுநதேன, மொயதங்
கோளிக்னி யபபம பயறவன முதலா யினபய வுகவா
வாழ, நிததம பொலிவிழ¹யததன றரமிக நெஞ்சா
கரைவுற னெஞ்சார்கள.

இ - ள் எததன்மையின் நலம உயககும் சலபதி இஹ
சோதர வரம உறு நாள் ஓரபதது -எவவீதததாலும் இனபத
தைக கொடுக்கும் வருணன சிவபெருமான் (கடற்கணாகு)
எழுந்தருளும்படி வரம பெற்ற நாள் பததாநாளாக—ஒன்பது
விழவு உயககும்படி - ஒன்பதுநாட்டிருவிழாவை (விக்கின
மினறி) நடத்தும்பொருட்டு—களி பயிலும் கயமுகன - களி
பண்பு, பொருந்திய யானைமுகககடவுளுக்கு—அயிலும்
தேன அங்கு மொயதது ஒளிர் கனி அபபம யறு அவல
முதல ஆபின பல உதவா - உணகின்ற தேன அங்கே
செறித்து விளங்குகின்ற பழம் அப்பம் பயற் அவல முதலி
யன பலவற்றை நிவேதித்து,—நிததம் வாழ் பொலி விழவு
அததன் தர² நிததமும் வாழ்வுறுதற்கேதுவாகியவிழக திரு
விழாக்காட்சியைச் சிவபெருமான் தந்தருள, -நெஞ்ச
மிக ஆர கரைவு உற ஐநஞ்சார்கள - உள்ளத்திலே மிக நிறை
ந்த கசிவு பொருந்தத் தம்மை இழந்தார்கள். ஏ-று (டக)

கண்ணா யிரமுடை யவுன்மா தவன்மலி கமலா லய
னமுத லெனலாகும், விண்ணு டிடையவா வடநீ டணி
முலை விடவள்ள கழியுடை மடவாரா, நெண்ணயிரமு
னிகணநா தருமறை யிசைநா ரதரணி யெய்யோரிம,
மண்ணா பவருட னண்ணா வளாதிரு, மன்றா வருள
புரி யெனஞார்கள

இ - ள் கண் ஆயிரம் உடையவன் மாதவன் மலி கமலால
பன் முதல் எனல ஆகும் விண்ணு உடையவர் - இந்நிததன்

விட்டுனு மிக்கவிதமா முதலெனத்தக்க தேவாகளும்—வட
கீழ் அணி முலை விட வாள் விழி உடை மடவார் - முததுவ
டம் பொருந்திய அழகிய தனிநகையும நஞ்சும வாளுமபோ
லுங்கணகையுமுடைய அரம்பையாகளும்—ஆறு எண்ணு
வீரம் முனி - நாற்பத்தெண்ணுயிரமுனிவாகளும்—கணநாத
ரும் - கணநாதாகளும்—மனற - வேதஅருடாகளும்—இசை
நாரதர் - கீத்ததையுடைய நாரதரும்—அணி என்னையோ -
நன்மையையுடைய மறையோராகளும்—இம் மண ஆளபவ
ருடன் நண்ணு - இப்பூமியிலுள்ள மனிதர்களோடு பொரு
ந்தி—வளா திரு முறை அருள்புரி என்றாகள - உயாத
திருச்சபையையுடையவோ அருள்செய்யும் என்று வேண்டிக
கொண்டார்கள் என்று (சுப)

புகழும் பவனிக ளகமின புறநெறி புனிதன் றரவிழி
புனலகொண்டிட்டு, புகழும் பரகதி யெனவந தான் தெழு
ச்சிக கமரா பழிச்சிககைத, திகழஞ சலியொடு மிகுமங
கலவணி செவித தலர்தட மேவிச்சே, ரகமங ககற
வழுதர தருகுழி யாடிக கடலவழி கோடித்தார

இ-ள் புனிதன் அகம் இன்பு உற நெறி புகழும் பவனி
கள் னா - சிவபெருமான (அன்பர்களுடைய) மனம் இன்ப
த்தை அடையும்படி (யாவராது) புகழப்படுக திருப்பவ்னிக
ளைத் தந்தருள்—அமர - தேவர்கள்—புகதி இகழும் என -
(இத்தரிசனத்தாலாகிய இன்பத்தை நோக்கும்போது) முததி
இகழப்படும என்று—அரனது எழுச்சிககு வந்தது - சிவபெ
ருமானுடைய திருவெழுச்சிககு வந்தது—சோ அகம் அவரு
அகற - (தங்களை) அழைந்த பாவம் அங்கே கீங்கும்படி—
அலா தடம் அருதம் தரு குழி மேவி ஆடி - (பொற்றாமரை
கூள்) அலர்கின்ற சிவகவகையையும் முத்தியைக் கொடுக்கின்ற

பரமானந்தகூபத்தையும் அடைந்து ஸ்நானஞ்செய்து,—விழி புனல கொண்டிடப் பழிச்சி - கண்களினின்றும் நீததானா கொண்டு துதித்தது,—திசுழ அஞ்சலிக கைபொடி - 'விளங்குகின்ற அஞ்சலிபததநதோடி—மிகும் மங்கல அணி சேவித்தது—மிகக் மங்கலமாகிய திருவிழாச்சிறப்பைச் சேவித்தது.—கடல் வழி கோடித்தார - சமுத்திரத்தகரு எழுந்தருளும் வழி யய அலங்கரித்தாராகள். எ-று (சக)

ஆனைத் திரள்கட லடையக் கருமுகி லணியிற பொலிவுற வரவஞ்சேர், சேனைத் தொகைநதி யோத்த தினுமிசைதிகழ்பபுயறுயிலபயிரூழைக், கானத் திடை யெழுகாலுயத் தனவிழு கைதைத் துகளவழை யெய தகருத், தேனக் கனவன மாணப் பொழிமய்யு சேறும் வகைதரு திருவீதி

இ-ள. ஆனைத் திரள் கடல் அடையக் கரு முழில் அணியிற பொலிவு உற - (திருப்பவஞ்சுரு முன சென்ற) ஸ்நானகூட்டம் சமுத்திரத்தை அடைந்தபொழுது கரிய மேகநதிபோலப் பொலிய,—அரவும் சேர் சேனைத் தொகை நதி ஒத்தினும் இசை திகழ - ஒலி பொருந்திய காலாட்கூட்டம் ஆறறுவெள்ளத்தினும் ஒலியினால் விளங்க,—புயல் துயில் புயில் தாழைக் கானத்திடை எழுத்கால உயத்தன விழு கைதைத் துகள் வழை யெய்து - மேகங்கள் சித்தினை செய்கின்ற தாழைக்காட்டில் எழுகின்ற காற்றினாலே தளளப்பட்டனவாய விழுகின்ற தாழம்பூலினீறுகள் சுரபுனைகளின் பூங்கொத்தைப் பொருந்த,—அக் கன வனம் மாணக் குப் பீபாழி தேன்மழை-அமமேகத்தின் நீர்போல பூமியிலே பொழிகின்ற தேன் மழையினாலே—சேறு ஆம வகை தரு திருவீதி - சேறாகுந்தன்மையைத் தருகின்ற திருவீதியிலே. எ-று. (சக)

கொத்தார் ஊரளி குலவும் புள்ளொலி குழுமித
திசைதொறும் விழிமுத்தத தொத்தார துதிவளர்
தொண்டத திரளொடு குலப படையிசை யடைகாவற,
பத்தா யுதவுரு வினாகுழ படையொடு பயிறா ரியமி க
வ்பர்வானே, ரித்தா ரணியின ருட னே விரவிமுன
னேவறகொடுபுடை சேவித்தாரா.

இஃன கொத்த ஆர மலா அளி - திரளாகிய நிறைந்த பூக்
களினுள்ள வணிகளின் இசையும்—குலவும் புள ஒலி
குழுமி-விளங்குகின்ற பறவைகளின் ஓசையுங்கூட, —திசை
தொறும்-திகக்குடோறும்—விழி முத்தத தொத்தா ஆட, துதி வ
ளா தொண்டத திரளொடு-கண்ணிராகிய முததுக்கையுடைய
பழமை பொருந்திய தோத்திரங்களை மிகச்செய்கின்ற அடியா
ர்கூட்டத்தோடும்—குலபபடை திசை அடை காவற பத்தா
ஆயுத உருவினா குழ பையொடு - சிவாஸ்திரத்தையும் (அத
னைச குழந்தை) பத்துத்திககினும் அடைந்த காஷாகிய தசாயு
தருபிகளையும் குழந்த படைகளோடும்—பயில தூரியம் மிக -
பழகிய வாத்தியங்கள் மிக முழங்க, —உயர் வானே, இத்தா
ரணியினருடனே விரவி : உயர்ந்த தேவர்கள் இப்பூமியிலு
ள்ள மனிதர்களோடு கலந்து—முன் ஏவறகொடு புடைசே
வித்தார் - (தங்களுக்கு) முன் லீதித்த விதியைக் கைக்கொ
ண்டு பகவத்களிலே சேவித்தார்கள் என்று. (சுட)

வருமா தெரிபவ ரெனவான மிசையெழ வளரா வளை
தலை யினதாய்முத, தருமா மணிதிமி னுனாவாழ்சலசர
மனையா வளாபுடை திணாமோதிப, பொருமா மிகவினா
தருமா கடலிடை புளிந்து தலைதரு வெளியுதறுத, திரு
மா லறிவரு பெருமா னனைவகை திகழந் சலபதி
புதுகொண்டான.

இ-ள் வருமா தெரிபவர் என - (சிவபெருமான்) எழுந்த
ருளிவருதலைக் காண்பவாபோல--வான் மிசை எழ வளர -
ஆகாயத்தின்கண்ணே உயர்வுமுடையது--வரை தலையின்று ஆய்-
வணங்கிய தலையினையுடையதாகி--முதது அரு மா மணி திமி
ல நுரை வாழ சலசரம் அலையா - முத்துக்களையும் அரியபு
ரிய இரத்தினங்களையும் மரகதலங்களையும் நுரைகளையும் (தன்
னிடத்தே) வாழ்கின்ற மீனங்களையும் அலைத்துத் தள்ளி--வரை
புரை திரை மோதி - மலையைப்போலுந் திரைகளிறுலே
(கரையை) மோதி--பொருள் மிக இரை தரு மா கடலீடை-
பொரும்படி மிக ஒலிக்கின்ற பெரிய ஈழத்திரதீர்த்துள்ள--
புளிந்த தலை தரு வெளி உற்று - மணற்குன்றினிடத்தே
பெருநகிய வெளியைச் சோந்த--திருமால் அறிவு அரு பெரு
மான அணை வகை - விட்டுணுவும் அறிதற்கரிய சிவபெரு
மான் எழுந்தருளுந் திறத்தை--திகழும் சலபுதி எதிர்கொண்
டான - விளங்குகின்ற வருணன் எதிர்கொண்டான. ஏ-று.)

கட்டங் கிய்வொளி தெளியச் சலபதி காணும் பொழு
திடை அடைதுன்பக, கட்டங் கறவருள சரணங் களி
லலை கரமுன புறவீழ மழுவும்பொற, கட்டங் கழுமு
டையவனமுன் பொலிமளி கடனமண டியவவ துருமா
யைக, கட்டங் கழிவுற மிகுமன் பிறைபொடு கற்று
வெனவருள பெற்றார்கள

இ-ள். சலபதி கண தங்கிய ஒளி தெளியக் காணும் பொழு
து - வருணன் தன்னிடத்தே பொருந் திழ ஒளிவடிவாகியசி
வத்தைச் (ககளவடிவமாத) தெளியும்வழி தரிசித்த பொழு
து,--இடை அடை துன்பகட்டு அங்கு அற அருள் சர்
ணங்களில் - இடையிலே (தன்னை) அடைந்த துன்பத்தை

வினைவிதத்தினை அங்கே அறுமபடி அருளிய திருவடிகளிலே—அலை கரம் முனடி உற்றிழை - திரைகளாகிய கைகள் முன்னே பொருந்தும்படி நமஸ்கரிக்க,—மழுவும் பொற கட்டாகமும் உடையவன முன - மழுவையும் அழகிய கடலொலித்தையும் உடைய சிவபெருமான சந்தித்திலே—பொலிமலி கடல மனடிய அவர்களும் - எழுதின நிறைந்த சமுதிரத்திலே ஸ்ரீராமருசெய்த அடியார்களும்—மாயை கடலி அங்கு அழிவு உற - மாயாபந்தம் அங்கே அழிய—கற்றா என மிகும் அனடி இறையொடு அருள், பெற்றார்கள - கன்றையுடைய பச்சுப்போல மிக்க கருணையையுடைய சிவபெருமானிடத்தே திருவருளைப் பெற்றார்கள என்று (சூரு)

குரையார் கடல்குட கரைமே லொளிவளா குணபாலுளவள னெழுநீளத, திரையா கரமலி சலன நவமணி திரணமா நிதியகி றுகிலசீரை, நுரைபா கவரிகள் விரையா தநுந நற்பு நிறைபுனல் தாப்பூரமவரையா மதகரி நிரையா திகளொடு வாழ்பொற, திருவடி சூழவிப்ப

இ - ள். குரை ஆ கடல குட கரைமேல - ஒளி நிறைந்த சமுத்திரத்தினது மேலேக்கரையினமேலே—ஒளி வளா குணபாலுள வளன - ஒளி வளர்ந்த கீழ்க்கரையிலுள்ள வளங்களை—நெடு நீளத திரை ஆ கரம் - மிக நெடுமையை யுடைய திரைகளாகிய நிறைந்த கைகளினாலே—மலி கலன் ஆம் - நிறைந்த மரத்திலங்களினிடத்தனவாகிய—நவமணி - நவரத்தினங்கள்—திரை மா நிதி - திரைப் பெரியபொன்—அகில் - அகிறகட்டைகள்—துகில் - பட்டுக்கள்—சீரை - வஸ்திரங்கள்—நரை ஆடு கவரிகள் - வெண்மை பொருந்திய சாமரங்கள்—விரை ஆ தரு மதம்-மணநிறைந்த கஸ்தூரி—நற்பு—நல்ல சூங்கும்பூ—நிறை புனல் - நிறைந்த மணிகீர்—கர்ப்பூ

ரம் - கருப்பூரம்—வரை ஆர் மதகரி நிரை ஆங்களொடு - மலை போலப் பொருந்திய மதயானை நிரைகள் முதலியவற்றொடு— வாழ் பொற்றிருவடி சூழவிடப்—எங்கும் நிறைந்த பொன்போ லுந் திருவடிகளிலே (வருணன் காணிகையாக) இட எ-று.

பாசுத தளையறு துறையுற றிமைபவா படியிற் பழி பவருடனாடிப், பூசற ரெழிலபுரி, திரைநற பொலிவுயா புளிந்த தலைதகு வெளியுறறுத, தேசத் தவரொலி கட லிற பொலியொலி சினனத் தொலிதிசை மன்னசசீர, வாசப்பொழிலிடை யாற்றிக் கணபாள வாணே, ரொடு கழி வுழிவந்தான்

இ - ள பாசுததனை அறு துறை உற்று - பாடிபத்தமறுதத துறையைப் பொருந்தி,—இமையவர் படியிற படிபவருடன் ஆடி—தேவர்களோடும் பூமியிறபொருந்திய மீனிதாகளோடும் திருமஞ்சனஞ்செய்தருளி,—பூசறரெழில புரி நிரை நறபொ லிவு உயா புளிந்த தலை தகு வெளி உற்று - பெருந்தரெழி லைசெய்கின்ற திரைகளினாலே நல்ல பொலிவோடு உயர் நத மணற்குன்றினிடத்தே பொருந்திய வெளியை அடை நது,—தேசத்தவர் ஒலி - தேசத்தவர்களுடைய ஓசையும்— கடலிற பொலி ஒலி - சமுத்திரத்தின் மிக்க ஓசையும்—சின் னத்தி ஒலி - திருச்சின்னங்களினோசையும்—திசைமனை - திருக்களைப் பொருந்த,—சீர வாசப் பொழிலிஷு - ஆறி - சிற ப்புப் பொருந்திய மணததையுடைய பூஞ்சோலையினிடத்தே ஆறி,—கணபாதர் வாணேரொடு கழி கழி வந்தான் - கண நாதர்களோடும் தேவர்களோடும் கழிவழியாக எழுந்தருளிய நதார் சிவமெருமான் எ-று.

(சுஎ)

அனறன் றலைகடல் வள்ளங் களவீல பழிகொண் டடியிணை தொழுதன்பா, லின்றென மிடவர பெண்

றும பெறவர மிறைதா வெனவிரை வுடனெய்தி, மின
றந் கிண்கழ றுதிகொண டருளொடு விரவுஞ் சலபதி
விடைகொண்டான, புன்றண கதிமதி புனையும் பரன
மிஞ் மொனனம பலமத னுளபுககான

இ - ள் அன்று அன்று அலை கடல வளன் அங்கு அளவு
இலபதி கொண்டு - அப்போதப்போது அலைகின்ற சமுத்திரத
தினுள்ள வளங்களை அங்கே அளவிலலாத பிரகாரங்கொண்டு
வந்தது—அடி இணை தொழுது - (கழிக்கரையிலே காணிகளை
யாக இட்டிக்) திருவடிகளிரண்டையும் வணங்கி, —இறை-எம
பெருமானே—இன்று என்றிட என்றும் அன்பாலி ஓரம்
பெற - இஃது மாசிமகமபோல எந்த மாசிமகத்தினும் 'அடியே
னும் மறறையடியாகரும' அன்பினோடும் (இவ்விறை) வர
மபெறும்பொருட்டு—வரம தா என - வந்ததந்தருளும் என்று
விண்ணப்பஞ்செய்து, —விரைவுடன் எய்தி - (அவ்வரத்தைச்)
சுத்தியித்தெற்று, —மின் தங்கிய கழல் துதிக்கொண்டு - ஒளி
பொருந்திய திருவடிகளைத் துதித்தது, —அருளொடு விரவும்
சலபதி விடை கொண்டான—திருவருளொடு கூடிய வருணன்
விடைகொண்டு மீண்டான, —தன் கதிர்ப புனமதி புனையும்
பரன் • குளிர்மையாகிய கிரணத்தையுடைய பால்சந்திரனை
அணிந்திசிவபெருமான—மிஞ் பொன் அம்பலமதனுள் புக
கான - மிக்க அனகசபையினுள்ளே புகுந்திருளினா எ - று. (.)

என்றென நிகழவுறு மாதந் தருதினம் யாவும் புகழ
விழ் வெழுவாழ்வார், றென்றும் புலிமுனி யுரகந் தருத
வனென்றும் கனகம் துருவாகி, மூன்றங் கியபுர வலன
நிகிகளவளா மூவா யிரவாகுடேவாரு, மனறங் கியதிரு
மனறந் கொழுதுவ ரந்தான் விரவ விரநந் காரகன.

இ - ள். என்று என்று - இப்படி இப்படி—இகழ்வு அறு
மாதம் தரு தினம் யாவும் - சூறமறற மாசநகரத்திரந்தகளெஸ்
லாவற்றினும்—புகழ் வீழ்வு எழ - புகழ்ப்படுகின்ற திருவீழா
ககொண்டருள, —வாழ்வு உற்று ஒன்றும்-வாழ்வைப் பொரு
நதி ஒருபட்ட—புலிமுனி-வியாககிரபாதமகாமுனிவரும் - -
உரகநதருதவன் - பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—ஒன்றும் கனக
மது உரு ஆகி முன் தங்கிய புரவலன் - விளங்குகின்ற பொன்
வம்வமாகி முன்னே பொருந்திய இராசாவும்—அங்குகள்
வளா மூவாயிரவாகள் - ஸந்தினிகளை வளாகுகின்ற மூவாயிர
முனிவர்களும்—தே ஆரும் மன் தங்கிய திரு மனறம்
தொழுது - தெய்வத்தனமை நிறைந்த சிவபெருமான் பொரு
ந்திய திருச்சபையை வணங்கிக்கொண்டு—வரந்தூரன் வீரவ
இருந்தாராகள் - மேனமை பொருந்த இருந்தாராகள். எ-று ()

ஈராறுயிருடன் மூவாறமரு மெழுததுப் புகன்மு
தல் விரியென்றுந், காரீ உரமென வுலகே பலகலை,
தருமா விரணிய வருமாழிற, சீராதரவரு திருநாள் படி
முதல சிலநாள வுழிசெல மிகவவிக, கூரார படையின
ன்றுளா லரசாகள் கொண்டா டிடுநெறி கண்டாசுகள்.

இ - ள். ஈராறு உயிர மூவாறு உடல அமரும் எழுததுப்
புகல முதல விரி-பன்னிரண்டு உயிரும் பதினெட்டுமெய்யுமா
கப் பொருந்திய எழுததுக்களாலாகிய சொற்கள்—முதலியவற்
றிலு (ஆகியில்) விரிததுசெய்யப்பட்ட நூல்கள்—என
றும் தார ஆதரம் என - எக்காலமும் ஸீலாகிய மூலமாயிரு
க்க—உலகோர பல கலை தருமா - (பிரகரலத்துள்ள) பெரி
யோராகள் (யின்னும்) பல நூலகளைச் செயல்பேரல, —முன்
இரணியவருமாச சீர் ஆர் தர வரு திரு நாள் படி முதல்-ஆகி
யில் இரணியவன்மராலே அழகு பொருந்த நடத்தப்பட்டி

வந்த திருநாட்களும் படித்தாங்குகளும் மூலமாயிருப்ப, — சில
நாள வறுசெல - சிலகாலம் முறைமையோடு சென்றபின், —
நவவிக கூர் ஆர படையினன அருளால் - மாணியும் கூர்மை
பெருநகிய மழுப்படையையுமுடைய சிவ்பெருமானது திரு
வருளினாலே—அரசாக்க கொண்டாடிம. நெறி மிக்க கண
டாகள் - (நிற்காலத்துள்ள) அரசாக்க (யாவரும்) கொண
டாடுமவண்ணம் (பின்னும் திருநாட்களையும் படித்தாங்குகளையும்) மிகுதியாக நடத்தினார்கள - று (100)

சொற்ற னுமைபொரு ளான மிகுபொரு ணினிவா
லவரு டொகுமாலிப, பொற்ற மமைமலா வினாகுழ
புனலணி புலியூ வளநகர புகழதாமந, கற்ற ருநாசெ
யல பெற்றா செவ்வொடு கவாவா பொருளவிரி பநா
வாரசீ, நற்றா ரிருவின யற்றா மிகுபரி வுடையார் திரு
வடி யடை யாரோ.

இ - ள் சொற்றான் உமை பொருள அரண்மிகு பொருள
துணிவால் - சொல உமாதேவியும் பொருள சிவபெருமானு
மாக நிச்சயிக்கப்பட்ட மிக்க பொருட்கண்ணினாலே—அவா
அருள் தொகும அவாக்களுடைய திருவருள் (இந்த உலகினக -
தின்) பொருந்தும், — ஆதலினாலே—பொற்றாமரை மூலா
வினா குழ புனல அணி - பொற்றாமரைப்பூக்களின் மணம்பர
ந்த சிவநகையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட—புலியூ வளநகர
புகழ் இத்தமம் கற்றார் - வியாகிரபுரமென்னும் வளத்தை
புடைய திருப்பதினாப் புகழும் இப்பாமாஸையைப் படித்தவா
களும்—உரை செயல் பெற்றா - வாசித்தறொழிவைப் பெற்
மவர்களும்—செவ் கொடு வேர்வார் - காதினாலே கேட்போ
ர்களும்—பொருள விரி பகர்வார் - பொருளை விரித்துச் சொல
வோர்களும்—சீர் உற்றார் - செல்வத்தை அடைந்தோராவ

ராகள்,—திருவினை அறநா - 'நல்வினை தீவினை என்னும் இரு வினைகளையும் நீங்குகிறோராகளா—மிகு பரிவு உடையா - மிக்க அன்பையுடையோராவார்களா,—திருவம் அடைவாரா - திருவடிகளை அடைவார்களா எ - று (௧௧)

செடிசோ பொழிலணி புலியூர் வளநகர செலவம் பெருகுத திருமன்றிற, கொடிசோ விடையின னடிசே ரொளிதெளி குறிகூடு கெழுநூ மறை நமது, பொடிசோ வடிவின் ரடிசோ முடியினா புனலசே நிருவிழி யின் ராகி, யடியே னெனதுய ரகலகூ டிமநெறி 'யாளவா னடியவா வாழ்வாரே

இ - ள், செடி சோ பொழில ஆணி புலியூர் வள நகர செல வம் பெருகுத செடிகள் பொருந்திய சோலைகளினாலே அல ளக்கரிக்கப்பட்ட சிதம்பரமேன னும் வளத்தைடைய திருப்ப தியிலே செலவம் தழைக்கக்கடவது,—திரு மன்றிற கொடி சோ விடையினன் அடி சோ ஒளி தெளிகுறி கூடு - திருச்ச பையிண்ணனே நடித்தருள்கின்ற கொடியிலே பொருந்திய இடபததையுடைய சிவபெருமானுடைய திருவடி யிலேபொரு ள்ந்திய ஒளிபைத தெளியுமாநானம் சித்திக்கக்கடவது,—குழு மறை குழக-கூட்டமாகிய வேதங்கள் பரவக்கடவன — பொடி சோவடிவினா - விபூதியணிந்த திருமேனியையுடை யவர்களும்—அடி சோ முடியினா - திருவடிகள் பொருந்தின தலையையுடையவர்களும்—புனல சேது இரு விழியினா ஆகி - நீர் பொருந்திய இரண்டெண்களை அழைப்பவர்களுமாகி—அடி யேன் என துயர் அகல கூடிமே நெறி ஆளவான் அடியவா வாழ்வார் - அடியேனாகிய என்னுடைய பின்பங்கள் கீதகத தைப் பொருந்தும்படி ஆண்டருளுகு சிவபெருமானுடைய திருத்தொண்டர்கள் வாழ்க்கடவார்களா எ - று.

வேறு.

மழைவழங்கு மன்னை நோங்கு
பிழைமில் பலவள னெலலாம் பிறங்கு
தழை வஞ்செழுத தோசை தரையெலாம்
பழைய வைதிக சைவம் பரக்கவே

இ - ள் மழை வழங்கு - மழை பெய்யக்கடவது, —மன்
னவன் ஒங்கு - அரசன் ஒங்குக்கடவன், —பிழை இல பல்
வளன் எலலாம் பிறங்கு - குற்றமில்லாத பலவகைப்பட்ட
வளங்களெலலாம் விளங்கக்கடவீன, —அஞ்செழுத்து ஒசை
தழை - புரீபஞ்சாக்ஷரத்தினதொலி தழைக்கக்கடவது, —
தரை எலாம் பழைய வைதிகசைவம் பரக்க - பூமியெங்கும்
பழைய வைதிகசைவமாகக் பரவக்கடவது எ - று. (௫௩)

திருவிழாச்சுருக்குமுற்றறு

ஆ செய்யுள் - சகடு.

கோயிற்புராணவுரை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றப்பலம்.

மேயகண்டதேவன திருவழிவாழ்க

திருவிழாச்சங்கத்தில இருபத்தெட்டாஞ் செய்யுளில தினகரன் முதலோர் கிழமை நண்ணிக கொள் நலம் ஆடவ மணி எனபதற்குப் பானுவாரமுதலிய ஏழுவாரத்தினுமொ ருநதி ஆராயந்து கொள்ளப்படும நனமை பொருந்திய நவர த்தினங்கள் எனப் பொருள் கூறலும் ஒன்று

மாணிக்கம், முதது, பவுளம், மரகதம், புருடராகம். வச சிரம், நீலம், கோமேதகம், சுவரேரியம் எனனு நவரத்தினங களுளனும் மாணிக்கமுதலிய ஏழும் முறையே பானுவாரமுத லிய ஏழுவாரங்களினும் பரிக்கிகறபாலன. கோமேதகம்பா னுவாரத்தினும், வைரேரியம் சோமவாரத்தினும், பரிக்கிகற பாலன

